

ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

16

ΚΛΗΔΩΝΑΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Σὲ τρεῖς πράξεις

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1959

Μετά την παρέσταση

Τά μέλη του φιάσου πού άνεβασε για «πρόστη» φορά, την 21 Νοεμβρίου 1948, τὸν ΚΛΗΔΟΝΑ,
στὸ Βασιλικὸ Θέατρο Θεσσαλονίκης. (Στὸ μέσο, δρθιος ἀσκετής, δ συγχορεύς)

“Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ.”

Του κ. ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

Τὴν Κυριακὴν βράδυ, δ Θεατρικὸς Ὀμιλος τῆς Εὐξείνου Λέσχης ἀνέβασε στὸ
Βασιλικὸ Θέατρο τὸν «Κλήδόνα» τοῦ κ. Κτενίδη.

Ο κ. Κτενίδης μὲ τὸ τελευταῖο του ἔργο ἐπλούτισε τὸ Ποντιακὸ θέατρο—
ποτὸ ὅποιο ἔχει προσφέρει περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον—μὲ ἑνα ἡθογραφικὸ παιχ-
νιδιού, ἀνάλαφρο, δροσερό καὶ χαριτωμένο. Λέμε «παιχνίδισμα», γιατί, δπως εἰπε
τὸ ίδιος προλογίζοντας τὴν παράσταση, ἀπὸ τὸ ἔργο λείπει σχεδόν ὁ μῆθος, μὲ
τὴ συνηθισμένη στὸ θέατρο μορφὴ καὶ ἐξέλιξη. Ο συγγραφεὺς ἐπῆρε ἑνα ἀπλὸ
περιστατικό, δσο τοῦ χρειάζονταν γιὰ νὰ «ντύσῃ» ἑνα ἔθιμο τοῦ Πόντου καὶ νὰ
τοῦ δώσῃ τὴ ζωντανὴ σκηνικὴ ἐκφραση. Τούτη ἡ ἀπλότητα, ἀποτελεῖ γιὰ τὸν θεα-
τρικὸ συγγραφέα μία δυσκολία, ἑνα μειονεκτικὸ στειχεῖο, τὸ δποιο ὀστόσο δ κ.
Κτενίδης κατώρθωσε νὰ ἔξουδετερώσῃ μὲ τὸν ἐξαίρετο διάλογο
μεταβίαστο καὶ ἐξυπνο, ποὺ κράτησε ὡς τὸ τέλος ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ”

Τὸ περιστατικὸ ποὺ ἐπλαισίωσε τὸ ἔργο ἀναφέρεται στὸ γνωστὸ πανελλήνιο
μέσο τοῦ Κλήδονα, σὲ συνδυασμὸ μὲ ἑνα ἄλλο ἔθιμο ποὺ ὑπῆρχε παλαιότερα στὰ
ποιμα τῆς ὑπάρχου τοῦ Πόντου. Τὸ χάραγμα τῆς κούνιας. (Τὸ δεύτερο τοῦτο
ἔρω ἀν ὑπάρχει ἡ ἀν ὑπῆρχε ποτὲ σὲ ἄλλο τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ). Ο πα-
τέρας μικροῦ ἀγυριοῦ, ἡλικίας δύο, τοιῶν ἡ τεσσάρων χρόνων, εἴτε καὶ βρεφους
εἶναι, ἔκαμνε τρεῖς ἐντομές στὴν κούνια θήλεος βρέφους φίλικῆς οἰκογενείας, μὲ
τὸ δποια ἐπιθυμοῦσε νὰ συμπεμφεψῃ, κι’ αὐτὸ ἀποτελοῦσε ἀρραβώνα γιὰ τὰ
μετεφη τὰ δποια, μεγαλώνοντας, εύρισκονταν πολλὲς φορὲς μπροστὰ σὲ ἔκπληξη.

Δύτην τὴν ἔκπληξη δοκιμάζει καὶ ὁ Ἀγέστης (Ε. Βουτυρᾶς) πληθοφορού-
μενος δτι εἶναι ἀρραβωνιασμένος μὲ μιὰ ἀγγωστὴ του κοπέλα ἀπὸ ἑνα γειτονικὸ
μοιο καὶ δτι ἡρθε πιὰ δ καιρὸς γιὰ ἐπισηματοιηθῆ ἡ ὑπόσχεση που ἔδωκε δ
πατέρας του πορ δεκαοχτώ ἑτῶν, ἐνῷ αὐτὸς μόλις πο γ ἀπὸ μιὰ ὥρα, ἔδωκε τὸ
μοιο του σ’ ἔκεινη πο ἀγαποῦσε (Καρτερή—Π. Παναγιωτίδου), δπως ἀλλωστε
«ποφήτεψε» κι’ ὁ Κλήδονας.

Ο συγγραφεὺς μὲ πολλὴ δεξιοτεχνία παρειβάλλει τὸν ἀπὸ μηχανῆς Θεό καὶ
διεγε τὴν λύση — τὴν δρᾶ καὶ ἀνθρώπινη λύση — γιὰ νὰ μὴ βρεθῇ στὴν ἀνάγκη
τὸ παρουσιάση ἀναξιόπιστο τὸν πατέρα τοῦ νεοῦ (Ι. Τσαβδαρίδης). ποὺ χλονίζεται
μετανοντας τὸ αἰσθημα τοῦ παιδιοῦ του καὶ ἀναγγωνίζει ἀπὸ μέσα του δτι τὸ
έθιμο εἶναι ἀκατανόητο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θέλει νὰ μείνῃ πιστὸς σ’ αὐτὸ
καὶ νὰ μην ἀθετήσῃ τὸ λόγο του.

Ανεξάρτητα ἀπὸ τὴν πολύτιμη συμβολὴ τοῦ κ. Κτενίδη στὴ διάσωση τοῦ
μοναρχικὸν ὑλικοῦ τοῦ Πόντου, μὲ τὸν «Κλήδονα» τοῦ παρουσίασε μίαν ὀριμη
ποτοικὴ δημιουργία, ἵσως τὴν δυσκολώτερη ἀπὸ δσες, ἔχει δώσῃ ὡς τώρα. Οἱ
ποιοι πο χρησιμοποίησε, ἀντιπροσωπευτικοι μιᾶς ζωῆς παλαιότερης, ἔκινοιντο
μου σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀληθινή, χώρις στὸν ἀψογο τεχνικὸ χειρισμὸ τοῦ θέματος
καὶ στὸν ἔξαισιο δπως εἴπαμε, διάλογο.

Πρέπει ἀκόμα νὰ ἀναφέρουμε τοὺς χρονούς, τοὺς δποίους ὁ συγγραφεὺς παρε-
ιβάλε μὲ φυσικὸ τρόπο, σὰν δικαιολογημένη ἀνάγκη, στὴν ἐξέλιξη τοῦ ἔργου καὶ
δποτοιοι ὠλοκλήρωσαν ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ τὴν ἡθογραφία.

Στὸ ἔργο ἔπαιξαν οι κυρίες καὶ δεσποινίδες Φρ. Καλαϊτζίδου, Π. Παναγιω-
τίδου, Σουσ. Σιταρίδου, Ροδ. Κουλαουζίδου, Μ. Ἐλευθεριάδου καὶ οι κύριοι Γ.
Τσουλφᾶς, Ε. Βουτυρᾶς, Α. Τσουλφᾶς, Ι. Τσαβδαρίδης καὶ Π. Κοτίδης. Στὴ λύρα
ο κ. Γῶγος Πετρίδης.

E. X.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

“Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ,,

Πρόσωπα τοῦ ἔργου:

ΒΕΒΑΙΑΣ	«Τύπος» τοῦ χωριοῦ	ετῶν	60—65
ΘΟΔΩΡΟΣ	Προύχοντας τοῦ χωριοῦ	>	55—60
ΑΝΕΣΤΗΣ	Γυιὸς τοῦ Θοδόρου	>	23—25
ΓΙΑΝΝΕΣ	Ξάδελφος τοῦ 'Ανέστη	>	23—25
ΗΡΑΚΛΗΣ	Νεαρὸς χωρικὸς	>	19—20
ΣΤΟΦΟΡΙΝΑ	Γυναίκα τοῦ Βέβαια	>	60
ΚΑΡΤΕΡΗ	'Ορφανή	>	17—18
ΠΑΡΘΕΝΑ	Ξαδέλφη τοῦ Γιάννη	>	19—20
ΒΑΣΙΛΙΚΗ	Φίλη καὶ τῶν δυό	>	17—18
ΑΓΓΕΛΙΚΗ	» » » »	>	17—18

Χωρικοί, χωρικές, κεμεντζετζῆς

Ἐνδυμασίαι Ποντιακαί.

"Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ,,

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Υπαιθρον. Στὸ βάθος δάσος καὶ βράχοι μ' ἔνα δένδρο στὸ κέντρο. Στὰ φίξα τῶν βράχων μιὰ βρύση. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ ἔνας ξύλινος πάγκος δίπλα σὲ μιὰ πόρτα καλύβας.

Πρὸς ν' ἀνοίξῃ ἡ αὐλαία ἀκούεται χορευτικὸ τραγούδι μὲ τὴ λύρα. Σὲ λίγο σταματᾶ τὸ τραγούδι κ' ἀκούεται μόνον ἡ λύρα καὶ τὰ βήματα τῶν χορευτῶν, ὡς τὴν ὥρα ποῦ ἀνοίγει ἡ σκηνή. Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς σκηνῆς οἱ χορευταὶ βρίσκονται σὲ ημικύκλιο μὲ τὸν λυριτένη στὸ κέντρο, συνεχίζοντας τὸν χορό.

ΣΚΗΝΗ Ιη

- ΒΕΒΑΙΑΣ** (Εῦθυμο, ἔξυπνο γεροντάκι μὲ ζωηρὰς κινήσεις καὶ νεανικὴ κορμοστασιά. Βράκες (σαλβάρια), τσαρούχια, φέσι, ζωνάρι).
(Μπαίνει ἀπότομα, βλέπει τοὺς χορευτὰς χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθοῦν ἐκεῖνοι, κουνάει εὐχαριστημένος τὸ κεφάλι καὶ σὲ μιὰ στιγμή, ὅπως βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸν «πρῶτο» τοῦ χοροῦ, πετιέται, μὲ ξεφωνητά, καὶ μπαίνει στὸ χορό.)
- ΟΛΟΙ** Μῶ τὴν πίστη σ! Ό Βέβαιας!.. (Ζωηρεύουν μιὰ στιγμὴ τὸν χορό γιὰ νὰ τὸν διαλύσουν ἀμέσως, μὲ γέλοια καὶ ἐπιφωνήματα, καὶ νὰ βάλουν στὴν μέση τὸν Βέβαια, ποῦ κάθησε γελώντας καὶ ξεφυσώντας σὲ μιὰ πέτρα, στὴν φίξα τοῦ δένδρου.)
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (Χτυπώντας τὸν στὸν δόμο) Λελεύω σε θεῖο! Καλῶς ὕρισες!
"Αμαν πῶς εὐρέθες ἀδακές;.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ελπετε κ' ἐπερμένετε με.. βέβαια.. ἀμαν ντὸ ν' ἐφτᾶς ; "Εμαθα πῶς ἡ πείνα κόφκεται μὲ τὸν χορό.., κ' ἔρθα νὰ χορεύω, κ' ἔγω πά.. (γελοῦν) "Ολαν δνταν ἀκουσέφκεται κεμεντζές λαλόπον.. σὴν ἀκραν τὴ κοσμῆ νὰ είμαι θὰ προφτάνω.. βέβαια.. ἀμαν, σκύλ' παιδία, ντ' ἐπαθετεν δσήμερον καὶ ἐντώκετεν καὶ τὸν χορὸν ἀπὸ πουρνοῦ καὶ...πεινασμέν ;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καὶ το' εἴπε σε ντὸ είμες πεινασμέν; "Η θεία μ' ἡ Ταταρίνα ἄς ἔν' καλά !..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νέπαι γιὰ μ' ἔρθεν σὲ ἥμαρτα, καὶ πρὸ τοῦ νὰ σύρ' τὰ πέταλα ἐφτάει τὸν ψαλμόν' ἀτες;.. λελεύ ἀτεν τὴν θρήσκεναν ! βέβαια..

- ΑΝΕΣΤΗΣ** (γελούν δύοι) Γιδήκ τζιάνου μ ; ξέν^τ καὶ μακρά.., ἀφες τὴν μάρσαν^τ
Τὰ ψωμία τς, σὺ ξημερώματα ἔξεβαν ἀσὸ φουρνίν, τ' ἀτὲτ^τ ἐπορεῖ νὰ μὴ ἐφτάει ἀτό.. "Εστειλε μας τὸ χουλὲν τὸ ψωμίν,
"Ε ἄς ἔν^τ καλὰ κ' ἡ θεία μ^τ ἡ Πελαγία ντ^τ ἐβρέθεν σὸν Παρχάρ^ο
Νέπαι γιὰ μ^τ ἐστειλεν κ' ἐκείνες τὸ βούτερον;..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Γιὰ χάσον τὸν κλέφτεν ! Ήδεν τὸν κάμπον εὔχαιρον, ἡ μάνα
μ^τ κ' ἔν^τ ἀδά, εὐκαίρωτεν τὸ κοβλάκ τὸ βούτερον.. καί..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια.. ἀφορισμενόπα.. καὶ καλομηνᾶ βούτερον.. Καὶ ἐγουρ^ο
ζουλιάστεν.. Κ' ἐμέναν.. ἐκείνε ἡ μαυροταταρίνα.. ἐμέναν ἐνέ-
σπαλε με.. βέβαια.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καὶ ποῦ ν' εῦρισκε σε, θείο Βέβαια ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Αμῶ τὸν νόμον ἀτές! Κάτ^τ ζορόπον, κάτ^τ θέλεμαν δονταν ξή^τ
σὴ Διαβόλ^ο τὸ κέρατον πα νὰ είμαι κορυμένος, βέβαια, ενδρίκ^ο
με. "Αμαν δονταν ἔρται σὸ χουλὲν τὸ ψωμίν κ' ἐκά.. 'Ατώρα
τηδὲν γιὰ τ' ἐμὲν κ' ἐπέμνεν;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Γιὰ τ' ἐσέν πάντα κάτ^τ θ' εὐρίεται, ταὴ Βέβαια, μὴ στεναχω-
ρεύκεσαι.. (μπαίνει στὴν καλύβα καὶ βγαίνει ἀμέσως, μ' ἕνα κομμάτι
ψωμί στὸ χέρι) Νὰ.. τὸ μερτικὸν τῆ μάνας ἴμ^τ.. "Ως που νὰ γψ-
οῦ^τ ἀσὸν Παρχάρ^ο.. θὰ παγετόν! Εσέγκα καὶ βούτερον..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ν' ἀγιάζ^ο τὴ κυροῦ σ^τ ἡ ψή.. (βγάζει ἔνα μεγάλο μαντήλι τὸ τυλί^χ
ζει μέσα καὶ τὸ βάζει στὸ ζωνάρι τὸν) 'Ατώρα δμον ντὸ ύλαζ^ο
ούρ^ο ἀτὲν ἐναν κομμάτ^ο καί.. ἀνασπάλλ^ο ἐμέναν.. βέβαια.
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καὶ τσὶ θὰ ύλαζ^ο θείο ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Η θεία σ^τ.. "Η Στοφορίνα..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θὰ ἐγκαλῶ σε.. Εἴπες θὰ ύλαζ^ο..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νέπε, ζεζβέκ.. ἐσύ πα ἀδὰ εἰσαι ;.. "Αρ^τ ύλαξον κ' ἐσύ..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καὶ π' ἐφεκες τὴν θεία μ^τ...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Πάτ^τ ἀπάν !.. (γελᾶ) 'Ασὰ ξημερώματα ἐσέγκε με νὰ ποτίζω τὰ
λάχανα.. Πολλὰ κ' ἔν^τ ἔρθεν, βέβαια, ν' ἐλέπ^τ ντ^τ ἐφτώγω..
Κάτ^τ εἴπεν, κάτ^τ ἐκούτιξεν.. κ' ἐπεκεὶ ἐγιασλάνεψεν σὴν ίσκιὰν
τὴ καφουλὶ κ' ἐκοιμέθεν κ' ἐπέμνεν.. "Εγώ πα ἀτὸ ἐθέλνα..
βέβαια. 'Εδώκα τὸ νερὸν σὸ τρανὸν τ' αὐλάκ^ο τὴ κολοκυθί,
κ' ἔτρεξα σὴ κεμεντζές σὴ λαλίαν ἀπάν.. (γελᾶ) ξι.. καὶ δονταν
ἐγναφίζ^ο.. "Εμορφα κ' ἐποίκα ;
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Αρ^τ ἐγώ θὰ πώγω λέγ^ο ἀτὲν ποῦ εἰσαι.. ν^τ ἀοιλοὶ ἐσέν.
(έτοιμάζεται νὰ φύγη).
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ σβέρκο) Κάθκα σὸν τόπο σ^τ.. χαϊ βάν!!
- ΚΕΜΕΝΤΖ.** (ίδιαιτέρως στὴν παρέα του) Παιδία, ἐμεῖς ἄς πᾶμε 'ς σὴ Γιάγκο.
Περιμέν^τ μας. (φεύγοντας καὶ μένουν δ Βέβαιας, 'Ανέστης, Γιάννες
καὶ 'Ηρακλῆς).

ΣΚΗΝΗ 2α

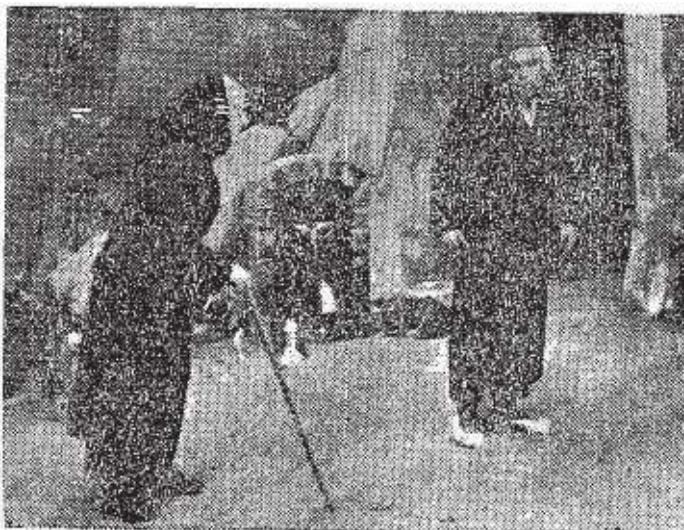
ΗΡΑΚΛΗΣ "Εγώ ἀέτες εἴπα το.. νὰ φοβερίζ^ο ἀτόν.. (γελᾶ)

- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Όλαν πολλούς σεφτέλις είδα, άμαν άμον άγονιστον τὸν παιδάν.. νὰ μὴ διματιάσκεται.. φτού.. ἐντροπιάζεις καὶ τὴν μαχαλὰν ἔμούν.. Νέπαι λοπούτ' ἔμέναν θὰ φοβερίεις; Καὶ ποῖος εἶπε σε ντὸ φογοῦμαι τὴν καρκή μ' ἔ.. νέπαι ἔμέναν Βέβαια λέγνε με.. άμε ἔρωτα τὸν κύρη σ' ἀν ἐφογέθα ἔγώ σὴν ζωή μ'..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ο κύρη μ' λέει πῶς εἶσαι τρανὸν παλληκάρο.. άμαν ἡ θεία ἡ Στοφορίνα ἔβγάλ' τὸν κῶ..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νὰ τρῶς ἀτό, σκυλ υιγέ κ' ἔσυ κι' ὁ κύρη σ.. Κιοπόγλη.. κιοπέκη
ΓΙΑΝΝΕΣ (καρπαζώνει τὸν "Ηρακλῆ") Νέπαι τοπλάεψον τὸ στόμα σ.. ἢ θὰ τσακώνω τὰ μουντζούρια σ..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Εγώ ντὸ καπαὲτ ἔχω, ἔκεινος ὁ τιατὰ μ' εἶπεν ἀτό..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Κι' ὁ τιατὰ σ', πασκὶμ ντὸ ἔχ' ἀσ' ἔσεν καὶ παραπάν ἀχούλ; "Η κάτα ντὸ γεννᾶ πεντικὸν πιάν.. βέβαια.. τὴν πίστη σ!.. Σιτζιανλαρὰ τὰ παστουρμὰ δλτούκ.., "Όλαν ἔγώ ὅνταν ἔβάλνα τὸ μαχαίρο σὴν μέσε μ.. κ' ἐντούνα τὸ μαρτὲν σ' ὥμι μ.. ἡ γῆ ντ' ἐπάτνα ἔσείουτον.. βέβαια.. κι' ἀγοῦτο τὸ χάταλον.. θὰ λέγ' ἔμὲν πῶς φογοῦμαι τὴν Στοφορίναν.. ἔγώ.. τὴν Στοφορίναν!.. 'Ε! Σπάντ'ς γιὰ κι' σπάντες; "Αχά νέπαι ἀέτς.. (κάνει σχετική χειρονομία) Χρό α τ σ!.. σύρω καὶ τσερίζ.. ἀτέν.. βέβαια.. ἀέτς χράτς!..
ΣΤΟΦΟΡΙΝ. (ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς Στοφορίνας ἀπὸ μακριά) Ναὶ ἀγιαράευτε! Βέβαια.. Ναὶ τὸν Θεὸ σ' ποῦ κι φοᾶσαι.. ἀνάθεμά σε καὶ τὸν ἔριφ σ'.. Βέβαια!..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (ἐντρομος) "Οι ν' ἀοιδοὶ ἔμέν.. ἔχερται!.. Ατώρα; Παιδία λελεύω σας.. κάτ' ποισέστεν. ιρυψέστε με..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** (γελᾶ βλακωδῶς) "Ωχ! ἔχερται.. ἀτώρα θὰ ἐλέπομε τὸ χράτς..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (προσπαθώντας κάπου νὰ κρυψῃ) Παιδία ἀμεῖτεν σὴν ἀπαντὴν ἀτς.. Κρατέστε ἀτέν.. κρατέστεν κ' ἔμέν.. Θὰ γίνεται κανέναν κακόν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο Βέβαια.. τὸ τσέριγμαν.. ἀέτς! Χράτς.. νά..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Σκύλ' υιγέ, κιὰ νὰ μὴ ἔφτωγω τὸ χράτς, λέγω σας νὰ κρύψετε με.. (ἐνῷ ἔκεινοι γελοῦν δ Βέβαιας, κρύβεται πίσω στὸ δέντρο, τὴν στιγμὴ ποῦ μπαίνει ἡ Στοφορίνα).

ΣΚΗΝΗ 3η

- ΣΤΟΦΟΡ.** (Γεηὰ καλοστεκούμενη σκληρὰ χαρακτηριστικά· ἀνδρογυναίκει) "Αοῦτος τ' ἔμὸν δ ἀνάπαγον, πουδὲν ἀδακές κ' ἐφάνθεν;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καλῶς τὴν θείαν τὴν Στοφορίναν!.. Ντό; Ξάν ἔχάσες τὸν Βέβαια σ'; Τσ.. τσ.. τσ..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νὰ χάται καὶ νὰ μὴ εὐρίεται, ἀφορισμένον καὶ τὸ κρίμαν σὸ κιφάλν ἀτ! δ τεμπέλτς! "Εφῆκεν τ' ἀρδεμαν ἀπὲς σὴν μέσεν, κ' ἔγέντον ἀφαντος.. Κάρτασ! ἔναν λεπτὸν ἐπέρανε με τ' διμάτια μ! Πότε ἐποδόφτασεν κ' ἐπιδέβεν τὸ ρακάν!.. "Εθέλνα νὰ ἔξερα ποῦ σὸν ἀγύριστον ἔπηγεν!

- ΗΡΑΚΛΗΣ** (πλησιάζει τὸν Βέβαια) Ντὸ λες θείο.. λέγε ἀτέν ντὸ εἰσαι ἀδάς
ΒΕΒΑΙΑΣ Σούς! ἀνάθεμά σε Ἱεύδα!.. Θὰ σκοτών τσε δ Γιάννες.
ΑΝΕΣΤ. Θεία, ἐγὼ ἔθαρρω θὰ ἐντῶκεν ὃς σὸ μυτίν ἄτ, τὴ ψωμὶ ἡ μυρωδία..
ΣΤΟΦΟΡ. Ἡ μυρωδία τῆ ψωμί; Τίνος ψωμί;
ΑΝΕΣΤΗΣ Ἡ Ταταρίνα ἔξεγκεν τὰ ψωμὶν ἄτσας φουρνὶν καὶ θὰ ἔμαθεν
ἄτὸ δ Βέβαιας.. Θὰ ἐπῆγεν γιὰ τὸ χούλεν..
ΣΤΟΦΟΡ. Ἀνέστη ἀφε λελεύω σε τὰ ψέμματα.. Ἐκεῖνος ἀσήν δκνίαν ἀτ
ἢ σὸν Παράδεισον πιλὲ κὶ πάει..
ΒΕΒΑΙΑΣ (τῆς πετάει τὸ ψωμὶ) Ζοὺρτ Μιαμιάγα! Σὸν Παράδεισον κὶ πάγω
ἄμαν ἢ σὸ φουρνὶν πάγω (τὴν πλησιάζει μὲ προφυλάξεις) Νὰ φὰ
ρίζα μ.. Φὰ ἐσύ.. Ἐγὼ γουρζούλια νὰ τρώγω.. Ἐποίκες με
καὶ τεμπέλ.. βέβαια.. ἔσκοτώθα ν εὐρίκω καὶ φέρω σε ταχέν
ψωμὶν, γιὰ τὰ ζινίσια.. τὰ δόντια σ.. κ' ἐσύ..
ΣΤΟΦΟΡ. (τὸν βλέπει ὑπολτα καὶ ἄγρια) Ναι ἀγιαράεφτε, καὶ π' ἔξερες ντὸ^τ
ἔζούμωσεν ἡ Ταταρίνα κ' ἐφῆκες τ' ἀγλαθίασμαν τ' αὐλακὶ^τ
κ' ἐπρόφτασες ἢ σὸ φουρνὶν;
ΒΕΒΑΙΑΣ Κι' ἄμ ντὲ θάρρεσες! Ὁ προκομμένον ἀνθρωπὸν σ' οὐλια
προφτάν.. Ἐγώ, ρίζα μ', ἀγοῦτο (δείχνει τὰ πισινά του) ἐβράχ-
κουτον σ' αὐλάκ τῇ κεπί σ', καὶ τὸ μυτὶ μ' εὐρίουτον σὴ Ποπά
τὸ φουρνὶν.. (γελοῦν δλοι, μαζύ τους κ' ἡ Στοφορίνα δ Β. παίρνει
θάρρος)
(συνεχίζει, στὸ κοινὸ) Ἀμον ἔθαρρω ἔγέλασεν! Ἐδέβεν κι' ἀτὰ
ἡ καζά.. (ῆσυχος κορδόνεται πάνω σὲ μὰ πέτρα—στὸν Ἡρακλῆ)
Μάθα κι' ἄλλο μίαν δνταν καλατζεὺς γιὰ τὸν Βέβαιαν, νὰ με-
τρᾶς τὰ λόγια σ.. Τζιοπλίκ! Ἐμέναν ποῖ θὰ φοβερίζ, γιὰ θὰ
διατάχκεται, ἀκόμαν κ' ἔγενέθεν.. Ἐ μαῦρε παλαλέ!..
ΣΤΟΦΟΡ. (τὸν βλέπει ποῦ στρογγυλοκάθησε σηκώνεται ἀπειλητικά) Βέβαια!
ΒΕΒΑΙΑΣ (τρομάζει) Εὐλογημέντσα! ἔχπάραξες με.. Ξάν ντ' ἔπιαθες;

Ο ΒΕΒΑΙΑΣ
 (Γεωργος Τσουλφᾶς)

καὶ

Η ΣΤΟΦΟΡΙΝΑ
 (Φρόσω Καλαϊτζίδου)

- ΣΤΟΦΟΡ. Έσν էάτι ^κ էντρέπεσαι κ^α էκάτσες ձμον οվլτς τ^η անթօքուս ;
 ΒΕΒΑΙΑΣ Και γιατὶ νὰ μὴ կաթումաւ, νաὶ ռամկիօքեն; "Եսկոտահա, բեթաւ
 ν' էնթօքուս սե տաշէն փամին, νὰ μὴ ռեցակասկունտաւ տὰ յնափիա σ^η,
 και էց նὰ μὴ կաթումաւ κι^α ձունեցակասկումաւ; Լելենա սε..
 կաթիա κ^α էսն, και φատո տὸ յօսչօնլ^ա նτ^ա էծակա սε..
- ΣΤΟΦΟΡ. "Օ յօսչօնլաչ κι^α ձնօւցագաս նὰ րզացնե սε.. "Եց թὰ կաթու-
 մաւ, էսն ձմխ սօնկ! Սօնկ ձտօրա! κι^α ձմէ ՝^ս սծ ձզեման..
- ΗΡΑΚΗΣ Θεյօ, էջմեն դ^ա սեւօք թէ.. Խօաւէ!
- ΒΕΒΑΙΑΣ Πουծէն^ա կի պացա, օվչ... նὰ μὴ րզաց տὸ փամի ս^ա..
- ΣΤΟΦΟΡ. Νտօ ըլուս; Πουծէն^ա լաչ; (էտօւմաչէտաւ նὰ ծզմիշոյ օլ ձլլօւ
 յելօնն էնց օ Բեթաւս սոյանտաւ և պաւ ործ տօ ձենտզօ).
- ΒΕΒΑΙΑΣ Τչիանօսմ.. քա լզատա տὸ փամի ս.. Թὰ լնետու տὸ բօնտեզօն, բե-
 թաւա, և թὰ լեզն^ա տὸ ծալթազու ս^ա.. Թὰ մսօւչ^ա ձչօանեն..
 կազոն; բեթաւ!
- ΣΤΟΦΟΡ. "Անաթեմա κ^α էսէն ևս «տὸ բեթաւ» ս.. κ^α էնենոն π^ա էմատօս ս^ա
 ձտօ.. "Անենտզօպէ.. "Ափս տὸ ծալթազու մ^ա κι^α ձմէ ՝^ս ձզեման..
 թ^ա էֆրացա սե զէչիլ^ա !! (ծզմա)
- ΗΡΑΚΗΣ (յելօ) Կալա չլեցեն ծ կնզոն մ! Տայ Բեթաւ.. ձչա էպից սե!..
- ΣΤΟΦΟΡ. Νեպաւ էսն սօնփօն տին լալիա ս!
- ΒΕΒΑΙΑΣ 'Ատօրա թὰ լեցա և տօն կնզոն ս^ա և տին մանա ս^ա ծխնլին ձփո-
 զումենոն..
- ΣΤΟΦΟΡ. "Ատօն ձփս ձտօն ս^ա էմէն κ^α էսն րզէչօն ս^ա ձզեման.. Թὰ սօնփ-
 չետաւ տὸ նեզօն! "Եսն րդէն^ա կի ռունիւս;
- ΒΕΒΑΙΑΣ (էտօւմաչէտաւ նա փըղո) Πահ^ա կի ռունիչօն օ մասօչազօն! Նոսնիչօ
 նτ^ա էջածա տὸ փամին և թὰ պացա և սին ծուլենիան!.. "Աման
 ձէ էջէրտէ ձտօ! "Եց ձտօրա ձն պացա, յիա տὸ կէնփի մ^ա պացա..
 Մ^ա էթազօքէս և էֆօցնեն սե.. 'Աէտէ! Գրա տὸ կէնփի մ!!
- ΣΤΟΦΟΡ. Κէնփ օ յանձազօն էջ.. "Ամէ.. Կαι ն^ա ձօլու էսէն.. ձն կ^ա էթօքուս
 սե էկէն..
- ΗΡΑΚΗΣ (թլեպունտաչ տօն պօն քենցել) Τայ Բեթաւ, տὸ Խօաւէ..
- ΒΕΒΑΙΑΣ Νեպաւ.. κ^α էլէպէ պահ^ա էֆիկա տեն և ձիաբանա պլան ձմօն ձյօն-
 զօս, ձսօն տարանալէն մէ; Τօ «խօաւէ» լա էջ^ա տին սեւօն ձթէ..
 չայթան.. 'Ափնօմ^ա սեն Ստօփօնիա..
- ΣΤΟΦΟΡ. (τօն պետա տὸ փամի) Νա յօսչօնլօսպաշտէ.. թ^ա ձզեցն նա լաչ^ա ՝^ս
 սծ սպիտ^ա
- ΒΕΒΑΙΑΣ (τօ մսօւչէ) Πիօր ! Τօ փամին էմնօրիչէն ձչօանեան! (քենցել)
 ΣΤΟΦΟΡ. "Աման սատամացիա! (յելօնն ձլու)

ΣΚΗΝΗ 4η

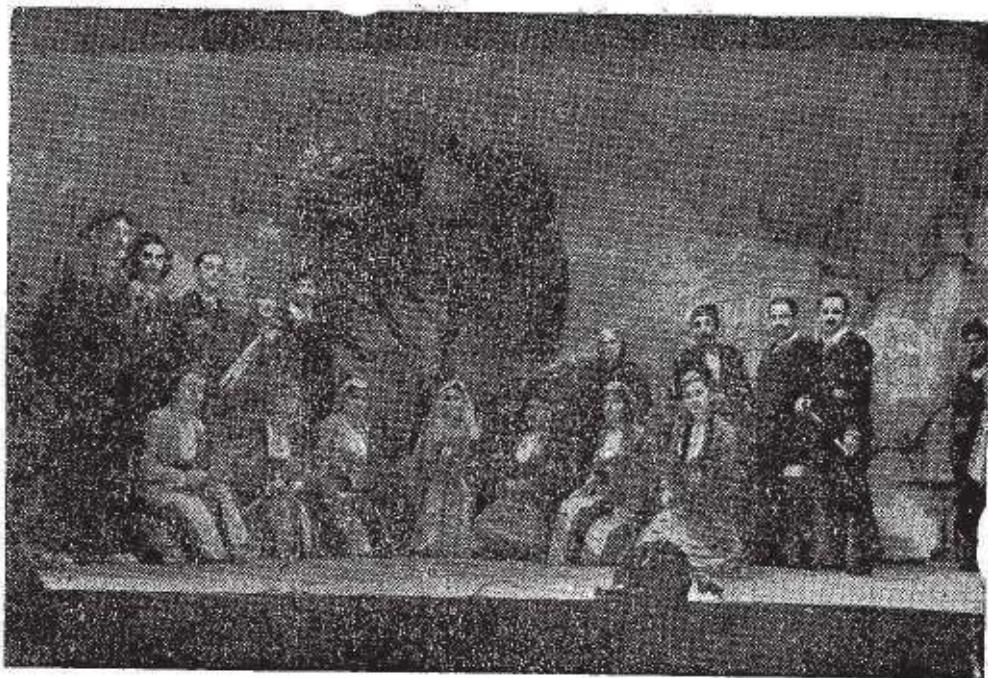
- ΓΙΑΝΝΕΣ Νեյսա թէնա Ստօփօնիա.. կաթիա.
- ΣΤΟΦΟΡ. Κաթիա.. 'Ափնէ մէ տա ծուլենա նա կաթումաւ; 'Առան^ա ՝^ս
 սծ լոձաջ^ա թ^ա էթիցան^ա դ^ա պահ^ա.. (կաթէտա) "Զչ.. τ^ա ծտօնդիա մ^ա.

- ΑΝΕΣΤΗΣ** Τζιάνουμ.. ούλ' δουλεύομε, άμαν τὰ δουλείας πα ἔχνε τὴν σέτ.
οὖν ἀτούν.. 'Οσήμερον.. ἔξεργος ἐν'
ΣΤΟΦΟΡ 'Εξέργος μέτό.. ἔξεργος ἐν' άμαν γιὰ τοὶ νέοις ἐν'.. 'Εμεῖς οἱ γέρων
ς' ούλια πρὸπερ' νὰ προφτάνομε γιὰ νὰ ἔφτάτεν ἐσεῖν τὰ παλαλά
σουν.. 'Ατὸ 'κὶ θὲλ' νὰ ἐγροικᾶ το τὸ ἐμὸν δι παλαλόν!. Πῶς
νὰ λέγω, σημερόν δι μέρον τὴν Βασιλκήν, τὴν ἀνεψιά μ', νὰ πάρῃ
ς ἀδεμαν; Τὸ κορίτσι, ἔπρεπεν νὰ πάρῃ μὲ τὰ συγκόρισια θε..
ΑΝΕΣΤΗΣ Σὸν Κλήδωναν;
ΣΤΟΦΟΡ. "Ελπετε! Τ' ἀτέτ' ἀτέτ'.. 'Αμον ντὸ ἐλάγκεψετεν δψὲ τὸ βράδον
ἐσεῖν τ' ἄγούρια τ' 'Αγιαννή τὰ φωτία σ', ἀτέτς τὰ κορίτσια πα πρέπει
νὰ εὐρίσουντάν 'ς σῆ κουτὶ τ' 'Αγιαννή τ' ἀνοιγμαν.. 'ς σὰ κοτσάκια
ΓΙΑΝΝΕΣ Ναὶ ἀγοῦτο δι μέροα τοὶ κοριτσίων ἐν'.. Τὸ σωστὸν σωστόν
"Αμαν ντὸ πολλὰ ἔργεψαν..
ΣΤΟΦΟΡ. "Ε! ούμπου κι' ἀν ἐν' θὰ ἔρχουνταν!.. Πολλὰ μακρὰ ἔκρυψαν
δφέτος τ' 'Αγιαννή τὸ κουτίν. Τεῖ δπίσ' σὴν χαμελέτεν ντὸ
εἰν' τὰ καφούλια, 'ς σὴν φίζαν τὴ μασούρας..
ΗΡΑΚΛΗΣ Τ' ἀφώτιστα.. Γιὰ τὸ ἀτὸ πουδὲν 'κη ηὔρα το.. δλεν τὴν νύχια
ταν ἔράευα..
ΣΤΟΦΟΡ. 'Εσὺ ἐπαλαλῶθες;
ΗΡΑΚΛΗΣ "Ε καὶ θ' ἔγέλαναμε..
ΣΤΟΦΟΡ. 'Ατὸ γέλασμαν 'κὶ σκών'.. Σὰ παληὰ τὰ χρόνια—ἔγω ἀκόμαν
γενεμέντσα 'κ 'ξμ'—ἐναν 'Αγιαννή βράδον, άμον τὸ ψεζνόν, τὰ
παιδία τὴ μαχαλᾶς ηὔραν τὸ κουτίν κ' ἐτάραξαν καὶ ἔλλαξαν
τὰ νισάνια.. Τ' ἀλλ' τὴν μέροαν δνταν ἔρχίνεσαν τὰ κοτσάκια
ούλ' ἔγένταν ἀπὰν ἀφκά..
ΗΡΑΚΛΗΣ "Αο' σ' ἀτὸ ἀπὰν θ' ἔγέλαναμε κ' ἔμεῖς.. Θεία..
ΓΙΑΝΝΕΣ Νέπε ἀσπάλτσον ἀτὸ τὸ στόμα σ'.. Ξᾶν θὰ τρῶς ἐναν σιλιάν..
ΣΤΟΦΟΡ. "Αξον πρῶτα, ζεβζέν, κ' ἐπεκεὶ ψλαξον.. 'Εκεῖνο τὴν μέροαν
ἀνήμερα τ' 'Αγιαννή, ἀπὰν σοὶ κοτσακὶ τ' ἔβγαλμαν, ἔγέντον
σωστὸν κατακλυσμός.. ἔχαλάγαν ούλια τὰ κεπία.., ἔροῦξεν χα-
λάζ' ἀμον ωργόν.. ἔσκοτώθαν πρόσατα, ἀρνία.. 'Εγεραλαέφταν
ἀνθρώπ.. 'Ασ' ἀτότε κι' ἀν..
ΑΝΕΣΤΗΣ Ναί.. ἀτὸ ἔκ' σ' ἀτὸ κι' ἀσὴν ἔσχωρεμέντσαν τὴν μάνα μ'.. Τὴν
τηάπαν 'κὶ πρὸπερ' νὰ ίλισθεί ἀτὸ κανείς..
ΣΤΟΦΟΡ. Νιὰ τὰ μάτσας, νιὰ οἱ τζιαζήδες καὶ νιὰ οἱ ἀράπ' 'κὶ πειριάζν' ἀτὸ
ΓΙΑΝΝΕΣ Καὶ γιάτι θεία Στοφορίνα; Τιμιόξυλον μὴ βάλνε σὸ γιάν'
ἀθέ καὶ φογούνταν ἀτὸ τ' ἀερικά;
ΣΤΟΦΟΡ. Φογούνταν, γιατὶ τὸ γερὸν ντὸ ἔχ' ἀπὲς δι τσάπα ἐν' «ἄμιλετον»
κι' ἀσὰ ἔφτὰ πεγάδια! Κι' ἀτὰ τὰ 'Αέρικὰ πολλὰ φογούνταν
τ' «ἔφτανταν!» Πεγάδια εἰν', ταλκάδες εἰν', ἀστρια εἰν', ἵντιαν
κι' ἀν εἰν'. "Αναβα τὸν φόβον ἐν' κ' ἐναν κι' ἀλλο! Κι θέλνε νὰ
κακοκαρδίζεται τὴν «νυφίτσαν» τὴν φιλενάδαν ἀτούν..

- ΓΙΑΝΝΕΣ** Τίναν νυφίτσαν ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νυφίτσα ἔν^τ τὸ κορτσόπον ντὸ ιρατεῖ τὸ κουτίν τ^ο Ἀγιαννῆ, καὶ τοπλαέβ «τ^ο ἀμύλετον» τὸ νερὸν ἀσὰ ἐφτὰ πρεγάδια. Πρέπ^τ νά ἔν^τ πρωτηκάρ^τ κι^τ ἀπὸ πρῶτα στέφανα. "Αμον δσίαν ἔχν^τ ἀτεν ! Καὶ τὰ κοτσάκια ντὸ λέχκουνταν ἀσῆ Μοίρας τὸ στόμαν ἐβγαῖνε". Προφήτειας είνε.. Τὰ παραπάν^τ ἐβγαῖνε.. (Ἐπιστρέφουν δὲ κεμεντζετζῆς καὶ ἡ παρέα του τραγουδώντας).
- Μόλις** βλέπουν τὴν σοβαρότητα τῆς Στοφορίνας καὶ τῶν ἄλλων σταματοῦν τὸ τραγούδι, καὶ μαζεύονται σιωπηλοὶ κοντά στὴν πόρτα).
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Τεμὲκ ἀμον ντὸ λὲς ἔσυ, θεία Στοφορίνα, τὰ κοτσάκια καὶ εἰνε πόσικα ;.. "Ἐχνε τὴν ἔννοιαν ἀτούν.. Πρέπ^τ νὰ πιστεύωμ^τ ἀτά :
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Εἰ οἵτα μ! Πολλὰ πράματα καὶ ἔρδομε καὶ καὶ ἐποροῦμε ν' ἐγροικοῦμε «πῶς» καὶ «γιατί» γίντανε !.. "Επέμνανε μας ἀσοὶ παλαιοὺς ἔμοῦν,, ἀσοὶ πολλὰ παλαιούς.. ἐκεῖν^τ ἐφήκανέ μας ἀτά.. ἔμεῖς πρέπ^τ νὰ ιρατοῦμ^τ ἀτά.. Συνήθεια είνε.. Κακὸν καὶ ἐφτάγνε.

ΣΚΗΝΗ 5η

- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Αχὰ τὰ κορίτσια ἔχκερχουνταν ! ("Ο 'Ηρακλῆς κι^τ δὲ 'Ανέστης πᾶνε πρὸς τὴν κατεύθυνση ποῦ ἔδειξε δὲ πρῶτος· Τὰ παιδιά μὲ τῶν κεμεντζετζῆγ ποῦ καθούντανε κοντά στὴ πόρτα σηκώνονται. 'Η Στοφορίνα σηκώνεται καὶ στηρίζονταις τὴν πλάτη στὸ δέντρο, καὶ τὰ χέρια στὸ φαρδί της, μὲ ιεροτελεστικὸ τόνο μιλᾶ στὸν κεμεντζετζῆν, δίχως νὰ τὸν κυττάει..)
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπε ἀσοῦ εὐρέθες ἀδά, παῖξον τὸ νυφέπαρμαν. Τὸ σημεροῦν ἥμέρα γιὰ τ^ο αὐριανὰ τὰ νυφόπια ἔν^τ.. ("Ο κεμεντζετζῆς παῖζει τὸ «σήμερον ἄλλος οὐρανός, σήμερον ἄλλ..» Τὰ παιδιά τραγουδοῦν μὲ κλεισμένο τὸ στόμα, μὲ σοβαρὸ ψφος, σᾶν νὰ λένε κάποια προσευχή. 'Η γρηὰ σᾶν νὰ βρίσκεται σὲ ἔκσταση.
- Μπαίνουν μὲ πομπὴ τὰ κορίτσια. 'Επὶ κεφαλῆς ἡ «νυφίτσα» Φέρει ἄσπρο πέπλο ποῦ σκεπάζει τὸ πρόσωπό της καὶ τὸ δυχεῖο ποῦ ιρατεῖ μ^τ εὐλάβεια μὲ τὰ δυό της χέρια. 'Ακολουθοῦν μὲ πράσινα κλαριά καὶ λουλούδια τὰ κορίτσια (ἀν εἰνε πολλά, κατὰ δυάδας). 'Η Στοφορίνα κάνει θέση καὶ ἔρχεται στὴ βάση τοῦ δένδρου ἡ νυφίτσα καὶ κάθεται σὲ μιὰ πέτρα. Προχωροῦν τὰ κορίτσια μὲ ζυθμὸ σιγανό, ἀπλώνουν μπροστὰ στὴ νυφίτσα τὰ κλαριά καὶ πέρονουν θέση δλόγυρά της, καθιστὲς (ήμικύκλιο).
- Οἱ ἄνδρες συγκεντρώνονται στὸ μέρος τῆς καλύβας. 'Ο Βέβαιας ποῦ ἥρχετο, σκουπίζονταις τὸν ἴδρωτα του πίσω ἀπὸ τὰ κορίτσια, ἐνώνεται μὲ τοὺς ἄντρες. 'Η Στοφορίνα μένει δρθια καὶ σοβαρή στὴν ἄλλη πλευρά ἡ κοντά στὴ βρύση..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (κάνει νεῦμα στὸν κεμεντζετζῆ νὰ παύσῃ)
Χάλα καλορρίζικε καὶ βγάλ^τ τὸ οιζικό σου..
(Ἡ νυφίτσα ξεσκεπάζει τὸ δοχεῖο, βάζει τὸ χέρι της μέσα καὶ τὸ βγάζει μὲ σφιγμένη τὴ γροθιά, κάτω ἀπὸ τὸ πέπλο)
- ΠΑΡΘΕΝΑ** "Αχ σιγανοπεράτητη καὶ χαμηλοβλεποῦσα
ἀν είχεις λίγα πείσματα, διπλᾶ θὰ σ' ἀγαποῦσα

'Η σκηνή τοῦ Κλήδονα

"Οπως παρουσιάσθηκε στὸ Βασιλικὸ Θέατρο Θεσσαλίης στὴν «πρώτη» τοῦ Μαΐου 21 Νοεμβρίου 1948

- ΝΥΦΙΤΣΑ** (ύψωνει τὸ χέρι καὶ ἐπιδεικνύει ἓνα δαχτυλιδάκι) Τίνος ἔν;
ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δαχτυλιδόπον, ἢ πέτρα θε κόκκινον (τὸ κυτῶν δλοι)
ΓΙΑΝΝΕΣ Τ' ἐμὸν ἔν; (τὸ πέρονει, τὸν πειράζουν οἱ ὄλλοι)
ΒΕΒΑΙΑΣ Τὰ ἑλλενικά πα καλὰ εἶν; Ἄμαν ἀς λέγω κ' ἐγὼ ἕναν κρωμέτ-
 κον, σὴν γλῶσσαν ἐμούν.. βέβαια.. ντὸ λέτεν;
ΠΟΛΛΟΙ Πέ.. πέ.. ταὴ Βέβαια
ΣΤΟΦΟΡ. Χάλα παλορρίζικε π.τ.λ.
ΒΕΒΑΙΑΣ Καλὰ ποικα κ' ἐγάπεσα κορίτσ 'ς σὴν γειτονία μ',
 ἐμπαίν' ἐβγαίν' ἐλέπ' ἀτό, καὶ χαίρεται ἢ καρδία μ'..
ΝΥΦΙΤΣΑ (ώς ἄνω) Τίνος ἔν;
ΒΑΣΙΛΙΚΗ Πράσινον ματοζίνιχον..
ΑΝΕΣΤΗΣ. Τ' ἐμὸν ἔν.. (πειράγματα, γέλοια, βλέμματα πρὸς τὴν Καρτερή)
ΒΕΒΑΙΑΣ Τ' ἐμὰ τὰ τραγωδίας ἐβγαίνε. 'Ασὴν μαγαλᾶ σ' θὰ πέρτες κορίτσ
ΓΙΑΝΝΕΣ Θὰ λέγω κ' ἐγώ ἕναν..
ΒΕΒΑΙΑΣ Πὲ καὶ σύ, φίξα μ, πὲ βέβαια..
ΣΤΟΦΟΡ. Χάλα παλο (π.τ.λ.)
ΓΙΑΝΝΕΣ Κάθαν ἡμέραν δ 'Αετέ μς, πετᾶ ἐμπροστὶ σ' ὅμματια μ'
 θέρται κάποτε μὲ τ' ἐμέν, καὶ παίρω τὰ μουράτια μ'
ΝΥΦΙΤΣΑ (ώς ἄνω) Τίνος ἔν;
ΒΑΣΙΛΙΚΗ "Ἐναν πατσωμένον δαχτυλίτοιαν. (κανεὶς δὲν μιλάει) Τίνος ἔν"
 (τὸ ἐπιδεικνύει).
ΣΤΟΦΟΡ. (ἔντονα) Τίνος ἔν'; "Ιντινος ἔν' ἢ δαχτυλίτοια ἀς λέγει ἀτό. 'Ο
 οἰκοκύρτες ἀθὲ μὴ χολιάζ' τὴν Μοίραν..
ΚΑΡΤΕΡΗ (τρομαγμένη) Τ' ἐμὸν ἔν'. (γελοῦν οἱ ὄλλοι)

ΣΤΟΦΟΡ. Ναι οίτα μ' καὶ ντὸ ἐντοέπους; 'Εσύ πα σὴν γειτονία σ' θεύρικς τὰ μουράτια σ'; Κακόν μη ἔν'; Μὲ τὴν εὐχὴν τῇ Θεοῦ... (χτυπά στὸν δρόμο τὸν) "Ανέστη!" "Αμήν.."

ΒΕΒΑΙΑΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ Θεῖο Βέβαια, ὃς λέγω κ' ἔγω ἔναν;

ΓΙΑΝΝΕΣ Μῶ τὴν πίστη σ', θὰ λέει κοτσάκ κι' δ 'Ηοάκλης!

ΒΕΒΑΙΑΣ Πέ οίτα μ', πέ.. Πέλκι βοηθᾶ σε καὶ φέρτες ἀχούλ..

ΣΤΟΦΟΡ. Χάλα καλορρο κ.τ.λ.

ΗΡΑΚΛΗΣ Ν' ἀοιδοὶ ποὺ κ' ἐπροσκύνεσεν τὸν Ἀε-Κωνσταντίνον ν' ἀοιδοὶ ἔκεινεν ποῦ θὰ πέρος ἀμον ἔσεναν χτῆγον!

ΝΥΦΤΙΣΑ (φος ἄνω) Τίνος ἔν;;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ *Ἐναν συοιχτέον μολυβένεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ Μῶ τὴν πίστη σ! Τ' ἐμόν ἔν

ΒΕΒΑΙΑΣ Εἶδες τὸ πουλί μ' πῶς ἔβγαινε γιακουστικλία τ' εὐλογημένα

ΗΡΑΚΛΗΣ *Ἐγὼ 'κι.. παῖςω.. (γελοῦν) *Ατὰ τζιβουζλίνας εἰν'..
(Οἱ νέοι πειράζοντας τὸν Ἡρακλῆ τὸν τραβᾶν μαζύ τους, καὶ ἐνῶ θορυβοῦν καὶ ἡ λύρα ἀρχίζει νὰ παιζῃ τὸ «γιόλ κιορουντί» τὰ κορίτσια φεύγουν ἐν πομπῇ ὅπως ηρθαν. Μόλις ἀποχωροῦν τὰ κορίτσια ἡ λύρα παίζει εῦθυμα).

ΣΚΗΝΗ 6η

ΑΝΕΣΤΗΣ Τάη, Βέβαια, ὥσπου ν' ἀπιδιαβαίνε τὰ κορίτσια λάγκεψον σὰ μα- αζία καὶ φέρεν ὀλίγον ωακίγ. *Ατώρα π' ἔχομε καὶ τὴν κεμεντζὲν ἀς κονθεύωμε τὸν χοούν.

ΒΕΒΑΙΑΣ Τὸ κοτσάκ ἔλπετε ἀπὸν σὴν ψή σ' ἔξεβεν τ' ἐσὸν πά καὶ τ' ἔκεινές πά.. ἀφορισμένε.. βέβαια.. κάτ' ἀγοῖκα σκῶνε ωακίν ! σωστά ! *Αμαν πάτ' ἀπάν, πάτ' ἀπάν !

ΑΝΕΣΤΗΣ Γζιάνουμ θεῖο Βέβαια, ἀτώρα 'κι θὰ χαλάντες τὸ χατήρι μ... Ήνδραμε τὴν ἀφορμήν, ὃς ἐφτᾶμε ἔνα μουχαπετόπον.. *Αἴτε λελεύω σε.. Θὰ λαγκεὺς οὓς τὴ Λάμπο... γιὰ τὸ ωακίν (έτοιμάζεται νὰ τοῦ δώσῃ χοήματα, δταν πλησιάζει δ Γιάννε) "Επαρο" ἔναν ὀκάν...

ΓΙΑΝΝΕΣ Ανέστη, ποῦ στείλτες τὸν Βέβαιαν μὲ τὰ παραδεες;

ΒΕΒΑΙΑΣ Στείλμε νὰ φέρω ὀλίγον ἀγιασμάν! βέβαια.. Τὸ παιδίν ἔχε τὰ μεράκια θε.., ἔχομε καὶ τὴν κεμεντζὲν, ὀλίγον ἀγιασμὸν βέβαια ..χοειαζούμενον ἔν'.

ΓΙΑΝΝΕΣ *Α.. πασά μ! Σὸ σπίτι μ' ἔμποια θὰ στέντες χορὸν καὶ τὸ ωακίν θὰ φέρτες ἀπ' ἄλλον; Γιὸκ οίτα μ': *Ατὸ 'κι γίνεται.. Κι' ἀγοῖκον προσβολὴν 'κι ἐπερμένα, καὶ ἔλιαμ ἔλιαμ δσήμερον!

ΑΝΕΣΤΗΣ Γζιάνουμ ντὸ προσβολήν; Μὲ τὴ χώρας τὰ ἔξοδα θ' ἐφτώγω τὸ κεϋφι μ'.. Γὸ βάρος ντὸ θὰ δίγω σε κανεῖται..

ΓΙΑΝΝΕΣ Εἴπα σε, δσήμερον ἀτὸ 'κι γίνεται!

ΒΕΒΑΙΑΣ Καὶ ντὸ ἔν' δσήμερον καὶ εἰπες ἀτὸ δύο φοράς;

ΓΙΑΝΝΕΣ Κοίμαν σ' ἔσεναν Βέβαια.. Κιὰ δσήμερον ἔν' τ' Ἀγιαννῆ!

- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια «Μῶ τὴν πίκα σ'». Τ' ὄνομα σ' ἔν». Βέβαια «χρόνια πολλά» καὶ τοῦ χρόνου! "Ελα, ἔλα ἀς σύρω τ' ώτι σ'.. (τοῦ τραβάει τ' αὐτὶ ἐνδὸν ὁ Ἀνέστης τοῦ δίνει τὸ χέρι).
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καλὰ λέσ! Χρόνια πολλά, νὰ ζῆς.. "Ολαν πῶς ἐνέσπαλ" ἀτο...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Κιὰ πῶς νὰ μὴ ἀνασπάλτες ἀτό.. βέβαια.. (γελᾶ) "Εἴ κιτί.. δηταν ἔκαγα κ' ἔγῳ κάποτε ἀσήν σεβτά μ' μὲ τ' ἔκεινο (δείχνει τὴν Στοφορίναν) τὸ τζουχαβέλ.. δλόεν χρόνον τῇ κυροῦ μ' καὶ τῇ μάνας ἴμ πιλὲ τ' ὄνόμαστα ἐνέσπαλλα.. βέβαια.. σεβτάν.. Σεβτάν εἶπες καὶ ντ' ἔφέκες ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέϊσσα! "Εσεῖν ἀν ἐνέσπαλλετεν τ' ὄνομα μ'", ἔγῳ κ' ἐνέσπαλλ" ἀτο... (στὸν Ἡρακλῆ) 'Ἡράκλη, τρέξον φέρεν τὰ κορίτσια θὰ χορεύομε.." Α.. ἔφτυσα..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Οἱ νὰ σᾶν ἐμὲν θὰ χορεύομε.. Χὰ ἐλάγκεψα (τρέχοντας πέφτει πάνω στὴν Στοφορίνα ποὺ ἔρχεται στοιφογυρίζει μαζύ της)." Οἱ νὰ λελεύω τὴν θεία μ' τὴν Στοφορίναν.
- ΣΤΟΦΟΡ.** (μόλις γλυτώνει ἀπ' τὰ χέρια του, στοὺς ἄλλους) Ντὸ ν' ἔφτάμε !
Κάθαν χωρίον ἔχ' καὶ τὸν παλαλὸν ἀθὲ (στὸν Ἡρακλῆ ποὺ φεύγει)
Σαλαχανάν !
(Ἐν τῷ μετοχύ δ Γιάννης ἔφερε τὸ μπουκάλι τὸ ρακὶ καὶ τὰ ποτηράκια)

ΣΚΗΝΗ 7η

- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ε Στοφορίνα, ἔναν ρακόπον ἔπινες ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Εσὺ τ' ἄρδεμαν ἐτελείωσες ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τὸν λύκον ἐτραβαγγέλιζαν, κ' ἔκεινος ἔρωτανεν, τῇ Ποπᾶ τ' αἰγίδια ποῦ βύσκουνταν!.. "Ἐναν ρακίν, λέγω σε, πίντε ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Θρίφτω, τρῶς;.. Χὰ καὶ τ' ἔσόν! Λόγια! Ποῦ ν' εύροίς, νὰ σκλεπέα τὸ ρακίν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Έγὼ γιὰ τ' ἔσεν φαρμάκ' πιλὲ εὑρίκω! "Αμαν καλλίον μὴ πίν' τε.. πίνω ἔγὼ γιὰ τέσέν. (στὸν Ἀνέστη) Νέπαι, ἀτὸς ὁ κεμεντζετζῆς ποῖος ἔν; Καμιάν κ' εἶδα τον...
- ΑΝΕΣΤΓΣ** Γιμερίτες ἔν!
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ολαν Γιμερίτες καὶ κεμεντζετζῆς !
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Κεμεντζετζῆς καὶ ντὸ κεμεντζετζῆς! "Ασ' ἐμέτερον τὸν Δῆμον ἀφρὰ κι.. ἀπομέν' .
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ασκολσούν!.. ἔ ἀσοῦ ἔν ἀέτες, γιὰ παιᾶο μας ἔναν καετεδόπον.
- KEMENTZ.** Θεῖο, ζντιαν θέλτες θὰ παιᾶο, ἀμαν πρῶτα θὰ λέσ με, π' ἔβρες ἀτὸ τ' ἀτζιαίπκον τ' ὄνομαν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ατὸ ἀς λέει σ' ἀτο, ή Στοφορίνα.. ἔγὼ ἔχω δουλείαν..
- KEMENTZ.** "Ε.. ἀτότε ἔγὼ πα τοξαρέαν κι σέρω.
- ΑΝΕΣΤΗΣ** "Εμορφον δουλείαν!.. Κι ἀτώρα; Θεία Στοφορίνα ἔκ σες;" Αν κι λέσ μας γιατὶ λέγνε τὸν θεῖο μ' Βέβαια...
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κι ἀς λέει ἀτο ἔκεινος! Στόμαν κ' ἔχ;

- ΒΕΒΑΙΑΣ** ('Ενδ πίνει τὸ οῦζο του και κάτι μασοᾶ) .."Εχω.. πῶς 'κ ἔχω..
βέβαια, ἀμαν γιὰ τὸ μάσσεμαν ἔχ' ἀτο, γιὸκ κι γιὺ τὰ
κεβεζελούκια.
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Εκ'σετ' ἀτον!.. 'Α σὴν δκνίαν νὰ καλατζεύπα "κὶ θέλ;"
(Ο Βέβαιας μπαίνει γελῶντας στὸ σπίτι)
- ΑΝΕΣΤΗΣ ΟΔΟΙ** Ντὸ ν' ἐφτάμε; Θὰ λὲς μας ἐσὺ ἀτὸ τὴν ίστορίαν..
Ναι.. ναι.. θεία πέ μας, πῶς ἔτον..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κομενόχρονα!.. χίλια φοράς εἴπα το..ἄς λέγ' ἀτο κι' ἄλλο μίαν..
ἄμον μεσέλ.. Θά ἐν' εῖκοσ' χρόνια καὶ παραπάν.. ἐκατέβην καὶ τ'
ἔμδον δ' οἰκούντος, ἀμον οὐλτς τ' ἀνθρώπως, σὴν Τραπέζούνταν..
Ἐσέβην τζιράκ σ' ἵναν Τραπέζουντέγεν ἐμπορον. Καλὸς ἀνθρω-
ῆτον.. ἀμαν είχεν ἔναν κουσούρο! "Ετον πολλὰ γραμματισμένος
δ' εὐλογημένον! "Ολεν ἐλλενικὰ ἐκαλάτζεβεν, κι' ἀσ' δλον πολλὰ
ἔλεγεν ἀτὸ τ' ἀφορισμένον τὸ «βέβαια» Στοφόρες ἔλα, «βέβαια»
Στοφόρες ἀμε, «βέβαια». Καὶ σὸ τζιράπ ντὸ θὰ ἐδοῦνεν δ μαῦ-
ρον, ἵντιαν κι' ἀν ἔτον ἐποεπεν νὰ βαλ' κι' ἀτὸς ἔναν «βέβαια»
Μὲ τὴν ἄνοιξιν ὅνταν ἐγύρτσεν σὸ χωρίον.. τὸν νόμον ἀτ',
«βέβαια» ἐσκοῦτον καὶ «βέβαια» ἐκάθυστον..
ἐν τῷ μεταξὺ βγαίνει δ Βέβαιας καὶ τὴν ἀκούει χαμογελώντας)
Σὸ «πατερημῶν» ἀνάμεσύ πα ἐταραζεν «τὸ βέβαια! Μίαν—δύο
ἔμαθεν ἀτὸ ή γειτονία, ἐκουσδέφτεν καὶ σὰ καβέδες.. 'Ατὸ
ἔτον.. ἐκόλτσαν ἀτὸν «βέβαια» κ' ἐπέμνεν «Βέβαιας» δ χιλιά-
κλεον! 'Ατώρα ἐγὼ πιλὲ ἐνέσπαλλα τ' ὄνομαν ἀτ'
ΓΙΑΝΝΕΣ ΒΕΒΑΙΑΣ Θεῖο Βέβαια, γιὰ μ' ἐσύ πα ἐνέσπαλλες τὸ σωστὸν τ' ὄνομα σ';
"Ε!.. ἀσοῦ λέγ' νε τὴν γαοῆ μ' Στοφούίνα, φαίνεται πῶς καὶ
ποτε ἐμέναν πα, Στοφόρες ἔλεγαν ἐμέ.. ("Ερχεται δ 'Ηρακλῆς και
πίσω του τὰ κορίτσια)

ΣΚΗΝΗ Βη

- ΗΡΑΚΛΗΣ** Κουκουρίκο! "Εκούεξα ἀμον πτεινός κ' ἔτρεξαν ἀπὸ πίσ' ἴμ'
τὰ νοσάκια. Δελεὺ ἀτὰ ἐγὼ (πρὸς τὰ κορίτσια, προσποιούμενος τὸν
πτεινό) Κο, κο, κο, κουκουρίκου..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Αμαν καὶ πτεινός! 'Αιώσε τσαλιπτετεινέ (σ.δν λυλάρη) Νέπα!
Γιμερίτε ἀρ σῦρον τὸ τοξό!..
- ΚΕΜΕΝΤΖ.** "Ιντιαν θέλ' τ' σ, ταῆ Βέβαια..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (στὸν κεμεντζετζήν) Γιαὶ ἀρχίνα ἔναιν διμάλ!
(Άρχιζει δ' χορὸς μὲ αρχηγὸν τὸν Γιάννεν. Αφοῦ μπαίνουν δλοι
στὸ χορό, ἐτοιμάζεται νὰ πάρῃ μέρος κι δ Βέβαιας).
- ΣΤΟΦΟΡ.** (τὸν πιάνει ἀπ' τὸ χέοι) "Εσὺ νεγκασμένος είσαι.. δ χορὸν γιὰ
τ' ἐσὲν 'κ ἔν.. 'Εσὺ κάθκα σ' ωβγά σ..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (ἀφοῦ παρακολούθησε πικραμένος γιὰ λίγο τοὺς χορευτάς,)
Κάρη, ἀσοῦ 'κι θὰ χορεύομε.. ἀδὰ δουλείαν 'κ ἔχομε.. Χάετε

ἄς πᾶμε ἐντάμαν.. (ἀπομακρύνεται) Ἐδὰ ἀνάμεσα σ' ἄγοὺς,
κ' ἐπορῶ ν' ἀφίνω σε..

ΣΤΟΦΟΡ. μῶ σε, καταμάγια.. Ἀ θὰ ζελεύς με κ' ἔλα.. (φεύγουν)

ΣΚΗΝΗ 9η

(Ο χορὸς συνεχίζεται Ι Ὁμάλ ΙΙ Δαγγευτόν ΙΙΙ Ψευτοσέρρα ή Πιλομάτενα.) Στὸ δεύτερο μέρος τοῦ χοροῦ παρουσιάζεται ὁ Βέβαιας μὲ μιὰ στάμνα στὸ χέρι.

ΒΕΒΑΙΑΣ (δείχνοντας τὴν στάμνα στὸ κοινό) Ἡ Στοφορίνα μ' κρύον νερὸν
θέλ.. "Ας κρατῇ δλίγον τὴν δίψαν ἀτες.. Ἔγὼ ἔχω ἄλλο δουλείαν
(ἀφίνει τὴν στάμνα καὶ μπαίνει στὸ χορό) Οἱ χορευταὶ ξεσποῦν αὐτοφωνήματα· ὁ χορὸς συνεχίζεται. Σὲ λίγο καταφθάνει ἡ Στοφορίνα.

ΣΚΗΝΗ 10η

(Πρὸιν νὰ δῃ τὸν Βέβαια βλέπει τὴν στάμνα· προσπαθεῖ νὰ διακρίνῃ
μέσ' στοὺς χορευτὰς τὸν Βέβαια· σᾶν τὸν βλέπει ἀρπάζει τὴν στάμ-

ΒΕΒΑΙΑΣ να, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ποῦ ὁ Βέβαιας ἐνθουσιασμένος φωνάζει,
(δυνατά) "Ω ω ω χ! Νὰ σᾶν ἔμεν!
(τὸν πλησιάζει ἀπὸ πίσω ἡ Στοφορίνα καὶ τοῦ κατεβάζει τὴν στάμνα
στὸ κεφάλι).

ΑΥΛΑΙΑ

Τέλος τῆς Πρώτης πράξεως

"Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ,,

ΠΡΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Σκηνή και διάκοσμος πρώτης πράξεως

ΣΚΗΝΗ 1η

(Καταβαίνει τραγουδόντας απ' τὴν πλαγιὰ ὁ Ἀνέστης. Σταματᾷ στὴ βρύση· σκύβει και πίνει νερό μεσ' στὰ χέοια. Τραβᾷ πόδις τὴν καλύβα και χτυπᾷ τὴν πόρτα.

ΑΝΕΣΤΗΣ "Η θεία μ', ἀμον ντ' ὅμοιάς" ἀκόμαν κ' ἐγύθισεν ἀ σὸν Πάρχαο.. ἐ Γιάννες ποῦ νὰ ἔν· ἀτζιπά.. (ξαπλώνεται στὸν πάγκο). ἀς κάι ουμε κιὶ περιμέν' αἰόν.. ἀπονεγκάσκουμαι κι' ὀλεγον.. (Άκουγεται σὲ λίγο τραγούδι ἀλόχοιτοιο, μακούα στη ἀρχή, πλιγσιές τερα κατόπιν. Ανασηκώνεται πρώτα μὲ σχετική αδιαφορία, για νὰ δειξῃ δλη του τὴν συγκίνηση ὀμέσως κατόπιν. Τὸ τραγούδι έχωγιζει πλέον καλά).

«Κάθαν ἡμέραν δ' ἀετέμ' πετᾶ ἐιποοστὰ σ' ὅμιλτια μ',
«κάπιτε θέοραι μὲ τ' ἔμεν νὰ παίω τὰ μουνάτια μ'.

ΑΝΕΣΤΗΣ (Πειτέται δρμιος) Τὴ Καρτερῆς τὸ τοιγώδ' ε'.. ἔκεινε τραγούδει (περιποιεῖται τὸ εαυτό του—καλλωπίζεται πρόσεξε, και περιμένει συγκινημένος).

ΣΚΗΝΗ 2α

(Μπαίνει ή Καρτερή μὲ τὴ στάμα στὸ χέοι, ἀποτελειώνοντας τὸ τραγούδι της. Ακουμπᾶ τὴ στάμναν κάτω στὴ βρύση. Ο Ἀνέστης κάνει κάποιο θόρυβο μετακινώντας τὸν πάγκο. Η Καρτερή τρομάζει και βλέπει πόδις τὸ μέρος του)

ΔΕΥΤΕΡΗ "Εσὺ εἶσαι .. Πῶς εὑρέθες ἀδακές ;

ΕΣΤΗΣ (πλησιάζοντας) Κάτ' ἐθέλνα τὸν Γιάννεν.. "Αμαν νιὰ ἔκεινος ἔν' ἀδά, νιὰ ή μάνα τ'.. Κλειδωμένον ἔν' τὸ σπίτι.. "Εσὺ μάνα-χέσα ἔθυμες σὸ νερόν;

ΔΕΥΤΕΡΗ "Εσαν μὲ τ' ἔμεν κιὶ τ' ἀλλα τὰ κορίτσια.. ἀμάν ἔογεψαν 'ς σὴν στράταν κ' ἐπέμναν δπίσια.."

ΑΝΕΣΤΗΣ Πολλά όπίσ :

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιδκ .. έγένταν μὲ τὸ τοπλάεμαν τὴ τζουντζούνας.. καὶ μὲ τὸ παιξιμον.. 'Εγὼ ἐπιδέβ' ἀτς χωρὶς νὰ ἔγροικῶ ἀτό..

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ενέσπαλες ἀτς μὲ τὰ τραγωδίας..

ΚΑΡΤΕΡΗ Ξάι 'κ ἐνέσπαλ' ἀτς.. "Αμαν 'κ εἶχα ὅρεξιν νὰ τοπλαεύει τζουντζούνας..

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Εγὼ ἄλλο λέγω.. Μὲ τὴν τραγωδίαν, ἄνθρωπον οὐλια ἀνασπάλλει

ΚΑΡΤΕΡΗ Πῶς ἀνασπάλλει; "Ιντιαν θέλτις λέσ !

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ατὸ καιμίαν 'κ ἐνοῦντσες ἀτό ; "Ανθρώπον δνταν τραγωδεῖ, δ νοῦν, κ' ἡ ψή, κ' ἡ καρδία τ', οὐλια γίνταν τραγωδία.. Ζη μὲ τὰ λόγια τὴ τραγωδί, ζη γιὰ τ' ἐκεῖνον γιὰ τίναν τραγωδεῖ, κι' οὐλια τ' ἄλλα ἀνασπάλλει ἄτα. Τὰ τέρτια τ', τὴν νεγκασίαν, τὴν φτώχιαν, τὴν πείναν ἀτ' πιλέ.. ἀνασπάλλει οὐλεν τὸν κόσμον κ' ἔναν μόνον ἐνθυμᾶται, ἵναν μόνον νουνίζ..

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντό ;.. Τίναν ;..

ΑΝΕΣΤΗΣ (κυττάζει ντροπαλός ἄλλοϋ) Τὴν σεβτάν ἀτ'.. 'Εκείνεν τίναν ἀγαπᾶ.

ΚΑΡΤΕΡΗ (σκύβει νὰ πάρῃ τὴν στάμνα της) Τ' ἀχούλ' ντὸ ξεις !

ΑΝΕΣΤΗΣ Γιάτι Καρτερή ; Κὶ πιστεύς με ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιὰ ἄφες ἀτὰ τὰ καλατζία ! 'Εσεῖν τὰ παιδία δλεν ἡ δουλεία σουν μὲ τὰ σεβτάδες ἔν.. κ' ἐθαρρεῖτεν..

ΑΝΕΣΤΗΣ Καρτερή, τὸ τραγώδει ντ' ἐτραγώδνες, τὸ κοτσάκ' ντ' ἐξέβε σε δψὲ 'κ ἔτον ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Ναι ! (ντροπαλά) Καὶ ποῦ ἐξέρτες ἀτό

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Εγὼ νὰ μὴ ἐξέρ' ἀτό ;..
«Κάθαν ἡμέραν δ 'Αετέ'μ'ς, πετᾶ ἐμπροστὰ σ' διμάτια μ., κάποτε θ' ἔρται μὲ τ' ἐμὲν καὶ παίρω τὰ μουράτια μ..»
'Ασ' δλεν τ' ἐμφόρον τὸ κοτσάκ ντ' ἐξέβεν δψέ.. Είσαι εὐχαριστημέντσα Καρτερή ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Είμαι 'κ είμαι, ἡ τύχη μ' ἀτὸ ξτον. Οὖς τ' ἄλλο τ' 'Άγιανη ἀτὸ ξν' τ' ἐμὸν ἡ τραγωδία.. Θέλω κὶ θέλω..

ΑΝΕΣΤΗΣ Νέφι ! ἀποίνον δνταν ἐτραγώδνες ἀτό, τίναν ἐνούνιζες ;

ΚΑΡΤΕΡΗ 'Εσὺ ἐπαλαλῶθες ;! Τίγαν θέλτις νὰ ἐνούνιζα ;

ΑΝΕΣΤΗΣ Καρτερή ! 'Εξέρτες ντὸ εἰπε πας δψὲ ἡ γραία ἡ Σιοφορίνα : Τὰ τραγωδίας τὴ Κλήδονα κάποιον καλὸν μοίραι φέρει ἀτὰ σ' ἀνθρωπίων τὸ στόμαν.. 'Αση Κουσμετὶ τὸ χέρι εἰν' γραμμένα.. καὶ καθίνας ἔχ καὶ τὸ κουσμέτ'ν ἀτ !..

ΚΑΡΤΕΡΗ (σὰν σὲ μονόλογο) Τραγωδίας ! Κουσμετὶ τραγωδίας !..

ΑΝΕΣΤΗΣ Ναι.. κουσμετὶ τραγωδίας ! 'Εγὼ πιστεύ' ἄτα.. ; 'Εσύ ; 'Εσύ κὶ πιστεύς ἄτα ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντ' ἄγγα λόγια λέσ δσήμιρον ἔσὺ δ παιδάς !.. Ντ' ἔχασες ἀν πιστεύω γιὰ κὶ πιστεύω σὰ παλιμὰ τὰ τραγωδίας ;.. Τηδὲν 'κ ἐπορῶ νὰ ἔγροικῶ !

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ε κάποτε θὰ ἔγροικᾶς.. Ἀτώρα πέλκι νὰ μὴ πιστεὺς νιὰ σ' ε-
μέναν, νιὰ καὶ σὰ τραγωδίας.. "Αμαν, ἀμε ἐρώτα τὴν Στοφο-
οίναν, ἔκαίνε ἄμον παιδὶν ἀτς ἀγαπᾶ σε.. ἐρώτα τεν.. τηδὲν 'κὶ
χάντς.. κι' ἀτότε ἵσως ν' ἔγροικᾶς ντὸ λέγω

ΚΑΡΤΕΡΗ Τ' ἀχούλ' ντὸ ἔεις! "Άλλο δουλείαν.. κ' είχα..

ΑΝΕΣΤΗΣ Ναί.. ναί.. Καρτερή! ..Ἐρώτα τεν κι' ὅτότε θὰ ἔγροικᾶς γιατὶ
ὄνταν τραγωδεῖς τὸ τραγώδι σ', κάτιναν νουνίγς, ἄμον ντὸ νου-
νίζω κ' ἔγω ὄνταν τραγωδῶ.. τ' ἐμὸν τὸ τραγώδ..

Τ' Ἀελουτρουπὴ τὸ Κουτίν εἶδες ντὸ εἰπεν; ..Ἀετέντς σὴν πόο-
τα σ' ὀλόγερα πετᾶ.. καὶ τ' ἐμὸν ἡ τρυγόνα σὴν μαχαλὰ μ' ἔχ'
τὴν φωλέαν ἀτς κ' ἐμπαίν' ἐβγαίν' ἐλέπ' ἀτέν..

ΚΑΡΤΕΡΗ (θυμωμένη) "Εσὺ όρεξιν ἔεις.. (ἀσπάζει τὴν στάμνα τῆς νὰ φύγῃ)

ΑΝΕΣΤΗΣ (τῆς πιάνει τὸ χέρι) Καρτερή! ..Ἐναν ἡμέραν ἀν νεγκάσκεται
ἀετέντς, ἀν ἀνεῖ τὰ φτερὰ τ' κ' ἔσται καὶ κονεύ' σὴν φωλέαν
τὴν τρυγόνας..

(ἀκούγονται τὰ τραγούδια τῶν κοριτσιῶν)

ΚΑΡΤΕΡΗ Ἀνάθεμά σε στραβέ.. Ἀτώρα ἀν ἐλέπνε μας μοναχούς! ..Αμε
χάθ' ἀπαδακές!

ΑΝΕΣΤΗΣ (κάνει ἔνα ἄλμα πρὸς τὴν ἄλλη κατεύθυνση) Κανεὶς κι' θὰ ἐλέπ'
μας, μόνον δὲ Θεόν, Καρτερή! ..Ἐκεῖνος μάρτυς ἴμ! ..Ἀετέντς
καμμίαν 'κὶ θὰ χωρίεται ἀσὴν τρυγώναγ μάτ.., (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ 3η

ΚΑΡΤΕΡΗ (σᾶν χαμένη, παρακολουθεῖ μὲ τὸ βλέμμα στὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἔφυγε
ὅ 'Ανέστης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν κοριτσιῶν)
«Ἀετέντς ἐπαραπέτανεν, ψηλὰ σὰ ἐπουράνια..»

ΚΑΡΤΕΡΗ Ἀετέντς καμμίαν 'κὶ θὰ χωρίεται ἀσὴν τρυγώναν μάτ..,
(κλαίει σηκώνει ἔπειτα ἀπότομα τὸ κεφάλι τῆς, βλέπει ὀλόγυρα νὰ
μῆτὴν δῆ κανεὶς, κάμνει τοὺς τὸ σταυρό τῆς, σκουπίζει ἔπειτα τὰ μάτια
τῆς, παίρνει τὴν στάμνα για νὰ φύγῃ, καὶ βλέποντας πρὸς τὸ μέρος
τοῦ 'Ανέστη..

'Αμῶ σε, ἀνέντροπε..

(Μπαίνουν τὰ κορίτσια συνεχίζοντας τὸ τραγούδι σὲ εῦθυμο τόνο τὸ
διακόπτουν γιὰ νὰ ξεφωνᾶν χαρούμενα)

ΣΚΗΝΗ 4η

ΜΡΘΕΝΑ (παίρνει τὴν στάμνα ἀπ' τὰ χέρια τῆς Καρτερῆς) ..Ἐφτὰν ντ' ἐφῆκες μας
κ' ἐπιδέβερες.. ..Ἀτώρα θὰ πέρμέντς, θὰ γομώνομε καὶ θὰ κλώ-
σκοψιμες ἐντάμαν.. (Οἱ ἄλλες ἀφίνουν τὶς στάμνες των κοντά στὴ
βρύση καὶ μὲ χάχανα χανονται πίσω στὸν λόφο)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ποὺ φεύγει τελευταία) Παρθένα! Καρτερή.. Ἐμεῖς θὰ τοπ-
λαέβουμε ὀλίγα τζιτζέκια. Νὰ φέρομες κ' ἐσάς;

ΜΡΘΕΝΑ "Ιντιαν θέλετεν ποιότεν;

ΠΑΡΘΕΝΑ (Κυττάζει τὴν Καρτερή μὲ περιέργεια στὰ μάτια)

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντὸ τερεῖς με ἀέτσ ἀτζιαῖπκα ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιὰ κᾶτ' ἀγνέσα φαίνεσαι ! "Εμ ςλαι μέντσα, ἔμ ςαρεμέντσα !

ΚΑΡΤΕΡΗ (πέφτει συγκινημένη στὸν ώμο τῆς) "Αχ Παρθένα.. ἀδελφίτσα μι, ἀν ἔξερες !

ΠΑΡΘΕΝΑ "Αμῶ σε νεοταξία ! Κι' ἄλλο ντὸ ν' ἔξερω ; "Αρ' ούλια εἰπες μ' ἀτά.. "Ες ποῦ ἔς δλίγον βλαμέντσα, ἔρθεν καὶ τὸ ψεζνὸν τὸ κοτσάκ ἀπάν.. ἐπῆρες φωτίαν πιτὶν πιτινὲ (γελᾶ)

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιόκ.. γιόκ.. Παρθένα ! "Εσὺ 'κὶ ξέρτσ., ἔσὺ 'κὶ ξέρτσ..

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλόν ! 'Κὶ ξέρω !.. Ντὸ ν' ἐφτᾶμε ! "Εσὺ πα ἀμαν 'κὶ ξέρτσ ντὸ ἔλεγαν τὰ κορίτζια ὅνταν ἐντῷκεστὸν ἀνέφορον μὲτην τραγωδίαν

ΚΑΡΤΕΡΗ (περίεργη) Καὶ ντὸ ἔλεγαν;

ΠΑΡΘΕΝΑ "Ατώρα κᾶπ' νὰ ἔτον "Ανέστης καὶ ἔκουγεν τὴν Καρτερήν, θ' ἐθάρνεν γιὰ τ' ἐκεῖνον τραγωδεῖ !..

ΚΑΡΤΕΡΗ "Α.. ἀέτσ εἴπαν κ' ἐκείν ;.. (σιγή) Παρθένα ὅνταν τραγωδεῖς ντὸ νουνίεις ;

ΠΑΡΘΕΝΑ (τὴν βλέπει ἔκπληκτη) Μῶσε ! "Ατὸ πα ντὸ λόγος ἔν ;..

ΚΑΡΤΕΡΗ Πῶς νὰ λέγω σε νὰ ἐγροικᾶς ; 'Λχά ! Εնδίεσαι 'ς σὸ θέρες, γιὰ 'ς σὴ ποταμὶ τὴν ἄκριαν πλύντες τὰ λώματα καὶ τραγωδεῖς.

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλὸν τραγωδῶ ! Κ' ἐπεκεί ;

ΚΑΡΤΕΡΗ "Ε.. ὅνταν τραγωδεῖς ντὸ νουνίεις ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Νέψα ἔσὺ ἐπαλαλῶθες ; Νουνίζω πότε νὰ τελειώνω τὴν τλύσην καὶ νὰ κλώσκουμαι 'ς σὸ σπίτι !

ΚΑΡΤΕΡΗ Κοίμαν, κοίμαν.. "Εσὺ πα ἀμον ἔμεναν εἶσαι, τηδὲν 'κὶ ξέρτσ, Γιόκ, Παρθένα διταν τραγωδεῖς, τὴν πλύσιν, καὶ τὰ λώματα, κι' ούλια ἀνασπίλτες ἀτά. 'Ακ'σον ντὸ λέγω σε. Κᾶτ' ἄλλο νουνίεις

ΠΑΡΘΕΝΑ Καρτερή, οίζι μ'. Γιὰ μ' ἐσέβεν δ "Ηλεν σὸ κιφάλσ" ; Νέκουτζη ντὸ θέλτες νὰ νουνίζω ὅνταν πλύνω τὸ κατουρεμένον τὸ βρακὸν τὴ καλομάνις ἵμ ; Χὰ θᾶμαν !

ΚΑΡΤΕΡΗ Καὶ τὰ λόγια ; τὰ λόγια τὴ τραγωδί ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Τὰ λόγια, εἰν' λόγια.. (τὴν κυττάζει στὰ μάτια) "Αμαν ἔσύ τὸ κορίτς κᾶτ' ἔπαθες ! Κᾶτ' ξεις ἀφκὰ σὴ γλώσσα σ'.. κᾶτ' θέλτες νὰ λέσ καί.. Νέψι πὲ νι' ἔξερτσ, κι' ἀφς τὰ τραγωδίας καὶ τ' ἀλεπέδια..

ΚΑΡΤΕΡΗ Παρθένα, ποδεδίζω σε ! Κᾶι' ἄλλο θ' ἔωτῶ σε.. Πιστεὺς σὰ κοτσάκια τὴ Κλήδονα ; Ντὸ λές.; "Εβγαίνε ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Ντὲ ξέρω ! "Άλλα ἔβγαίνε κι' ἄλλα.. Μῶ τὴν πίκα σ ! (γελᾶ) "Ατώρα ἔγροικσα.. "Εσύ.. ἐπέμνεν δ νοῦς σ' σὴν τραγωδία σ'. Σὸν ἀετηόν.. Λὲς τὸν ἀεητὸν καὶ νουνίεις τὸν "Ανέστην, κ' έθαρρεις ἄλλ" πα κᾶτιναν νουνίζνε (γελᾶ). "Εϊ μωρόπον !

ΚΑΡΤΕΡΗ Μή γελάς Παρθένα.. "Εγώ μόνον 'κ είμαι! "Ανέστης πα όντας
 τραγωδεῖ κατιναν νουνίζ..".
 ΠΑΡΘΕΝΑ Κιὰ σ' ἀχούλη λγέβετεν.. ἀτὸ ἔξερ" θτό.. Καὶ τίναν νουνίζ..
 ΚΑΡΤΕΡΗ "Εμέναν! ..
 ΠΑΡΘΕΝΑ Πέλκι.. "Αμαν ἀπὸ ποῦ νὰ μαθάν" ἀτὸ κανεῖς.
 ΚΑΡΤΕΡΗ "Εκεῖνος εἶπεν ἀτό!
 ΠΑΡΘΕΝΑ Καὶ 'ς ίναν;
 ΚΑΡΤΕΡΗ (βλέπει ὄλόγυρα) Σ' ἐμέναν!
 ΠΑΡΘΕΝΑ Γιὸκ τζιάνονυ! Πότε; ..
 ΚΑΡΤΕΡΗ "Αχά; ἀτώρι! προτοῦ νὰ ἔοχεστεν.. Τὰ λόγια τ' ἀκόμαν
 βοϊζε σ' ὥτια μ", "Εθαρρῶ ἀκόμαν ἀκού" ἀτόν;
 ΠΑΡΘΕΝΑ (σοβαρά) Καρτερή.. "Εօμες μοναχέσα ν' ἐνταμώντες τὸν 'Ανέ-
 στην! "Εσύ ἐπαλαλῶθες;
 ΚΑΡΤΕΡΗ "Εօδα ν' ἐνταμών ἀτόν! "Ἐπόρεσες κ' ἐνοῦντσες ἔναν ἀγοῖκον
 πράμαν; Καὶ ποῦ ν' ἔξερα ντὸ θὰ ἔτον 'ς σὸ πεγάδ";..
 ΠΑΡΘΕΝΑ Καλόν! Καὶ ντὸ εἶπετεν; Ντὸ εἶπε σε;
 ΚΑΡΤΕΡΗ Παρθένα δοχίσκεσαι ντὸ θὰ κρατεῖς ἀτὸ μυστικὸν;
 ΠΑΡΘΕΝΑ Πέ.. Πέ καὶ ἄφς τὰ δοκούς. Τὴν καρδία μ" ἔξερτες ἀτό;
 ΚΑΡΤΕΡΗ "Ο ἀετέντες, εἶπε με, καμμίαν κι θὰ χωρίσται ἀσὴν τρυγώναν ἀτ";
 ΠΑΡΘΕΝΑ "Άλλο;
 ΚΑΡΤΕΡΗ "Άλλο τηδέν.. 'κ ἐποόρτασεν.. "Ἐκουδέφταν τὰ τραγωδίας ἔσουν
 κ' ἔδεβεν πλάν.. ὀλίγον κι' ἄλλο ἄν ἔργεβετεν.. (ἀναστενάζει)
 ΠΑΡΘΕΝΑ (σκεπτική) Καλά.. τζίπ καλά ἐποίκεν, καὶ 'κ εἴδε σας κανεῖς!
 θὰ ἔβγαινεν τ' ὄνομα σ', σὰ καλὰ καδούμενα..
 ΚΑΡΤΕΡΗ Γιατὶ νὰ ἔβγαινεν τ' ὄνομα μ", ἀσοῦ δοκίστεν πῶς θὰ πέο"με.
 Λές.. νὰ μὴ κρατῆ τὸν λόγον ἀτ" ἐκεῖνος...
 ΠΑΡΘΕΝΑ (τὴν χαϊδεύει) Μ' είσαι τζεχέλκον! Κρατεῖ 'κι κρατεῖ τὸν λόγον
 ἀτ", γιατὶ ν' ἀκούδεβεσαι; Τουδιὰν πολλοί! Καλλίον κανεῖς
 νὰ μὴ ἔξερ' τηδέν. "Εμέναν εἶπες ἀτό.. κανίναν ἄλλο τηδέν μὴ λές.
 (ἀκούεται τὸ τραγούδι τῶν κοριτσιών ποῦ γνοίζουν)
 «Τὰ οάχια ἐπρασίντζανε κόκκινα καὶ μαβία,
 •Τὸ αίμαν τοέχ ἀσὴν καρδιά μ' ποτάμια καὶ κρενία..
 (Μπαίνουν στὴ σκηνὴ μὲ λουλούδια κι ἀγριόχορτα στὴν ἀγγαλιά·
 Τὰ βάζουν χάμω καὶ πάνε στὴ βρύση γιὰ νερό μὲ τὶς στάμνες)
 ΠΑΡΘΕΝΑ Κορίτζια πολλὰ ἔργεψαμε: "Αετε γομώστεν ἀγλήγωρα, κι' ἀς πᾶμε
 (ἀκούγεται τὸ τραγούδι τοῦ ΒΕΒΑΙΑ).
 Πάει διάλια, πάει διάλια τ' δοταρόπα τζ ἀρνομάλια
 τὰ Κρωμέτκα τὰ κορτσόπα γίνταν ἔμορφα νυφάδια.."

ΣΚΗΝΗ 6η

(Μπαίνει δ' Βέβαιας φορτωμένος μ' ἔνα τεράστιο καλάθι (ταγκεκάλαθο) μὲ
 τὴν «καρμενέτσαν» στὸ χέρι. Πάνω ἀπ' τὸ καλάθι προβάλλει μιὰ στάμνα).

ΚΑΡΤΕΡΗ Θεῖο Βέβαια (πάει νὰ τὸν βοηθήσῃ) ἐσκοτῶμες μὲ τ' ἀγοῖκον γιμάρ.

Β. ΣΙΛΙΚΗ Θεῖο, μτ' ἄρδευς ἀδικιάν :

ΒΕΒ.Ι ΙΣ (προχωρώντας πρὸς τὴν πόρτα) Ντ' ἀφαένω ; Βέβαια.. ἐρώτα την
θεία σ.. τὴν τζιαζιούν.. τὴν Στοφορίναν.. (κάθεται οτὸν μπαγκο)
"Ωχ.. ἔσποτώθια.. (τὰ κορίτσια προχωρῶν καὶ τὸν ξεφορτώνουν)
"Αλλ' σ' ἄλλο τὸν κόσμον θὰ βισανίουνταν, βέβαια, ἀσσού^ν
"Έωστρόγην.. ἔγω ἀδὰ ἐστεφανώθ ἀτόν.. νὰ κιβουρεύ με τανόν.. "Αφορισμέντσα..

ΚΑΡΤΕΡΗ Θεῖο λελεύω σε, γιατὶ λὲς ἀγοῖκα λόγια, γιὰ τὴν πιπή μὲ τὴν
μάρσαν ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Τὴν μάρσαν ! βέβαια, ἔσυ πα θελκὸν "κ εἶσαι ; μὲ τ' ἐκείνεν δυ
σύρτε ! ἀμῷ τὴν πίστν ἔσοῦν !.. Νέκουτζη ἐλέπε ἀγοῦτο.
(δείχνει τὸ καλάθι) Πέντε πατουμάνια ὑλιστόν ! Πέντε ! (μιμεῖται
γυναικεία φωνὴ) Κομενόχρονε, ἔπαρ κι' ἀμε ἀγοῦτο.. τ' ὑλιστὸν
σὴ Πελαγίας.. δσονπόσον θὰ χρωστοῦμ' ἀτό.. (γελοῦν) Ντὸ γέ
ποίνα ; Βέβαια ἔφορτώθ' ἀτό.. κ' ἔχπαστα... ἀμαν ποῦ ν' ἀφί
με ; ἔτρεξεν ἔβαλεν ἀπὸ πὰν ἀσὸ ὑλιστὸν τὸ σταμνίν ἀτό.. ν
φέρο.. ἀτεν κούν νερόν, ἔδώκε με καὶ τὴν καρμενέτσαν νὰ κλί^ν
θω τὸ μαλλίν ἀτές.. Πολλὰ ἀμαρτίας ἔχω ο ζαβαλής.. Κι
ὅ Θεὸν πα, βέβαια, ξάϊ "κὶ τζίζ με..

ΚΑΡΤΕΡΗ (χαιδεύοντάς τον) Ναὶ ἀμὰν μὲ τ' ἀτὰ κι' ἀτὰ θὰ πᾶς ἀπέσασσο
Παράδεισον.. Θεῖο.

ΒΕΒΑΙΑΣ Ντὸ νὰ λέγω σε, ναὶ ρίζα μ, σὸν Παράδεισον δουλείαν "κ ἔχω

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντό, "κὶ θέλτες νὰ πᾶς σὸν Παράδεισον Θεῖο ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια καλὸν ἐν' δ Παράδεισον. "Αμὰν ντὸ ν' ἐφτώγω ἐκεὶ ἀ
νάμεσα σοὶ ξέγυτ'; ἐκεὶ ἵναν Κρωμέτεν νὰ εύρικω "κ ἔν.. Με
τὰ ψέμματα καὶ μὲ τὰ βλαστημάτα οὐλ' ἀτούν "σ στὴν Κόλασι
ἔβρισκονταν...

ΠΑΡΘΕΝΑ Τεμὲκ ἔσυ πάρακαλεῖς τὸν Θεόν νὰ στείλ' τ' σε στὴν Κόλασιν

ΒΕΒΑΙΑΣ Σὴν Κόλασιν; "Επαλαλῶθες ; Θέλτες ν' ἀνταμόνω καὶ σ' ἄλλο
τὸν κόσμον τὴν Στοφορίνη μ.. Γιόκ.. γιόκ.. ρίζα μ.. Λιαζή..
τέλλ.. (γέλοια)..

ΠΑΡΘΕΝΑ Θεῖο βέβαια ! Τὸν Παράδεισον "κί θέλτες, στὴν Κόλασιν "κ πάσσο
ντὸ θ' ἐφτάει σε κι' δ Θεόν ;

ΒΕΒΑΙΑΣ "Εκεῖνος, νὰ λελεύ ἀτον ἔγω.. ἔξερ.. "Εξέρ.. ντὸ θ' ἐφτάει.. Κα
θαν βράδον, κουφὺ ἀσὴν Στοφορίναν, ψολιφῶ ἀτὸν ἔναν χαρού.

ΠΑΡΘΕΝΑ Ντὸ ψαλαφᾶ; ἀτόν ;

ΒΕΒΑΙΑΣ (σᾶν μυστικό). Ν' ἀφίν' με ἀδά.. σὴ Κρώμ.. Ντὸ δουλείαν ἔχω
ἔγω σὸν Παράδεισον, γιὰ σὴν Κόλασιν.. "Εμὲν τὴ Κρώμ.. κα
νεῖται με.. βέβαια !! (γελοῦν δλ..) Νέησα.. ἀτώρι γομῶστεν.. κα
τὸ τεστί μ, γιὰ τ' ἐκείνεν τὴν κοχράκα μ.. (χτυπᾶ στὴν πόρτα)

ΚΑΡΤΕΡΗ Κανείς" "κ ἔν ἀπέσ' Θεῖο Βέβαια.

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ε ! έμορφον δουλείαν !.. 'Ατώρα θὰ κάθουμαι καὶ περιμένω
κ' ἔκεινε ξάν θὰ λέει με τεμπέλ'. Κορίτσια θὰ ἔχω σας μαρ-
τύρτς..

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Θεῖο... Θὰ πώγω ἐγὼ τὸ νερόν καὶ θὰ λέγω τὴν θεία μ' ντὸ^ν
περιμέντ' εὐθανατούσαν ο Γιάννες..

(Μπαίνει ὁ ΓΙΑΝΝΕΣ, δύσθυμος καὶ ἀμίλητο

ΣΚΗΝΗ 7η

ΒΕΒΑΙΑΣ Τὸν ὄκυλον ἀγγεψον καὶ τὸ μαγκούνον ἀτ' χαῖηο ποῖσον !

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλῶς τὸν ἑξάδελφο μ'.

ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπε, «οῦλ' σ' ἔμέτερα μ' ἔμεις σὴ γειτονίαν». "Εφερα τ' ὑλι-
στόν.. κ' ἔκατσα καὶ φυλάττ' ἀτό..

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Η μάνα μ'.. ἐνέσπιαλλεν τ' ὁσπίννιν ἀτς.. 'Ακβιαν' κ' ἐγύρωτσεν
ἀσὸν Παρεχάο.

ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπαι νὰ μὴ ἔσυρεν ἀτὲν κανείς, καὶ χτεσκεσαι καὶ κύρ'.

ΓΙΑΝΝΕΣ Ποῦ ἀγοίκον τύχην. (ἀνοίγει μὲ κλειδί τὴν πόρτα, φέρνει μέσα
τὸ καλάθι, κ' ἔπειτα τὸ βγάζει πάλιν ἀδειο ἔξω, καὶ τὸ βάζει σ' ἄλλη
θέσι μακρύτερα).

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιάννε σὰ πέντε πατουμάνια ὑλιστὸν καοσί, ἐναν οακόπον.. καὶ
δεῖς;

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Ατώρα, θεῖο Βέβαια. (μπαίνει μέσα).

ΣΚΗΝΗ 8η

ΒΕΒΑΙΑΣ Κάτ' στενοχωρεμένον ἐν' ἀγοῦτο τὸ παιδίν;

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιλὰ λές! Κελημένα πα κείτε μας.. 'Ατζιάτα ντὸ ἔχ; Θεῖο
Βέβαια γιὰ ἔρωτα τον.. ντ' ἔπαθεν;

ΒΕΒΑΙΑΣ Μαυροκόρτζια, ντ' ἔχαστεν μὲ τὴ Γιάννη τὰ ιυραννίας;

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιὰ ἑξάδελφόπο μ' ἐν' θεῖο! Πῶς ντ' ἔχασα;
(βγαίνει ὁ Γιάννες μ' ἕνα ποτήρι οακή, ποῦ τὸ προσφέρει ἀμίλητος).

ΣΚΗΝΗ 9η

ΒΕΒΑΙΑΣ (τὸν κυτάζει ἔρευνητικὰ) Σὴν δεία σ' Γιάννε (πίνει) Νέπε ν' ἔλεπς
ἔμεναν, γιὰ ἔκεινο τ' ἀγορετερὶδ' τὴν Στοφορίνα μ', καὶ νὰ
τζιλώντσι, ἔγοοικῶ ἀτό. Βέβαια. 'Αιμαν ἀγοῦτα τὰ τρανταφυλλα,
δύπου εὑρίσουνταν, γελοῖν καὶ τὸ πέτρας, ἀνοίγνε οὐλια τὰ
καρδίας.. τζιτζένια! βέβαια.. χαρᾶς τζιτζιένια.. Γιάννε!
ΓΙΑΝΝΕΣ (σοβαρά) Ναί, καλὰ λές! 'Αιμαν δύνταν φοᾶσαι γιὰ μ' μαραί-
νεται κανέναν..

ΒΕΒΑΙΑΣ (ἐκπληκτος) Ντὸ εἶπες.

ΠΑΡΘΕΝΑ Γιάννε, ντὸ λόγος ἐν' ἀτό;. Γιὰ τίναν εἶπες ἀτό...;

ΓΙΑΝΝΕΣ (στενοχωρημένος) Λελεύω σας. 'Ολίγον στεναχωρεμένος θίμαι...
καὶ ντὸ λέγω καὶ ξέρω.. Ποδεδίζω σας...ἄλλο τηδὲν μ' ἔρωτάτε με.

(Μπάνει άναστα ωμένος δ 'Ανέστης Τοέχει στὸν Γιάννην καὶ τὸ πιάνει ἀπ' τὸν γιακά. Τὰ κορίτσια ἀνήσυχα μαζεύονται κοντά σὺν βρύσῃ καὶ μιλοῦν δίχως νὰ ἀκούωνται. 'Ο Βέβαιας σκεπτικός.)

ΑΝΕΣΤΗΣ Γιάννε, σωστὸν ἔν;

ΓΙΑΝΝΕΣ (μὲ συμπόνοια) Θὰ λέγω σε.

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ατὸ ντ' ἔξα σωστὸν ἔν; Τὴν πίστη σ' ἀν ἀγαπᾶς. καὶ λάτεψον.

ΓΙΑΝΝΕΣ (τραβώντας τὸν πρόσθιο) Νέπε μὴ κουνεῖς.. Θ' ἀκούγει μας κ' οἱ ἄλλοι!.

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ολαν, ἀς ἔν γιὰ τὴ κυροῦ σ' τὴν ψήν.. Πὲ ντ' ἔξεργει τὸν θέλτες ἀς ἀκούει μας..

ΓΙΑΝΝΕΣ (ἔξακριβώνει δι τὸν ἀκοῦν) "Οσήμερον οἱ μειζοτέροι τοιχῷ εἶχαν συνεδρίασην σὸν σκολεῖον καὶ ἀσοῦ ἐτελείωταν υποτερονά, δ 'Λάζαρον τὴ Χατζηνούφορον, λέει τὸν παιέρα σ' τοῦ Θόδωρος ἐφέντη, δεκαοχτὼ χρόνια ἐμπροστά, ὁψενὸν ἡμέραν ἔχαραξες τὸ κουνίν τὴ παιδί μ'.. 'Ο Θεὸν ἐδῶκε μας χρόνιαν ἔζησαμε οὓς τ' ἀτώρα.. Ντὸ λές; Νὰ περιένωμε κι' ἄλλο, γιατὶ σαμ νὰ στεφανόνωμ' ἀτὰ καὶ παίρομε κι' ἄτὸ τὸ μουράτι.

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Αγοῖκα μουράτια, ἀναθεμά... Κ' ἐπεκεί;

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Ο πατέρα σ., δ μαῦρον, δμον ἐδάσεψεν. Οἱ ἄλλ' ἀμάντοι σαν τὰ καλορρίζικα καὶ τὰ εὐχάντας..

ΑΝΕΣΤΗΣ Κι' δ πατέρα μ' ;

ΓΙΑΝΝΕΣ Ντὸ ν' ἐποῖνεν! 'Εδέχκουστον τὰ καλερρίζικα, καὶ ἐπινεν καὶ τοῖς νος μὲ τ' οὐλτες.. Σὸ τέλος ἐσκώθαν κ' ἐδέβιν πλάν. 'Εγώ ἐστάθα κ' ἐρώτεσα τὸν πατέρα σ' ντὸ ν' ἐφτώγω.. 'Αματείη πέ τὸν 'Ανέστη μ', νὰ ἔρται ἀμάν σὴ πεθεροῦ ἀτ..

ΑΝΕΣΤΗΣ (ἔξω φρενῶν, μὲ ἀγρια φωνή, πιάνοντας τὸν Γιάννην ἀπ' τὰ δυούς μπράτσα) Κόψον τὴν λαλία σ'.. ἀμῶ τὴν πίστην ἐσούν. 'Εγώ κανίναν πεθερὸν κ' ἔχω (ἔντρομοι προστρέχουν δλοι)

ΓΙΑΝΝΕΣ (χαϊδεύοντας τὸν, συγκινημένος) 'Ανέστη ησύχασον' μὲ τὰ κακὰ σμata τηδὲν κι γίνεται..

ΑΝΕΣΤΗΣ (πέφτει στὸν δμο τοῦ) "Αχ Γιάννε.. Γιάννε.. ἀδελφόπο μ..

ΒΕΒΑΙΑΣ Μῶ σας παιδία.. λελεύω σας ντ' ἐπαθετεν;.. (τραβᾶ πόδες μέρος τοῦ τὸν 'Ανέστην) 'Ανέστη.. τὴν πίστη σ'. κλαῖς. Βέβαια κὰθα παλαλοῦμαι.. Γιάννε... ντ' ἐπιθεν 'Ανέστης;

ΓΙΑΝΝΕΣ Τηδὲν κ' ἐπαθεν.. Θεῖο.. μὴ τυριαννίεσαι.. τηδὲν (τοῦ κάνει νεῦμα)

ΒΕΒΑΙΑΣ (στὰ κορίτσια) "Αετε τὰ πουλόπα μ'. 'Εσεῖν ἀμείτεν..

ΠΑΡΘΕΝΑ Θεῖο ντ' ἐπαθεν δ 'Ανέστης.. ἔγέμ' ἀπάν ἀφιά.. ἔγώ ἂ; ἀπομέμφει.

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιόχ φίζα μ', γιόχ, βέβαια.. ἀμον ντ' δμοιάζ.. γυναικῶν δαυλεῶν κ' ἔν ἀτό.. μείτε, ἀμείτεν σὸ σπίτ.. καὶ κανὰν τηδὲν μὴ λεπεν.

ΣΚΗΝΗ Ιη

(Μπαίνει καταχαρούμενος δ 'Ηρακλῆς)

ΗΡΑΚΛΗΣ (φωναχτά) Καλοορίζικος 'Ανέστη.. καλοορίζικος.. ἀφορισμένε θὰ
κεράεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ (πετιέται και τὸν πιάνει) Σοὺς χτῆνον.. 'αμόλιστε.. (τὸν ἀπειλεῖ
μὲ σφιγμένη τὴ γροθιά) κόψου τὴν λαλία σ'.

ΗΡΑΚΛΗΣ "Ολαν ἔσù ἐπαλαλῶθες ; 'Απόψ" σουμαδέφκεται 'Ανέστης και
νὰ μὴ λέγ' ἀτὸν καλοορίζικο.. 'Εσù ἄν" κι ἔρτος ἀτό.. ἐγὼ ντὸ^ν
καπατετ ἔχω ; ἀπόψ δίγνε σουμάδια.. τά !

ΠΑΡΘΕΝΑ Δίγνε σουμάδια .. και σίναν;

ΓΙΑΝΝΕΣ Νέκουτζη ἀφ; τὸν ζεβζέκ.. μη δκοῦς τὸν παλακόν !

ΗΡΑΚΛΗΣ (γελά) Γιά τέρεν τὸν ἔξυπνον !.. Σουμαδέφκεται ἀπόψ.. σή^ν
λάζιορε τὴ Σαμαναντέτε τὴν Καλλιόπην.

ΠΑΡΘΕΝΑ "Οι ν' ἀοιδοὶ ἐμέν ! (τρέχει και ἀγκαλιάζει τὴν Καρτερή, τὴν ώρα
πού ἐκείνη τρικλίζει).

ΚΑΡΤΕΡΗ Μάνα ! (πέφτει στὴν ἀγκαλιά τῆς Παρθένας, ἐνῷ τὴν ίδια στιγμὴ ὁ
Γιάννες δίνει δυὸς χαστούκια τοῦ 'Ηρακλῆ. Τὴν Παρθένα και τὴν Καρ-
τερή πλησιάζουν και τ' ἄλλα κορίτσια. 'Ο 'Ηρακλῆς κρατᾷ τὰ μάγου-
λά του και βλέπει γύρω σαστισμένος τὴν γενική ἀναστάτωση τὸν
πλησιάζει ὁ Βέβαιας)

ΒΕΒΑΙΑΣ 'Ανάθεμά σε χαιτίβαν ὅγλη χαιτίβαν ! Πάντα χτῆνον ἔσ.. ἀμάνι ἀ-
τώρα τέιμ ενεργιστα σε.. Φτου. (τὸν οπρώχνει) Χάθ" ἀπαδακές
γαιδάρια..

ΗΡΑΚΛΗΣ (ψευτοκλαίοντας φεύγει) Ούτες θὰ λέγ' ἀτό.. Θ ἐγκλῶ σε και
σὴν Στοφορίναν.. θὰ ἐλέπεις ἀτό. (ἀναφυλλητά) Μὰ ντὸ εἴπα κα-
λοορίζικα, ἔφαγα δύο όσμιούς.. εἴπαν ἐμὲ και.. γιϊδάρα.. 'Ιτς
ὅλμάσα ἀς ἐλεγαγ γέμε «γαιδάρον». ἀνάθεμά σε Βέβαια, γιόκ..
«γαιδάρα»... (φεύγει μ' ἀναφυ λητά)

('Ο Βέβαιας πλησιάζει συγκινημένος τὰ κορίτσια, και χτυπώντας την
Παρθένα και τὴν Καρτερή στὸν ώμο)

ΗΝΗ 12η

ΒΕΒΑΙΑΣ "Αετε γιαβοόπα μ'.. ἀμείτεν.. κι' ἀτὰ ντὸ είπεν ο ζεβζέκς ο
'Ηρακλῆς.. βέβαια.. φουτσάνια εἰν.. Ξάι.. μὴ πιστεύετε ἀτά.
Καρτερή οίσα μ'.. 'Εσù τὴν Στοφορίναν πολλὰ ἀγαπᾶς ἀτέν..
ἔξερ.. ἀτό.. ἀμε πὲ ατεν, πολλὰ κι θ' ἀργεύω (φεύγουν τὰ κορίτσια)

ΣΚΗΝΗ 13η

Γιάννες—Βέβαιας—Ανέστης

ΑΝΕΣΤΗΣ (βλέποντας πρὸς τὸ μέρος τῶν κορίτσιῶν) Μόνον ντὸ κι ἐλιγο-
θύμεσεν !

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Κ ἔπειρεν ν' ἀκούῃ ἀτό, ἀέτες ἀγαχάπορα..

- ΑΝΕΣΤΗΣ** Κάποιες θ' έκουνεν ατό... Την πίστη σò' έναν ώραν 'κ εν ντà
ζευρά τεν τὸν λόγον... "Ολεν ὁ κόσμον τ'" ἐμέτερον. ἔτον.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ντὸ λόγον 'Ανέστη;..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Τὸν λόγον τὴν καρδίας ἴμ.. Πόσον καιρὸν ἐπερμένα ἀτὸ τὴν
σειράν... Νὰ μὴ ἐπροφτάνα !!
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Ανέστη! ἀσοῦ λές τηδέν' κ' ἔγροικα !
- ΑΝΕΣΤΗΣ** 'Εδώκα τεν δόκον νὰ παίρ' ἀτέν! 'Εγροΐξες ; 'Ωρίστα !..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Ωρίστες !
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ναὶ φίζα μ', ἐμέναν ξένον μη ἔχετε με καὶ λέτε με ντ' εἰ-
γεντον ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Γαὴ Βέβαια, δ κὺρ τὴν 'Ανέστη, κάποιες ἐκοτσακίασεν τὸ κοινόν
νίν τὴν θυαγατέρας τὴν Λάζαρε...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τη Χατζηνούφοριε... 'Εξέρ' ἀτό..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ε! δσήμερον ἐδώκαν καριάρ, ν' ἐφτάγγε ἀπόψ' τὰ σουμάδια].
'Εγροΐξες; Κ' ἔστειλαν ἐμέναν νὰ ξοχουμαι παίρω τὸν 'Ανέ-
στην καὶ νὰ πάμε σὰ πεθερά.., 'Ατώρα νυῦντεσον.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια, βέβαια σκῶν² νούνισμαν καὶ πολλὰ νούνισμαν; "Εν
τ' 'Ανέστη δόκον,, ἐν κι' ἀτὸ τ' εὐλογημένον... βέβαια ἔκσε-
τεν ἐκεῖνο τὸ «μάνα»;... ποῖος ἐπορεῖ νὰ παργοῦ το; Χὰ ἀ-
φοιτισμένον δουλείαν... Κι ἀσ' ὅλον τὸ ιζετὸν ἐν τὸ ναμοὺς τὴν
Θόδωρε... τὸ χάραγμαν τὴν κουνί, κι' ὁ λόγος ντ' ἐδῶκεν ἀπόψι.
- ΑΝΕΣΤΕΣ** (ἄγρια) "Ονταν ἐχάραζαν τὸ κουνίν ἐμὲν 'κ ἔρωτεσαν., 'Ατώρα
ἐγώ πα, κανὰν ν' ἐρωτῶ κ' εἶμαι.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια, βέβαια, ἄμαν γιὸκ φίζα μ!! 'Αση πατέρα σ' τὴν βου-
λὴν 'κ ἐπορεῖς ν' ἐβγαίντες... καὶ τὸ χάραγμαν πα ἐναν μυστῆ-
ριον ἐν³ βέβαια.., Κι' δ Θόδωρον ν' ἀρνεῖται τὸν λόγον ἀτ-
'κ ἐπορεῖ.. καὶ κι' πρέπει.., Βέβαια, ίνας ἐφέντης ἐν... 'κι πρέπει..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** 'Οτότε τεμὲν πρέπει' ν' ἀρνοῦμαι ἐγὼ τὸν λόγο μ! ε; 'Εγώ!
ὅλαν ἀν κι' κρατῶ ἐγὼ τὸν λόγο μ'.. ἐξέρετεν ντὸ κακὸν θὰ γί-
νεται; 'Εκείνε πα θ' ἀποθάν' 'κι ἐγώ πα νὰ ζῶ κ' εἶμαι!"Ορ-
κον παίρω σὸν Θεκν...
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Εστὰ 'Ανέστη ἐστά... "Αφς τὰ δόκους... κρίμαν ἐν...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια καὶ ἐν⁴ κρίμαν.. 'Αμαν ἐν 'κι δ πασά μ' δ Λάζαρον
ποῦ περιέναι ἀκλερον κ' ἐκεῖνος τὸπ γαμπρόν... 'Αέτες 'κ ἐν ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ναὶ... τὸ χαμπέρ' ἐγὼ ἐφέρα το.., ἀτώρα περιέναι καὶ τὸν γα-
πρόν.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Περιέναι! βέβαια... ντὸ ν' ἐφτάμε! 'Ασοῦ περιέν.. ἀς περιέναι
ώσπου νὰ τεροῦμε κι' ὅλογερα..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Οσον—πόσον.. Μὲ τὸ λέρμεμαν τηδέν 'κι γίνεται..

ΒΕΒΑΙΑΣ Πώς 'κι γίνεται! βέβαια! Είδες έπερμέσεν δεκαοχτώ χρόνια κι
άπόψη ετοιμάζ σουμάδια.. 'Αέτς 'κι έν; Νέστα... Γιάννες έειρ φαίνει;
ΑΝΕΣΤΗΣ Θεῖο Βέβαια... λελεύω σε, άτώρα φαίνει σειρά 'κι έν.

ΒΕΒΑΙΑΣ Τζιάννουμ ̄σον τέοεν τὴν δουλεία σ'. (στὸν Γιάννην) φέρον
έναν φαίνει.

ΓΙΑΝΝΕΣ Καλὸν θεῖο... "Αιμον ντ' ἀγαπᾶς...

ΒΕΒΑΙΑΣ "Αφερούμ.. (δ Γιάννες μπαίνει στὸ σπίτι) 'Ο Βέβαιας πιάνει τὸν
'Ανέστη άπὸ τὸ χέρι) 'Ατώρα ̄σον ἔλα κάθηκα.. πολλὰ ̄στάθεις
όλορθα ἀμον καζουύλ.. βέβαια.. ̄νεγκάστεις. ἀμαν 'κι θ' ἀπο-
θάντες.. 'Εγὼ κανὰν ̄σον 'κι θ' ἀφίνω ν' ἀποθάν.. Ντὸ νὰ
λέγω σε.. νεοιάσκουμαι τὰ λείμψανα..

ΣΚΗΝΗ 14η

ΒΕΒΑΙΑΣ (ἀλλάζει τὸ κοροϊδευτικὸ ὑφος καὶ μὲ κάποια σοβαρότητα) Νέπαι
ἀφοσιωμένόπιν, ̄ν' πολλὰ καιρὸς ντ' ἀγαπᾶς τὴν Καρτερήν

ΑΝΕΣΤΗΣ Ντ' ̄ξερω! 'Ασ' ̄γεννέθα κι' ἄν..

ΒΕΒΑΙΑΣ 'Ασ' ̄γεννέθεις κι' ἄν! 'Ασκολσουν! "Ε ̄σον ἀτότε, ἀσὸν κύριες
κι' ἄλλ' ἀγλήγωρα ̄χάραξες τὸ κουνίν ἀτε.. Βέβαιη, θ' ἐφτάμε
τὴν λογαρίαν καὶ.. βέβαια!.. καὶ... "Α.. ἄλλο ντὸ θ' ἔλεγα:
Ναι.. Καὶ ̄κείνει.. ή Καρτερή.. ̄κείνει ή διεστραμέντοι πα
ἀγαπᾶ σε;

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ατὸ 'κι ̄ξερ' ἀτό..

ΒΕΒΑΙΑΣ Νὰ ̄ξερένεται ήτζεγκέ σ'. Βέβαια δύνταν ̄μαθεν ντὸ σουμιδέφ
κεσαι, ἀσήν χαράν ἀτς ̄λιγοθύμεσεν, βέβαια.. λοπούτ!

(Μπαίνει δ Γιάννες μὲ μποτίλια, ποτηράκια καὶ ̄ληξ)

ΣΚΗΝΗ 15η

ΓΙΑΝΝΕΣ (βάζει τὰ δσα ̄φεος πάνω σὲ μιὰ πέτρα, κοντά στὸν Βέβαια)
'Αχα ταὴ καὶ τὸ φαίνει..

ΒΕΒΑΙΑΣ (σερβίρεται μόνος του) "Ε ἀτώρα δ, πίνωμε ἀπ' ̄έναν κι' ̄έπεισε
τεροῦμε ντὸ θ' ἐφτάμε.. (προσφέρει στὸν 'Ανέστη)

ΑΝΕΣΤΗΣ (δονεῖται νὰ πάρει) Εύχαριστῶ θεῖο, 'κι θέλω..

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιόχ 'Ανέστη! Θὰ πίντε.. (τὸ δέχεται) "Εναν μόνον! Τὸ πολλὰ
τὸ φαίνει κοιμίζ' τ' ἀχούλ.. βέβαια.. 'Αμαν τ' ὀλίγον ̄έφτάει
κι ἄλλο γνωστικὸν τὸν ἀνθρωπον.. (ἀφοῦ πίνει) "Ατώρα ̄θευ
ή σειρά καὶ σὸ νουνισμαν (φέρνει βόλτα)

ΓΙΑΝΝΕΣ Ταὴ Βέβαια μὴ ἀνασπάλλεις ντὸ περιμένε τὰ πεθερκά κι' δ θεῖο μ'.

ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια βέβαια περιμένε.. ἀτὸ ἀνασπάλκεται καμμίαν; Ίσα ίσα,
ἀτὸ τριγυροκλώσκεται ἀδαπῆς σὴν γαβάναν (δείχνει τὸ κεφάλι
του, σηκώνεται καὶ φέρνει βόλτα, καὶ ̄ξαφνικά) 'Ανέστη, ̄εις τὸ
φεβόλι σ' ;

ΑΝΕΣΤΗΣ Ναι ἀπάν ̄μ ̄χ' ἀτο! Ντὸ ν' ̄έφτωγ' ἀτό!

- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια.. οεβόλι' ἐν τηδεν ^{κι} γίνεται.. νιὰ φαγίεται καὶ νιὰ
 "Αμαν ἄξον.. (κάθεται καὶ βάζει ωκεί μόνο γιὰ τὸν ἔαυτό του) Ο
 λέγω σας ἔναν μυστικὸν ἄμαν κανίναν μὴ λέτι" ἀτό. "Ονταν ποὺ
ΓΙΑΝΝΕΣ αλέωκουμαι ἀσὰ ἀπιτάγματα τὴ Στοφορίνας ἔξερετεν ντι" ἐφτώγη
ΒΑΒΑΙΑΣ Θεῖο Βέβαια.. περιμένε μας.. πολλά μ' οὐζατουρεὺς τὸν λόγοιο
 Τσαραπίζιο τὸ χέρι μ, γιὰ τὸ ποδάρι μ', ἐφτώγω τὸν ἀρρωστού
 καὶ 'κ ἐβγαίνω ἀσὸ σπίτι'.. ἔναν δύο - τοία ἡμέρες, ὥσπου γι
 ἀπονεγκάσκουμαι καὶ ἀρωθυμῶ τὰ στράτας... Λύνω ἀτότε τὰ
 πανία ντὸ ἔχω δεμένα ἀπάντη σὴν γερά μ', τέαμι, καὶ (γελᾶ)
ΑΝΕΣΤΗΣ Θεῖο Βέβαια τὸ χατήρι σ' τραχὸν ἔν, ἄμαν γιὰ μασχαρίας καιόρος
 'κ ἐν ἀτώρα!.. Γιάννε.. (θέλει νὰ παρασύρῃ τὸν Γιάννεν)
ΒΕΒΛΙΑΣ (τὸν πιάνει) "Εστὰ 'Ανέστη.. ἔ.. τζεχέλ! "Ατὰ μασχαρίας κ" εἰν
 ἀτὰ διασκαλίας είνε.. "Ατώρα θ' ἐγροικᾶς.. βέβαια.. (βλέπει δόλο
 γυρα) Θὰ κάθεσαι ἀέτες (κάθεται καὶ δείχνει διτι λέγει) θὰ βάλῃ
 τὴ οεβόλι σ, τὸ μουντζούρι ἀδακά (δείχνει τὸ πρόσθιο μέρος τοῦ
 μηροῦ) ἀέτες σὴ σούραν τὶ ζίπιας καὶ... βέβαια θὰ τζιακεύε
 μπούμ! ἔ θὰ καίει τὴν τζόχαν, θὰ χαντζεύ δλίγον καὶ τὸ
 πετσίσ σ".. βέβαια...
ΑΝΕΣΤΗΣ Κ' ἐπεκεί ;
ΒΕΒΑΙΑΣ (σκάει στὰ γέλοια) Κ' ἐπεκεί... (βλέπει πῶς δὲν κατάλαβαν) "Ολαν
 ἔσειν ξαϊ 'κὶ κὸφτ δ νοῦς ἔσουν; "Ασὸν Ζεβζέκ τὸν 'Ηράκλην
 καὶ χιο ἐγένεστεν... βέβαια.. Κ' ἐπεκεί θὰ τρέχω σ' σὴν μα
 χαλάν.., θὰ λέγω πῶς ἐπέρεν φωτίαν τὴ 'Ανέστη τὸ πιστόφ, αι
 τια ἐτοιμάσκουτον νὰ πάρῃ σὰ σουμάδια... ἀπ' ἐκεί σὸν τζ
 οράχ... ἀπ' ἐκεὶ τὰ ίσα σὴ Σαμανάντων σὸν πασά μ' τὸν Λά
 ζαρον, νὰ μὴ περιμέν ἄλλο καὶ νὰ τσιλτεύ καὶ κέιται κα.. ἐγρού
 ξετεν ἀτώρα;
ΓΙΑΝΝΕΣ (σκαστός στὰ γέλοια) "Ολαν θάμαν είσαι ἔσù ἐρίφς.., "Αμαγ πῶ
 θὰ λὲς ἀτὰ τὸν θεῖο μ; "Αν κάτ εγροικᾶ;;
ΒΕΒΑΙΑΣ "Αν θέλτς νὰ λέγω σε κατάλεπτῶς, βάλεν μὲ τὸ χέρι τοι
 κόπον.. ἐνεγκάστα.
ΓΙΑΝΝΕΣ (βάζοντας ωκεί) Χαλάλι σ'... πίνε..
ΒΕΒΑΙΑΣ 'Εμπαίνω σὸ σπίτι, Λάζαρε... "Αχ πασά Λάζαρε ντὸ τζετόφ
 φιλούν ^{το} εγοῦτο.; Τὸ παιδίν ἀσὴν χωρὰν ἀθέ ντὸ ν' ἐποιε
 νεν 'κ ἔξερεν..! ἔτοεξεν ἐπῆγεν νὰ πέρι ἐνατάμαν τὸν ἔξαδελφόν
 ἀτ'-ἐκείνον τὸν γουρσούζ τὸν Γιάννεν—ξένεναν—νὰ ματαύνται
 καὶ νὰ ἔχουνταν μὲ τὰ τεναμάδες! Πῶς ἐγέντον κ" ἐπῆρεν φω
 τίαν τὸ πιστόφ...
ΓΙΑΝΝΕΣ Τὸ οεβόλι πέ ;
ΒΕΒΑΙΑΣ "Ολαν πιστόφ οεβόλι.. ἔσù τὴν φωτίαν τέρεν.. βέβαια., δ Θεόν
 έτζιξέ μας, καὶ ἔχτυπέθεν ἔξώπαρτα.. "Άμαν δσον καὶ νὰ ἔν
 δ γιατρὸν είπεν ἀτόν νὰ μὴ σκοῦται κάμποσα ἡμέρες. Φογάται
 νὰ μὴ παθὰν αίματοχυσίαν.. βέβαια.

ΓΙΑΝΝΕΣ Αίμοοραγίαν θείο., αίμοοραγίαν.

ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπε εμέναν θὰ μαθιείς πῶς λέγνε τὰ "Ελλενικὰ καὶ πῶς λέγνε τὰ ψέμματα;.. Θὰ λέσ ατές αίματοχυσίαν γιὰ νὰ ἀχπαράουνταν παραπάν, βέβαια, καὶ νὰ μὴ ἐρωτοῦν ἄλλο τηδέν.

ΓΙΑΝΝΕΣ Ντὸ νὰ λέγω σε τάη, ἀν πετζιαρεὺς ἀτὸ..

ΑΝΕΣΤΗΣ Καὶ ντὸ θ' ἔβγαιν : "Οσον πόσον θὰ παίζομε τὸν κόσμον;

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ε.. Χάταλον! Νέπε ἀπόψ ծνταν ἔβγάλω σε ἀσῆ λύκονος τὸ στόμαν, κ' ἔγροικᾶς πῶς κ' ἄλλα εἰν̄ κολάγια;.. 'Απόψ ηῦρα ἀτὸ τὴν διαβολούνιαν... αὔριον τ' ἄλλ' τὴν ἡμέραν θ' εὑρίσκω κατ' ἄλλο... βέβαια ..

ΓΙΑΝΝΕΣ "Ε ἀτώρα;

ΒΕΒΑΙΑΣ -Τὸ πιάτιφ! Τὸ ρεβύλ.. "Ιντιαν ἔχετεν.. ἀγλήγορα... εἴπαμε ἀνθρώπι πεομένε... Μπάμ! καὶ χαιρετίσματα σὸν Λάζαρον καὶ σὸν κορτσόπον ἀτ'.. βέβαια...

ΑΝΕΣΤΗΣ "Οτότε (βγάζει τὸ περίστροφο, γυρισμένο πρὸς τὸν Βέβαια).

ΒΕΒΑΙΑΣ (πειμέται ἐντρομος) ἔ ἀ πασά μ.. ἀέτς, κ' εἴπαμε.. βέβαια... σὰ κουφά... μδακά "κι γίνεται... γιόχ.. γιόχ.. "Ακιαπές! "Ευπροστά ἔμ 'κι θέλω ν" ἐλέπω ἀγοῖκα πράματα, Βέβαια.. ἔγὼ κάτ' ἀγοῖκα πιστοφόπα καὶ οεβολόπα... πφ μασσῶ ἀτά.. ἀμαν τὰ καζάδες φογοῦμαι.. 'Αμείτεν ἀπέσ' σὸ σπίτ.. βέβαια... καὶ ἀκοῦστεν! Τὸ μουντζούρ τὴ πιστοφίσ' τέλ ἀκεί μερέαν..

ΓΙΑΝΝΕΣ Καλὸν τάη.. Μὴ φογᾶσαι!

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιάννε τὸ καλάθι μ.. θὰ πέρτες ἀτὸ καὶ πᾶς ἔσù σὸ σπίτι μ..

ΓΙΑΝΝΕΣ Καλὸν θείο, καλὸν μὴ φοᾶσαι..

ΒΕΒΑΙΑΣ "Εγὼ φοῦμαι; ὅλαν ἔγὼ ծνταν ἔρματούμ". (βλέπει τὸ περίστροφο ποὺ κατὰ τύχη γίνε γυρισμένο στὸ μέρος τοῦ 'Ανέστη). "Α ἀφς ἀτὸ τ' ἀφορισμένον.. Είπαμε τὸ μουντζούρν ἀθὲ ἔκει μερέαν εὐλγοημένε.. (γελοῦν καὶ μπαίνουν μέσα) Γιάννε.. τοέρτουν τὸ μανίκ τὴ καμπού ἀτ' καὶ δέσον το.. χάντσεμαν (γελά)

ΣΚΗΝΗ 16

ΒΕΒΑΙΑΣ (βάζει ωρι) "Ολαν λάγνε καὶ λογιάξε μωρὶ παιδία, ἀπέο σὰ κουνία, τ'.. βέβαια.. Χαιράνια.. Κἄποτε τὰ μωρὰ τρανῆνε καὶ ἔβγαινε σὸ μείταν.. Ζεβλέκη ἀνθρώπ". Καλὰ ντὸ ἀκοῦγνε με ἀγοῦτα τὰ παιδία!.. Γιόκπαμ ἀτώρα θ' ἔντοῦνα τὸ μαρτὲν 'ς ώμι μ., θ' ἔζωσκουμ' τὴν κάμαν.. κι' ἄς ἔλεπα δροῖος θ' ἔβγαινεν ἐμπροστά μ!.. (έτοιμάζεται νὰ πίγη τὸ οὖζο του ούλουνον; εάγγις—μάγκις. θ' ἔποινα.. βάδιμι παπουτσουμᾶ πασάνι.. (έκείνη τὴ στιγμὴ ἀκούεται ὁ πυροβολισμός. Τοῦ φεύγει τὸ ποτῆσι τὰ χάνει καὶ πέφτει σηκώνεται ἔπειτα ψάχνεται)

"Ολαν ἀρ ἀέτς ἔβγαιν τ' ἀνθρωπὶ τ' ծνομαν.. "Εγλοίαξα κ' ἔρουέα.. κι ἀν ἔλεπέ με κανεὶς μούτλακαθὰ θὰ ἔλεγεν πῶς ἔφο-

γέθα.. τσ..τσ..τσ.. Βέβια καὶ ντό ; 'Ασ' ἔναν πιστοφέαν.. ἐγώ..
ὅλαν δυτικά σὰ τρονέκια ἐσύρνα τὸ μαρτέν.. κάου.. κάου.. τὰ
ραχία ἐσείουσαν..

ΣΤΟΦΟΡ. (ἀκούεται ἡ φωνή της) "Ε ἀνάπαγε.. ε.. ἀνέντροπε.. ἐ μανδο,
βέβαια..

ΒΕΒΑΙΑΣ (τρομαγμένος) "Εἰ τὸ τσουνίν.. ξάν ἀραεύ με.. ἀν ἐλέπ' με ἔχοιθα,
"Ας πώγω ἀσ' ἀγοῦτο τὴν στράταν.. (τρέχει πρὸς τὴν ἄλλη ἔξιδο τῆς
σκηνῆς ἀκούγεται ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο τραγούδι καὶ κεμεντζές, καὶ πιὸ
κοντά ἡ φωνὴ τοῦ Ἡρακλῆ).

ΗΡΑΚΛΗΣ "Ε ταὴ Βέβαια! 'Ατώρα θὰ δείκω σε ποῖος ἔν' χτῆνον.." Αγου-
ρος ἀν εἴσαι Βέβαια.. ἀτώρα θὰ φαίνεται.. ν' ἀοιλοί ἐσέν!

ΒΕΒΑΙΑΣ (Ο Βέβαιας μένει ἀναποφάσιστος μιὰ στιγμὴ) Μῶ τὴν πίστη σ! "Άλ-
λο πελιάν!.. 'Ο Ζεβζένς θὰ ἔμετσεν κ' ἔχνερται 'ς σὴν καβγάν!
'Ατώρα.. ἐκόπιαν τὰ στράτας ἵμ'.. κ' ἐγὼ πρέπ' νὰ πώγω!.. ποὺ
νὰ κρύψουμαι ἀτώρι;.. (πάει πρὸς τὴν πόρτα) Θ' ἔμπαινω
ἄδα πές.. κ' ἐπεκεί τερῷ ντὸ θ' ἐφτάγω (ἀποτραβιέται) Γιόκ..
γιόκ.. ἀνάθεμά σε Διάβολε. 'Ατοὺ ἀπέσ πα ἔν τὸ πιστόφ! "Αν
σύρνε μίαν κι ἄλλο;. Λιαζίμ ντεῖλ..,

ΣΤΟΦΟΡ. (ἀπὸ πολὺ κοντά) 'Αδὰ σὸ σεφέρ θ' ἀλλάζω τὴν πίστη σ.. Θ'
ἔβγαλω τ' ὅμματια σ..

ΗΡΑΚΛΗΣ Θὰ σκίζω τὸ κιφάλτσ!.. θὰ δείκνω σε ποῖος ἔν γαϊδάρα!..
(ὁ Βέβαιας στὴν ἀπελπισία του ἀγκαλιάζει τὸ καλάθι.. καὶ ἀποτεινό-
μενος στὸ κοινό)

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ας ἔν" γιὰ τὴ κυροῦ ἐσούν τὴν ψῆν, μὴ λέτεν ποῦ είμαι!
(μπαίνει κάτω ἀλ' τὸ καλάθι, ἐκείνη τὴ στιγμὴ μπαίνουν σύγχρονα
ἡ Στοφορίνα ἀπ' τὴν μιὰ τὴν πλευρὰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς καὶ μερικοὶ
νέοι μὲ τὴν κεμεντζέ ἀπ' τὴν ἄλλη, μὲ τραγούδι).

ΣΚΗΝΗ 17η

ΣΤΟΦΟΡ. (στοὺς νέους—οἱ Ἡρακλῆς ζητεῖ κάποιον) Νέπαι ἀφῆστεν τὰ τρα-
γωδίας.. (σταματᾷ ὁ κεμεντζές) 'Αγοῦτον τ' ἐμὸν τὸν κυτζιαμά-
νον ποῦ δὲν 'κ εἴδετ' ἄιόν;

ΗΡΑΚΛΗΣ 'Εκείνον ἀραεύω 'κ ἐγώ.. 'Αφορισμένον.. είπε με Χαϊβάν.. είπε
με καὶ χτῆνον..

ΣΤΟΦΟΡ. Είσαι καὶ είπε σε.. (οἱ ἄλλοι γελοῦν καὶ κοροϊδεύουν τὸν Ἡράκλη)
Ἐ ε ὁ ὅ.. ἄ «Γαϊδάρα» (γίνεται θόρυβος καὶ βγαίνει ὁ Γιάννες).

ΣΚΗΝΗ 18η

ΓΙΑΝΝΕΣ Νέπε ντ' ἐπαθετεν; Ντὸ κουτζετεν.. ἐπαλαλώθετεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ Τέαμι ντ' ἐδοῦνες με ἐκεῖνα τὰ σαμαρέας;... Ψέμμαν μὴ ἔτον;
"Αχά.. οὐλ' ἐξέρν ἀτὸ.. ἔρθαν καὶ τὰ παιδία μὲ τὴν κεμεντζέν,
νὰ γιολαέβην τὸν γαμπρόν, τὸν Ἀνέστην.. 'Αμὰν ἐσύ.

- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ζεβζέκ, μή κουνίεις... Ξάν θά τρως ατά.. "Απέσ" αρρωστον
έχομε..
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Αρρωστον; Τού δώστεσεν ;..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Η Καρτερή τηδὲν 'κ' είπε σε ;.. 'Έγεντον έναν καζάν.. "Ανέ-
στης έχτυπέθεν μὲ τὸ ρεβόλν ἀτ., σίτια ἐγώμονεν ἀτό..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** (ένφ οἱ ἄλλοι ἀνησυχοῦν, κλαίει) "Αναθεμὰ καὶ τὰ λεβόρια σουν.
"Ατώρα ντὸ θ^ρ ἐφτάμε.. (κλαίει)
- ΣΤΟΦΟΡ.** (χτυπᾷ τὰ χέρια της ἀπελπισμένη πάνω στὴ βάση τοῦ καλαθιοῦ, ὅπου
ήταν ἀκουμπισμένη, καὶ παρακολουθοῦσε τὴν διμιλία Γιάννη· Ήρακλῆ)
"Οἵ ν^ο ἀδοιλοὶ ἔμεν. Ν^ο ἀδοιλοὶ ἔμεναν σὸ παιδίν..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ζεζβέκ, ἄφς ἀτώρα τὸ κλάψιμον, καὶ τρέξον.. (στοὺς ἄλλους)
ἀμεῖτεν οὐλ.. τερέστεν νὰ φέρετεν τὸν γιατρόν.. ἀετε ἀγλήγωρα
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κάτς ἄς πάει καὶ σὴ Σαμανάντων γιὰ τὸν κυον ἀτ'..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Σ' ἔκεινον ἔστειλα ἀνθρωπογ.. (στοὺς ἄλλους) "Αετε ἔσειν μὴ
στέκετεν τρεξέστεν.. (έτοιμαζονται νὰ φύγουν)
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Ατώρα ἀπέσ" ἐν "Ανέστης; Γιὰ ἄς ἐλέπ" ἀτόν...
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ελα θεία.. Ελα..
(Γιάννες καὶ Στοφορίνα μπαίνουν μέσα τὰ παιδιά φεύγουν μαζί μὲ
τὸν Ήρακλῆ, ποὺ γνωφίζει μόνος, καὶ τραβᾶ πρὸς τὴν πόρτα)
(ό Βέβαιας ἔτοιμαζεται νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπ' τὸ καλάθι, ὅλλα βλέπου-
τας τὸν Ήρακλῆ νὰ γυρίζει, ξανακρύβεται)

ΣΚΗΝΗ 19^η

- ΗΡΑΚΛΗΣ** (έχοντας τὸ πρόσωπο κολλημένο στὴν πόρτα δὲν βλέπει τὸ καλάθι
ποὺ ἀρχισε νὰ κινεῖται). Γιάννε.. Γιάννε.. γιὰ μ' ἐν' βαρέα χτυ-
πεμένος "Ανέστης..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (ἀπὸ μέσα).. Γιόκ νέλαι.. γιό.. Εσύ ἀκόμαν ἀδα είσαι.. γιὰ
θ^ρ ἔβγαίνω ξάν..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Γιόκ.. γιόκ.. ἀ πώγω.. πώγω.. πώγω.. (γυρίζει γιὰ νὰ φύγῃ δταν βλέπει
τὸ καλάθι νὰ τραβᾶ πρὸς τὸ βουνό τὰ χάνει, τοέμει..)
Μάναα.. Θεία Στοφορίνα.. Γιάννε.. πρόφτασον Γιάννε.. Μάνα..

ΣΚΗΝΗ 20^η

- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέπε ντ^ρ ἔπιμες ξάν;;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Ναὶ ζεβζέκ ντὸ κουνίεις ἀλον μοίσομένος;;
- ΗΡΑΚΛΗΣ** (χρύσοντας τὸ πρόσωπο μὲ τὸ ένα χει, δε χνει μὲ τὸ ἄλλο πρὸς τὴν
διεύθυνση τοῦ καλαθιοῦ) Γά Δαιμόνιον.. τὸ Δαιμόνιον..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (έντρομη, σταυροκοπεῖται) Πάτερ ήμῶν.. Πάτερ ήμῶν..
(Ο Γιάννες σκάει στὰ γέλοια, ένφ τὸ καλάθι τοέχει μὲ γοργό-
τερο βῆμα).

ΑΥΛΑΙΑ

O B E B A I A Σ

"Ο ΚΛΗΔΩΝΑΣ

ΠΡΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Συηνή και διάκοσμος πρώτης ποδιών

ΣΚΗΝΗ 1η

Γιάννες—Ανέστης

(Ο Ανέστης με δεμένο τὸ πόδι κάθεται κοντά στὸ δέντρο, ἐνώ ὁ Γιάννες περιμαζεύει κάποιο σχοινί).

FIANNEΣ "Εγώ ας κατηβαίνω ούς τὴν χαμελέτεν. Ο χαμελετάο' τ' εἰμέντος με ντ' ἐλέθαντα κοκκία μουν (έτοιμαζεται να φύγη)

ΑΝΕΣΤΗΣ Δελεύω σε, γνωτσον ἀγλήγωδα.. Μη μασπάλλτες και τὸν καπνὸν και τὰ τσιγαροχάρτια...

FIANNEΣ Καλόν! Εγώ πολλὰ κι θ' ἀργεύω.. Έσύ ἀτώρα με μπές... "Ομπου κι ἀν ἐν θὰ ἔσται δ' πατέρα σ'; Νὰ μὴ ἐλέπε σε σὸ ποδάρο και ἔχαμανε! (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ 2α

ΑΝΕΣΤΗΣ "Εεις δίκαιον! (έτοιμαζεται να μπη στὸ σπίτι, δταν ακούγεται τραγούδι. Σταματά και ἀκροάζεται μὲ τὸ χέοι στ' αὐτό) Τῇ Καρτερῆς ή λαλία ἐν... ἔκεινε ἐν... (στέκεται ἀναποφάσιστος) Γιόκ... γιόκ... κι πρέπ' ν' ἐλέπ' με.. (κάθεται πίσω στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου, μὲ προφυλάξεις να μὴ φανῆ) "Άδακά κι φαίνουμαι.. τὸ τραγούδι συνεχίζεται, κι ὅπως ἐπλησσασε, ακούεται εὔχοινῶς) "Αηγάπη μ' κεῖται δροωστος κ' ἐγὼ συρρω τὰ πόνια! Θεέ μ' κόψον και δός ἀτὲν τ' ἐμὰ τ' ίμψα τὰ χρόνια.. (με τὰ τελευταῖα λόγια μπαίνουν ή Καρτερή και Παρθένα)

ΣΚΗΝΗ 3η

(τραβοῦν κατὰ τὴν βρύσην ἀφίνουν τὰ σκεύη κατὰ γῆς)

ΠΑΡΘΕΝΑ Κάπου νὰ ἔτον ν' ἔκουε σε! Καμμίαν ἀτόσον μεօᾶκλιδια κ' ἔκσα σε νὰ τραγωδῆς! Και ποῦ ἐβρίκις ἀτὰ τὰ λόγια;..

ΚΑΡΤΕΡΗ (Διεύ Η. Παναγιωτίδη) ΠΑΡΘΕΝΑ (δρομά Διεύ Σουσ. Σιραφίδη)

ΚΑΡΤΕΡΗ : . . . Νονιάζω την δρυχία . . .

ΚΑΡΤΕΡΗ 'Εγώ πα' κι ξέρω!.. Σὸν πόνο μ' ἀτὰ εἰνε ἀμον γιατοικόν..
 'Ενθυμᾶσαι ντὸ ἔλεγα σε δψέ; Μὲ τὸ τραγώδ' οὐλια ἀνασπάλλω.
ΠΑΡΘΕΝΑ Ναι.. Καὶ μόνον ἐκεῖνον νουνίεις!
ΚΑΡΤΕΡΗ 'Ατώρα ἐκεῖνον κι νουνίζω Παρθένα! (κάθεται ἀπηλπισμένη)
 Νουνίζω τὴν ἀτυχία μ'.. Σὰ φανερὰ τραγωδῶ καὶ σὰ κρυφὰ
 κλαίω.. 'Κ ἔτον κουσμέτ. Καμμίαν νὰ πέρω τὰ μουράτια μ'..
 'κ είμαι... (λυγμός)
ΠΑΡΘΕΝΑ Ναι είδες ἐκεί, ἔγέρασες! κι ἔχαθαν τὰ παλληκάρια ἀσὴ Κούρμ!
ΚΑΡΤΕΡΗ Γιὰ τ' ἐμὲν ἔχαθαν... (σιγή) 'Εγώ θ' ἐμποίνω 'ς σὸ μοναστήρ'
ΠΑΡΘΕΝΑ Κόψον τὴν λαλία σ' λάλα! (τὴν χαιδεύει) Καρτερή, οίτα μ, μὴ
 βάλτες ἀγοίκα μαῦρα ἰδέας σὸ νοῦ σ'! 'Εν καὶ κρῆμαν.. 'Ο Θεὸν
 καλός ξν'.. 'Ατώρα ἐσὺ γώμοσον τὰ σκεύαι, 'κ ἔγὼ ἀς πώγω
 τερῶ ντ' ἔφταιει ἀτὸς δ παιδάς. (ἔτοιμαζεται νὰ φύγη)
ΚΑΡΤΕΡΗ (τὴν πιάνει ἀπ' τὸ χέρι) Παρθένα, ἀν ἀγαπᾶς με, 'κι θὰ λέσ
 ἀτὸν ντὸ είμαι μέ τ' ἐσέν, καὶ τὸ μυστικὸν ντὸ εἴπα σε... 'Οο-
 κίζω σε..
ΠΑΡΘΕΝΑ Γιὰ τὸ μοναστήρ! Μὴ φοᾶσαι! Νὰ λέγ' ἀτό πα 'κι θὰ πι-
 στεύει με.. (Ξεκινᾷ για τὸ σπίτι ἐνῷ η Καρτερή σκύβει νὰ γεμίζῃ
 νερό. Στοιβοντας πόδες τὸ δέντρο η Παρθένα βλέπει τὸν 'Ανέστην, καὶ
 ἀν καὶ ἐκεῖνος τῆς κάνει νόημα νὰ μὴ μιλήσῃ)
ΠΑΡΘΕΝΑ 'Ανέστη! (κατόπιν νεωτέρου νεύματος ἐκεῖνος κάνει πῶς κοιμάται..
 'Η Καρτερή ποὺ ἀκούσε τὴν φωνή τρέχει πόδες τὴν Παρθένα ἐκείνη
 τῆς κάνει νεῦμα νὰ μὴ θορυβήσῃ, γιὰ νὰ μὴ τὸν ξυπνήσουν)
ΠΑΡΘΕΝΑ Χάετε.. χάετε.. ἀγάλια.. πᾶμε νὰ μὴ ἔγγεφίζωμ' ἀτον..πᾶμε..
ΚΑΡΤΕΡΗ Νὰ μὴ ἔπαθεν τηδὲν Παρθένα;
ΠΑΡΘΕΝΑ (πνίγει τὸ γέλοιο τῆς) Λέσ;;
ΚΑΡΤΕΡΗ (ἀνήσυχη) Λελεύω σε Παρθένα.. γιὰ τέρεν νὰ μὴ ἔπαθεν τηδὲν;
 (τρέχει στὴ πόρτα, χτυπᾷ νευρικὰ καὶ φωνάζει) Γιάνγε.. Γιάνγε..
 θεία Φωτεινή.. Ντὰ θ' ἔφταμε! Κανεὶς 'κ ἔν ἀδά..(γυρίζει στὴν
 Παρθένα); Παρθένα ποδεδίζω σε.. ἐσύ.. γιὰ τέρεν ἐσύ.. γιὰ μ'
 εἶνε κούρα τὰ χέρια τ'.. τὸ κατσίν ἀτ.. "Ελα.. ντὸ στέκες.;
ΠΑΡΘΕΝΑ 'Εγώ.. κάτ' ἔπαθα.. τρουάζνε τὰ χέρια μ.. 'κ ἔποιω..φογοῦμαι..
ΚΑΡΤΕΡΗ Τὴν πίστη σ', ποδεδίζω σε.. κάτ ποίσον.. ντὸς ἀπάν' ἀτ' τὸ
 χέρισ' ἐσὺ 'κι τζίγις ἀτόν.. τέρεν.. νὰ μὴ κάτ παθάν..
ΠΑΡΘΕΝΑ Είπα σε 'κ ἔποιω.. τά; Τέρεν ἐσύ.. Νὰ μὴ ἔπαθεν τηδὲν..
 Κρίμαν μη ἔν;; Κανεὶς 'κ ἔλεπς σε..
ΚΑΡΤΕΡΗ Ν' ἀοιδοί ἐμέν! (πλησιάζει μὲ προφυλάξεις, σᾶν νὰ πρόκειται νὰ
 ἀγγίξῃ φωτιά. 'Ακουμπά τὸ χέρι τῆς στὸ μέτωπό του στὴν Παρθένα
 μὲ ἀνακούφηση) Ζεστός ξν'
ΠΑΡΘΕΝΑ "Αφς τὸ κιφάλν ἀτ.. "Αφς ἀτό.. Τὰ χέρια τ'.. τὰ χέρια τ' τέ-
 ρεν! Τὰ χέρια κρυῶνα πρῶτα..

ΚΑΡΤΕΡΗ "Ωτι ν' άοιλοι έμέν.. Είν^τ καὶ τὰ χερύπτα τ'^τ.. (τοῦ χαῖδενει τὰ χέρια)
ΑΝΕΣΤΗΣ (κάνει πώς ξυπνᾶ· ή Παρθένα πνίγει τὸ γέλοιο τῆς) "Ωχ!
ΠΑΡΘΕΝΑ (στήν Καρτερή που τὰ χάνει καὶ τὸν ἀφίνει) Νέψα.. ντ^τ ἔφτας:
Κράτ^τ ἄτον.. κράτ^τ.. θὰ οούζ..

ΚΑΡΤΕΡΗ (τρέχει καὶ τὸν ξαναπιάνει) Παναγία... (στήν Παρθένα) Εὔλογη
μέντσα.. ἔλα.. κράτ^τ "κ' ἐσύ... ἐγὼ ἀλλο κ' ἐπορῶ... τρομάζνε τὰ
γόνατα μ..^τ (βοηθάει καὶ ή Παρθένα^τ ἐνῶ τὸν κρατοῦν καὶ οἱ δυό, δ
"Ανέστης κάνοντας τὸν λιπόθυμο, πέφτει στήν ἀγγαλιὰ τῆς Καρτερῆς)

ΚΑΡΤΕΡΗ "Οι ν' άοιλοι έμέν! Θ' ἀποθάν! "Ανέστη μ^τ!"

ΑΝΕΣΤΗΣ (δλος ζωή) Καρτερή μ^τ!..

ΚΑΡΤΕΡΗ (δπως τὸν κρατεῖ στήν ἀγγαλιά τῆς, τὸν βλέπει ἔκπληκτη, ἀκούει τὸ
γέλοιο τῆς Παρθένας, ἐννοεῖ τὸ παιχνίδι, τὸν σπρώχνει ἀπότομα)
"Ανάθεμά σε τζιαπκούν!.. (ἀπομακρύνεται θυμωμένη) Κ' ἐντοξεύεσαι!

ΑΝΕΣΤΗΣ (ποὺ ταλαντεύεται καὶ κάνει πώς θὰ πέσῃ, μὲ τὸ τράνταγμα) "Ατώρα
ξάνθαν θὰ λιγοθυμῶ!.. μὲ τὰ σωστά.." Ολαν ξάτ^τ κὶ τζίζετε με;
Κρατέστε με, ίτζ^τ ὅλμάσα, νὰ πώγω οὓς τὴν πόρταν.. Μαναχός
"κ' ἐπορῶ! (προσποιεῖται πώς θὰ θέση) Καλλίον νὰ στεῖλ^τνε με
"ς σὴν χασταχανάν.. νὰ ψοφῶ καὶ νὰ ήσυχάζω..

ΠΑΡΘΕΝΑ Καρτερή.. ἔλα.. ἔλα.. μὴ γίνεσαι κακέσα.."Ελα ἀς βοηθοῦμ^τ
ἄτόν.. κρίμαν ἔν^τ.. δσον καὶ νὰ ἔν^τ γειτονίας παιδίν ἔν^τ..

ΚΑΡΤΕΡΗ Βοήθα τὸν ἐσύ.. ἔξαδελφος σ^τ ἔν^τ.

ΑΝΕΣΤΗΣ "Εξαδέλφος.. "κὶ πειράζ^τ.. ἀτὲ ἐγνέφσε με.. αἰτία ἀτὲ ἔν^τ.. ἀμαν
ἀσοῦ ἔχ^τ με ξένον.. ντὸ ν' ἔφταμε.. ἔλα οίζα μ^τ ἔλα.. βοήθα
τὸν γεφαλῆν τὸν ἔξαδελφο σ^τ..

ΠΑΡΘΕΝΑ (πιάνει τὴν Καρτερή ἀπ^τ τὸ χέρι) "Ελα ἀτώρα ἀφς τ' ίνιάτια σ^τ.
"Αετε ἀς φέρωμ^τ ἀτὸν ἀπέσ^τ καὶ πᾶμε "κ' ἐμεῖς σὸ σπίτ.. "Εργεψαμε.. (Πλησιάζουν μαζύ, τὸν ὑποβαστάζουν καὶ τὸν πᾶνε, ἐνῶ
ἔκεινος κάνει πώς πονε..^τ Πριν νὰ φθάσουν στήν πόρτα, ἀκούεται ή
φωνή τῆς Στοφορίνας)

ΣΤΟΦΟΡ. "Ε Βέβαια..." Ε λαλαδεμένε μ..^τ "Ε γουρζουλόσπαχτε.. "Ε για-
βρόπο μ..

ΑΝΕΣΤΗΣ (πειτέται ἀπ^τ τὰ χέρια τους) Μῶ τὴν πίστη σ^τ.. "Η Στοφορίνα..
"Αν ἔλεπ^τ μας θὰ δεῖ τ' δρος φωτίαν! "Αμείτεν... ἀμείτεν "ς σὸ
νερόν...

ΚΑΡΤΕΡΗ (ἔκπληκτη στήν Παρθένα) Παρθένα(δείχνοντάστον πώς στέκεται ὅρθιος)
ΠΑΡΘΕΝΑ 'Ανέστη! Μῶ τὴν πίστη σ^τ!..

ΑΝΕΣΤΗΣ Μὴ ἀχταράεστεν! Καρτερή, δσον ντὸ εἶμαι ἐγὼ βαρέα χτυπε-
μένος καὶ θ' ἐμπαίνω "ς σὴν χασταχανάν, ἀλλ' ἀτόσον θ'
ἐμπαίντς κ' ἐσὺ σὸ μοναστήρ, ντὸ ἔλεγες.

ΚΑΡΤΕΡΗ (πιάνει τὰ μάγουλά της) Μῶ τὸ ψεύτικον!

ΑΝΕΣΤΗΣ Σους κανείς τηδὲν μ' ἔξερο. Τραγωδέστεν νὰ μὴ ἐγροικᾶ τηδὲν ἡ Στοφορίνα. (μπαίνει τρεχάτος στὸ σπίτι. Τὰ κορίτσια προσπαθοῦν νὰ ποῦν κανένα τραγούδι δὲν τὰ καταφέρουν καὶ γελάν μὲ δλη τους τὴν καρδιά. Μπαίνει ἡ Στοφορίνα πεοίλυπη. Μόλις τὴν βλέπουν σταματοῦν τὸ γέλοιο)

ΣΚΗΝΗ 4η

ΣΤΟΦΟΡ. (κλαψιάρικα) Ναι πουλόπα μ' ἔγω ντὸ ψὰ γίνονται;
ΚΑΡΤΕΡΗ Θείτσα μ, ντ' ἔπαθες καὶ κλαῖς; (τὴν χαίδενει)
ΠΑΡΘΕΝΑ Θεία Στοφορίνα ντ' ἔπαθες;
ΣΤΟΦΟΡ. Ναι οἶτα μ! Ἐσεῖν ἀκόμαν ἡ ἔμαθετεν τὸ κακὸν ντὸ εὔρε με;
ΚΑΡΤΕΡΗ Περαστικὸν νὰ ἔν' θεία τηδὲν ἐκεί ξέρουμε..
ΣΤΟΦΟΡ. "Εἰ πουλόπο μ!" Εχάσα τὸ γιαβοί μ' ἔχασα τὸ τεμέλ' λι...
(κλαίει μπαίνει δ Θόδωρος)

ΣΚΗΝΗ 5η

ΘΟΔΩΡΟΣ (τὰ κορίτσια μόλις τὸν βλέπουν στέκονται μὲ σεβασμόν. Στὴν Στοφορίνα) Ντ' ἔπαθες, ναι Στοφορίνα καὶ κλαῖς;
ΣΤΟΦΟΡ. Ἐσὺ εἶσαι, Θόδωρε.. Ἄλλο ντὸ νὰ παθάνω, κουράπαν'ιο! Πῶς νὰ μὴ κλαίω ἡ παυράχαρος! (μοιρολογά) Ποῦ εἶσαι γιαβοί μ', ποῦ εἶσαι τζεβαΐζι μ! Σα ποῖα στράτας ἔχαθες;
ΘΟΔΩΡΟΣ Ντὸ ἔν ντ' ἔχασες Στοφορίνα; Τὸ χτῆνο σ', γιώκσαμ ἔκεινον τὸν ἄγρεν τὸν κετζιο σ'.
ΣΤΟΦΟΡ. Τέσκιμ ντ' ἔχασα χαϊβάν νὰ ἔτον! Ν' ἀσιλοὶ ἐμὲν τὴν μάρσαν..
"Εχάσα τὸν Βέβαια μ'..ἔχασα τὸν ἀνθρώπο μ'..τὸν Βέβαια μ!"
ΘΟΔΩΡΟΣ (ἐνῶ τὰ κορίτσια δείχνουν πῶς συγκινοῦνται, αντὸς γελᾶ) Μῶ τὴν πίστη σ! Εχάθεν δ Βέβαιας! Γιὸκ τζιάνουμ, ἔκεινος νὰ χάται 'κ ἔν μὴ τυριαννίεσαι τὴν κάκου...
ΣΤΟΦΟΡ. Πενήντα χρόνια ἔχ' ἀτόν.. πενήντα χρόνια ἀμον περιστερόπαζοῦμε, ἀγαπεμένα.. καμιάν εἶναν κούνος λόγος ἀνάμεσά μούν ἡ ἐλέχτεν.. ἀχ τὸν ἔχλερο μ! Εγέντον εἰκοστέσσερα ώρας ἔχάθεν ἀσή γῆς τὸν πρόσωπον.. Ανθρώπ' ομιάτ' κ εἶδεν ἀτόν..
ΘΟΔΩΡΟΣ Γιὰ στὰ Στοφορίνα! πῶς 'κ εἶδεν ἀτόν; Οψὲ τὸ βοάδον, μεσανυχτὶ μὲ τ' ἐμὲν ἔτον, σῇ Σιαμανάντων!
ΣΤΟΦΟΡ. Μὲ τ' ἐσὲν ἔτον; Καὶ πῶς ἔτον μὲ τ' ἐσέν;
ΘΟΔΩΡΟΣ Πῶς! "Αμον πόστ! Κιὰ ἔκεινος ἔφερε με τὸ χαπέο, ντ' ἔχτυπέθεν 'Ανέστης λι".
ΣΤΟΦΟΡ. Μῶσε, λελεύω σε Θόδωρε! Κι' ἀσοῦ ἔτον μὲ τ' ἐσέν, γιατὶ 'κ ἔχουντον καὶ 'ς σὸ σπίτιν ἀτ' μὲ τ' ἐσέν; "Εσὺ ντὸ γείτονας εἶσαι 'κ ἔφηκες ἀτὸν σὰ ξένα! καὶ 'κ ἔφερες ἀτὸν ἐντάμαν...
ΘΟΔΩΡΟΣ Τζιάνουμ ἀσὸ χέο" θ' ἔκρατνα κ' ἔφερον' ἀτόν!
(Νπαίνει δ Γιάννες)

ΣΚΗΝΗ 6η

- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καλημέρα θείο (βλέποντας τους άλλους) Π' ἐβρέθετεν οὕλ' ἔσονύ
ΠΑΡΘΕΝΑ *Εμεῖς 'ς σὸν νερὸν ἔρθαμε.. 'κ ή θεία ή Στοφορίνα ἀραιεύ
 τὸν θεῖο μ' τὸν Βέβαιαν.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Ακόμαν' 'κ ἐγύρτσεν δικοτζιαμάνο σ', θεία;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπαι, λελεύω σε, ἐσὺ ἔστειλες ἀτὸν 'ς σῇ Σαμανάντων, δψε,
ΓΙΑΝΝΕΣ *Έγώ πουδὲν 'κ ἔστειλά τον.. Καλὸς γειτονάς ἔν.. Καζάν ἔρθευ
 'ς σὸν κιφάλν ἐμούν.. ἔτρεξεν κεντὶ πασινὰ νὰ δί' χαπέο τον
 θεῖο μ' τὸν Θόδωρον.
- ΣΤΟΦΟΡ.** *Αναθεμά σας! Γιὰ τ' ἐσέτερα τ' ἀλεπέσια καὶ μόνον, ἔχασα
 ἐγὼ τὸν ἀνθρωπο μ'..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Μῆσε, ντὸ ἀλεπέσια; ἐπαλαλῶθες; (στὸ κοινὸ) Τὴν πίστ' ν ἀτε!
- ΣΤΟΦΟΡ.** *Έγὼ ἐξέρω ντὸ λέγω! (στὸν Θόδωρο) Κι' οὕλια τὰ καπαγέτια
 εἶν' τ' ἐσά!
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Ολαν ἐσὺ μὸ ντὸ ἔχασες τὸν Βέβαια σ' ἔχάσες καὶ τ' ἀχούλ' τ' σ'
- ΣΤΟΦΟΡ.** Τ' ἀχούλν ἀτούν, ἄλλ' ἔχάσανε.. "Έχομε σας καὶ μειζοτέρες;
 *Εσέναν, 'κ ἔκεινον τὸν Σιαμαναντέτεν τὸν Λάζαρον! "Ολαν σα
 είκοσπέντε χρόνια ἀπάν, ἐντῶκεν σὸν νοῦν ἔσονυν ντὸ κάποια
 ἔχαραξετεν ἔναν κουνίν;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Ατὸ σὴ γούλα σ' 'κ ἐροῦξεν.. Τ' ἐσὸν δουλείαν 'κ ἔν".
- ΣΤΟΦΟΡ.** Τ' ἐμὸν δουλείαν 'κ ἔν, ἀμαντ' ἐμὸν τὸν ἐρίφ ἔφαγετεν.. Τὸ^τ
 χάραγμαν π' ἐφτάσι, μὲ τὸν καιοδὸν λέγει ἀτὸ καὶ σὰ παιδία τ.
 Γιόκ κι δνταν θέλ! Ντὸ καπαέτ ἔχνε τὰ χάταλά, ἀν σ' ἀτόσα
 χρόνια ἀνάμεσα ἀγαποῦν ἀλτς;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** *Εσέναν κανεὶς 'κ ἐρώτεσεν.. Καὶ τ' ἐμὸν τὸ παιδίν κανίγαν 'κ
 ἀγαπᾶ...
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κι' ἀγαπᾶ! ἀέτις ἐθαρρεῖς.. Γιὰ τ' ἀτὸ ἐντῶκεν ἔκεινος—ἔκεινον
 δνταν ἔμαθεν ντὸ θὰ σουμαδέφ σ ἀτὸν ἄλλοῦ.. (τὰ κορίτσια, ἐν
 τρομα πέρονουν τὶς στάμνες καὶ φεύγουν)

ΣΚΗΝΗ 7η

- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ντὸ εἶπες;
- ΣΤΟΦΟΡ.** *Ατὸ ντ' ἔξει! *Έχτυπέθεν γιὰ νὰ μὴ ἔρται 'ς σὰ σουμάδια ντ'
 ἔτοίμασες, ἀπέσ' σὴ μέσεν..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Κόψον τὴν λαλία σ'! Ντὸ λές 'κι ξέρτσ! (στὸν Γιάννεν) Νέπαι
 ντὸ εἶν' ἀγοῦτα ντὸ λέγει ή Στοφορίνα; (ἔκεινος σιωπᾶ)
- ΣΤΟΦΟΡ.** *Ατὸν μ' ἀρωτᾶς, ἐμὲν ἔρωτα Θόδωρε.. τὴ κάκου μὴ χολιά
 ὅκεται. *Ο γιέ σ' ἀγαπᾶ κορίτσις ἀσήν μαχαλὰν ἀτ.. Νιαφιλέν
 χάνετεν τὰ λόγια σουν, κ' ἐσὺ κι δι πασα μ' δ Λάζαρον.. Τὸ
 κουσμέτ' ν ὀτ' ἄλλο ἔν', ἄλλο!..

- ΘΟΔΩΡΟΣ** Έμεις θὰ κρατοῦμε τὸν λόγον ἔμοιύν.. 'Ο λόγιος.. λόγος.
ΣΤΟΦΟΡ. Καὶ τὸ κουσμέτ ; Θέλτι νὰ πᾶς ἐνάντια σὸ κουσμέτ ; Καὶ νὰ σκοτώντις δύο πουλόπα ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Μωρεστιακὰ καλατζία !
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Ε μαῦρε Θόδωρε ! Νοῦντσον καλά.. ίναν ἔεις τὸν 'Ανέστη σ".
ΘΟΔΩΡΟΣ καὶ μόνον τ' ἔσσον' 'κ ἔν'. Τῇ μαχαλᾶς ἔμοιύν παλληκάρ ἔν".
 (κατεβάζει σπεττικὸς τὸ κεφάλι καὶ φέρνει βόλτα) Μαυροστοφορίνα,
 ἐποίκες με ἀπάν ἀφκά... (σιγή) "Έχομε καὶ σεβτάδες!.. "Ελπετε
 τὸ καρνάλ γουμάτον ἔβροηκ'ν ἀτό.. (στὸν Γιάννεν) Νέπαι πῶς
 ἔν" ἀτὸς δ παιδάς ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καλὰ ἔν" θεῖο. Οσήμερον ἔξεβεν 'κ ἔνα ξαϊ.. πορπατει...
ΘΟΔΩΡΟΣ 'Ατότε πέ αἰόνιᾶς ἔυται.. ντὸ κάθεται ἀπέσ ἀμον λοχούσα!..
 'Επορεῖ; Ντὸ λές ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ε.. κότις.. κότις.. θὰ ἐπορῆ.. (Μπαίνει στὸ σπίτι)

ΣΚΗΝΗ Βη

- ΘΟΔΩΡΟΣ** (ἐμπιστευτικά) Στοφορίνα, καὶ τίναν ἀγαπᾶ 'Ανέστης ;
ΣΤΟΦΟΡ. (χαμογελώντας) 'Εκεῖνος ὁ σκυλίτσον ἔξεο' ντ' ἔφτάει.. 'Ασ' ὅλον
 τὸ καλὸν 'κ' ἀσ' ὅλεν τ' ἔμοιοφον τὸ κορίτις τῇ μαχαλᾶς ἔμοιύν..
ΘΟΔΩΡΟΣ Οὐλια τὰ κορίτζια μουν ἔμορφα, κι' οὐλια "καλὰ εἰν".. Τίναν ;

ΣΤΟΦΟΡ. Τὴν Καρτερήν. Τῇ Χατζησάββα τ' ὅφανόν .

ΘΟΔΩΡΟΣ Τῇ Χατζησάββα ποῦ ἔν' σήν Ρουσσιαγ.. ἀ.. ἀτὲ π' ἔτον ἀδά
 μὲ τὴν ἀνεψιά μ' τὴν Παρθέναγ ;

ΣΤΟΦΟΡ. Ναι ἀτὸ τὸ μαῦρον. Μάλαμαν κορτσόπον ἔν'.

ΘΟΔΩΡΟΣ "Αξον.. 'Εσὺ οἰκοκυρὰ γυναίκα εἰσαι, καὶ ντὸ εἶπες ἀποάγον
 σωστά ἔσαν.. Μ' ἐθαρρεῖς πῶς θέλω ἀτὸ τὴν συμπεθερίαν !
 "Αμαν ντὸ ν' ἔφτωγω ; Τὸν λόγο μ' ν' ἔρνοιμ' 'κ ἐπόρνα..
 Εἴπα τὸ «Ναί». 'Ατώρα, π' ἔμαθα ντ' ἔμαθα.. ἀς τεροῦμε
 ντ' θ' ἔφτάμε.. Σήν ὁσχήν θὰ κραύομ' ἀτὸ ὅλιγον ὅπισ' 'κ
 ἐπεκεὶ ἐλέπομε.. 'Ο Θεὸν καλὸς ἔν'..

ΣΤΟΦΟΡ. "Ωι ν' ἀγιαζ τὸ στόμα σ' Θόδωρε. Τρανὸν μυστήριον θ' ἔφτας..

ΘΟΔΩΡΟΣ Ντὸ θ' ἔφτωγω 'κι ξέω.. ἀμαν ἔσὺ κανάν τηδὲν μὴ λές.. 'Ασδὸν
 Βέβαια σ' πιλὲ μυστικὰ θὰ κρατεῖς ἀτὰ ντὸ εἴπαμε..

ΣΤΟΦΟΡ. "Αχ.. ἀδελφε, θὰ ἀξιοῦμαι νὰ ἐλέπ' ἀτόν. (κλαίσι)

ΘΟΔΩΡΟΣ Στοφορίνα, μωρόν μη ἔγεντς; 'Εχάθεν κανεὶς καμιάν ἀπὲς σὴ
 Κρώμ' νὰ χάται 'κ' ἔκεῖνος; Δόξα τὸν Θεόν, νιὰ ἀρκούδια, νιὰ
 λυκούδια, πεντικοὺς πιλὲ 'κ ἔχομε.. νὰ τοῶγνε τ' ἀνθρώπες
 ἔμοιύν... (Βγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι δ Γιάννες μὲ τὸν 'Ανέστην)

ΣΚΗΝΗ 9η

- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Α ερθες ; Πως είσαι νέπαι ;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Πατέρα, ντό νά λέγω σε.. "Εγώ καλά είμαι.. άμαν ἔκεινος δψευτογιατρόν, άκόμαν λέει "κι πρέπει νά πορπατώ..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Α άέτς λέει! τσ τσ." Ε! άσου λέει ατδό δ γιατρόν, κάτ' θ' ἔξερο, ντό ν' ἐφτάμε.. πρέπει νά περιμένωμε νά γίνεσαι τζίπ καλά κι ατότε νουνίζομε και γιά τά σουμάδια σ'..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Πατέρα.. σουμαδί καιρός μη ἔν' ατώρα ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Κόψον τήν λαλία σ'! "Εξυπνε! (ή Στοφορίνα πνίγει τό γέλοιο της) "Ουταν ἐποίκα σε κ' ἐρώτεσά σε, νά ἐρωτῶ σε και πότε θα σουμαδεύω σε.. 'Ακοῦς ἔκει;!!
- ΣΤΟΦΟΡ.** (κάνοντας νόημα στὸν 'Ανέστη ωά σωπάση) Καλά λέει σε.. Τήν αδεια σ' θά ψαλαφοῦνε νά σουμαδεύνε σε;..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καλόν.. καλὸν μή τζιαίζετεν ἄλλο τηδὲν κι λέγω.. 'Αφῆστε με σὸ χάλι μ !
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (στὸν Γιάννεν) "Ακ'σον Γιάννε! "Άμε σὸν 'Αδάμ τῇ Λαραχα νέτσας και πὲ ατὸν νά ἐτοιμάζει τ' ἄλογον ατ'. Αὔριον θὰ κατηβάζει τὸν 'Ανέστην σήν Τραπεζούνταν.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Σήν Τραπεζούνταν ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ναί ! σήν Τραπεζούνταν ! "Εκοφῶθες ; Σ' ἔκεινον τὸν ψευτογιατρὸν ἐμπιστοσύνην κ' ἔχω.. Πρέπει νά βάλ' ατὸν σὲ σωστοῦ γιατροῦ χέρια..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Πολλὰ σωστά!.. 'Ατὸ παῖξον-γέλασον κ' ἔν'...
(Μπαίνει τρεχάτος δ 'Ηρακλῆς)

ΣΚΗΝΗ 10η

- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ε γειτόν" ἔμαθετεν τά χαπέρια ; "Εμαθετε ατά ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπαι, ζεβζέν, ντ' ἐπαθες ; Ντὸ κουνίεις ;
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Μῶ τήν πίκα ! "Εσύ πα ἀδὰ είσαι Θεῖο Θόδωρε..?" Κ είδα σε.. ἀν ἔλεπά σε κι θ' ἔκούιζα.. "Α δ Γιάννες πα ἀδά ἔν!. Τηδὲν κι λέγω ! Φογοῦμαι...
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπαι πὲ ντό θ' ἔλεγες και μή φρογᾶσαι..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ε ατότε ἀκούστεν (σκουπίζει τή μύτη του) "Εσυραν τήν νισαλήν τ' 'Ανέστη !
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (τὸν ἀρπάζει ἀπ' τὸν λαιμό) Ντὸ λές νέπε, ἀμόπιστε...
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο, Θεῖο, ἀχά ἔδν θὰ κροῦγγε με..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Αφς τὸν παιδάν.. Τίναν είλες ἔσυραν 'Ηράκλη; πέ..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Εκείνεν τήν νισαλήν τ' 'Ανέστη, είπα σας τή Λάζαρε την θυαγατέραν.. τή Σιαμαντέτε...
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Νέπε ἀληθινὸν ἔν' ατδό ντὸ λές ;

- ΗΡΑΚΛΗΣ** Χά μά τὸ σταυρόν λέγω σε, θευρεν ἀτὲν ὁ Σταυρον ὁ Ναυακέτες.
- ΑΝΕΣΤΗΣ** "Ωχ νὰ λελεύω σε ἐγὼ Ζεβζέη. "Ελα ἀς φιλῶ σε (τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν φιλεῖ)
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέπε, χαλάλι σ' τὸ ξύλον ντ' ἔφαγες οὓς τ' ἀτώρα, ἔλα ἀς φιλῶ σε 'κ ἐγώ. (τὸν φιλᾶ)
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Μῶ τὴν πίστη σ! "Εφερα καὶ μίαν ἔναν χαπέδο καὶ 'κ ἔφαγα ξύλον.. καὶ ἔφίλεσαν ἐμὲ κ' ἔλαι.. (στὸ κοινὸν) Χά θᾶμαν!
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπε, ἀτὸν τὸ εἶπες σωπτὸν ἔν; Γιά μ' ἀτές ἐκόμπωσέ σε, γιὰ νὰ γελᾶ ύστερα μὲ τὸ ζεβζεκλούκισ: "Ε..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Κιὰ δὸ ποπᾶς ἔμουν πα ζεβζέης μη ἔν τάη; "Εκεῖνος εἴπε μ' ἀτό, "Ασὴ Σιαμανάντων κι' ἀν ἔοθεν..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (αὐστηρά) "Ελα δά!
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο, λελεύω σε, θὰ κροῦς με, γιόκσαμι θὰ φιλεῖς με 'κ ἔσύ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπε, ἐγώ πα θ' ἔφίλνα σε.. ἀμαν ἀφορισμένε νεριάσκουμα σε.. μυξέας εἰσαι. Νὰ ἔπαρ ἀγοῦτο τὴν μετζιτιέν (ἀπλώνει νόμισμα)
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Μετζιτιέν! ; Γιατὶ θεῖο;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Σὴ γούλα σ' 'κ ἔροῦξεν σκύλ' υἱέ, "Επαο" τὸ καὶ χάθι ἀπαδακές! (δ Ἡρακλῆς πέρνει τὸ νόμισμα καὶ ἀπομακρύνεται)
- ΣΤΟΦΟΡ.** (μὲ παράπονο) "Αχ! Βέβαια μὲν ναὶ οἵζα μ', ι ποῦ εἰσαι;. "Εχάθες ἔσυ 'κ οἱ παλαλοὶ φέρνε ἀτώρα τὰ χαπέοια καὶ τοπλαεῦνε τὰ μετζιτιέδες,. (λυγμοί) Γειτόν' λελευω σας, ἀτώρα.. ποῖος θὰ πάει καὶ σ' ἀράεμαν τὴ Βέβαια; Κουροπάν ἔσούν..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (πετὰ τὸν ψευτοεπίδεσμον) Εγὼ θεία Στοφορίνα, ἐγώ.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπε ἔπαλαλῶθες; Μὲ τ' ἀτὸ τὸ ποδάρῳ;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Πατέρα μὴ χολιάσκεσαι, ἀμαν, ἀτὸ τὸ ποδάρῳ ἔδεστεν για νὰ μὴ πάντας σα Σιαμανάντεκα τὰ σου μάδια.. "Ατώρα ἀσοῦ ἐπῆγαν ἔκει ἄλλ", ἐγὼ θὰ πώγω σ' ἀράεμαν τὴ Βέβαια (γελουν ὅλοι)
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (κυττάζει μὲ ψευτοθυμὸ τὸν Γιάννεν) Νέπαι, ἀφορισμενόπα τίνος δουλείαν ἔτον ἀτὸ ἥ κασκαρίκα ;..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (γελᾶ) Τίνος θέλτε νὰ ἔτον; Γὴ Βέβαια!
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Αγάθεμά σε ψευτε! Καὶ π' ἔτον ὁ Βέβαιας ὅνταν ἐχτυπέθεν "Ανέστης;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Αδὰ μὲ τ' ἔμᾶς..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (στὸν Θόδωρον) Ψέμματα ξάν λέγνε.. Μὴ πιστεύς ἀτς.. "Ονταν ἐχτυπέθεν ἀγοῦτος ὁ παιδάς, ἐγὼ ἐπρόφτασα.. "Ατότε ὁ Βέβαιας οι χαμένος ἔτον.. χαμένος..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ε θεία Στοφορίνα. "Απ' ἀφκά της εἴχες τὸν Βέβαιαν, ἐπεκούμπιζες ἀπάν ἀτ καὶ χαπέδο 'κ ἔπερθες;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπαι ντὸ εἴν' ἀτὰ ντὸ λές; "Εσὺ ἔκατζιούρεψες ἀτό;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (γελᾶ) Θεία Στοφορίνα, έσὺ ὅνταν ἐφτουλίγους ἀπάν 'ς σὸ καλάθ, δ Ἡρακλῆς ἀπ' ἀφκακιάν ἔτερον σε..

ΗΡΑΚΛΗΣ Μῶ τὴν πίστη σ' θεία ! Τὸ Δαιμόνιον !..

ΣΤΟΦΟΡ. (δρμᾶ πάνω του) Ἐσὺ ἐκόμπωσές με μὲ τὸ δαιμόνιον (τὸν χαστουκίζει) κ' ἔφυγεν ἀπὸ πέσ ασὰ χέρια μ..

ΗΡΑΚΛΗΣ (στὸ κοινὸ) Ἔ εἶδετε ἀτό ; Ξᾶν ἔφαγα ξύλον!..

(Ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Βέβαια)

ΒΕΒΑΙΑΣ (ἀπὸ μέσα) Γιάννε ! Ἀνέσιη ! ε ε ε ε π ! Κάου...μπούμ ε ε ε ε π !

ΟΛΟΙ "Ο Βέβαιας...!! (τρέχον δλοι πρός τὸν λόφον) ή Στοφορίνα συγκινημένη, μένει σχεδὸν κρυμμένη. Παρουσιάζεται δε Βέβαιας, ἀρειμάνιος, φυσιγγια σταυρωτὰ τουφέκι περασμένο στὴν πλάτη κάμα στὴν μέσην Πασλούκ κ.τ.λ. Μόλις ἀντικρύζει τοὺς ἄλλους σταματᾷ ἀκίνητος, σε ήρωική στάση. ΣΗΜ. Σὲ μιὰ παράσταση δε Βέβαιας ηρθε διασχίζοντας τὴν πλατεῖα)

ΣΚΗΝΗ ΙΙη

ΟΛΟΙ Καλῶς τὸν Βέβαιαν..! Καλόφανος !

ΒΕΒΑΙΑΣ (χειρονομία σᾶν νὰ θέλει ν' ἀγγαλιάσῃ δλους) "Ωὶ νὰ λελεύω σας, βέβαια, οὐλ ἀδὰ εἰστεν; "Εμέναν ἐπρόμενετεν, βέβαια.. ἀ.. ἔρθα !

ΣΤΟΦΟΡ. (προβάλλει) Βέβαια μ' ! Κομενόχρονε ! (προχωρεῖ)

ΒΕΒΑΙΑΣ (τρομαγμένος) "Οὶ ναοιλοὶ ἐμέν ! Ἄδὰ ἐν.. !(ἐτοιμάζεται νὰ φύγη) Ξᾶν ἀφίνομε υῖαν.. (κάνει νὰ φύγη τὸν πιάνουν)

ΘΟΔΩΡΟΣ "Ολαν ἐπαλαλῶθες ; ή καρὴ ἀσὸ ψέ κι ἀν κλαίει καὶ φτουλίγι γεται γιὰ τ' ἐσέναν, κ' ἐσύ..

ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια, βέβαια, ἀμαν ἀτώρα θὰ φτουλίζ ἐμέναν...

ΣΤΟΦΟΡ. (προχωρεῖ στὸν Βέβαια μὲ ἀνοιγμένες τὶς ἀγκάλιες) Γουρζουλόσπαγχτε π' ἐχάθες; "Ελα.. ἔταξα το σὴν Παναγίαν.. ἔλα ἀς φιλῶ σε..

ΒΕΒΑΙΑΣ Λελεύω σας, ἵκρατέστε ἄτεν.. Ψέμματα λέει.. θὰ δάκ' με.. ή ἀρπάζ' με.. (οἱ ἄλλοι τὸν σπρώχνουν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Στοφορίνας)

ΣΤΟΦΟΡ. "Εστὰ πρῶτα ἀς ἐφτώγω τὸ τάξιμο μ' (τὸν φιλεῖ) καὶ γιὰ τὸ δάξιμον πα θὰ ἔρται ή σειρὰ κάπωτε. (ἀφίνοντάς τον ἐπιτιμητικά) "Αναθεμά σε σαλαχανάν !

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ε ! θεία Στοφορίνα, μηαρχινᾶς ξᾶν ! Οὓς τ' ἀτώρα, ἄχ καὶ.. βάχ καὶ μοιρολογίας.. κι ἀτώρα ἐοχίνεσες ξᾶν τὰ ταξίρια.. "Οτότε ντ' ἔκλαιγες ντ' ἐχάθεν ;

ΣΤΟΦΟΡ. Νέπε, σέφτελε! Πῶς νὰ μὴ ἔκλαιγα ; Μὲ τίναν θὰ ἐτάβιζα, ἀν ἐχάτον ἀτὸς ή σαλαχανά ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Κάρη, τεμὲκ ἔκλαιεις δνταν 'κ ἐμ' ἀδά;

ΘΟΔΩΡΟΣ "Ολαν ἀσὰ κλάματα κι' ἀσὰ μοιρολόγιας ἀτς ἐπουαλέφτεν τὸ χωρίον.

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ε.. ἀτότε.. πολλὰ 'κι στέκω.. ξᾶν.. βούζ.. ἔμαθα τὴν τέχνην!

ΣΤΟΦΟΡ. Βέβαια ! Ἐκανέμε σε ! Τὸ καλάθ' ἐθάρρεσα μαῖσομένον ἔτον καὶ ἔκαψα το.. ἄλλο κρυφτερίσαν 'κ ἔεις ! Ἐγροῖξες ;

- ΘΟΔΩΡΟΣ** Στοφορίνα! Μέτα, μάτωρα αφς τὸν ἔριφ! Ἐ! Βέβαια, γιὰ πέμπας ντ' ἔγεντς ἀσὸ ψέ κι ἄν;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (στὸν Γιάννην καὶ Ἀνέστην) Λελεύω σας, γιὰ ἐβγάλτεν πρῶτα ἀγοῦτο τὴν καϊπανὰν ἀσὴν ωάχα μ'. Ἐγέντον ἔναν νύχταν ἔκαναν ἡμέραν ἀσὴν ωάχια μ' ἐπεκολλίεν.. τ' ἀφορισμένον...
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καὶ γιατὶ ἔβγάλνες ἀτὸ ἀπὸ πάν' ἵσ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ἐγὼ τὰ σιλάχα μ' ἀέτς εὔκολα κι ἀποχωρίουμ' ἀτά.. βέβαια.. (ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γιάννης κάνει νὰ τοῦ πάρῃ τὸ τουφέκι) ἀρματωμένος κοιμοῦμαι (στὸν Γιάννην ποὺ στρέφει τὴν κάννην ἐπάνω του ἐντρομος) Νέπε ἐπαλαλῶμες; Στουράκ' μη ἐθάρρουεσες ἀτό; Ἀγάλια.. νὰ μὴ πέρι φωτίαν (ὁ Γιάννης ἔναντι φέρει τὴν κάννην πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Βέβαια) "Α.. ἄ.. νέπαι.. ἀφς τὴν μασχαρίαν! ἀχά.. (δείχνει πρὸς τὴν Στοφορίναν) ἔκει μερέαν.. ἀρ' ἀέτς... (πέργει ὁ Ἀνέστης τὸ τουφέκι τὸ ἔξετάζει, γελᾶ)
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Μῶ τὴν πίστ' ν ἄτ! Ὄλαν ποῖος ἐφόρτωσέ σε ἀγοῦτο τὴν κατσατούθαν! (Γελᾶ καὶ δείχνει στοὺς ἄλλους) Γιὰ τερέστεν.. πετεινόν" ἔχ.. (γέλοια)
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ντό λες νέπε; Θὰ ἔψυγεν σὴν στράταν, ἀφορισμένον!
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (ἔξετάζει τὰ φυσίγγια) Ἀνέστη! γιὰ τέρεν! Τὰ φουσέκια πα-εῦκαιρα...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (κάνει τὸν κουτό) Γιόκ τξιάνονι!
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ὄλαν ἀφς τὸ ἀχπαράγματα καὶ πὲ ἀπὸ ποὺ ἔρχεσαι;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ὄλαν ἔξεράθεν η γλώσσα μ... Δόστε με ἔναν νεοόπον.. κι ἄν ἔνδρισται νεοόν... ἀς ἔν ωακίν. (κάθεται) "Οχ! ἐπιάσταν τὸ δστούδια μ... ὥχ! (ὁ Γιάννης τοῦ δίνει τὸ οδζο)
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Θεῖο Βέβαια, τὸ πεγάδι ἐτσονιῶθεν.. πία ἔναν ωακόπον
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Πάντα τσουρωμένον ν' ἀπομέν!.. (γελᾶ καὶ πίνει) βέβαια...
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Ε καλόν.. καλόν.. Ατώρα πέ μας ποὺ ἔσ" μὲ τὸ ἀρματα σ'.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Εκεὶ Σιαμανάντων, προτοῦ νὰ πώγω σὴ Λάζαρε τὸ δσπίτι δραγάψα σὴ κουμπάρου μ τὴ Κοκά... Εκεὶ ἐτζιάτεψα δύο τρεῖς παιδάντες.. σὸ ωακίν ἀπάν.. Σὴν πιστὴν καὶ σὴν καλλατζήν ἀνάμεσα, ἔγκεψαμε τὸ μυστικόν.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ντὸ μυστικόν;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Πῶς τὴ Λάζαρε τὴν θυαγατέραν ἔγάπανεν ἀτεν τξιοκτάν!! Ίνας Νανακέτες παιδάς.. Ἀτὸ ἔτον!! Αμάν ἐδέβα πλὰν γιὰ τὴ Νανάκ. Νύχτα, σκοτία πίσσα...
- ΣΤΟΦ.** Ντὸ εἰπες;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Εσὺ φά.. μέλ καὶ μὴ κωφ' σ τὸ λόγο μ'...
- ΣΤΟΦ.** "Α νὰ μὴ καλατζεύω ἔ.. Θόδωρε, ωίζα μ, μὴ πισταὺς ἀτόν.. Ψέμματα λέει.. Ἀτὸς νὰ πάη, νύχταν σὴ Νανάκ; Αμῶ σε ψεύτε! Ὄλαν ἔσὺ γιὰ νὰ πᾶς τὴν νύχταν σὸ «πρὸς νερό σ'» ἔγγεφλιγς με νὰ πώγω μέ τ εσέν, κι ἀτώρα;..."

- ΒΕΒΑΙΑΣ** Φτού ! Ἀνάθεμά σε ἀνέντροπε... Ἀτώρα θὰ λὲς τὸ σὴν χῶραν
ἴντιαν ἐφτᾶμε τὴν νύχταν ; (στεὺς δλλους) Ἀτὲ ἐκοτόβωσεν...
λελεύω σας, ντὸ λέει μὴ ἄκοῦτε ἀτά.. Γιόκ, καὶ ἐπῆγα τὴν νύχταν
σὴ Νανάκ ; εἰ ; Ἀμὲ ἐρώτα τὰ τοία τὰ Σιαμανατέτκα τὰ παι-
δία ντ’ ἐπῆγαν μὲ τὸ ἐμέν... καὶ ἐπεκεὶ ὑλαξον.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Αἴσαν κι ἄλλ μὲ τὸ ἐσέν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Γιὸκ μαναχδὲ θὲ ἐπέγνα !
- ΣΤΟΦ.** "Ἐκ" σετ' ἄτον; (γελᾶ)
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νέϊσα.. ἐπῆγαμε ἐταγιάντσαμε σὴ σεβταλή τὴν πόρταν.. Ἐ-
γγέφσαμ' ἄτον.. καὶ κοντολογής, εἰπ' ἄτον, «τὸ» καὶ «τὸ» Ο
παιδάς ἐγένετον ἀπάν-ἀφιά... Ἔοχίνεσεν νὰ κλαίῃ : Νέπε εἴπα-
τον ἀφς τὰ κλάματα.. Θέλτες νὰ πέρτες τὴν σεβτά σ'. Πῶς κι
θέλω, λέει με.. "Ε ἀτότε λέγ' ἄτόν, ἐτοιμάστε.. Θὰ σύρομ-
δτέν.. "Αμον ἐδασούρεψεν.. Πότε, ἐρώτεσεν. Αὔριον. Νέϊσα..
οὐζάτμαγιαλούμ ἐδώκαμε καριάδο δσήμερον νὰ σύρωμε τὴν
κουτζήν !
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Τὸ κορίτς ἐκαλαζεῦτεν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τζιάνονυμ, Θόδωρε, ἐμεῖς πα κάτ ἐξέρομε ἀσὰ συρσίματα. Βέ-
βαια... Σὰ ξημερώματα τὸ κορίτζ. ντὸ λες' ἔξερεν καταλεπτῶς
ποῦ θὰ πάει θεοῖς, καὶ μὲ τίναν νὰ πάη σὸ θέρος, βέβαια..
Ἐσέβεν τὸ νερὸν τὸ σ' αὐλάκ.. ἐμορφα, ἐμορφα.. βέβαια...
παίζομε ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Αφερουμ νταή Βέβαια ! "Αφερουμ... "Ἐν σόντα ἔσυρετε ἀτέν,
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Γιόκ, θ' ἐφίναμ ἀτέν νὰ θεοῖς οῦσ τατώρα !...
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Καὶ ντὸ ὕραν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ἀπάν σὸ κιντιγίν... μὲ τὸ σερίν.. βέβαια νὰ μὴ ἰδρών ἡ κου-
τζή (γελᾶ).
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ταή, Βέβαια, τὸ κορίτζ, ἔσù ἐπιάσες ἀσὸ χέρ ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ντὸ εἴπες ; "Άλλος θ' ἐπέρνεν καρήν βέβαια, καὶ ἐγὼ θ' ἐτζιο-
κάνιζα τεν. Ἔγὼ παλαλός καὶ είμαι
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Κι ἀμ ἀτότε ντὲ πέρνανε σε μὲ τὸ ἐκεινούς ; Καὶ ντὸ ἐφόρ-
τωναν ἔσε καὶ μὲ τὸ ἀτὰ τὰ σιδερικά ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ἐκεῖν" ἐποίκαν τὸ ἐκεινέτερον τὴν δουλείαν καὶ ἐγὼ ἐποίκα τὸ
ἐμόν. "Ἐφῆκ" ἀτς νὰ γιαναδέβνε τὸ κορίτζ, ἐκεῖν καὶ ἐγὼ ἐ-
κάτσα καὶ ἐτέρνα ἀπὸ μακρά... ἐκάτσα... ἐτύλιξα ἔνα τσιγάρον,
ἄλλ ἔναν τσιγάρον.. ὅλιγον κι ἄλλο θ' ἐπέρναν ἐμὲ καὶ τὸ δμι-
μάτια μ.. δνταν ἔξα κάτρ λαλίας. "Ἐλάγκεψα καὶ ἔσκωθα, Ντὸ
τερεῖς ! "Ο Νανακέτες καὶ τὰ δύο τὰ παιδία ἐπῆραν τὴν κου-
τζήν καὶ ἐτρεχαν σὴ Γλούβενας τὸ δρμὶν μερέαν. "Ἄτὸ ἐπερμένα
ἐγώ ! Χόοοπ.. ἐπῆρα τὴν στράταν ἀπὸ ἀδὰ μερέαν καὶ ἐμορφα
ἐμορφα ἐκλώστα τὸ σὸ σπίτι μ...

- ΘΩΔΩΡΟΣ** "Όλαν έσυ ξάι 'κ' έντρέπεσαι!.. Νέπει επήγεις σὸ δύσιμον τὴ κοριτσί κ' εφῆκες τοὶ συντρόφως ίς κ' ἔφυγες..."
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Έγὼ επήγα σὸ δύσιμον; "Ε ἀέτες φαίνεται... βέβαια.. Γιὸκ οἵα μ'.. ἐγὼ ἔσκωσα ἄλλτς σὸ ποδᾶρ γιὰ τὸ σύσιμον, γιὰ νὰ κουρταρεύω ἔσεναν ἀσὴ κουνὶ τὸ χάραγμαν, κι' ἀγοῦτο τὸ χάταλον ἀσό... βέβαια, ἔτον κ' ἔκεινο τ' ἄλλο τ' ὁρφανὸν (συγκινημένος) Αμῶτὴν πίστν ἔσούν... δλαν, ἔσειν κ' ἔγραικατεν ντὸ οὐλια τὰ παιδία τὴ μαχαλᾶς ἔμούν, παιδία μ' εἰν"; (χτυπᾶ τὸ στήθος του) Παιδία μ... "Ἐπορῶ ν' ἔλεπ ἀτὰ νὰ μαραίνουνταν;
- ΘΩΔΩΡΟΣ** (συγκινημένος τὸν ἀγκαλιάζει) Νὰ λελεύω τὴν Ψή σ.. ἄγιε ἄνθρωπε.. (μόλις τὸν ἀφίνει τὸν ἀγκαλιάζουν δ Γιάννες καὶ Ἀνέστης)
- ΑΝΕΣΤΗΣ—ΓΙΑΝΝΕΣ** (τὸν σηκώνουν στὰ χέρια της Στοφορίνα βούσκει εύκαιριαν νὰ κυττάξῃ τὰ τζαρούχια του) Νὰ ξῆς ἔκατόν χούνια.. Σολνίκην ἔμούν.. Κουρπάντς νὰ γίνουμες.. οὐλ"
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Όλαν ἐπαλαλώθεγεν..; 'Αφῆστεν τὴν τζουντζουμάναν καὶ φέοτεν τὸ ωράκιν. (Στὴν Στοφ.) 'Εσύ πα ἀσ' ἀντζία μ', ἔσκωνες με;
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Έγὼ εἶτέρνα ντὸ ἔξεβαν τὰ τζιαρούχια ἀσὰ ποδάρια σ'.
- ΘΩΔΩΡΟΣ** Στοφορίνα, μὴ τυριαννίεσαι.. Σὴ ταξιδουχὶ τὸν τόπον κουντούρας θὰ πέροι ἀτόν.. κ' ἔσεναν πα δ' ἔφτώγωσε ἔναν καινοῦργον λιπατέν..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Καὶ ντὸ ν' ἔφτώγω τὸ καινοῦργον τὴν λιπατέν μὲ τὸ παλὲν τὴν φοτάν καὶ τὸ δολεμένον τὸ λετζέκ!
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (γελᾶ) 'Εκεῖνα θὰ πέρω σ' ἀτὰ ἔγώ.. έεις τὸν λόγο μ..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (γελᾶ) 'Ο Θεὸν οἵα μ νὰ χαρίγ' σ' ἀτά.'Έγὼ τηδὲν κι θέλω νὰ πέρετε με.. ἔναν μουράτ ἔχω..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Ποίον ἔν τὸ μουράτι σ', θεία Στοφορίνα;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νὰ ἔλεπω σε στεφανωμένον μὲ τ' ἔκεινο τὸ κομενόχοον τὴν Καρτερήν, κι ἄλλο τηδὲν κι θέλω.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νὰ ξῆς θεία Στοφορίνα, ἀπάν σην Ψή μ' ἔκαλατζεψες. (τὴν ἀγκαλιάζει)
- ΘΩΔΩΡΟΣ** (μὲ συγκρατημένη συγκινηση; στὸν Γιάννη) Νέπαι, ξάι 'κ' έντρεπεσαι; Σὸ σπίτι σ' εύοιουμες κι ἀπ' ἔναν ωράκιν 'κ' ἐπορεῖς νὰ κεράεις μας';
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ιντιαν θέλτες θείο.. 'Εδαδούρεψα μὲ τ' ἀγοῦτα τὰ καλορρίζικα.. ἀτώρα (κάνω νὰ μπῆ στὸ σπίτι)
- ΘΩΔΩΡΟΣ** 'Εστά.. ἀτὸ ἀγοὺρο δουλείαν 'κ' ἔν'.. 'Η εἴξαδέφσα σ' ή Παρθένα, μὲ τ' ἔναν κι ἄλλο κορτσόπον ἀδαπά ἔσαν, ἀπράνον δηταν ἔθια.. 'Αμε λάλει ἀτες, νὰ ἔρχουνταν, νὰ ἔβγαλνε μας ἔκειν τὸ ωράκιν...
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ωχ νὰ λελεύω τὸ στόμα σ' θείο.. 'Ατώρα φέρ' ἀτες.. κι θ' ἄργευω.. (φεύγει).

- ΘΟΔΩΡΟΣ** (στὸν Ἡράκλη) *Ἡράκλη, λάγκεψον κ' ἐσὺ σὸ χωρίον. δόξα πὲρ οὐλτς... φέρεν καὶ τὸν κεμεντζετζήν... Ἀπόψι θὰ ζομ' ἀτὸ κά...
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο, γιὰ τὸν Ἀνέστην ἐμούν... ἀτώρα! (ἔτοιμος νὰ φύγῃ σταύρω τὸν Βέβαιαν) Θεῖο Βέβαια, ἔλ μέ παρουσεύομαι. Οὐλ ἐφίλεσσον ἐσέ... ἀφίντς με νὰ φιλῶ σε κ' ἔγω;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Σκὺλι υιέ, ζεβικένς πα ἀν εἶσαι, ἐσύ πα παιδί μ εἶσαι, (τὸν αγροτικού λιάζει ἑγκάρδια φιλιοῦνται).

ΣΚΗΝΗ 12η

- ΣΤΟΦ.** (πλησιάζει μὲ τρυφερότητα τὸν Βέβαια) Βέβαια.. ἔ Βέβαια!
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Θόδωρε, λελεύω σε... Κάτ πέ ἀγοῦτεν τὴν γαργῆν... δσῆμεον ἵτζ δλμάσα ἀς ἀφίν με ἡσιχον. νὰ χαίρουμαι κ' ἔγω μέ τούλιο ἐσούν ἐντάμαν...
- ΣΤΟΦ.** Γιὸκ κομενόχρονε... γιόκ... Χαλάλι σ' οὐλια.. καὶ τὰ τζιαρούχη ντ' ἔγρασες, καὶ τὸ δαιμονισμένον τὸ καλάθ ντ' ἔκαψα, κινέτο τεστίν, ντ' ἔτσάκωσα 'ς σὸ κεφάλ' τ' σ', καὶ οὐλια.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (ἐκπληκτος) "Ε; ντό; βέβαια... τεμέν;
- ΣΤΟΦ.** Τεμέν... Μὲ τ' ἀγοῦτο τὴν καλωσύνιαν ντ' ἔπετζέρεψες καὶ τὸ μυστήριον γτ' ἔποικες γιὰ τὰ παιδία τὴ μαχαλᾶς ἐμούν, ἐσυγκρέθαν οὐλια τ' ἀμαρτίασ τσ'. Σ' δλεν τὴν ζωῆς μίαν ἐνεγκάστες ἄμαν ἀτὸ τὸ μίαν, ἐκαπάτεψεν τὸ τεμπελούχ ἔβδομήντα χρονῶν.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Αφερούμ Στοφορίνα.
- ΣΤΟΦ.** 'Απ' ἀτώρα κ' ὑστερνά, ἀν ταβίζω σε, ἀν λέγω σε ἐναν κάκον λόγον νὰ ξεραίνεται τὸ στόμα μ'.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Σούς, ἀμῶ σὲ λάλα! "Ολαν ἐσὺ ἔπαλαλῶθες; Γιὸκ οἵτα μι γιόκ. Τ' ἀτέτια μουνν' ἀκι πρέπ' ν' ἀλλάζωμε, ἀτὸ 'κι γίνεται. Ναὶ μοζίκα, ἐμεῖς βέβαια, ἀν 'κι ταβίζωμε, ἀν κι κουζωμε ἀν κι κουβαλαέβς με κάθαν ἡμέραν... θά μαραίνουμες.. θά μο φοῦμε.. κι ἀτὸ βέβαια τηδὲν 'κι ἔν.. τὸ κακὸν ἔν ντὸ θὰ χάνεται μαχαλᾶ μουν τὸ σολνίκν' ἀτες... βέβαια.
- ΣΤΟΦ.** Γιάμ λές ψέμματα; 'Ατὸ μὲ τὴν καρδία σ' εἶπες ἀτο;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (χτυπώντας τὴν στὸν δμο) "Ει λάλα! Ιντιαν κι' ἀν λές, Ιντιαν κι' ἀν ἔφτᾶς, ἔγω τὴν καρδία σ' ἔξερο ἀτό.. "Εναν ἡμέραν νὰ μὴ ἔλεπτς με, θ' ἀποθάντς.. Εγώ.., τὸ πολλά-πολλὰ νὰ ταγιανίζω δύο (ἀγκαλιάζονται).
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (στοὺς ἄλλους) Πῶς νὰ μὴ ἀγαποῦν ἀτες οὐλ!

ΣΚΗΝΗ 13η

(άκουεται ο κεμεντζές. Μπαίνουν άπ' τό ενα τό μέρος ή Παρθένα μὲ τὴν Καρτερήν καὶ τὸν Γιάννεν καὶ ἄπ' τὸ ἄλλο ο κεμεντζετζής, 3—4 παλληκάρια κι' ο Ἡρακλῆς.

"Η Παρθένα τρέχει καὶ φιλεῖ τὸ χέρι τοῦ Θόδωρε. "Η Στοφορίνα πέρνει τὴν Καρτερή ἄπ' τὸ χέρι καὶ τὴν πάσι στὸν Θόδωρο. "Η Καρτερή σκύβει καὶ φιλεῖ τὸ χέρι του, ἐκείνος τὴν φιλεῖ στὰ μαλλιά. "Ολα αὐτά ἐνῷ παίζει ο κεμεντζές δίχως τραγούδι. "Ο Βέβαιας στέκεται δίπλα στὸν Θόδωρον.

ΘΟΔΩΡΟΣ (στὴν Καρτερή, μετὰ τὸ χειροφίλημα) "Αξον χορίτσι μ... ἀμών ντ' ἐφίλεσες τέμὸν τὸ χέρι φίλ' καὶ τὴ θεῖο σ' τὴ Βέβαια.. ἀτός πα πατέρα σ' ἔν.. (ἡ Καρτερή φιλεῖ τὸ χέρι του Βέβαια κλαίοντας· η Στοφορίνα συγκινημένη τὴν ἀγκαλιάζει).

ΣΤΟΦ "Ελα οἶτα μ, ἔλλα καλοφίζεικε.. "Ἐγὼ 'κ ἐλεγά σας; Τὰ τραγωδίας τ' Ἀγιαννή τῇ κουτί ἔβγαινε...

ΣΚΗΝΗ 14η

ΒΕΒΑΙΑΣ (στοὺς νέους)"Ε τελήκανληδες, ἐμέναν περιμένετεν να οχινῶ τὸν χορόν;
ΑΝΕΣΤΗΣ Ναι θεῖο Βέβαια.. "Ασ ὅλον ο τρανὸν ο τελήκανλης ἐσὺ είσαι δσήμερον...

ΒΕΒΑΙΑΣ Είμαι καὶ φαίνουμαι.. βέβαια..."Ε ἀστε.. ἐλάτεν.. (στὸν κεμεντζετζήν)
 "Ε Γιμερίτε... ἀοχίνα ἔναν διμάλ'.. (ο λυοάρης ἀοχίζει. ο Βέβαιας μὲ ἐπιφωνήματα καὶ τραβώντας δόλους στὸ χορό, μπαίνει ἐπὶ κεφαλῆς.
 Χορεύονται διάφοροι χοροί)

ΑΥΛΑΙΑ

Τέλος τῆς Τοτῆς πράξεως

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΑΝΕΣΤΗΣ : Γιὰ τερέστεν!.. πετεινὸν 'κ ἔχ'...

ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

16

ΚΛΗΔΩΝΑΣ

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Σὲ τρεῖς πράξεις

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1959

Μετά την παρέσταση

Τα μέλη του φιάσου που άνθισε για «πρόωρη» φρούρια, την 21 Νοεμβρίου 1948, τὸν ΚΛΗΔΟΝΑ,
ονός Βασιλικό Θέατρο Θεσσαλονίκης. (Στό μέσο, δρόμιος άσκησής, δ συγχρόνως)

Μια κοιτική του έργου

“Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ,,

Του κ. ΦΙΛΩΝΟΥ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

Τὴν Κυριακὴν βράδυ, δ Θεατοίκος Ὄμιλος τῆς Εὐξείνου Λέσχης ἀνέβασε στὸ
Βασιλικό Θέατρο τὸν «Κλῆδόνα» τοῦ κ. Κτενίδη.

Ο κ. Κτενίδης μὲ τὸ τελευταῖο του ἔργο ἐπλούτισε τὸ Ποντιακὸ θέατρο—
ποῦ ὅποιο ἔχει προσφέρει περισσότερα ἀπὸ καθε ἄλλον—μὲ ἑνα ἡθογραφικὸ παιχ-
νίδιον, ἀνάλαφρο, δοοσερό καὶ χαριτωμένο. Λέμε «παιχνίδισμα», γιατί, δπως εἴτε
ο ἴδιος προλογίζοντας τὴν παράσταση, ἀπὸ τὸ ἔργο λείπει σχεδὸν ὁ μῆθος, μὲ
τὴν συνηθισμένη στὸ θέατρο μορφὴ καὶ ἐξέλιξη. Ο συγγραφεὺς ἐπῆρε ἑνα ἀπλὸ^ν
περιστατικό, δσο τοῦ χρείαζονταν για να «ντύσῃ» ἑνικό τοῦ Πόντου καὶ νὰ
τὸ δώσῃ τὴ ζωντανὴ σκηνικὴ ἐκφραση. Τούτη ἡ ἀπλότητα, ἀποτελεῖ γιὰ τὸν θεα-
τρικὸ συγγραφέα μία δυσκολία, ἑνα μειονεκτικὸ στειχεῖο, τὸ δποὶο ὥστόσο δ κ.
Κτενίδης κατώρθωσε νὰ ἐξουδετερώσῃ μὲ τὸν ἐξαίρετο ὅμολογονενως διάλογο
τοῦ αβίαστο καὶ ἐξυπνο, ποὺ κράτησε ὡς τὸ τέλος ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.”

Τὸ περιστατικὸ ποὺ ἐπλαισίωσε τὸ ἔργο ἀναφέρεται στὸ γνωστὸ πανελλήνιο
παιδικὸ τοῦ Κλήδονα, σὲ συνδυασμὸ μὲ ἑνα ἄλλο ἑνικό ποὺ ὑπῆρχε παλαιότεροα στὰ
παιδικὰ τῆς ὑπαίθρου τοῦ Πόντου. Τὸ **χάραγμα τῆς κούνιας**. (Τὸ δεύτερο τοῦτο
ἔρω ἀν ὑπάρχει ἡ ἀν ὑπῆρχε ποτὲ σὲ ἄλλο τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ). Ο πα-
τέρας μικροῦ ἀγυριοῦ, ἡλικίας δύο, τριῶν ἡ τεσσάρων χρόνων, εἴτε καὶ βρέφους
παιδιοῦ, ἔκαμψε τρεῖς ἐντομὲς στὴν κούνια θήλεος βρέφους φιλικῆς οἰκογενείας, μὲ
τὸ δποὶα ἐπιθυμοῦσε νὰ συμπεμφεψῃ, κι’ αὐτὸ ἀποτελοῦσε ἀρραβῶνα γιὰ τὰ
μέρεφη τὸ δποὶα, μεγαλωνόντας, εύρισκονταν πολλὲς φορὲς μπροστὰ σὲ ἐκπληξη-

Δύτην τὴν ἐκπληξη δοκιμάζει καὶ ὁ Ἀνέστης (Ε. Βουτυρᾶς) πληθοφορού-
μενος δτι εἶναι ἀρραβωνιασμένος μὲ μιὰ ἄγγωστη του κοπέλα ἀπὸ ἑνα γειτονικὸ
παιδιοῦ καὶ δτι ἡρθε πιὰ ὁ κατιράς για ἐπισημοτοιηθῆ ἡ ὑπόσχεση που ἔδωκε δ
πατέρας του πρὸ δεκαοχτὼ ἔτῶν, ἐνῷ αὐτός μόλις ποιγ ἀπὸ μιὰ ώρα, ἔδωκε τὸ
μέρος του σ’ ἔκεινη ποὺ ἀγαποῦσε (Καρτερή—Π. Παναγιωτίδου), δπως ἄλλωστε
παροφήτεψε κι’ ὁ Κλήδονας.

Ο συγγραφεὺς μὲ πολλὴ δεξιοτεχνία παρεμβάλλει τὸν ἀπὸ μηχανῆς Θεό καὶ
δίνει την λύση — τὴν δοθῆ καὶ ἀνθρώπινη λύση — γιὰ νὰ μη βρεθῇ στὴν ἀνάγκη
τὸ παρουσιάση ἀναξιόπιστο τὸν πατέρα τοῦ γενοῦ (Ι. Τσαβδαρίδης), ποὺ κλονίζεται
μετανοντας τὸ αἰσθημα τοῦ παιδιοῦ του καὶ ἀναγγωρίζει ἀπὸ μέσα του δτι τὸ
έμμα εἶναι ἀκατανόητο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θέλει νὰ μείνῃ πιστὸς σ’ αὐτὸ
καὶ νὰ μην ἀθετήσῃ τὸ λόγο του.

Ανεξάρτητα ἀπὸ τὴν πολύτιμη συμβολὴ τοῦ κ. Κτενίδη στὴ διάσωση τοῦ
μονογραφικοῦ ὑλικοῦ τοῦ Πόντου, μὲ τὸν «Κλῆδόνα» τοῦ παρουσίασε μίαν ὀριμῆ
πεποιηκὴ δημιουργία, ἵσως τὴν δυσκολωτεόη ἀπὸ δσες, ἔχει δώσῃ ὡς τώρα. Οἱ
ποιοὶ ποὺ χρησιμοποίησε, ἀντιπροσωπευτικοὶ μίας ζωῆς παλαιότερης, ἔκινοντα
μεσο σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀλληλιγη, χώρις στὸν ἀψογο τεχνικὸ χειρισμὸ τοῦ θέματος
καὶ στὸν ἔξαίσιο ὅπως εἴπαμε, διάλογο.

Πρέπει ἀκόμα νὰ ἀναφέρουμε τοὺς χορούς, τοὺς δποὶους δ συγγραφεὺς παρε-
βαλε μὲ φυσικὸ τρόπο, σὰν δικαιολογημένη ἀνάγκη, στὴν ἐξέλιξη τοῦ ἔργου καὶ
δποὶοι ὠλοκλήρωσαν ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ τὴν ἡθογραφία.

Στὸ ἔργο ἔπαιξαν οι κυρίες καὶ δεσποινίδες Φρ. Καλαϊτζίδου, Π. Παναγιω-
τίδου, Σουσ. Σιταρίδου, Ροδ. Κουλαουζίδου, Μ. Ἐλευθεριάδου καὶ οἱ κύριοι Γ.
Τσουλφᾶς, Ε. Βουτυρᾶς, Α. Τσουλφᾶς, Ι. Τσαβδαρίδης καὶ Π. Κωτίδης. Στὴ λύρα
ο κ. Γώγος Πετρίδης.

E. X.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

“Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ,,

Πρόσωπα τοῦ ἔργου:

ΒΕΒΑΙΑΣ	«Τύπος» τοῦ χωριοῦ	ετῶν	60—65
ΘΟΔΩΡΟΣ	Προύχοντας τοῦ χωριοῦ	>	55—60
ΑΝΕΣΤΗΣ	Γυιὸς τοῦ Θοδώρου	>	23—25
ΓΙΑΝΝΕΣ	Ξάδελφος τοῦ 'Ανέστη	>	23—25
ΗΡΑΚΛΗΣ	Νεαρὸς χωρικὸς	>	19—20
ΣΤΟΦΟΡΙΝΑ	Γυναίκα τοῦ Βέβαια	>	60
ΚΑΡΤΕΡΗ	'Ορφανή	>	17—18
ΠΑΡΘΕΝΑ	Ξαδέλφη τοῦ Γιάννη	>	19—20
ΒΑΣΙΛΙΚΗ	Φίλη καὶ τῶν δυό	>	17—18
ΑΓΓΕΛΙΚΗ	» » » »	>	17—18

Χωρικοί, χωρικές, κεμεντζετζῆς

Ἐνδυμασίαι Ποντιακαῖ.

"Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ,,

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Υπαιθρον. Στὸ βάθος δάσος καὶ βράχοι μ' ἔνα δένδρο στὸ κέντρο. Στὰ οιζά τῶν βράχων μιὰ βρύση. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ ἔνας ξύλινος πάγκος δίπλα σὲ μιὰ πόρτα καλύβας.

Πρὶν ν' ἀνοίξῃ ἡ αὐλαία ἀκούεται χορευτικὸ τραγούδι μὲ τῇ λύρᾳ.
Σὲ λίγο σταματᾶ τὸ τραγούδι κ' ἀκούεται μόνον ἡ λύρα καὶ τὰ βήματα τῶν χορευτῶν, ὡς τὴν ὥρα ποῦ ἀνοίγει ἡ σκηνή. Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς σκηνῆς οἱ χορευταὶ βρίσκονται σὲ ημικύκλιο μὲ τὸν λυριτῆν στὸ κέντρο, συνεχίζοντας τὸν χορό

ΣΚΗΝΗ Ιη

- ΒΕΒΑΙΑΣ (Εῦθυμο, ἔξυπνο γεροντάκι μὲ ζωηρὰς κινήσεις καὶ νεανικὴ κορμοστασία. Βράκες (σαλβάρια), τσαρούχια, φέσι, ζωνάρι).
(Μπαίνει ἀπότομα, βλέπει τοὺς χορευτὰς χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθοῦν ἐκεῖνοι, κουνάει εύχαριστημένος τὸ κεφάλι καὶ σὲ μιὰ στιγμή, ὅπως βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸν «πρῶτο» τοῦ χοροῦ, πετιέται, μὲ ξεφωνητά, καὶ μπαίνει στὸ χορό.)
- ΟΛΟΙ Μῶ τὴν πίστη σ! Ο Βέβαιας!.. (Ζωηρεύουν μιὰ στιγμὴ τὸν χορό γιὰ νὰ τὸν διαλύσουν ἀμέσως, μὲ γέλοια καὶ ἐπιφωνήματα, καὶ νὰ βάλουν στὴν μέση τὸν Βέβαια, ποῦ κάθησε γελώντας καὶ ξεφυσώντας σὲ μιὰ πέτρα, στὴν οἵζα τοῦ δένδρου.)
- ΑΝΕΣΤΗΣ (Χτυπώντας τὸν στὸν δόμο) Λελεύω σε θεῖο! Καλῶς ὄρισες!
"Αμαν πῶς εὐρέθεις ἀδακές;
- ΒΕΒΑΙΑΣ "Ελπετε κ' ἐπερμένετε με.. βέβαια.. ἀμαν ντὸ ν' ἑφτᾶς; "Εμα-θα πὼς ἦ πείνα κόφηται μὲ τὸν χορόν.., κ' ἔρθα νὰ χορεύω, κ' ἐγὼ πά.. (γελοῦν) "Ολαν δνταν ἀκουδέφηται κεμεντζὲς λαλόπον.. σὴν ἀκραν τὴ κοσμῆ νὰ είμαι θὰ προφτάνω.. βέβαια.. ἀμαν, σκύλ' παιδία, ντ' ἐπαθετεν δσήμερον καὶ ἐντώκετεν καὶ τὸν χορὸν ἀπὸ πουρνοῦ καὶ...πεινασμέν;
- ΑΝΕΣΤΗΣ Καὶ το' είπε σε ντὸ είμες πεινασμέν; Ή θεία μ' ἦ Ταταρίνα ἀς ἐν' καλά!..
- ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπαι γιὰ μ' ἔρθεν σὰ ήμαρτα, καὶ πρὸ τοῦ νὰ σύρ' τὰ πέταλα ἑφτάει τὸν ψαλμόν' ἀτς;.. λελεύ ἀτεν τὴν θρήσκεναν! βέβαια..

- ΑΝΕΣΤΗΣ** (γελούν διοι) Γιόκ τζιάνου μ ; ξέν' καὶ μακρά.. ἀφς τὴν μάρσαν
Τὰ ψωμία τς, σù ξημερώματα ἔξεβαν ἀσὸ φουρνίν, τ' ἀτὲτ
ἐπορεῖ νὰ μὴ ἐφτάει ἀτό.. "Εστειλε μας τὸ χουλὲν τὸ ψωμίν,
"Ε ἀς ἔν' καλὰ κ' ἡ θεία μ' ἡ Πελαγία ντ' ἐβοέθεν σὸν Παρχάρο
ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπαι γιὰ μ' ἔστειλεν κ' ἔκείνε τὸ βούτερον;..
ΓΙΑΝΝΕΣ Γιὰ χάσον τὸν χλέφτεν ! Ήδρεν τὸν κάμπον εῦχαιρον, ἡ μάνα
μ' ἔν ἄδα, εῦκαιρωτεν τὸ ποβλὰκ τὸ βούτερον.. καί..
ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια.. ἀφορισμενόπα.. καὶ καλομηνᾶ βούτερον.. Καὶ ἔγους
ζουλιάτεν.. Κ' ἐμέναν.. ἔκείνε ἡ μαυροταταρίνα.. ἐμέναν ἐνε-
σπαλε με.. βέβαια.
ΓΙΑΝΝΕΣ Καὶ ποῦ ν' εὔρισκε σε, θεῖο Βέβαια;
ΒΕΒΑΙΑΣ 'Αμῶ τὸν νόμον ἀτς! Κάτ' ζορόπον, κάτ' θέλεμαν δνταν ξή-
ση Διαβόλ' τὸ κέρατον πα νὰ είμαι κρυμμένος, βέβαια, εὐρίκ
με. "Αμαν δνταν ἔρται σὸ χουλὲν τὸ ψωμίν κ' ἔκα.. 'Ατώρα
τηδὲν γιὰ τ' ἐμὲν ἔν ἐπέμνεν;
ΓΙΑΝΝΕΣ Γιὰ τ' ἐσέν πάντα κάτ' θ' εὐρίεται, ταὴ Βέβαια, μὴ στεναχω-
ρεύκεσαι.. (μπαίνει στὴν καλύβα καὶ βγαίνει ἀμέσως, μ' ἔνα κομμάτε
ψωμὶ στὸ χέρι) Νὰ.. τὸ μερτικὸν τῆ μάνας ἴμ'. "Ως που νὰ γυ-
ρίζ' ἀσὸν Παρχάρο.. Θὰ παγετόν! Εσέγκα καὶ βούτερον..
ΒΕΒΑΙΑΣ Ν' ἀγιάζ' τὴ κυροῦ σ' ἡ Ψή.. (βγάζει ἔνα μεγάλο μαντήλι τὸ τυλί-
χει μέσα καὶ τὸ βάζει στὸ ζωνάρι τού) 'Ατώρα δμον ντὸ ύλαζ'
ούρ' ἀτὲν ἔναν κομμάτ' καί.. ἀνασπάλλ' ἐμέναν.. βέβαια.
ΑΝΕΣΤΗΣ Καὶ τσὶ θὰ ύλαζ' θεῖο ;
ΒΕΒΑΙΑΣ 'Η θεία σ'.. 'Η Στοφορίνα..
ΗΡΑΚΛΗΣ Θὰ ἐγκαλῶ σε.. Εἴπες θὰ ύλαζ'..
ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπε, ζεζβέκ.. ἐσύ πα ἀδὰ εἶσαι ;.. "Αρ" ύλαξον κ' ἐσύ..
ΓΙΑΝΝΕΣ Καὶ π' ἐφεκες τὴν θεία μ'...
ΒΕΒΑΙΑΣ Πάτ' ἀπάν !.. (γελᾶ) 'Ασὰ ξημερώματα ἐσέγκε με νὰ ποτίζω τὰ
λάχανα.. Πολλὰ 'κ ἔν' ἔρθεν, βέβαια, ν' ἐλέπ' ντ' ἐφτώγω..
Κάτ' εἴπεν, κάτ' ἐκούτιξεν.. κ' ἐπεκεὶ ἐγιασλάνεψεν σὴν Ισκιάν
τὴ καφουλὶ κ' ἐκοιμέθεν κ' ἐπέμνεν.. "Εγώ πα ἀτὸ ἐθέλνα..
βέβαια. 'Εδώκα τὸ νερὸν σὸ τρανὸν τ' αὐλάκ' τὴ κολοκυθὶ,
κ' ἔτρεξα σὴ κεμεντζὲς σὴ λαλίαν ἀπάν.. (γελᾶ) ξι.. κ' δνταν
ἔγνεφίζ.. "Εμορφα 'κ' ἐποίκα ;
ΗΡΑΚΛΗΣ "Αρ" ἐγώ θὰ πώγω λέγ' ἀτὲν ποῦ εἶσαι.. ν' ἀοιλοὶ ἐσέν.
(έτοιμάζεται νὰ φύγη).
ΓΙΑΝΝΕΣ (τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ σβέρκο) Κάθκα σὸν τόπο σ'.. χαί βάν!!
ΚΕΜΕΝΤΖ. (ίδιαιτέρως στὴν παρέα του) Παιδία, ἐμεῖς ἀς πᾶμε 'ς σὴ Γιάγκο.
Περιμέν' μας. (φεύγουν καὶ μένουν δ Βέβαιας, 'Ανέστης, Γιάννες
καὶ 'Ηρακλῆς).

ΣΚΗΝΗ 2α

ΗΡΑΚΛΗΣ 'Εγώ ἀέτς εἴπα το.. νὰ φοβερίζ' ἀτόν.. (γελᾶ)

- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Όλαν πολλούς σεφτέλις είδα, άμαν όμον μάγούτιν τὸν παιδάν.. νὰ μὴ δύματιάδεκται.. φτού.. ἐντροπιάζεις καὶ τὴν μαχαλὰν ἔμούν.. Νέπαι λοπούτ' ἔμέναν θὰ φοβερίεις; Καὶ ποῖος εἶπε σε ντὸ φογοῦμαι τὴν καρή μ' ἔ.. νέπαι ἔμέναν Βέβαια λέγνε με.. άμε ἔρωτα τὸν κύρη σ' ἀν ἐφογέθα ἔγώ σὴν ζωή μ'..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ο κύρη μ' λέει πώς εἶσαι τρανὸν παλληκάρο.. άμαν ἡ θεία ἡ Στοφορίνα ἔβγάλ' τὸν κῶ..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νὰ τρῶς ἀτό, σκυλ ὑιγέ κ' ἐσὺ κι' δ κύρη σ.. Κιοπόγλη.. κιοπέκη
ΓΙΑΝΝΕΣ (καρπαζώνει τὸν "Ηρακλῆ") Νέπαι τοπλάεψον τὸ στόμα σ.. ἀ θὰ τσακώνω τὰ μουντζούρια σ..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** 'Εγώ ντὸ καπαὲτ ἔχω, ἐκεῖνος δ τιατά μ' εἶπεν ἀτό..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Κι' δ τιατά σ', πασκίμ ντὸ ἔχ' ἀσ' ἐσὲν καὶ παραπάν ἀχούλ; 'Η κάτα ντὸ γεννᾶ πεντικὸν πιάν.. βέβαια.. τὴν πίστη σ!.. Σιτζιανλαρὰ τὰ παστουρμὰ δλτούκ., "Όλαν ἔγώ ὅνταν ἔβάλνα τὸ μαχαίρο σὴν μέσε μ.. κ' ἐντούνα τὸ μαρτὲν σ' ώμι μ.. ἡ γῆ ντ' ἐπάτνα ἐσείουτον.. βέβαια.. κι' ἀγοῦτο τὸ χάταλον.. θὰ λέγ' ἔμὲν πῶς φογοῦμαι τὴν Στοφορίναν.. ἔγώ.. τὴν Στοφορίναν!.. 'Ε! Σπάντ'ς γιὰ κι' σπάντς; 'Αχά νέπαι ἀέτς.. (κάνει σχετική χειρονομία) Χρό α τ σ!.. σύρω καὶ τσερίζ.. ἀτέν.. βέβαια.. ἀέτς χράτς!..
- ΣΤΟΦΟΡΙΝ.** (ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς Στοφορίνας ἀπὸ μακρινά) Ναὶ ἀγιαράευτε! Βέβαια.. Ναὶ τὸν Θεὸ σ' ποῦ κι φοᾶσαι.. ἀνάθεμά σε καὶ τὸν ἔριφ σ'.. Βέβαια!..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (ἐντρομος) "Οι ν' ἀοιδοὶ ἔμεν.. ἔχκερται!.. Ατώρα; Παιδία λελένω σας.. κάτ' ποισέστεν. ιρυψέστε με..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** (γελᾶ βλακωδῶς) "Ωχ! ἔχκερται.. ἀτώρα θὰ ἐλέπομε τὸ χράτς..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (προσπαθώντας κάπου νὰ κρυψῃ) Παιδία ἀμεῖτεν σὴν ἀπαντὴν ἀτς.. Κρατέστε ἀτέν.. κρατέστεν κ' ἔμεν.. Θὰ γίνεται κανέναν κακόν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο Βέβαια.. τὸ τσέριγμαν.. ἀέτς! Χράτς.. νά..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Σκύλ' υιγέ, κιὰ νὰ μὴ ἔφτωγω τὸ χράτς, λέγω σας νὰ κρύψετε με.. (ἐνῷ ἔκεινοι γελοῦν δ Βέβαιας, κρύβεται πίσω στὸ δέντρο, τὴν στιγμὴ ποῦ μπαίνει ἡ Στοφορίνα).

ΣΚΗΝΗ 3η

- ΣΤΟΦΟΡ.** (Γεηὰ καλοστεκούμενη σκληρὰ χαρακτηριστικά· ἀνδρογυναίκει) 'Αοῦτος τ' ἔμὸν δ ἀνάπαγον, πουδὲν ἀδακές κ' ἐφάνθεν;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καλῶς τὴν θείαν τὴν Στοφορίναν!.. Ντό; Ξάν έχάσες τὸν Βέβαια σ'; Τσ.. τσ.. τσ..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νὰ χάται καὶ νὰ μὴ ενδίεται, ἀφορισμένον καὶ τὸ κρίμαν σὸ κιφάλν ἀτ! δ τεμπέλτς! 'Εφῆκεν τ' ἀρδεμαν ἀπὲς σὴν μέσεν, κ' ἔγέντον ἀφαντος.. Κάρτασ! ἔναν λεπτὸν ἐπέρανε με τ' ὅμματια μ! Πότε ἐποδόφτασεν κ' ἐπιδέβεν τὸ ρακάν!.. 'Εθέλνα νὰ ἔξερα ποῦ σὸν ἀγύριστον ἔπηγεν!

ΗΡΑΚΛΗΣ (πλησιάζει τὸν Βέβαια) Ντὸ λες θείο.. λέγε.. ἀτέν ντὸ εἶσαι ὁδός
ΒΕΒΑΙΑΣ Σούς! ἀνάθεμά σε Ἰούδα!.. Θὰ σκοτών τσε δ Γιάννες.
ΑΝΕΣΤ. Θεία, ἐγὼ ἐθαρρῶ θὰ ἐντῶκεν ὃ σὸ μυτίν ἀτ, τὴ ψωμὶ ἡ μυρωδία..
ΣΤΟΦΟΡ. Ἡ μυρωδία τῇ ψωμί; Τίνος ψωμί;
ΑΝΕΣΤΗΣ Ἡ Ταταρίνα ἔξεγκεν τὰ ψωμὶν ἀτς ἀσὸ φουρνὶν καὶ θὰ ἔμαθεν
 ἀτὸ δ Βέβαιας.. Θὰ ἐπῆγεν γιὰ τὸ χουλέν..
ΣΤΟΦΟΡ. Ἀνέστη ἄφεις λελεύω σε τὰ ψέμματα.. Ἔκεῖνος ἀσὴν δκνίαν ἀτ
 ἃ σὸν Παράδεισον πιλὲ 'κι πάει..
ΒΕΒΑΙΑΣ (τῆς πετάει τὸ ψωμὶ) Ζοὺρτ Μιαμιάγα! Σὸν Παράδεισον 'κι πάγω
 ἄμαν ὃ σὸ φουρνὶν πάγω (τὴν πλησιάζει μὲ προφυλάξεις) Νὰ φὰ
 φίζα μ'.. Φὰ ἐσύ.. Ἔγὼ γουρζούλια νὰ τρώγω.. Ἔποικες με
 καὶ τεμπέλ.. βέβαια.. ἐσκοτώθα ν' εὐρίκω καὶ φέρω σε ταχέν
 ψωμὶν, γιὰ τὰ ζινίδια.. τὰ δόντια σ., κ' ἐσύ..
ΣΤΟΦΟΡ. (τὸν βλέπει υπολτα καὶ ἀγρια) Ναι ἀγιαράεφτε, καὶ π' ἔξερες ντὸ
 ἔζούμωσεν ἡ Ταταρίνα κ' ἐφήκες τ' ἀγλαθίασμαν τ' αὐλακὶ²
 κ' ἐπρόφτασες ὃ σὸ φουρνὶν;
ΒΕΒΑΙΑΣ Κι' ἄμ ντὲ θάρρεσες! Ὁ προκομμένον ἀνθρωπὸν σ' οὐλια
 προφτάν.. Ἔγώ, φίζα μ', ἀγοῦτο (δείχνει τὰ πισινά του) ἐβράχ-
 κουτον σ' αὐλάκ τῇ κεπί σ', καὶ τὸ μυτὶ μ' εὐρίουτον σὴ Ποπλ
 τὸ φουρνὶν.. (γελοῦν δὲ, μαζύ τους κ' ἡ Στοφορίνα δ Β. παίρνει
 θάρρος)
 (συνεχίζει, στὸ κοινὸ). Ἀμον ἐθαρρῶ ἐγέλασεν! Ἔδέβεν κι' ἀτὰ
 ἡ καζά.. (ἡσυχος κορδόνεται πάνω σὲ μὰ πέτρα—στὸν Ἡρακλῆ)
 Μάθα κι' ἄλλο μίαν δνταν καλατζεὺς γιὰ τὸν Βέβαιαν, νὰ με-
 τρᾶς τὰ λόγια σ.. Τζιοπλίκ! Ἔμέναν ποι θὰ φοβερίζ, γιὰ θὰ
 διατάχκεται, ἀκόμαν κ' ἐγενέθεν.. Ἔ μαῦρε παλαλέ!..
ΣΤΟΦΟΡ. (τὸν βλέπει ποῦ στρογγυλοκάθησε σηκώνεται ἀπειλητικά) Βέβαια!
ΒΕΒΑΙΑΣ (τρομάζει) Εύλογημέντσα! ἐχπάραξες με.. Ξάν ντ' ἐπαθες;

Ο ΒΕΒΑΙΑΣ
 (Γεωργος Τσουλφᾶς)

καὶ

Η ΣΤΟΦΟΡΙΝΑ
 (Φρόσω Καλαϊτζίδου)

- ΣΤΟΦΟΡ.** Έσù ξάι 'κ ἐντρέπεσαι κ' ἐκάτσες ἀμον οὐλτς τ' ἀνθρώπς ;
ΒΕΒΑΙΑΣ Και γιατὶ νὰ μὴ κάθουμαι, νὰι ναυκιόρενα; Έσκοτώθα, βέβαια
 ν' εὑρίκω σε ταξὲν ψωμίν, νὰ μὴ νεγκάσκουνταν τὰ γναφία σ',
 και ἔγὼ νὰ μὴ κάθουμαι κι' ἀπονεγκάσκουμαι; Λελεύω σε..
 κάθκα κ' ἐσύ, και φάτο τὸ γουρζούλ' ντ' ἔδώκα σε..
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Ο γουρζουλάς κι' ἀνοίγαρας νὰ τρῶγνε σε.. 'Εγὼ θὰ κάθου-
 μαι, ἐσὺ ἄμαν σούκ! Σοὺν ἀτώρα! κι' ἀμε 'ς σὸ δῷδεμαν..
- ΗΡΑΚΗΣ** Θεῖο, ἔρθεν ή σειρά θε.. Χράτς!
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Πουδὲν' 'κι πώγω, οῦς... νὰ μὴ τρῶς τὸ ψωμί σ'..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Ντὸ εἰπες; Πουδὲν' 'κι πᾶς; (έτοιμάζεται νὰ δρμήσῃ οι ἄλλοι
 γελοῦν ἐνῶ δ Βέβαιας σηκώνεται και πάει πρὸς τὸ δέντρο).
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τζιάνουμ.. φὰ πρῶτα τὸ ψωμὶ σ.. Θὰ λύεται τὸ βούτερον, βέ-
 βαια, και θὰ λερών' τὸ σιαλβάρι σ'.. Θὰ μυρίζεις ἀχρανέαν..
 κάρη; βέβαια!
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Ανάδεμα κ' ἐσὲν και «τὸ βέβαια» σ.. κ' ἐκεῖνον π' ἐμάτσε σ'
 ἀτό.. 'Ανέντροπε.. "Αφς τὸ σιαλβάρι μ' κι' ἀμε 'ς δῷδεμαν..
 θ' ἔφτώγω σε φεζίλ!! (δρμᾶ)
- ΗΡΑΚΗΣ** (γελά) Καλὰ ξλεγεν δ κύρη μ! Ταὴ Βέβαια.. ἀχὰ ἐπῆγε σε!..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπαι ἐσὺ κόψον τὴν λαλία σ!.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Αιώρα θὰ λέγω και τὸν κύρη σ' και τὴν μάνα σ' σκυλὶν ἀφο-
 ρισμένον..
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Ατὸν ἀφς ἀτὸν σ' ἐμὲν κ' ἐσὺ τρέξον σ' δῷδεμαν.. Θὰ κόφ-
 κεται τὸ νερόν! Έσὺ τηδὲν 'κι νουνίεις;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (έτοιμάζεται νὰ φύγη) Πῶς 'κι νουνίζω δ μαυράχαρον! Νουνίζω
 ντ' ἔχασα τὸ ψωμὶν και θὰ πώγω και σὴν δουλείαν!.. "Αμαν
 δς ἔξερτς ἀτο! 'Εγὼ ἀτώρα ἀν πώγω, γιὰ τὸ κέϊφι μ' πώγω..
 Μ' ἔθαρρεις κι ἔφογέθυ σε.. 'Αέτς! Γιά τὸ κέϊφι μ!!
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κέϊφ δ γάϊδαρον ἔχ.. "Αμε.. Και ν' ἀοιλοὶ ἐσέν.. ἀν 'κ ἔβρικω
 σε ἐκεί..
- ΗΡΑΚΗΣ** (βλέποντάς τον πῶς φεύγει) Ταὴ Βέβαια, τὸ Χράτς..
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νέπαι.. 'κ ἔλεπτς πῶς ἔφήκα τεν και διαβαίνω πλὰν ἀμον ἀγου-
 ρος, ἀσοῦ παραπαλεῖ με; Τὸ «χράτς» πα ἔχ τὴν σειράν ἀθέ..
 χαϊβάν.. 'Αφίνομ' υείαν Στοφορίνα..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (τοῦ πετᾶ τὸ ψωμὶ) Νὰ γουρζουλόσπαχτε.. θ' ἀργεὺς νὰ πᾶς 'ς
 σὸ σπίτ'
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (τὸ μυρίζει) Πίφ! Τὸ ψωμὶν ἔμύριξεν ἀχρανέαν! (φεύγει)
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Αμῶσε καταμάγια! (γελοῦν ὅλοι)

ΣΚΗΝΗ 4η

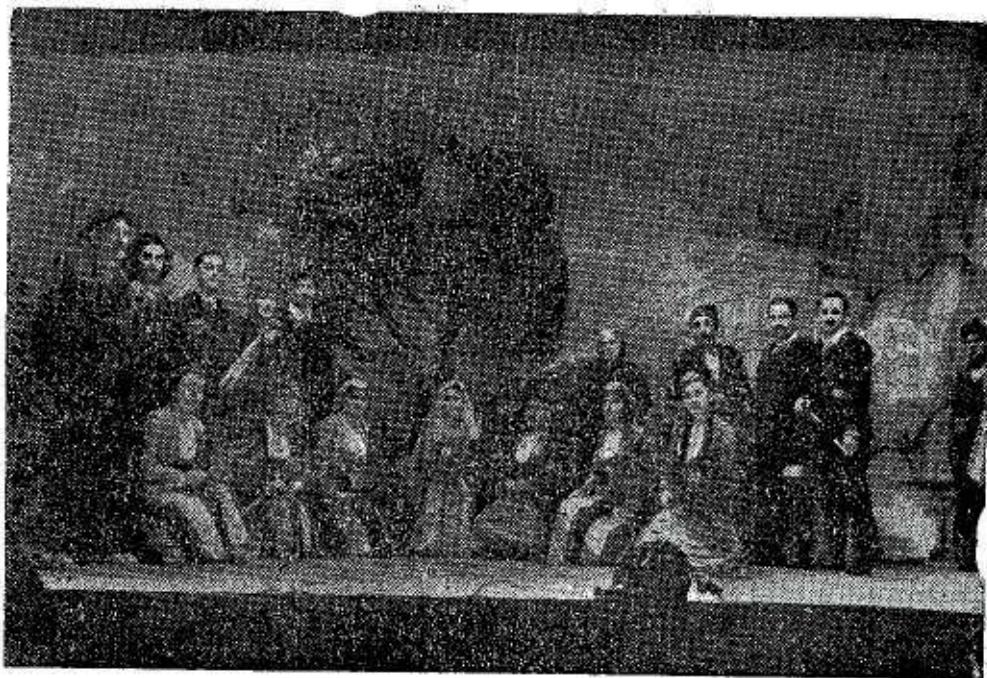
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέΐσα θεία Στοφορίνα.. κάθκα.
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κάθκα, κάθκα.. 'Αφίνε με τὰ δουλείας νὰ κάθουμαι; 'Απάν 'ς
 σὸ ποδάρο θ' ἔβγαίν' ή ψή μ',.. (κάθεται) "Ωχ.. τ' δστούδια μ'.

- ΑΝΕΣΤΗΣ** Τζιάνουμ.. ούλ' δουλεύομε, άμαν τὰ δουλείας πα ἔχνε τὴν σέτ,
qān ἀτούν.. 'Οσήμερον.. ἔξεργος ἔν'
- ΣΤΟΦΟΡ** 'Εξέρ άτό.. ἔξεργος ἔν' άμαν γιὰ τοὶ νέοις ἔν'.. 'Εμεῖς οἱ γέρ,
ς' ούλια πρὸπε' νὰ προφτάνομε γιὰ νὰ ἐφτάτεν ἐσεῖν τὰ παλαλά
σουν.. 'Ατὸ 'κὶ θὲλ' νὰ ἐγροικᾶ το τ' ἐμὸν δ' παλαλόν !. Πῶς
νὰ λέγω, σημερόν δημέραν τὴν Βασιλκήν, τὴν ἀνεψιά μ', νὰ πάρ
ς ἀδρεμαν ; Τὸ κορίτσι, ἔπρεπεν νὰ πάῃ μὲ τὰ συγκόρτσια θε..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Σὸν Κλήδωναν ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Ελπετε ! Τ' ἀτέτ' ἀτέτ'.. "Αμον ντ' ἐλάγκεψετεν δψὲ τὸ βράδον
ἐσεῖν τ' ἀγούρια τ' 'Αγιαννή τὰ φωτία σ', ἀέτς τὰ κορίτσια πα πρέπει
νὰ εύριουντάν 'ς σῆ κουτὶ τ' 'Αγιαννή τ' ἀνοιγμαν.. 'ς σὰ κοτσάκια
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ναὶ ἀγοῦτο ἡ δημέρα τοὶ κοριτσίων ἔν'.. Τὸ σωστὸν σωστόν
"Αμαν ντὸ πολλὰ ἔργεψαν..
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Ε! ούμπου κι' ἀν ἔν' θὰ ἔρχουνταν!.. Πολλὰ μακρὰ ἔκρυψαν
δφέτος τ' 'Αγιαννή τὸ κουτίν. Τεϊ δπίσ' σὴν χαμελέτεν ντὸ
εἰν' τὰ καφούλια, 'ς σὴν ωίζαν τὴ μασούρας..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Τ' ἀφώτιστα.. Γιὰ τ' ἀτὸ πουδὲν 'κη δημόρα το.. δλεν τὴν γύρη
ταν ἔραευα..
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Εσὺ ἐπαλαλῶθες ;
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ε καὶ θ' ἔγέλαναμε..
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Ατὸ γέλασμαν 'κὶ σκών'.. Σὰ παληὰ τὰ χοδνια—ἔγω ἀκόμαν
γενεμέντσα 'κη ἔμ'—ἔναν 'Αγιαννή βράδον, άμον τὸ ψεζνόν, τὰ
παιδία τὴ μαχαλᾶς δημόραν τὸ κουτίν κ' ἐτάραξαν καὶ ἔλλαξαν
τὰ νισάνια.. Τ' ἀλλ' τὴν δημέραν δνταν ἔρχίνεσαν τὰ κοτσάκια
ούλ' ἔγένταν ἀπὰν ἀφκά..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Αρ' σ' ἀτὸ ἀπὰν θ' ἔγέλαναμε κ' ἔμεῖς.. θεία..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέπε ἀσπάλτισον ἀτὸ τὸ στόμα σ'.. Ξάν θὰ τρῶς ἔναν σιλιάν..
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Αξον πρῶτα, ζεβζέν, κ' ἐπεκεὶ ψλαξον.. 'Εκεῖνο τὴν δημέραν,
ἀνήμερα τ' 'Αγιαννή, ἀπὰν σοὶ κοτσακὶ τ' ἔβγαλμαν, ἔγέντον
σωστὸν κατακλυσμός.. ἔχαλάγαν ούλια τὰ κεπία.., ἔροῦξεν χα-
λάξ' ἀμον ωβγόν.. ἔσκοτώθαν πρόσατα, ἀρνία.. 'Εγεραλαέφταν
ἀνθρώπ.. 'Ασ' ἀτότε κι' ἀν..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Ναί.. ἀτὸ ἔκ' σ' ἀτὸ κι' ἀσὴν ἔσχωρεμέντσαν τὴν μάνα μ'.. Τὴν
τσάπαν 'κὶ πρὸπε' νὰ ίλισέβ' ἀτὸ κανείς..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νιὰ τὰ μάισας, νιὰ οἱ τζιαζήδες καὶ νιὰ οἱ ἀράπ' 'κὶ πειριάζ' ἀτὸ
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καὶ γιάτι θεία Στοφυρίνα ; Τιμιόξυλον μὴ βάλνε σὸ γιάν'
ἀθέ καὶ φογοῦνταν ἀτὸ τ' ἀερικά ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Φογοῦνταν, γιατὶ τὸ γερὸν ντὸ ἔχ' ἀπὲς ἡ τσάπα ἔν' «ἄμιλετον»
κι' ἀσὰ ἐφτὰ πεγάδια ! Κι' ἀτὰ τὰ 'Αέρικὰ πολλὰ φογοῦνταν
τ' «ἔ φ τ α !» Πεγάδια εἰν', ταλκάδες εἰν', ἀστρια εἰν', ἵντιαν
κι' ἀν εἰν'. "Αναβα τὸν φόρον ἔν' κ' ἔναν κι' ἀλλο ! Κι θέλνε νὰ
κακοκαρδίζνε τὴν «νυφίτσαν» τὴν φιλενάδαν ἀτούν..

- ΓΙΑΝΝΕΣ** Τίναν νυφίτσαν ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νυφίτσα ἔν' τὸ κορτσόπον ντὸ ιρατεῖ τὸ κουτίν τὸ Ἀγιαννῆ, καὶ τοπλαὲβ «τ' ἀμίλετον» τὸ νερὸν ἀσὰ ἐφτὰ πεγάδια. Πρέπει νά ἔν' πρωτηκάρ' κι' ἀπὸ πρῶτα στέφανα. "Άμον δσίαν ἔχν' ἀτεν ! Καὶ τὰ κοτσάκια ντὸ λέχκουνταν ἀσῆ Μοίρας τὸ στόμαν ἐβγαῖνε". Προφητείας είνε.. Τὰ παραπάν' ἐβγαῖνε..
 (Ἐπιστρέφουν δὲ κεμεντζετζῆς καὶ ἡ παρέα του τραγουδώντας.
 Μόλις βλέπουν τὴν σοβαρότητα τῆς Στοφορίνας καὶ τῶν ἄλλων σταματοῦν τὸ τραγούδι, καὶ μαζεύονται σιωπηλοὶ κοντά στὴν πόρτα).
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Τεμὲκ ἀμόν ντὸ λὲς ἔσύ, θεία Στοφορίνα, τὰ κοτσάκια ἔκ είνε πόδικα ;.. "Έχνε τὴν ἔννοιαν ἀτούν.. Πρέπει νὰ πιστεύωμεν ἀτά ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Εἴ οἶζα μ! Πολλὰ πράματα καὶ ἔρεθομε καὶ ἔπεροῦμεν ἔγροικοῦμε «πῶς» καὶ «γιατί» γίντανε !.. "Επέμνανε μας ἀσοὶ παλαιοὺς ἔμοῦν,, ἀσοὶ πολλὰ παλαιούς.. ἐκεῖν' ἐφήκανε μας ἀτά.. ἔμεῖς πρέπει νὰ ιρατοῦμ ἀτά.. Συνήθεια είνε.. Κακὸν ἔφταγνε.

ΣΚΗΝΗ 5η

- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Αχά τὰ κορίτσια ἔχκερχουνταν ! ("Ο 'Ηρακλῆς κι' δ 'Ανέστης πᾶνε πρὸς τὴν κατεύθυνση ποῦ ἔδειξε δ πρῶτος" Τὰ παιδιὰ μὲ τὸν κεμεντζετζῆν ποῦ κιθούντανε κοντὰ στὴν πόρτα σηκώνονται. "Η Στοφορίνα σηκώνεται καὶ στηρίζοντας τὴν πλάτη στὸ δέντρο, καὶ τὰ χέρια στὸ φαβδί της, μὲ ιεροτελεστικὸ τόνο μιλᾶ στὸν κεμεντζετζῆν, δίχως νὰ τὸν κυττάει..)
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπτε ἀσοῦ εὐρέθες ἀδά, παῖξον τὸ νυφέπαρμαν. Τὸ σημερνὸν ἥμέρα γιὰ τὸ αὐριανὰ τὰ νυφόπα ἔν.. ("Ο κεμεντζετζῆς παῖζει τὸ «σήμερον ἄλλος οὐρανός, σήμερον ἄλλ..» Τὰ παιδιὰ τραγουδοῦν μὲ κλεισμένο τὸ στόμα, μὲ σοβαρὸ ψφος, σᾶν νὰ λένε κάποια προσευχή. "Η γηὴ σᾶν νὰ βρίσκεται σὲ ἔκσταση.
 Μπαίνουν μὲ πομπὴ τὰ κορίτσια. "Επὶ κεφαλῆς ἡ «νυφίτσα» Φέρει ἄσπρο πέπλο ποῦ σκεπάζει τὸ πρόσωπό της καὶ τὸ δυχεῖο ποῦ ιρατεῖ μὲ εὐλάβεια μὲ τὰ δυὸ της χέρια. "Ακολουθοῦν μὲ πράσινα κλαριὰ καὶ λουλούδια τὰ κορίτσια (ἄν είνε πολλά, κατὰ δυάδας). "Η Στοφορίνα κάνει θέση καὶ ἔρχεται στὴ βάση τοῦ δένδρου ἡ νυφίτσα καὶ κάθεται σὲ μιὰ πέτρα. Προχωροῦν τὰ κορίτσια μὲ ρυθμὸ σιγανό, ἀπλώνουν μπροστὰ στὴ νυφίτσα τὰ κλαριὰ καὶ πέρονουν θέση δλόγυρά της, καθιστὲς (ἡμικύκλιο).
 Οἱ ἄνδρες συγκεντρώνονται στὸ μέρος τῆς καλύβας. "Ο Βέβαιας ποῦ ἥρχετο, σκουπίζοντας τὸν ίδρωτα του πίσω ἀπὸ τὰ κορίτσια, ἐνώνεται μὲ τοὺς ἄντρες. "Η Στοφορίνα μένει δρυθιὰ καὶ σοβαρὴ στὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ κοντὰ στὴ βρύση..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (κάνει νεῦμα στὸν κεμεντζετζῆ νὰ παύσῃ)
 Χάλα καλορροϊκε καὶ βγάλ' τὸ οιζικό σου..
 (Η νυφίτσα ξεσκεπάζει τὸ δοχεῖο, βάζει τὸ χέρι της μέσα καὶ τὸ βγάζει μὲ σφιγμένη τὴ γροθιά, κάτω ἀπὸ τὸ πέπλο)
- ΠΑΡΘΕΝΑ** "Αχ σιγανοπεράτητη καὶ χαμηλοβλεποῦσα
 ἄν είχεις λίγα πείσματα, διπλᾶ θὰ σ' ἀγαποῦσα

Η σκηνή τοῦ Κλήδονα

“Οπως παρουσιάσθηκε στὸ Βασιλικὸ Θέατρο Θεσσαλίης στὴν «πρώτη» τοῦ έργου 21 Νοεμβρίου 1948.

- ΝΥΦΙΤΣΑ** (ύψωνει τὸ χέρι καὶ ἐπιδεικνύι ἔνα δαχτυλιδάκι) Τίνος ἔν;
ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δαχτυλιδόπον, ἢ πέτρα ως κόκκινον (τὸ κυτῶν δλοι)
ΓΙΑΝΝΕΣ Τ' ἐμὸν ἔν; (τὸ πέρνει, τὸν πειράζουν οἱ ἄλλοι)
ΒΕΒΑΙΑΣ Τὰ ἑλλενικά πα καλὰ εἶν; Ἄμαν ἀς λέγω κ' ἐγὼ ἔναν κρωμέτ-
 κον, σὴν γλῶσσαν ἔμούν.. βέβαια.. ντὸ λέτεν;
ΠΟΛΛΟΙ Πέ.. πέ.. ταὴ Βέβαια
ΣΤΟΦΟΡ. Χάλα καλορρίζικε κ.τ.λ.
ΒΕΒΑΙΑΣ Καλὰ ποικα κ' ἐγάπεσα κορίτς 'ς σὴν γειτονία μ',
 ἐμπαίν' ἐβγαίν' ἐλέπ' ἀτό, καὶ χαίρεται ἢ καρδία μ'.
ΝΥΦΙΤΣΑ (ώς ἄνω) Τίνος ἔν;
ΒΑΣΙΛΙΚΗ Πράσινον ματοζίνιχον..
ΑΝΕΣΤΗΣ. Τ' ἐμὸν ἔν.. (πειράγματα, γέλοια, βλέμματα πρὸς τὴν Καρτερή)
ΒΕΒΑΙΑΣ Τ' ἐμὰ τὰ τραγωδίας ἐβγαίνε. 'Ασὴν μαγαλᾶ σ' θὰ πὲρτς κορίτς
ΓΙΑΝΝΕΣ Θὰ λέγω κ' ἐγώ ἔναν..
ΒΕΒΑΙΑΣ Πὲ καὶ σύ, οἵτα μ, πὲ βέβαια..
ΣΤΟΦΟΡ. Χάλα καλορ (κ.τ.λ.)
ΓΙΑΝΝΕΣ Κάθαν ἡμέραν δ 'Αετέ μς, πετᾶ ἐμπροστὶ σ' δημάτια μ'
 θέρται κάποτε μὲ τ' ἐμέν, καὶ παίρω τὰ μουράτια μ'
ΝΥΦΙΤΣΑ (ώς ἄνω) Τίνος ἔν;
ΒΑΣΙΛΙΚΗ "Ἐναν πατσωμένον δαχτυλίτοιαν. (χανεὶς δὲν μιλάει) Τίνος ἔν"
 (τὸ ἐπιδεικνύει).
ΣΤΟΦΟΡ. (ἔντονα) Τίνος ἔν'; "Ιντινος ἔν' ἢ δαχτυλίτοια ἀς λέγει ἀτό. 'Ο
 οἰκοκύρτς ἀθὲ μὴ χολιάς τὴν Μοίραν..
ΚΑΡΤΕΡΗ (τρομαγμένη) Τ' ἐμὸν ἔν'. (γελοῦν οἱ ἄλλοι)

ΣΤΟΦΟΡ. Ναι οίτα μ' καὶ ντὸ ἐντοέπους; 'Εσύ πα σὴν γειτονία σ'. θ'
εὐρίκς τὰ μουράτια σ'; Κακόν μη ἔν'; Μὲ τὴν εὐχὴν τῇ Θεοῦ...
ΒΕΒΑΙΑΣ (χτυπά στὸν δμο τὸν Ἀνέστη) 'Αμήν..

ΗΡΑΚΛΗΣ Θεῖο Βέβαια, ὃς λέγω κ' ἔγὼ ἔναν;

ΓΙΑΝΝΕΣ Μῶ τὴν πίστη σ', θὰ λέει κοτσάκ κι' δ 'Ηρακλῆς!

ΒΕΒΑΙΑΣ Πέ οίτα μ', πέ.. Πέλκι βοηθᾶ σε καὶ φέρτες ἀχούλ..

ΣΤΟΦΟΡ. Χάλα καλορρο α.τ.λ.

ΗΡΑΚΛΗΣ Ν' ἀοιδοὶ ποὺ κ' ἐπροσκύνεσεν τὸν Ἀε-Κωνσταντῖνον
ν' ἀοιδοὶ ἔκεινεν ποῦ θὰ πέρος ἀμον ἔσεναν χτῆγον!

ΝΥΦΙΤΣΑ (φεύγει) Τίνος ἔν;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Εναν συριχτέον μολυβένεν

ΗΡΑΚΛΗΣ Μῶ τὴν πίστη σ! Τ' ἐμόν ἔν

ΒΕΒΑΙΑΣ Εἰδες τὸ πουλί μ' πῶς ἔβγαινε γιακουστικλία τ' εὐλογημένα

ΗΡΑΚΛΗΣ 'Εγὼ 'κί.. παῖςω.. (γελοῦν) 'Ατὰ τζιβουζλίνας εἶν'.
(Οἱ νέοι πειράζοντας τὸν Ἡρακλῆ τὸν τραβᾶν μαζύ τους, καὶ ἐνῷ
θορυβοῦν καὶ ἡ λύρα ἀρχίζει νὰ παιζῃ τὸ «γιὸλ κιορουντί» τὰ κορίτσια
φεύγουν ἐν πομπῇ ὅπως ηρθαν. Μόλις ἀποχωροῦν τὰ κορίτσια ἡ λύρα
παίζει εῦθυμα).

ΣΚΗΝΗ 6η

ΑΝΕΣΤΗΣ Τάη, Βέβαια, ὥσπου ν' ἀπιδιαβαίνε τὰ κορίτσια λάγκεψον σὰ μα-
αζία καὶ φέρεν ὄλιγον οακίν.. 'Ατώρα π' ἔχομε καὶ τὴν κεμεντζὲν
ἀς κουρεύωμε τὸν χοούν.

ΒΕΒΑΙΑΣ Τὸ κοτσάκ ἔλπετε ἀπάν σὴν ψή σ' ἔξεβεν τ' ἐσὸν πά καὶ τ'
ἔκεινές πά.. ἀφορισμένε.. βέβαια.. καὶ ἀγοῖκα σκῶνε οακίν!
σωστά! "Αμαν πάτ' ἀπάν, πάτ' ἀπάν!

ΑΝΕΣΤΗΣ Γζιάνουμ θεῖο Βέβαια, ἀτώρα 'κὶ θὰ χαλάντες τὸ χατήρι μ...
Ηὔραμε τὴν ἀφοριήν, ἃς ἔφταμε ἔνα μουχαπετόπον.. 'Αίτε
λελεύω σε.. Θὰ λαγκεὺς οῦς τὴ Λάμπο... για τὸ οακίν
(έτοιμάζεται νὰ τοῦ δώσῃ χοήματα, δταν πλησιάζει ὁ Γιάννη) "Επαρο"
ἔναν δκάν...

ΓΙΑΝΝΕΣ Ανέστη, ποῦ στείλτες τὸν Βέβαιαν μὲ τὰ παράδεις;

ΒΕΒΑΙΑΣ Στείλ' με νὰ φέρω ὄλιγον ἀγίασμαν! Βέβαια.. Τὸ παιδὸν ἔχ' τὰ
μεράκια θε.., ἔχομε καὶ τὴν κεμεντζὲν, ὄλιγον ἀγίασμὸν βέβαια
..χρειαζούμενον ἔν'.

ΓΙΑΝΝΕΣ "Α.. πασά μ! Σὸ σπίτι μ' ἔμποια θὰ στέντες χορὸν καὶ τὸ
οακίν θὰ φέρτες ἀπ' ἄλλον; Γιὸκ οίτα μ'. 'Ατὸ 'κὶ γίνεται..
Κι' ἀγοῖκον προσβολὴν 'κὶ ἐπερμένα, καὶ Ζλιαμ Ζλιαμ δσήμερον!

ΑΝΕΣΤΗΣ Γζιάνουμ ντὸ προσβολήν; Μὲ τὴ χώρας τὰ ἔξοδα θ' ἔφτωγω
τὸ κεῖφι μ'.. Γὸ βάρος ντὸ θὰ δίγω σε κανεῖται..

ΓΙΑΝΝΕΣ Εἴπα σε, δσήμερον ἀτὸ 'κὶ γίνεται!

ΒΕΒΑΙΑΣ Καὶ ντὸ ἔν' δσήμερον καὶ εἶπες ἀτὸ δύο φοράς;

ΓΙΑΝΝΕΣ Κοίμαν σ' ἔσεναν Βέβαια.. Κιὰ δσήμερον ἔν' τ' Ἀγιαννῆ!

- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια «Μῶ τὴν πίκα σ'». Τ' ὄνομα σ' ἔν;. Βέβαια «χρόνια πολλά» καὶ τοῦ χρόνου! "Ελα, ἔλα ἀς σύρω τ' ὥτι σ'.. (τοῦ τραβάει τ' αὐτὶ ἐνδὸν ὁ Ἀνέστης τοῦ δίνει τὸ χέρι).
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καλὰ λέσ! Χρόνια πολλά, νὰ ζῆς.. "Ολαν πῶς ἐνέσπαλ" ἀτο...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Κιὰ πῶς νὰ μὴ ἀνασπάλτες ἀτό.. βέβαια.. (γελᾶ) "Εἰ κιτί.. δυνταν ἔκαγα κ' ἐγὼ κάποτε ἀσήν σεβτά μ' μὲ τ' ἔκεινο (δείχνει τὴν Στοφορίναν) τὸ τζουχαβέλ!.. δλόεν χρόνον τῇ κυροῦ μ' καὶ τῇ μάνας ἴμ πιλὲ τ' ὄνδυματα ἐνέσπαλλα.. βέβαια.. σεβτάν.. Σεβτάν εἶπες καὶ ντ' ἐφέκες;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέϊσσα! "Εσεῖν ἀν ἐνέσπαλλετεν τ' ὄνομα μ'", ἐγὼ κ' ἐνέσπαλλ" ἀτο... (στὸν Ἡρακλῆ) "Ἡράκλη, τρέξον φέρεν τὰ κορίτσια όπου χορεύομε.." Α.. ἔφτυσα..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Οἱ νὰ σᾶν ἔμεν θὰ χορεύομε.. Χὰ ἐλάγκεψα (τρέχοντας πέφτει πάνω στὴν Στοφορίνα ποὺ ἔρχεται στριφογυρίζει μαζύ της).. "Οἱ νὰ λελεύω τὴν θεία μ' τὴν Στοφορίναν.
- ΣΤΟΦΟΡ.** (μόλις γλυτώνει ἀπ' τὰ χέρια του, στοὺς ἄλλους) Ντὸ ν' ἔφτάμε! Κάθαν χωρίον ἔχ' καὶ τὸν παλαλὸν ἀθὲ (στὸν Ἡρακλῆ ποὺ φεύγει) Σαλαχανάν!
- (Ἐν τῷ μετοχὲν δ Γιάννες ἔφερε τὸ μπουκάλι τὸ ρακὶ καὶ τὰ ποτηράκια)

ΣΚΗΝΗ 7η

- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ε Στοφορίνα, ἔναν ρακόπον ἔπινες;
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Εσὺ τ' ἀρδεμαν ἐτελείωσες;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τὸν λύκον ἐτραβαγγέλιζαν, κ' ἔκεινος ἐρώτανεν, τῇ Πολᾶ τ' αἴγιδια ποῦ βύσκουνταν!.. "Ἐναν ρακίν, λέγω σε, πίντσ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Θρίφτω, τρῶς;.. Χὰ καὶ τ' ἔσόνι! Λόγια! Ποῦ ν' εύροις, ναὶ σκλεπέα τὸ ρακίν;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Εγὼ γιὰ τ' ἔσεν φαρμάκ' πιλὲ ενρίκω! "Αμαν καλλίον μὴ πίν' τε.. πίνω ἐγὼ γιὰ τέσεν. (στὸν Ἀνέστη) Νέπαι, ἀτὸς ὁ κεμεντζετζῆς ποῖος ἔν; Καμιάν κ' εἶδα τον...
- ΑΝΕΣΤΓΣ** Γιμερίτες ἔν!
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ολαν Γιμερίτες καὶ κεμεντζετζῆς!
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Κεμεντζετζῆς καὶ ντὸ κεμεντζετζῆς! "Ασ' ἐμέτερον τὸν Δῆμον ἀφρὰ κι.. ἀπομέν'.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ασκολσούν!.. ἐ ἀσοῦ ἔν δέτες, γιὰ παιᾶσι μας ἔναν καετεδόπον.
- ΚΕΜΕΝΤΖ.** Θεῖο, ζντιαν θέλτες θὰ παιᾶσι, ἀμαν πρῶτα θὰ λέσ με, π' ἔβρες ἀτὸ τ' ἀτζιαίπκον τ' ὄνομαν;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ατὸ ἀς λέει σ' ἀτο, ή Στοφορίνα.. ἐγὼ ἔχω δουλείαν..
- ΚΕΜΕΝΤΖ.** "Ε.. ἀτότε εγώ πα τοξαρέαν κι σέρω.
- ΑΝΕΣΤΗΣ** "Εμορφον δουλείαν!.. Κι ἀτώρα; Θεία Στοφορίνα ἔκ' σες; "Αν κι λέσ μας γιατὶ λέγνε τὸν θεῖο μ' Βέβαια...
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κι ἀς λέει ἀτο ἔκεινος! Στόμαν κ' ἔχ';

ΒΕΒΑΙΑΣ ('Ενω πίγει τὸ οῦσο του και κατι μασσα) .. "Εχω.. πῶς 'κ εχω.. βέβαια, ἀμαν γιὰ τὸ μάσσεμαν ἔχ' ἀτο, γιὸκ κι γιὰ τὰ κεβεζελούκια.

ΣΤΟΦΟΡ. "Εκ'σετ' ἀτον!.. 'Α σὴν δκνίαν νὰ καλατζεύπα 'κι θέλ" ("Ο Βέβαιας μπαίνει γελῶντας στὸ σπίτι)

ΑΝΕΣΤΗΣ ΟΛΟΙ Ντὸ ν' ἐφτάμε; Θὰ λὲς μας ἐσὺ ἀτὸ τὴν ίστορίαν..
Ναι.. ναι.. θεία πέ μας, πῶς ἔτον..

ΣΤΟΦΟΡ. Κομενόχρονα!.. χίλια φοράς εἶπα το.. ἀς λέγ' ἀτο κι' ὅλλο μίαν.. ἀμον μεσέλ.. Θά ἐν' εἴκοσ' χρόνια και παραπάν.. ἐκατέβεν και τ' ἐμὸν ὁ οἰκοκύρτες, ἀμον οὐλτς τ' ἀνθρώπες, σὴν Τραπέζούνταν.. 'Εσέβεν τζιράκ σ' ίναν Τραπέζουντέγεν ἐμπορον. Καλὸς ἀνθρω-
ἔτον.. ἀμαν είχεν ἔναν κουσούρο! "Ετον πολλὰ γραμματισμένος
δ εὐλογημένον! "Ολεν ἐλλενικὰ ἐκαλάτζεβεν, κι' ἀσ' δλον πολλὰ
ἐλεγεν ἀτὸ τ' ἀφορισμένον τὸ «βέβαια» Στοφόρες ἔλα, «βέβαια»
Στοφόρες ἀμε, «βέβαια». Και σὸ τζιράπ ντὸ θὰ ἐδοῦνεν δ μαυ-
ρον, ίντιαν κι' ἀν ἔτον ἐποεπεν νὰ βαλ' κι' ἀτὸς ἔναν «βέβαια»
Μὲ τὴν ἄνοιξιν ὅνταν ἐγύρτσεν σὸ χωρίον.. τὸν νόμον ἀτ',
«βέβαια» ἐσκοῦτον και «βέβαια» ἐκάθυστον..

(ἐν τῷ μεταξὺ βγαίνει δ Βέβαιας και τὴν ἀκούει χαμογελώντας)

Σὸ «πατερημῶν» ἀνάμεσυ πα ἐτίμαζεν «τὸ βέβαια! Μίαν—δύο
ἐμαθεν ἀτὸ ἡ γειτονία, ἐκουνδέφτεν και σὰ καβέδες.. 'Ατὸ
ἔτον.. ἐκόλτσαν ἀτὸν «βέβαια» κ' ἐπέμεγεν «Βέβαιας» δ χ.λιά-
κλερον! 'Ατώρα ἐγὼ πιλὲ ἐνέσπαλλα τ' ὄνομαν ἀτ'

ΓΙΑΝΝΕΣ ΒΕΒΑΙΑΣ Θείο Βέβαια, γιὰ μ' ἐσύ πα ἐνέσπαλλες τὸ σωστὸν τ' ὄνομα σ';
Ε!.. ἀσοῦ λέγ' νε τὴν γαοῆ μ' Στοφοϊνα, φαίνεται πῶς κα-
ποτε ἐμέναν πα, Στοφόρες ἐλεγαν ἐμέ.. ("Ερχεται δ Ἡρακλῆς και
πίσω του τὰ κορίτσια)

ΣΚΗΝΗ Βη

ΗΡΑΚΛΗΣ Κουκουούρικο! 'Εκούιξα ἀμον πετεινὸς κ' ἔτρεξαν ἀπὸ πίσι' ίμ'
τὰ νοσάκιας.. Λελεὺ ἀτα ἐγὼ (πρὸς τὰ κορίτσια, προσποιούμενος τὸν
πετεινὸν) Κο, κο, κο, κουκουούρικου..

ΒΕΒΑΙΑΣ "Αμαν και πετεινός! 'Αιώσες τοαλιπετεινέ (σ.δν λυλάρη) Νέπατ!
Γιμερίτε δο σῦρον τὸ τοξάρι!..

ΚΕΜΕΝΤΖ. "Ιντιαν θέλ' τ' σ, ταιη Βέβαια..

ΑΝΕΣΤΗΣ (στὸν κεμεντζετζήν) Γιαλ ἀρχίνα ἔγινεν διάλ!

('Αρχίζει δ χορὸς μὲ αρχηγὸν τὸν Γιάννην. 'Αφοῦ μπαίνουν δλοι
στὸ χορό, ἐτοιμάζεται νὰ πάρῃ μέρος κι δ Βέβαιας).

ΣΤΟΦΟΡ. (τὸν πιάνει ἀπ' τὸ χέρι) 'Εσύ νεγκασμένος εἶσαι.. δ χορὸν γιὰ
τ' ἐσὲν 'κ ἐν.. 'Εσύ κάθκα σ' ωβγά σ..

ΒΕΒΑΙΑΣ (ἀφοῦ παρακολούθησε πικραμένος γιὰ λίγο τοὺς χορευτάς,) Κάρη, ἀσοῦ 'κι θὰ χορεύομε.. ἀδὰ δουλείαν 'κ ἔχομε.. Χάετε

ᾶς πᾶμε ἔντάμαν.. (ἀπομακρύνεται) Ἐδά ἀνάμεσα σ' ἄγοὺρη,
·κ ἐπορῶ ν' ἀφίνω σε..

ΣΤΟΦΟΡ. μῶ σε, καταμάγια.. Ἀ θὰ ζελεύς με κ' ἔλα.. (φεύγουν)

ΣΚΗΝΗ 9η

(Ο χορὸς συνεχίζεται Ι Ὁμάλ ΙΙ Λαγγευτόν ΙΙΙ Ψευτοσέρρα ή Πιλομάτενα.) Στὸ δεύτερο μέρος τοῦ χοροῦ παρουσιάζεται ὁ Βέβαιας
μὲ μιὰ στάμνα στὸ χέρι..)

ΒΕΒΑΙΑΣ (δείχνοντας τὴν στάμνα στὸ κοινό) Ἡ Στοφορίνα μ' κρύον νερὸν
θέλ.. "Ας κρατῇ δλίγον τὴν δίψαν ἀτες.. Ἔγὼ ἔχω ἄλλο δουλείαν
(ἀφίνει τὴν στάμνα καὶ μπαίνει στὸ χορό) Οἱ χορευταὶ ξεσποῦν σὲ
ἐπιφωνήματα· ὁ χορὸς συνεχίζεται. Σὲ λίγο καταφθάνει ἡ Στοφορίνα.

ΣΚΗΝΗ 10η

(Πρὸς νὰ δῃ τὸν Βέβαια βλέπει τὴν στάμνα· προσπαθεῖ νὰ διακρίνῃ
μέσ' στοὺς χορευτὰς τὸν Βέβαια· σᾶν τὸν βλέπει ἀρπάζει τὴν στάμ-
να, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ποῦ ὁ Βέβαιας ἐνθουσιασμένος φωνάζει,
δυνατά) "Ω ω ω χ ! Νὰ σᾶν ἔμεν !

(τὸν πλησιάζει ἀπὸ πίσω ἡ Στοφορίνα καὶ τοῦ κατεβάζει τὴν στάμνα
στὸ κεφάλι).

ΑΥΛΑΙΑ

Τέλος τῆς Πρώτης πράξεως

"Ο ΚΛΗΔΩΝΑΣ,,

ΠΡΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Σκηνή και διάκοσμος πρώτης πράξεως

ΣΚΗΝΗ 1η

(Καταβαίνει τραγουδόντας ἀλ' τὴν πλαγιὰ ὁ Ἀνέστης. Σταματᾷ στὴ βρύση· σκύβει και πίνει νερό μέσ' στὰ χειρά. Τραβᾷ πόδις τὴν καλύβα και χτυπᾷ τὴν πόρτα.

ΑΝΕΣΤΗΣ "Η θεία μ'", ἀμον ντ' ὅμοιάς" ἀκόμαν κ' ἐγύρτσεν ἀ σὸν Πάοχάρ.. ἐ Γιάννες ποῦ νὰ ἔν· ἀτζεύπη... (ξαπλώνεται στὸν πάγκο).. ἀς καὶ οὐμε καὶ περιμέν' ἀτόν.. ἀπονεγκάσκουμαι κι ὀλίγον.. (Άκουγέται σὲ λίγο τραγουδὶ ἀλόχοιτοι, μακρὺ στὴ ἀρ/ή πλιγσιέστερα κατόπιν. Ἀνασηκώνεται πρῶτα μὲ σκεπτικὴ ἀδιαφορία, για νὰ δείξῃ δλη του τὴν συγκίνηση ἀμέσως κατόπιν. Το τραγούδι ξ.χωρίζει πλέον καλά).

«Κάθιαν ἡμέραν δ' ἀετέμ' σ πετᾶ ἐιποοστὰ σ' ὅμωτια μ'

«κάπιτε θέοραι μὲ τ' ἔμεν νὰ παίω τὰ μουνάτια μ'

ΑΝΕΣΤΗΣ (Πετιέται δρόμος) Τὴ Καρτερῆς τὸ τοιγώδ' ε', ἐκεῖνε τραγούδει (περιποιεῖται τὸν εαυτό του—καλλωπίζεται πρόγεια, και περιμένει συγκινημένος).

ΣΚΗΝΗ 2α

(Μπαίνει η Καρτερή μὲ τὴ στάματα στὸ χέρι, ἀποτελειώνοντας τὸ τραγούδι της. Ακουμπά τη στάμναν κάτω στὴ βρύση. Ο Ἀνέστης κάνει κάποιο θρόυβο μετακινώντας τὸν πάγκο. Η Καρτερή τρομάζει και βλέπει πόδις τὸ μέορο του)

ΔΕΥΤΕΡΗ "Εσὺ εἶσαι .. Πῶς ενδέμες ἀδακές ;

ΤΕΤΑΡΤΗΣ (πλησιάζοντας) Κάτ' ἐθέλνα τὸν Γιάννεν. "Αμαν νιὰ ἐκεῖνος ἔν' ἀδά, νιὰ ή μάνα τ'. Κλειδωμένον ἔν' τὸ σπίτι.. "Εσὺ μάνα-χέσα ἔρθες σὸ νερόν;

ΠΕΤΕΡΗ "Εσαν μὲ τ' ἔμεν καὶ τ' ἀλλα τὰ κορίτσια.. ἀμαν ἔργεψαν σὴν στράταν κ' ἐπέμναν δόπιο..."

ΑΝΕΣΤΗΣ Πολλὰ δπίσ :

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιδκ.. έγένταν μὲ τὸ τοπλάεμαν τὴ τζουντζούνας.. καὶ μὲ τὸ παιξιμον.. Ἐγὼ ἐπιδέβ^ρ ἀτς χωρὶς νὰ ἐγροικῶ ἀτό..

ΑΝΕΣΤΗΣ Ἐνέσπαλες ἀτς μὲ τὰ τραγωδίας..

ΚΑΡΤΕΡΗ Ξάι 'κ ἐνέσπαλ' ἀτς.. Ἀμαν 'κ εἶχα ὅρεξιν νὰ τοπλαεύω τζουντζούνας..

ΑΝΕΣΤΗΣ Ἐγὼ ἄλλο λέγω.. Μὲ τὴν τραγωδίαν, ἄνθρωπον οὐλια ἀνασπάλλ

ΚΑΡΤΕΡΗ Πῶς ἀνασπάλλ ; "Ιντιαν θὲλτς λές !

ΑΝΕΣΤΗΣ Ἀτὸ καιμίαν 'κ ἐνοῦντσες ἀτό ; "Ανθρώπον ὄνταν τραγωδεῖ, δ νοῦν, κ' ἡ ψή, κ' ἡ καρδία τ', οὐλια γίνταν τραγωδία.. Ζῆ μὲ τὰ λόγια τὴ τραγωδί, ζῆ γιὰ τ' ἐκεῖνον γιὰ τίναν τραγωδεῖ, κι' οὐλια τ' ἄλλα ἀνασπάλλ' ἄτα. Τὰ τέρτια τ', τὴν νεγκασίαν, τὴν φτώχιαν, τὴν πείναν ἀτ' πιλέ.. ἀνασπάλλ' οὐλεν τὸν κόσμον κ' ἔναν μόνον ἐνθυμᾶται, ἵναν μόνον νουνίζ..

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντό ;.. Τίναν ;..

ΑΝΕΣΤΗΣ (κυττάζει ντροπαλὸς ἄλλο) Τὴν σεβτάν ἀτ'.. Ἐκείνεν τίναν ἀγαπᾶ.

ΚΑΡΤΕΡΗ (σκύβει νὰ πάρῃ τὴν στάμνα της) Τ' ἀχούλ' ντὸ ξεις !

ΑΝΕΣΤΗΣ Γιάτι Καρτερή ; Κὶ πιστεύς με ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιὰ ἄφες ἀτὰ τὰ καλατζία ! Ἐσεῖν τὰ παιδία ὅλεν ἡ δουλεία σουν μὲ τὰ σεβτάδες ἔν.. κ' ἐθαρρεῖτεν..

ΑΝΕΣΤΗΣ Καρτερή, τὸ τραγώδ^ν ντ' ἐτραγώδνες, τὸ κοτσάκ^ν ντ' ἐξέβε σε δψὲ 'κ ἔτον ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Ναι ! (ντροπαλά) Καὶ ποῦ ἐξέρτες ἀτό

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ἐγὼ νὰ μὴ ἐξέρ^ω ἀτό ;..
«Κάθαν ἡμέραν δ 'Αετέ^μς, πετᾶ ἐμπροστὰ σ' διμάτια μ., κάποτε θ' ἔρται μὲ τ' ἐμὲν καὶ παίσω τὰ μουράτια μ..»
'Ασ' ὅλεν τ' ἐμφόρον τὸ κοτσάκ ντ' ἐξέβεν δψέ.. Εἰσαι εὐχαριστήμέντσα Καρτερή ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Είμαι 'κ είμαι, ἡ τύχη μ' ἀτὸ ξτον. Οὖς τ' ἄλλο τ' 'Αγιανή ἀτὸ ξν' τ' ἐμὸν ἡ τραγωδία.. Θέλω^ν κὶ θέλω..

ΑΝΕΣΤΗΣ Νέψι ! ἀπούνον ὄνταν ἐτραγώδνες ἀτό, τίναν ἐνούνιζες ;

ΚΑΡΤΕΡΗ 'Εσὺ ἐπαλαλῶθες ;! Τίγαν θέλτς νὰ ἐνούνιζα ;

ΑΝΕΣΤΗΣ Καρτερή ! 'Εξέρτες ντὸ εἴπε πας δψὲ^ν ἡ γραία ἡ Σιοφορίνα : Τὰ τραγωδίας τὴ Κλήδονα κάποιον καλὸν μοίραι φέρει ἀτὰ σ' ἀνθρωπίων τὸ στόμαν.. 'Αση Κουσμετὶ τὸ χέρ^ω εἰν' γραμμένα.. καὶ καθίνας ἔχ^ω καὶ τὸ κουσμέτ'ν ἀτ !..

ΚΑΡΤΕΡΗ (σὰν σὲ μονόλογο) Τραγωδίας ! Κουσμετὶ τραγωδίας !..

ΑΝΕΣΤΗΣ Ναι.. κουσμετὶ τραγωδίας ! 'Ἐγὼ πιστεύ^ω ἀτά.. ; 'Εσύ ; 'Εσύ 'κι πιστεύ^ω ἀτά ;

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντ' ἄγνα λόγια λές δσήμιρον ἐσὺ δ παιδάς !.. Ντ' ἔχασες ἀν^τ πιστεύω γιὰ 'κι πιστεύω σὰ παλιὰλὰ τὰ τραγωδίας ;.. Τηδὲν 'κ ἐπορῶ νὰ ἐγροκῶ !

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ε κάποτε θὰ ἐγροικᾶς.. Ατώρα πέλκι νὰ μὴ πιστεὺς νιὰ σ' ε-
μέναν, νιὰ καὶ σὰ τραγωδίας.. "Αμαν, ἀμε ἐρώτα τὴν Στοφο-
ρίναν, ἔκαινε ἄμον παιδὸν ἀτς ἀγαπᾶ σε.. ἐρώτα τεν.. τηδὲν 'κὶ
χάντς.. κι' ἀτότε ίσως ν' ἐγροικᾶς ντὸ λέγω

ΚΑΡΤΕΡΗ Τ' ἀχούλ' ντὸ ζεις! "Άλλο δουλείαν 'κ' είχα..

ΑΝΕΣΤΗΣ Ναί.. ναί.. Καρτερή! "Ἐρώτα τεν κι' διότε θὰ ἐγροικᾶς γιατὶ
δονταν τραγωδεῖς τὸ τραγώδι σ', κάτιναν νουνίγς, ἄμον ντὸ νου-
νίζω κ' ἐγὼ δονταν τραγωδῶ.. τ' ἐμὸν τὸ τραγώδ..

Τ' "Αελουτρουπὴ τὸ Κουτίν εἰδες ντὸ εἶπεν: "Αετέντς σὴν πόο-
τα σ' ὀλόγερα πετῷ.. καὶ τ' ἐμὸν ἡ τρυγόνα σὴν μαχαλὰ μ' ἔχ'
τὴν φωλέαν ἀτς κ' ἐμπαίν" ἐβγαίν" ἐλέπ" ἀτέν..

ΚΑΡΤΕΡΗ (θυμωμένη) "Εσὺ δοεξιν ἔεις.. (ἀρπάζει τὴν στάμνα τῆς νὰ φύγῃ)

ΑΝΕΣΤΗΣ (τῆς πιάνει τὸ χέρι) Καρτερή! "Ἐναν ήμέραν ἀν νεγκάσκεται
ἀετέντς, ἀν ἀνεῖ τὰ φτερὰ τ' κ' ἔσται καὶ κονεύ" σὴν φωλέαν
τὴ τρυγόνας..

(ἀκούγονται τὰ τραγούδια τῶν κοριτσιῶν)

ΚΑΡΤΕΡΗ "Ανάθεμά σε στραβέ.. Ατώρα ἀν ἐλέπνε μας μοναχούς! "Αμε
χάμ' ἀπαδακές!

ΑΝΕΣΤΗΣ (κάνει ἔνα ἄλμα προς τὴν ἄλλη κατεύθυνση) Κανεὶς οὐ θὰ ἐλέπ'
μας, μόνον δὲ Θεόν, Καρτερή! "Εκεῖνος μάρτυς ἴμ! "Αετέντς
καμμίαν 'κὶ θὰ χωρίεται ἀσὴν τρυγώναν ἀτ'.. (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ 3η

ΚΑΡΤΕΡΗ (σὰν χαμένη, παρακολουθεῖ μὲ τὸ βλέμμα στὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἐφυγε
δὲ Ἀνέστης. Εν τῷ μεταξὺ ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν κοριτσιῶν)
«Αετέντς ἐπαραπέτανεν, ψηλὰ σὰ ἐπουράνια..»

ΚΑΡΤΕΡΗ Αετέντς καμμίαγ 'κὶ θὰ χωρίεται ἀσὴν τρυγώναν ἀτ'..
(κλαίει σηκώνει ἔπειτα ἀπότομα τὸ κεφάλι τῆς, βλέπει ὀλόγυρα νὰ
μή τὴν δῆ κανεὶς, κάμνει τοῖς τὸ σταυρό τῆς, σκουπίζει ἔπειτα τὰ ματιά
τῆς, παίρνει τὴ στάμνα για νὰ φύγῃ, καὶ βλέποντας πόδες τὸ μέρος
τοῦ Ἀνέστη..

'Αμῶ σε, ἀνέντροπε..

(Μπαίνουν τὰ κοριτσιά συνεχίζοντας τὸ τραγούδι σὲ εῦθυμο τόνο τὸ
διακόπτουν γιὰ νὰ ξεφωνᾶν χαρούμενα)

ΣΚΗΝΗ 4η

ΠΡΘΕΝΑ (παίρνει τὴ στάμνα ἀπ' τὰ χέρια τῆς Καρτερῆς) "Εφτὰν ντ' ἐφῆκες μας
κ' ἐπιδέβες.. Ατώρα θὰ περιμέντς, θὰ γομώνομε καὶ θὰ κλώ-
σκουμες ἐντάμαν.. (Οἱ ἄλλες ἀφίνουν τὶς στάμνες τῶν κοντά στὴ
βρύση καὶ μὲ χάχανα χανονται πίσω στὸν λόφο)

ΜΑΣΙΛΙΚΗ (ποὺ φεύγει τελευταία) Παρθένα! Καρτερή.. Εμεῖς θὰ τοπ-
λαέβουμε ὀλίγα τξιτζέκια. Νὰ φέρομε κ' ἐσᾶς;

ΠΡΘΕΝΑ "Ιντιαν θέλετεν ποιστεν;

ΣΚΗΝΗ 5η

ΠΑΡΘΕΝΑ (Κυττάζει τήν Καρτερή μὲ περιέργεια στὰ μάτια)

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντὸ τερεῖς με ἀέτς ἀτζιαῖπκα ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιὰ κᾶτ' ἀγνέσα φαίνεσαι ! "Εμ ἀλαιμέντσα, ἔμ χαρεμέντσα !

ΚΑΡΤΕΡΗ (πέφτει συγκινημένη στὸν ώμο τῆς) "Αχ Παρθένα.. ἀδελφίτσα μ., ἀν ἔξερες !

ΠΑΡΘΕΝΑ 'Αμῶ σε νεοιαξία ! Κι' ἄλλο ντὸ ν' ἔξερω ; "Αρ ὡνλια εἰπες μ' ἀτά.. "Ες ποῦ ἔς δλίγον βλαμέντσα, ἔρθεν καὶ τὸ ψεζνὸν τὸ κοτσάκ ἀπάν.. ἐπῆρες φωτίαν πιτίν πιτίνε (γελᾶ)

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιόκ.. γιόκ.. Παρθένα ! 'Εσύ 'κι ἔροτς., ἔσύ 'κι ἔροτς..

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλόν ! 'Κι ἔρω !.. Ντὸ ν' ἐφτᾶμε ! 'Εσύ πα ἀμαν 'κι ἔροτς ντὸ ἔλεγαν τὰ κορίτζια ὅνταν ἐντῶκεστὸν ἀνέφορον μὲτὴν τραγωδίαν

ΚΑΡΤΕΡΗ (περίεργη) Καὶ ντὸ ἔλεγαν;

ΠΑΡΘΕΝΑ 'Ατώρα κᾶπ' νὰ ἔτον 'Ανέστης καὶ ἔκουγεν τὴν Καρτερήν, θ' ἔθάρνεν γιὰ τ' ἔκεινον τραγωδεῖ !..

ΚΑΡΤΕΡΗ "Α.. ἀέτς εἰπαν κ' ἔκειν ;.. (σιγή) Παρθένα ὅνταν τραγωδεῖς ντὸ νουνίεις ;

ΠΑΡΘΕΝΑ (τὴν βλέπει ἔκπληκτη) Μῶσε ! 'Ατὸ πα ντὸ λόγος ἔν ;..

ΚΑΡΤΕΡΗ Πῶς νὰ λέγω σε νὰ ἔγρουκάς ; 'Λχά ! Εնψίεσαι 'ς σὸ θέρος γιὰ 'ς σὴ ποταμὶ τὴν ἄκριαν πλύντις τὰ λώματα καὶ τραγωδεῖς.

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλὸν τραγωδῶ ! Κ' ἐπεκεί ;

ΚΑΡΤΕΡΗ "Ε.. ὅνταν τραγωδεῖς ντὸ νουνίεις ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Νέψα ἔσύ ἐπαλαλῶθες ; Νουνίζω πότε νὰ τελειώνω τὴν πλύσην καὶ νὰ κλώσκουμαι 'ς σὸ σπίτι !

ΚΑΡΤΕΡΗ Κοίμαν, κοίμαν.. 'Εσύ πα ἀυον ἔμενιν εἶσαι, τηδὲν 'κι ἔροτς, Γιόκ, Παρθένα διτιν τραγωδεῖς, τὴν πλύσιν, καὶ τὰ λώματα, κι' οὐλια ἀνασπίλτις ἀτά. 'Ακ'σον ντὸ λέγω σε. Κᾶτ' ἄλλο νουνίεις

ΠΑΡΘΕΝΑ Καρτερή, οίζι μ'. Γιὰ μ' ἔσέβεν δ 'Ηλεν σὸ κιφάλσ' ; Νέ- κουτιζη ντὸ θέλτις νὰ νουνίζω ὅνταν πλύνω τὸ κατουρεμένον τὸ βρακὸν τὴ καλομάνις ἴμ ; Χὰ θᾶμαν !

ΚΑΡΤΕΡΗ Καὶ τὰ λόγια ; τὰ λόγια τὴ τραγωδί ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Τὰ λόγια, εἰν' λόγια.. (τὴν κυττάζει στὰ μάτια) "Αμαν ἔσύ τὸ κορίτσι κᾶτ' ἔπαθες ! Κᾶτ' ἔεις ἀφκὰ σὴ γλώσσα σ.. κᾶτ' θέλτις νὰ λέσ καί.. Νέψι πὲ νι' ἔξερτς, κι' ἀφς τὰ τραγωδίας καὶ τ' ἀλεπέσια..

ΚΑΡΤΕΡΗ Παρθένα, ποδεδίζω σε ! Κᾶι' ἄλλο θ' ἔρωτῶ σε.. Πιστεὺς σὰ κοτσάκια τὴ Κλήδονα ; Ντὸ λές.; 'Εβγαίνε ;

ΠΑΡΘΕΝΑ Ντὲ ἔρω ! "Αλλα ἔβγαίνε κι' ἄλλα.. Μῶ τὴν πίκα σ ! (γελᾶ) 'Ατώρα ἔγροικσα.. 'Εσύ.. ἐπέμνεν δ νοῦς σ' σὴν τραγωδία σ'. Σὸν ἀετηόν.. Λές τὸν ἀεητὸν καὶ νουνίεις τὸν 'Ανέστην, κ' ἔθαρρεις ἄλλ' πα κᾶτιναν νουνίζνε (γελᾶ). "Εῖ μωρόπον !

ΚΑΡΤΕΡΗ Μή γελάς Παρθένα.. "Εγώ μόνον 'κ είμαι | "Ανέστης πα ὄνταν
τραγωδεῖ κάτιναν νουνίζ" ..

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιὰ σ' ἀχούλη λύγεβετεν.. ἀτὸ ἔξεο" ὅτο.. Καὶ τίναν νουνίζ" :

ΚΑΡΤΕΡΗ "Εμέναν ! ..

ΠΑΡΘΕΝΑ Πέλκι... "Αμαν ἀπὸ ποῦ νὰ μαθάν? ἀτὸ κανεῖς.

ΚΑΡΤΕΡΗ "Εκείνος εἶπεν ἀτό!

ΠΑΡΘΕΝΑ Καὶ 'ς ἵναν :

ΚΑΡΤΕΡΗ (βλέπει ὀλόγυρα) Σ' ἐμέναν !

ΠΑΡΘΕΝΑ Γιδη τζιάνονυ ! Πότε ; .

ΚΑΡΤΕΡΗ 'Αχα : ἀτώρα ! προτοῦ νὰ ἔρχεστεν.. Τὰ λόγια τ' ἀκόμαν
θοῖζε σ' ώτία μ', "Εθαρρῶ ἀκόμαν ἀκού' ἀτόν;

ΠΑΡΘΕΝΑ (σοβαρά) Καρτερή.. "Ερθες μοναχέσα ν' ἐνταμωντες τὸν 'Ανέ-
στην! "Εσύ ἐπαλαλῶθες;

ΚΑΡΤΕΡΗ "Εօδα ν' ἐνταμὼν ἀτόν! "Ἐπόρεσες κ' ἐνοῦντσες ἔναν ἀγοῖκον
πράμαν; Καὶ ποῦ ν' ἔξερα ντὸ θὰ ἔτον 'ς σὸ πεγάδ"; ..

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλόν! Καὶ ντὸ εἰπετεν; Ντὸ εἴπε σε;

ΚΑΡΤΕΡΗ Παρθένα δοκίσκεσαι ντὸ θὰ κρατεῖς ἀτὸ μυστικόν;

ΠΑΡΘΕΝΑ Πέ.. Πέ καὶ ἄφς τὰ δοκούς. Τὴν καρδία μ' ἔξερτες ἀτό;

ΚΑΡΤΕΡΗ 'Ο ἀετέντες, είπε με, καμμίαν κι θὰ χωρίσται ἀσήν τρυγώναν ἀτ';

ΠΑΡΘΕΝΑ "Άλλο;

ΚΑΡΤΕΡΗ "Άλλο τηδέν.. κ' ἐποδρήφτασεν.. "Ἐκουσέφταν τὰ τραγωδίας ἐσούν
κ' ἐδέβεν πλάν.. ὀλίγον κι' ἄλλο ἀν ἔργεβετεν.. (ἀναστενάζει)

ΠΑΡΘΕΝΑ (σκεπτική) Καλά.. τζίπ καλά ἐποίκεν, καὶ 'κ εἴδε σας κανείς!
θὰ ἔβγαινεν τ' ὄνομα σ', σὰ καλὰ καθούμενα..

ΚΑΡΤΕΡΗ Γιατὶ νὰ ἔβγαινεν τ' ὄνομα μ', ἀσοῦ δοκίστεν πῶς θὰ πέο"με.
Λές.. νὰ μὴ κρατῇ τὸν λόγον ἀτ' ἐκείνος ...

ΠΑΡΘΕΝΑ (τὴν χαϊδεύει) Μ' είσαι τζεχέλκον! Κρατεῖ 'κι κρατεῖ τὸν λόγον,
ἄτ', γιατὶ ν' ἀκουσέβκεσαι; Τουςμάν πολλοί! Καλλίον κανείς
νὰ μὴ ἔξεο' τηδέν.. "Ειμέναν είπες ἀτό.. κανίναν ἄλλο τηδέν μὴ λές,
(ἀκούεται τὸ τραγούδι τῶν κοριτσιών ποὺ γύριζουν)

«Τὰ οάχια ἐπρασίντζανε κόκκινα καὶ μαβία,

•Τὸ αίμαν τοέχ ἀσήν καρδιά μ' ποτάμια καὶ κρενία..

(Μπαίνουν στὴ σκηνὴ μὲ λουλούδια κι ἀγριόχορτα στὴν ἄγγαλια·

Τὰ βάζουν χάμω καὶ πάνε στὴ βρύση γιὰ νερό μὲ τὶς στάμνες)

ΠΑΡΘΕΝΑ Κορίτζια πολλὰ ἔργεψαμε: "Αετε γομώσιεν ἀγλήγωρα, κι' ἄς πᾶμε
(ἀκούγεται τὸ τραγούδι τοῦ ΒΕΒΑΙΑ).

Πάει διμάλια, πάει διμάλια τ' δοταρότα τζ ἀρνομάλια

τὰ Κρωμέτκα τὰ κορτσόπα γίνταν ἔμορφα νυφάδια..

ΣΚΗΝΗ 6η

(Μπαίνει δι Βέβαιας φορτωμένος μ' ἔνα τεράστιο καλάθι (ταγκεκάλαθο) μὲ
τὴν «καρμενέτσαν» στὸ χέρι. Πάνω ἀπ' τὸ καλάθι προβάλλει μιὰ στάμνα).

ΚΑΡΤΕΡΗ Θεῖο Βέβαια (πάει νὰ τὸν βοηθήσῃ) ἐσκοτῶμες μὲ τ' ἀγοῖκον γι μάρο".

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Θεῖο, ντ' ἀραιευς ἀδικιάν :

ΒΕΒΑΙΑΣ (τροχωρώντας πρὸς τὴν πόρτα) Ντ' ἀραιεύω ; Βέβαια.. ἔρωτα την
θέσια σ'.. τὴν τξιαζούν.. τὴν Στοφορίναν.. (κάθεται οτὸν μπαγκο)
"Ωλ.. ἐσποτώθα.. (τὰ κορίτσια προχωρῶν καὶ τὸν ξεφορτώνουν)
"Αλλ' ο' ἄλλο τὸν κόσμον θὰ βισανίουνταν, βέβαια, ἀσφαλῶς
"Ἐωσφόριν.. ἔγω ἀδὰ ἐστεφανώθ ἀτόν.. νὰ καβουρεύ με ζων
τανόν.."Αφορισμέντασα..

ΚΑΡΤΕΡΗ Θεῖο λελεύω σε, γιατὶ λὲς ἀγοῖκα λόγια, γιὰ τὴν πιπή μὲ τὴν
μάρσαν ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Τὴν μάρσαν ! βέβαια, ἔσύ πα θελκὸν "κ εἰσαι ; μὲ τ' ἐκεῖνεν δη
σύρτε ! ἀμῶ τὴν πίστν ἔοοῦν !.. Νέκουτζη ἐλέπς ἀγοῦτο
(δείχνει τὸ καλάθι) Πέντε πατουμάνια ὑλιστόν ! Πέντε ! (μιμεῖται
γυναικεία φωνὴ) Κομενόχρονε, ἔπαρ κι' ἀμε ἀγοῦτο.. τ' ὑλιστόν
σὴ Πελαγίας.. δσονπόσον θὰ χρωστοῦμ' ἀτό.. (γελοῦν) Ντὸ γ' ο
ποίνα ; Βέβαια ἐφορτώθ' ἀτό.. κ' ἔχπαστα... ἀμαν ποῦ ν' ἀφίν
με ; ἔτρεξεν ἔβαλεν ἀπὸ πὰν ἀσὸ ὑλιστόν τὸ σταμνίν ἀτο.. ν
φέρο' ἀτεν κρύον νερόν, ἔδώκε με καὶ τὴν καρμενέτσαν νὰ κλω
θω τὸ μαλλίν ἀτες.. Πολλὰ ἀμαρτίας ἔχω ο ζαβαλήσ..
ό Θεὸν πα, βέβαια, ξαῖ ἵκι τζίζ με..

ΚΑΡΤΕΡΗ (χαϊδεύοντάς τον) Ναὶ ἀμὰν μὲ τ' ἀτὰ κι' ἀτὰ θὰ πᾶς ἀπέστροψ
Παράδεισον.. Θεῖο.

ΒΕΒΑΙΑΣ Ντὸ νὰ λέγω σε, ναὶ ρίζα μ, σὸν Παράδεισον δουλείαν "κ εἴη

ΚΑΡΤΕΡΗ Ντό, "κι θέλτες νὰ πᾶς σὸν Παράδεισον θεῖο ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια καλὸν ἐν' δ Παράδεισον. 'Αμὰν ντὸ ν' ἐφτώγω ἐκεῖ
νάμεσα σοὶ ξέγυτ'ς ; ἐκεὶ ίναν Κρωμέτεν νὰ εὐρίκω "κ ἐν.. Με
τὰ ψέμματα καὶ μὲ τὰ βλαστημάτια οὐλ' ἀτούν "σ στὴν Κόλασι
ἔβρισκονταν...

ΠΑΡΘΕΝΑ Τεμὲκ ἔσὺ πάρακαλεῖς τὸν Θεόν νὰ στείλ' τ' σε στὴν Κόλασι
ΒΕΒΑΙΑΣ Σὴν Κόλασιν; 'Επαλαλῶθες ; Θέλτες ν' ἀνταμώνω καὶ σ' ἄλλο
τὸν κόσμον τὴν Στοφορίνη μ.. Γιόκ.. γιόκ.. ρίζα μ.. Λιαζ..
τέλ.. (γέλοια)..

ΠΑΡΘΕΝΑ Θεῖο βέβαια ! Τὸν Παράδεισον "κι θέλτες, σὴν Κόλασιν "κι πᾶς,
ντὸ θ' ἐφτάει σε κι' δ Θεόν ;

ΒΕΒΑΙΑΣ "Εκεῖνος, νὰ λελεύ ἀτον ἔγω.. ἔξερ.. "Εξέρο" ντὸ θ' ἐφτάει.. Καὶ
θαν βράδον, κουφὺ ἀσὴν Στοφορίναν, ψολικῷ ἀτὸν ἔναν χάριν.

ΠΑΡΘΕΝΑ Ντὸ ψιλαφᾶ; ἀτόν ;

ΒΕΒΑΙΑΣ (σᾶν μυστικό). Ν' ἀφίν' με ἀδά.. σὴ Κρώμ.. Ντὸ δουλείαν ἔχω
ἔγω σὸν Παράδεισον, γιὰ σὴν Κόλασιν.. 'Εμὲν τὴ Κρώμ.. κα
νεῖται με.. βέβαια !! (γελοῦν δλ..) Νέησα.. ἀτώρι γομῶστεν.. κα
τὸ τεστί μ, γιὰ τ' ἐκεῖνεν τὴν κοχράνα μ.. (χτυπά στὴν πόρτα)

ΚΑΡΤΕΡΗ Κανείς" "κ ἐν ἀπέσ' θεῖο Βέβαια.

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ε ! έμορφον δουλείαν ! .. 'Ατώρα θά κάθουμαι και περιμένω κ' έκείνε ξάν θά λέει με τεμπέλ'.. Κορίτσια θὰ έχω σας μαρτύρτες..

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Θείο... Θὰ πώγω έγώ τὸ νερόν καὶ θὰ λέγω τὴν θεία μ' ντὸ περιμέντ'ς νὰ έσται ο Γιάννες..

(Μπαίνει ο ΓΙΑΝΝΕΣ, δύσθυμος καὶ άμιλητο

ΣΚΗΝΗ 7η

ΒΕΒΑΙΑΣ Τὸν σκύλον ἀγγεψον καὶ τὸ μαγκούνον ἀτ' χαζήο ποῖσον !

ΠΑΡΘΕΝΑ Καλῶς τὸν ἔξαδελφο μ'.

ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπε, «οὐλ' ο' ἐμέτερο μ' ἐμεῖς σῇ γειτονίαν». "Εφερα τ' ὑλιστόν.. κ' ἐκάτσα καὶ φυλάττ' ἀτό..

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Η μάνα μ'.. ἐνέσπιαλλεν τ' ὄσπιτν ἀτς.. 'Ακόμαν' κ' ἐγύρισεν ἀσὸν Παρχάο.

ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπαι νὰ μὴ ἐσυρεν ἀτὲν κανείς, καὶ χτεσκεσαι καὶ κύρ.

ΓΙΑΝΝΕΣ Ποῦ ἄγοικον τύχην. (ἀνοίγει μὲ κλειδὶ τὴν πόρτα, φέρνει μέσα τὸ καλάθι, κ' ἐπειτα τὸ βγάζει πάλιν ἄδειο έξω, καὶ τὸ βάζει σ' ἄλλη θέσι μαρούτερα).

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιάννε σὰ πέντε πατουμάνια ὑλιστὸν καρδί, ἐναν ζακόπον καὶ δεῖς;

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Ατώρα, θείο Βέβαια. (μπαίνει μέσα).

ΣΚΗΝΗ 8η

ΒΕΒΑΙΑΣ Κάτ' στενοχωρεμένον ἐν' ἀγοῦτο τὸ παιδί;

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιλὰ λέσ! Κελημέρα πα κείτε μας.. 'Ατζιάτα ντὸ έχ. Θείο Βέβαια γιὰ ἐρώτα τον.. ντ' ἐπαθεν;

ΒΕΒΑΙΑΣ Μαυροχόρτζια, ντ' ἐχούτεν μὲ τὴ Γιάννη τὰ ιυραννίας;

ΠΑΡΘΕΝΑ Κιὰ ἔξαδελφό πο εν' θείο! Πῶς ντ' ἔχασα; (βγαίνει ο Γιάννες μὲνα ποτήρι φακέ, ποῦ τὸ προσφέροι άμιλητος).

ΣΚΗΝΗ 9η

ΒΕΒΑΙΑΣ (τὸν κυτάζει ἔρευνητικὰ) Σὴν δεία σ' Γιάννε (πίνει) Νέπε ν' ἐλέπες ἐμέναν, γιὰ ἔκεινο τ' ἀγορευτὸν τὴν Στοφορίνα μ', καὶ νὰ τζιλώνται, ἐγοοικῶ ἀτό. Βέβαια. 'Αιμαν ἀγοῦτα τὰ τρανταφυλλα, δύπου εύφοινταν, γελοῖν καὶ τὸ πέτρας, ἀνοίγνε οὐλια τὰ καρδίας.. τζιτζένια! Βέβαια.. χαρᾶς τζιτζιένια.. Γιάννε! (σοβαρά) Ναί, καλὰ λέσ! 'Αιμαν δυταν φοᾶσαι γιὰ μ' μαραίνεται κανέναν..

ΒΕΒΑΙΑΣ (εκτληχτος) Ντὸ εἶπες.

ΠΑΡΘΕΝΑ Γιάννε, ντὸ λόγος ἐν' ἀτό;. Γιὰ τίναν εἶπες ἀτό..

ΓΙΑΝΝΕΣ (στενοχωρημένος) Λεκεύω σας. 'Ολίγον στεναχωρεμένος θίασι.. καὶ ντὸ λέγω καὶ ξέρω.. Ποδεδίζω σας... ἄλλο τηδὲν μ' ἐρωτᾶτε με.

(Μπα' νει άναστα ωμένος δ 'Ανέστης Τρέχει στὸν Γιάννη και τη πιάνει ἀπ' τὸν γιακά. Τὰ κορίτσια ἀνήσυχα μαζεύονται κοντά τῷ βρύση και μιλοῦν δίχως νά ἀκούωνται. 'Ο Βέβαιας σκεπτικός.)

ΑΝΕΣΤΗΣ Γιάννε, σωστὸν ἔν;

ΓΙΑΝΝΕΣ (μὲ συμπόνοια) Θὰ λέγω σε.

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ατὸ ντ' ἔξα σωστὸν ἔν; Τὴν πίστη σ' ἀν ἀγαπᾶς. καλάτεψεν.

ΓΙΑΝΝΕΣ (τραβώντας τὸν πρὸς τὸ προσκήνιο) Νέπε μὴ κουνεῖς.. Θ' ἀκούγει μας κ' οἱ ἄλλοι!.

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ολαν, ἀς ἔν γιὰ τὴ κυροῦ σ' τὴν ψήν.. Πὲ ντ' ἔξεργεν. Ίντσαν θέλτες ἀς ἀκούει μας..

ΓΙΑΝΝΕΣ (έξαριθμενοι δι τὸν ἀκοῦν) "Οσήμερον οἱ μειζοτέροι γωγί εἶχαν συνεδρίασην σὸν σκολεῖον καὶ ἀσοῦ ἐτελείωταν οὐστερνά, δ 'Λάζαρον τὴ Χατζηνούφορι, λέει τὸν πατέρα σ' εἰς Θόδωρες ἐφέντη, δεκαοχτώ χρόνια ἐμπροστά, ὁψενὸν ἡμέραν ἔχαραξες τὸ κουνίν τὴ παιδί μ'.. 'Ο Θεὸν ἐδῶκε μας χρόνια ἔζησαμε οὓς τ' ἀτώρα.. Ντὸ λές; Νὰ περιένωμε κι' ἄλλο, γάρ σαμ νὰ στεφανόνωμ' ἀτὰ καὶ παίρομε κι' ἀτὸ τὸ μουράτι.

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Αγοῖκα μουράτια, ἀναθεμά... Κ' ἐπεκεί ;

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Ο πατέρα σ., δ μαῦρον, δμον ἐδάσεψεν. Οἱ ἄλλοι ἀμάλησαν τὰ καλορρίζικα καὶ τὰ εὐχάντας..

ΑΝΕΣΤΗΣ Κι' δ πατέρα μ' ;

ΓΙΑΝΝΕΣ Ντὸ ν' ἐποίνεν! 'Εδέχκουστον τὰ καλερρίζικα, καὶ ἔπινεν καὶ ἔκεινος μὲ τ' οὐλτες.. Σὸ τέλος ἐσκώθαν κ' ἐδέβιν πλάνη. 'Εγώ ἐστάθα κ' ἐρώτεσα τὸν πατέρα σ' ντὸ ν' ἐφτώγω.. 'Αμαλετει πέ τὸν 'Ανέστη μ', νὰ ἔρται ἀμάλη σὴ πεθεροῦ ἀτ..

ΑΝΕΣΤΗΣ (έξω φρενῶν, μὲ ἀγρια φωνή, πιάνοντας τὸν Γιάννη ἀπ' τὰ δυού μπράτσα) Κόφον τὴν λαλία σ'.. ἀμῶ τὴν πίστην ἐσούν. 'Εγώ κανίναν πεθερὸν κ' ἔχω (έντρομοι προστρέχουν δλοι)

ΓΙΑΝΝΕΣ (χαϊδεύοντας τὸν, συγκινημένος) 'Ανέστη ήσύχασον' μὲ τὰ κανίσματα τηδὲν κι γίνεται..

ΑΝΕΣΤΗΣ (πέφτει στὸν δμο τοῦ) "Αχ Γιάννε.. Γιάννε.. ἀδελφόπο μ..

ΒΕΒΑΙΑΣ Μῶ σας παιδία.. λελεύω σας ντ' ἐπαθετεν;.. (τραβᾶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ τὸν 'Ανέστην) 'Ανέστη.. τὴν πίστη σ'. κλαῖς; Βέβαια χὰ θὰ παλαλοῦμαι.. Γιάννε... ντ' ἐπιθεν 'Ανέστης :

ΓΙΑΝΝΕΣ Τηδὲν κ' ἐπαθεν.. Θεῖο.. μὴ τυριαννίεσαι.. τηδὲν. (τοῦ κάνει νεῦμα)

ΒΕΒΑΙΑΣ (στὰ κορίτσια) "Αετε τὰ πουλόπα μ'. 'Εσεῖν ἀμείτεν..

ΠΑΡΘΕΝΑ Θεῖο ντ' ἐπαθεν δ 'Ανέστης.. ἔγέμ' ἀπάν ἀφιά.. ἔγώ ἂ; ἀπομένω.

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιόχ ζίζα μ', γιόχ, βέβαια.. ἀμον ντ' δμοιάς.. γυναικῶν δουμεῖς 'κ ἔν ἀτό.. ἀετε, ἀμείτεν σὸ σπίτ.. καὶ κανάν τηδὲν μὴ λεπεν.

ΣΚΗΝΗ ΙΙη

(Μπαίνει καταχαρούμενος δ 'Ηρακλῆς)

ΗΡΑΚΛΗΣ (φωναχτά) Καλοορίζικος 'Ανέστη.. καλοορίζικος.. ἀφορισμένε όταν κεράεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ (πετιέται και τὸν πιάνει) Σους χτήνον.. 'αμόπιστε.. (τὸν ἀπειλεῖ μὲ σφιγμένη τὴ γροθιά) κόψων τὴν λαλία σ'.

ΗΡΑΚΛΗΣ "Ολαν ἔσυ ἐπαλαλῶθες ; 'Απόψ" σουμαδέφκεται 'Ανέστης καὶ νὺ μὴ λέγ' ἀτὸν καλοορίζικι.. 'Εσυ ἄν" κι ξέρτος ἀτό.. ἐγὼ ντὸ καπατέ ἔχω ; ἀπόψ δίγνε σουμάδια.. τά !

ΠΑΡΘΕΝΑ Δίγνε σουμάδια .. καὶ σίναν;

ΓΙΑΝΝΕΣ Νέκουτζη ἄφ; τὸν ζεβζέκ.. μη ἀκοῦς τὸν παλαλέν !

ΗΡΑΚΛΗΣ (γελᾶ) Γιὰ τέρεν τὸν ἔξυπνον!.. Σουμαδέφκεται ἀπόψ.. σὴ Λάζιος τὴ Σαμαναντέτε τὴν Καλλιόπην.

ΠΑΡΘΕΝΑ "Οι ν" ἀοιλοι ἔμεν ! (τρέχει καὶ ἀγκαλιάει τὴν Καρτερή, τὴν ωσα πού ἔκεινη τοικλίζει).

ΚΑΡΤΕΡΗ Μάγα ! (πέφτει στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Παρθένας, ἐνῷ τὴν ἴδια στιγμὴ δ Γιάννες δίνει δυὸς χαστούκια τοῦ 'Ηρακλῆ. Την Παρθένα καὶ τὴν Καρτερή πλησιάζουν καὶ τ' ἄλλα κορίτσια 'Ο 'Ηρακλῆς κρατᾶ τὰ μάγουλά του καὶ βλέπει γύρω σαστισμένος τὴν γενικὴ ἀναστάτωση τὸν πλησιάζει ὁ Βέβαιας)

ΒΕΒΑΙΑΣ 'Ανάθεμά σε χαιβάν ὅγκη χαιβάν ! Πάντα χτῆνον ἔσ.. ἀμέν ἀτώρα τζιμ ἐνεργίαστε σε.. Φτού. (τὸν οποώνει) Χάθ* ἀπαδακές γαιδάρια..

ΗΡΑΚΛΗΣ (ψευτοκλαίοντας φεύγει) Ούτις θὰ λέγ' ἀτό.. Θ ἐγκιλῷ σε καὶ σὴν Στοφορίναν.. Θὰ ἔλεπς ἀτό.. (ἀναφυλλητά) Μὸντο εἴπα καλοορίζικα, ἔφαγα δύο όσμιορέμις.. εἰπαν ἔμε καὶ.. γ ἰδάρο.. "Ιτς ὅλμάσα ἀς ἔλεγαν ἔμε «γαϊδαρον». ἀνάθεμά σε Βέβαια, γιόκ.. «γαϊδάρα»... (φεύγει μ' ἀναφύ λιτά)

('Ο Βέβαιας πλησιάζει συγκινημένος τὰ κορίτσια, καὶ χτυπώντας την Παρθένα καὶ τὴν Καρτερή στὸν ώμο)

ΗΝΗ Ι2η

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ἄετε γιαβούπα μ'.. ἀμείτεν.. κι' ἀτὰ ντὸ εἶπεν ο ζεβζέκς ο 'Ηρακλῆς.. βέβαια.. φουτσάνια εἰν.. Ξάι.. μὴ πιστεύετε ἀτά.. Καρτερή οίσα μ'.. 'Εσυ τὴν Στοφορίναν πολλὰ ἀγαπᾶς ἀτέν.. ἔξερ.. ἀτό.. ἀμε πὲ υτεν, πολλὰ 'κι θ' ἀργεύω (φεύγοντας τὰ κορίτσια)

ΣΚΗΝΗ Ι3η

Γιάννες—Βέβαιας—Ανέστης

ΑΝΕΣΤΗΣ (βλέποντας πρός τὸ μέρος τῶν κορίτσιῶν) Μόνον ντὸ κ' ἔλιγο-θύμεσεν !

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Κ ἔπερπεν ν' ἀκούῃ ἀτό, ἀέτις ἀναχάπορα..

- ΑΝΕΣΤΗΣ** Κάποτε θ' ἔκουεν ἀτό... Τὴν πίστη σὸν ἔναν ὥραν καὶ ἐν τῷ
ἔσυρά τεν τὸν λόγον... "Ολεν ὁ κόσμον τὸν ἐμέτερον ἔτον.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ντὸ λόγον 'Ανέστη;.
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Τὸν λόγον τὴν καρδίας ἴμ.. Πόσον καιρὸν ἐπερμένα ἀτὸ τὴν
σειράν... Νὰ μὴ ἐπροφτάνα !!
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Ανέστη! ἀσιū λές τηδέν καὶ ἐγροίκσα!
- ΑΝΕΣΤΗΣ** 'Εδώκα τεν δόκον νὰ παίρῃ ἀτέν! "Εγροΐξες; "Ωρίστα!..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Ωρίστες!
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ναι ῥίζα μ', ἐμέναν ξένον μη ἔχετε με καὶ καὶ λέτε με ντο γεντον;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Γαὴ Βέβαια, δὲ κύριο τὴν 'Ανέστη, κάποτε ἐκοτσακίασεν τὸ κοινὸν τὴν θυαγατέρας τὴν Λάζαρε...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τη Χατζηνούφοιε... 'Εξέρῃ ἀτό..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ε! δύσημερον ἐδώκαν καριάρ, ν' ἐφτάγνε ἀπόψ' τὰ σουμάδια!..
'Εγροΐξες; Καὶ ἔστειλαν ἐμέντιν νὰ ἔρχουμαι παίρω τὸν 'Ανέστην καὶ νὰ πάμε σὰ πεθερά.., 'Ατώρα νυῦντσον.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια, βέβαια σκῶν² νούνισμαν καὶ πολλὰ νούνισμαν; "Εν τὸν 'Ανέστη δόκον.., ἐν καὶ ἀτὸ τὸ εὐλογημένον... βέβαια ἔκσετεν ἔκεινο τὸ «μάνα»;... ποῖος ἐπορεῖ νὰ παρηροᾶ το; Χα ἀφορισμένον δουλείαν... Κι ἀσ' ὅλον τὸ τζετίν ἐν τὸ ναμοὺς τη Θόδωρε... τὸ χάραγμαν τὴν κουνί, καὶ ὁ λόγος ντο ἐδῶκεν ἀπόψιν.
- ΑΝΕΣΤΕΣ** (ἄγρια) "Ονταν ἔχαραζαν τὸ κουνίν ἐμὲν καὶ ἐρώτεσαν.., 'Ατώρα
ἐγώ πα, κανὰν ν' ἐρωτῶ καὶ εἰμαι.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια, βέβαια, ἄμαν γιὸκ ῥίζα μ!! 'Αση πατέρα σὸν τὴν βουλὴν καὶ ἐπορεῖς ν' ἐβγαίντες... καὶ τὸ χάραγμαν πα ἔναν μυστήριον ἐν βέβαια.., Κι ὁ Θόδωρον ν' ἀρνεῖται τὸν λόγον ἀτο καὶ ἐπορεῖ.. καὶ καὶ πρέπει.. Βέβαια, ίνας ἐφέντης ἐν.. καὶ πρέπει..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** 'Οτότε τεμὲν πρέπει ν' ἀρνοῦμαι ἐγώ τὸν λόγο μ! ἔ; "Εγώ δὲ
δὲλαν ἀν καὶ κρατῶ ἐγώ τὸν λόγο μ'.. ἐξέστεν ντὸ κακὸν θάγινεται; "Εκείνε πα θ' ἀποθάνεις καὶ ἐγώ πα νὰ ζῶ καὶ εἰμαι!"Ορκιον παίρω σὸν Θεκν...
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Εστὰ 'Ανέστη ἔστά.. "Αφς τὰ δόκους.. κρίμαν ἐν...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια καὶ ἐν κρίμαν.. 'Αμαν ἐν καὶ δὲ πασά μ' δὲ Λάζαρον ποῦ περιέναι ἀκλερον καὶ ἔκεινος τὸπ γαμπρόν.. "Αέτες καὶ ἐν;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ναι... τὸ χαμπέρον ἐγώ ἔφερα το.. ἀτώρα περιέναι καὶ τὸν γαμπρόν.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Περιέναι! βέβαια.. ντὸ ν' ἐφτάμε! 'Ασοῦ περιέναι.. ἀς περιέναι ὕσπου νὰ τεροῦμε καὶ δλόγερα..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Οσον—πόσον.. Μὲ τὸ πέριμεν τηδέν καὶ γίνεται..

ΒΕΒΑΙΑΣ Πώς 'κι γίνεται! βέβαια! Είδες έπειρμέσεν δεκαοχτώ χρόνια κι
άπόψη έτοι μάζ σουμάδια.. 'Αέτες 'κι έν; Νέισα... Γιάννες έει φαίνει;
ΑΝΕΣΤΗΣ Θεῖο Βέβαια... λελεύω σε, άτώρα φαίνει σειρά 'κι έν.
ΒΕΒΑΙΑΣ Τζιάννουμ ̄σον τέον τὴν δουλεία σ'. (στὸν Γιάννεν) φέρον
έναν φαίνει.

ΓΙΑΝΝΕΣ Καλὸν θεῖο... "Αιον ντ' ἀγαπᾶς...

ΒΕΒΑΙΑΣ "Αφερουμ.. (δι Γιάννες μπαίνει στὸ σπίτι) 'Ο Βέβαιας πιάνει τὸν
'Ανέστη ἀπὸ τὸ χέρι) 'Ατώρα ̄σον ἔλα κάθικα.. πολλὰ ἐστάθεις
δλόρθα ἀμον καζυύλ... βέβαια.. ἔνεγκαστιες.. ἀμαν 'κι θ' ἀπο-
θάντες.. 'Εγώ κανὰν ̄σουν 'κι θ' ἀφίνω ν' ἀποθάν.. Ντὸ νά
λέγω σε.. νεριάσκουμει τὰ λείμψανα..

ΣΚΗΝΗ 14η

ΒΕΒΑΙΑΣ (ἀλλάζει τὸ κοροϊδευτικὸ ὑφος καὶ μὲ κάποια σοβαρότητα) Νέπαι
ἀφορισμενόπεν, ̄ν πολλὰ καιρὸς ντ' ἀγαπᾶς τὴν Καρτερήν
ΑΝΕΣΤΗΣ Ντ' ̄ξερω! 'Ασ' ̄γεννέθα κι' ἀν..

ΒΕΒΑΙΑΣ 'Ασ' ̄γεννέθεις κι' ἀν! 'Ασκολσουν! "Ε ̄σον ἀτότε, ἀσὸν κύριες
κι' ἀλλ' ἀγλήγωρα ἔχαραξες τὸ κουνίν ἀτε.. Βέβαιη, θ' ἐφτάμε
τὴν λογαρίαν καὶ.. βέβαια.. καὶ..."Α.. ἀλλο ντὸ θ' ἔλεγα;
Ναι.. Καὶ ̄κείνε.. ή Καρτερή.. ̄κείνε ή διεστραμέντα πα
ἀγαπᾶ σε;

ΑΝΕΣΤΗΣ 'Ατὸ 'κι ̄έρο ἀτό..

ΒΕΒΑΙΑΣ Νὰ ̄ξερένεται ήτζεγκέ σ'. Βέβαια ὅνταν ̄μαθεν ντὸ σουμιδέφ
κεσαι, ἀσὴν χαρὰν ἀτες ̄λιγοθύμεσεν, βέβαια.. λοπούτ!
(Μπαίνει δι Γιάννες μὲ μποτίλια, ποτηράκια καὶ ἔληξ)

ΣΚΗΝΗ 15η

ΓΙΑΝΝΕΣ (βάζει τὰ δσα ἔφερε πάνω σὲ μιὰ πέτρα, κοντά στὸν Βέβαια)
'Αχα ταὴ καὶ τὸ φαίνει..

ΒΕΒΑΙΑΣ (σερβίρεται μόνος του) "Ε ἀτώρα δ, πίνωμε ἀπ' ̄έναν κ' ἐπειεὶς
τεροῦμε ντὸ θ' ἐφτάμε.. (προσφέρει στὸν 'Ανέστη)

ΑΝΕΣΤΗΣ (ἀρνεῖται νὰ πάσῃ) Εὐχαριστῶ θεῖο, 'κι θέλω..

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιόκ 'Ανέστη! Θὰ πίντες.. (τὸ δέχεται) "Έναν μόνον! Τὸ πολλὰ
τὸ φαίνει κοιμίζει τ' ἀχούλ.. βέβαια.. 'Αμαν τ' ὀλίγον ̄φτάσει
κι ἀλλο γνωστικὸν τὸν ἀνθρωπον.. (ἀφοῦ πίνει) "Ατώρα ̄φθεν
ή σειρά καὶ σὸ νούνισμαν (φέρνει βόλτα)

ΓΙΑΝΝΕΣ Ταὴ Βέβαια μὴ ἀνασπάλλεις ντὸ περιμένε τὰ πεθερά κι' δι θεῖο μ'.

ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια βέβαια περιμένε.. ἀτὸ ἀνασπάλκεται καμμίαν; Ίσα ίσα
ἀτὸ τριγυροκλώσκεται ἀδαπῆς σὴν γαβάναν (δείχνει τὸ κεφάλι
του, σηκώνεται καὶ φέρνει βόλτα, καὶ ξαφνικά) 'Ανέστη, ̄εις τὸ
φεβόλι σ' ;

ΑΝΕΣΤΗΣ Ναι ἀπάν ̄μ ̄χει ἀτο! Ντὸ ν' ἐφτώγο ἀτό!

- ΒΕΒΑΙΑΣ** Βέβαια.. οεβόλ' ἐν τηδὲν κὶ γίνεται.. νιὰ φαγίεται καὶ νιὰ
"Αμαν ἄξον.. (κάθεται καὶ βάζει ωκεί μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του) Οὐ
λέγω σας ἔναν μυστικὸν ἀμαν κανίναν μὴ λέτ' ἄτο." Οὐταν ποὺ
ΓΙΑΝΝΕΣ αλέωκουμαι ἀσὰ ἀπιτάγματα τὴ Στοφορίνας ἔξερετεν ντ' ἐφτώγῳ
ΒΑΒΑΙΑΣ Θεῖο Βέβαια.. περιμένε μας.. πολλά μ' οὐχατουρεὺς τὸν λόγοι
Τσαραπίζω τὸ χέρι μ', γιὰ τὸ ποδάρι μ', ἐφτώγῳ τὸν ἀρρωστού
καὶ 'κ ἐβγαίνω ἀσὸ σπίτ'.. ἔναν δύο - τρία ἡμέρες, ὥσπου γα
ἀπονεγκάσκουμαι καὶ ἀρωθυμῶ τὰ στράτας... Λύνω ἀτότε τα
πανία ντὸ ἔχω δεμένα ἀπάν' σὴν γερά μ', τέαμ, καὶ (γελᾶ)
ΑΝΕΣΤΗΣ Θεῖο Βέβαια τὸ χατήρι σ' τρανὸν ἔν, ἀμαν γιὰ μασχαρίας καὶ όρος
'κ ἐν ἀτώρα!.. Γιάννε.. (Θέλει νὰ παρασύνῃ τὸν Γιάννεν)
ΒΕΒΛΙΑΣ (τὸν πάνει) "Εστὰ 'Ανέστη.. ἔ.. τζεχέλ! "Ατὰ μασχαρίας κ'
ἀτὰ διασκαλίας εἶνε.. "Ατώρα θ' ἐγροικᾶς.. βέβαια.. (βλέπει δύο
γυρα) Θὰ κάθεσαι ἀέτες (κάθεται καὶ δείχνει δ, τι λέγει) θὰ βάλτε
τὴ οεβ· λί σ, τὸ μουντζούνρ ἀδακά (δείχνει τὸ πρόσθιο μέρος τοῦ
μηροῦ) ἀέτες σὴ σούραν τὶ ζίπιας καὶ... βέβυτα θὰ τζιακεύ
μπούμ! ἔ θὰ καίει τὴν τζόχαν, θὰ χαντζεύ δλίγον καὶ το
πετσίσ σ'.. βέβαια...
ΑΝΕΣΤΗΣ Κ' ἐπεκεί ;
ΒΕΒΑΙΑΣ (σκάει στὰ γέλοια) Κ' ἐπεκεί... (βλέπει πῶς δὲν κατάλαβαν) "Ολαν
ἔσειν ξαϊ 'κὶ κόφτ δ νοῦς ἔσουν; "Ασὸν Ζεβζέκ τὸν 'Ηράκλην
καὶ χίρ ἐγένεστεν... βέβαια.. Κ' ἐπεκεί θὰ τρέχω σ' σὴν μα-
χαλάν.., θὰ λέγω πῶς ἐπέρεν φωτίαν τὴ 'Ανέστη τὸ πιστόφ, α-
τια ἐτοιμάσκουτον νὰ πάῃ 'ς σὰ σουμάδια... ἀπ' ἐκεί'ς σὸν τζε-
ράχ... ἀπ' ἐκεὶ τὰ ίσα σὴ Σαμανάντων 'ς σὸν πασά μ' τὸν Λά-
ζαρον, νὰ μὴ περιμέν ἄλλο καὶ νὰ τσιλτεύ' καὶ κέιται κα.. ἐγρού
ἔστεν ἀτώρα;
ΓΙΑΝΝΕΣ (σκαστὸς στὰ γέλοια) "Ολαν θᾶμαν εἰσαι ἔσù ἐρίφς.., "Αμαν πῶς
θὰ λές ἀτὰ τὸν θεῖο μ; "Αν κατ' εγροικᾶς..
ΒΕΒΑΙΑΣ "Αν θέλτες νὰ λέγω σε κατάλεπτῶς, βάλεν μὲ τὸ χέρι τις ἔναν ρο-
κόπον.. ἐνεγκάστα.
ΓΙΑΝΝΕΣ (βάζοντας ωκεί) Χαλάλι σ'.. πίτι..
ΒΕΒΑΙΑΣ 'Εμπαίνω 'ς σὸ σπίτι, Λάζαρε... "Αχ πασά Λάζαρε ντὸ φιλούν
φιλούν κέτον ἀγοῦτο.; Τὸ παιδίν ἀσὴν χιορὰν ἀθέ ντὸ ν' ἐποί-
νεν 'κ ἔξερεν..! ἐτρεξεν ἐπῆγεν νὰ πέρι ἐνατάμαν τὸν ἔξαδελφὸν
ἀτ'-ἐκεῖνον τὸν γουρσούντ τὸν Γιάννεν—ξένεναν—νὰ ματαύνται
καὶ νὰ ἔρχουνταν μὲ τὰ τεναμάδες! Πῶς ἐγέντον κ' ἐπῆρεν φω-
τίαν τὸ πιστόφ...
ΓΙΑΝΝΕΣ Τὸ οεβόλ πέ ;
ΒΕΒΑΙΑΣ "Ολαν πιστόφ οεβόλ.. ἔσù τὴν φωτίαν τέρεν.. βέβαια., δ Θεόν
ξτζιέ μας, καὶ ἔχτυπέθεν ἔξώπαρτα.. "Αμαν δσον καὶ νὰ δ
δ γιατρὸν είπεν ἀτόν νὰ μὴ σκοῦται κάμποσα ἡμέρες. Φογάται
νὰ μὴ παθὰν αίματοχυσίαν.. βέβαια.

ΙΑΝΝΕΣ Αίμορραγίαν θείο., αίμορραγίαν.

ΒΕΒΑΙΑΣ Νέπε εμέναν θὰ μαθιείς πῶς λέγνε τὰ Ἐλλενικὰ καὶ πῶς λέγνε τὰ ψέμματα;.. Θὰ λὲς ἀτές αίματοχυσίαν γιὰ νὰ ἀχπαράουνταν παραπάν, βέβαια, καὶ νὰ μὴ ἐρωτοῦν ἄλλο τηδέν.

ΙΑΝΝΕΣ Νιὸ νὰ λέγω σε τάη, ἀν πετζιαρεὺς ἀτὸ..

ΑΝΕΣΤΗΣ Καὶ ντὸ δ' ἔβγαίν ; "Οσον πόσον θὰ παιζομε τὸν κόσμον;

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ει.. Χάταλον! Νέπε ἀπόψ όνταν ἔβγάλω σε ἀσῆ λύκονος τὸ στόμαν, κ' ἔγροικᾶς πῶς κ' ἄλλα εἰν κολάγια;.. Ἀπόψ ηῦρα ἀτὸ τὴν διαβολοσίνιαν... αὔριον τ' ἄλλ' τὴν ήμέραν δ' εὑρίσκω κάτ' ἄλλο... βέβαια ..

ΙΑΝΝΕΣ "Ε ἀτώρα;

ΒΕΒΑΙΑΣ -Τὸ πιάτιόφ! Τὸ φεβύλ.. "Ιντιαν ἔχετεν.. ἀγλήγορα... εἴπαμε ἀνθρώπ περιένε... Μπάμ! καὶ χαιρετίσματα σὸν Λάζαρον καὶ σὸ κορτούπον ἀτ'.. βέβαια...

ΑΝΕΣΤΗΣ "Οτότε (βγάζει τὸ περίστροφο, γυρισμένο ποδὸς τὸν Βέβαια).

ΒΕΒΑΙΑΣ (πειμέται ἐντρομος) ἔ ἂ πασά μ'.. ἀέτς, κ' εἴπαμε.. βέβαια.. σὰ κουφά... μδακά "κὶ γίνεται... γιόκ.. γιόκ.. Ἀκιαπές! Ἐμπροστά ἔμ 'κὶ θέλω ν' ἔλέπω ἀγοῖκα πράματα, Βέβαια.. ἔγὼ κάτ' ἀγοῖκα πιστοφόρα καὶ φεβολόπα... πφ μασσῶ ἀτά.. ἅμαν τὰ καζάδες φογοῦμαι.. Ἀμείτεν ἀπέσ' σὸ σπίτ.. βέβαια... καὶ ἀκοῦστεν! Τὸ μουντζούνο τὴν πιστοφίσ' τέτι ἀκεί μερέαν..

ΙΑΝΝΕΣ Καλὸν τάη.. Μὴ φογᾶσαι!

ΒΕΒΑΙΑΣ Γιάννε τὸ καλάθι μ' θὰ πέρτες ἀτὸ καὶ πᾶς ἔσù σὸ σπίτε μ'..

ΙΑΝΝΕΣ Καλὸν θείο, καλὸν μὴ φοᾶσαι..

ΒΕΒΑΙΑΣ "Εγὼ φοῦμαι, ὅλαν ἔγὼ όνταν ἔρματούμ'.. (βλέπει τὸ περίστροφο ποὺ κατὰ τύχη γυρισμένο στὸ μέρος τοῦ 'Ανέστη) "Α ἀφές ἀτὸ τ' ἀφοριτμένον.. Εἴπαμε τὸ μουντζούνον ἀθὲ ἔκει μερέαν εὐλγοημένε.. (γελοῦν καὶ μπαίνουν μέσα) Γιάννε.. τιέρτσον τὸ μανίκ τὴ καμποί ἀτ' καὶ δέσον το.. χάντσεμαν (γελά)

ΣΚΗΝΗ ΙΘ'

ΒΕΒΑΙΑΣ (βάζει φακί) "Ολαν τάγνε καὶ λογιάξε μωὸι παιδία, ἀπὲο σὰ κουνία, τ'.. βέβαια.. Χαιράντα.. Κάποτε τὰ μωφὰ τρανῆνε καὶ ἔβγαίνε σὸ μείταν.. Ζεβζέκ ἀνθρώπ'. Καλὰ ντὸ ἀκούγνε με ἀγοῦτα τὰ παιδία!.. Γιόκπαμ ἀτώρα δ' ἔντοῦνα τὸ μαρτεν 'ς ωμί μ., δ' ἔζωσκουμ' τὴν κάμαν.. κι' ἀς ἔλεπα δλοῖος δ' ἔβγαινεν ἐμπροστά μ'!.. (έτοιμάζεται νὰ πίνῃ τὸ ούζο του ούλουνον; εάγγις—μάγκις.. δ' ἔποινα.. βάθμι παπουτσουμᾶ πασάν.. (έκείνη τὴ στιγμὴ ἀκούεται ὁ πυροβολισμός.. Τοῦ φεύγει τὸ ποτῆστι τὰ χάνει καὶ πέφτει σηκώνεται ἔπειτα ψάχνεται)

"Ολαν ἀρ ἀέτς ἔβγαίν τ' ἀνθρωπὶ τ' όνομαν.. Ἐγλοίαξα κ' ἔρουξα.. κι ἀν ἔλεπε με κανεὶς μουτλακαθὰ θὰ ἔλεγεν πῶς ἔφο-

γέθα.. τσ..τσ..τσ.. Βέβια καὶ ντό ; 'Ασ' ἔναν πιστοφέαν.. ἐγώ..
ὅλαν δυτικά σὲ τροφέα καὶ σύρνα τὸ μαρτέν.. κάου.. κάου.. τὰ
ραχία ἐσείουσαν..

ΣΤΟΦΟΡ. (ἀκούεται ἡ φωνή της) "Ε ἀνάπαγε.. ε.. ἀνέντροπε.. ε μανδρ..
βέβαια..

ΒΕΒΑΙΑΣ (τρομαγμένος) "Εἰ τὸ τοῦνιν.. ξῶν ἀραεύ με.. ἀν ἐλέπ' με ἔχαθα..
"Ας πώγω ἀσ' ἀγοῦτο τὴν στράταν.. (τρέχει πρὸς τὴν ἄλλη ἔξιδο τῆς
σκηνῆς ἀκούγεται ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο τραγούδι καὶ κεμεντζές, καὶ πιὸ
κοντά ἡ φωνὴ τοῦ 'Ηρακλῆ').

ΗΡΑΚΛΗΣ "Ε ταὴ Βέβαια! 'Ατώρα θὰ δείκω σε ποῖος ἔν' χτῆνον.. "Αγου-
ρος ἀν εἴσαι Βέβαια.. ἀτώρα θὰ φαίνεται.. ν' ἀοιλοί ἐσένι!

ΒΕΒΑΙΑΣ ('Ο Βέβαιας μένει ἀναποφάσιστος μιὰ στιγμὴ) Μῶ τὴν πίστη σι! "Αλ-
λο πελιάν!.. 'Ο Ζεβζένς θὰ ἔμετσεν κ' ἔχκερται 'ς σὴν καβγάν!
'Ατώρα.. ἐκόπιν τὰ στράτας ἵμ.. κ' ἐγὼ πρέπ' νὰ πώγω!.. ποὺ
νὰ κρύψουμαι ἀτώρι;.. (πάει πρὸς τὴν πόρτα) Θ' ἐμπαίνω
ἄδα πές.. κ' ἐπεκεί τερῷ ντὸ θ' ἐφτάγω (ἀποτραβιέται) Γιόκ..
γιόκ.. ἀνάθεμά σε Διάβολε. 'Ατού ἀπέσ πα ἔν τὸ πιστύφ! "Αν-
σύρνε μίαν κι ἄλλοι;. Λιαζίμ ντεῖλ..,

ΣΤΟΦΟΡ. (ἀπὸ πολὺ κοντά) 'Αδὰ σὸ σεφέρ θ' ἀλλάζω τὴν πίστη σ'.. Θ'
ἐβγάλω τ' ὅμματια σ..

ΗΡΑΚΛΗΣ Θὰ σκίζω τὸ κιφάλτε!.. Θὰ δείκνω σε ποῖος ἔν γαϊδάρα!..
(ὁ Βέβαιας στὴν ἀπελπισία του ἀγκαλιάζει τὸ καλάθι.. καὶ ἀποτεινό-
μενος στὸ κοινό)

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ας ἔν" γιὰ τὴ κυροῦ ἐσούν τὴν ψήν, μὴ λέτεν ποῦ είμαι!..
(μπαίνει κάτω ἀπ' τὸ καλάθι, ἐκείνη τὴ στιγμὴ μπαίνουν σύγχρονα
ἡ Στοφορίνα ἀπ' τὴν μιὰ τὴν πλευρὰ καὶ ὁ 'Ηρακλῆς καὶ μερικοὶ
νέοι μὲ τὴν κεμεντζέ ἀπ' τὴν ἄλλη, μὲ τραγούδι).

ΣΚΗΝΗ 17η

ΣΤΟΦΟΡ. (στοὺς νέους—οἱ Ηρακλῆς ζητεῖ κάτοιον) Νέπται ἀφῆστεν τὰ τρα-
γωδίας.. (σταματᾷ ὁ κεμεντζές) 'Αγοῦτον τ' ἐμὸν τὸν κυτζιαμά-
νον ποῦ δὲν 'κ εἶδετ' ἄιόν;

ΗΡΑΚΛΗΣ 'Εκεῖνον ἀραεύω 'κ ἐγώ.., 'Αφορισμένον.. εἴπε με Χαϊβάν.. εἴπε
με καὶ χτῆνον..

ΣΤΟΦΟΡ. Είσαι καὶ εἴπε σε.. (οἱ ἄλλοι γελοῦν καὶ κοροϊδεύουν τὸν 'Ηρακλῆ)
Ἐ ἔ ὁ .. ἀ «Γαϊδάρα» (γίνεται θόρυβος καὶ βγαίνει ὁ Γιάννες).

ΣΚΗΝΗ 18η

ΓΙΑΝΝΕΣ Νέπτε ντ' ἐπαθετεν; Ντὸ κουτζετεν.. ἐπαλαλώθετεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ Τέαμι ντ' ἐδοῦνες με ἐκεῖνα τὰ σαμαρέας;.. Ψέμμαν μὴ ἔτον;
"Αχά.. οὐλ' ἐξέρν ἀτὸ.. ἔρθαν καὶ τὰ παιδία μὲ τὴν κεμεντζέν-
νὰ γιολαέβνε τὸν γαμπρόν, τὸν 'Ανέστην.. 'Αμὰν ἐσύ.

ΓΙΑΝΝΕΣ Ζεβζέκ, μή κουνίεις.. Ξάν θὰ τρῶς ἀτά.. "Απέσ" ἀρρωστον
 ἔχομε..

ΣΤΟΦΟΡ. "Αρρωστον; Τσὲ δώστεσεν ;..

ΓΙΑΝΝΕΣ 'Η Καρτερὴ τηδὲν 'κ' εἶπε σε;.. "Έγέντον ἔναν καζάν.. "Ανέ-
 στης ἔχτυπέθεν μὲ τὸ φεβόλν ἀτ., σίτια ἐγώμονεν ἀτό..

ΗΡΑΚΛΗΣ (ένθ οἱ ἄλλοι ἀνησυχοῦν, κλαίει) "Αναθεμὰ καὶ τὰ λεβόρια σουν.
 "Ατώρα ντὸ δ³ ἐφτάμε.. (κλαίει)

ΣΤΟΦΟΡ. (χτυπᾷ τὰ χέρια της ἀπελπισμένη πάνω στὴ βάση τοῦ καλαθιοῦ, ὅπου
 ἦταν ἀκουμπισμένη, καὶ παρακολουθοῦσε τὴν διμιλία Γιάννη·Ηρακλῆ)
 "Οἵ ν³ ἀοιλοὶ ἔμεν. Ν³ ἀοιλοὶ ἔμεναν σὸ παιδίν..

ΓΙΑΝΝΕΣ Ζεζβέκ, ἄφς ἀτώρα τὸ κλάψιμον, καὶ τρέξον.. (στοὺς ἄλλους)
 ἀμεῖτεν οὐλ.. τερέστεν νὰ φέρετεν τὸν γιατρόν.. ἀετε ἀγλήγωρα

ΣΤΟΦΟΡ. Κάτς ἄς πάει καὶ σὴ Σαμανάντων για τὸν κύον ἀτ..

ΓΙΑΝΝΕΣ Σ' ἔκεινον ἔστειλα ἀνθρωπογ³. (στοὺς ἄλλους) "Αετε ἔσειν μὴ
 στέκετεν τρεξέστεν.. (ἔτοιμαζονται νὰ φύγουν)

ΣΤΟΦΟΡ. "Ατώρα ἀπέσ" ἐν "Ανέστης; Γιὰ ἄς ἐλέπ" ἀτόν...

ΓΙΑΝΝΕΣ "Ελα θεία.. έλα..
 (Γιάννες καὶ Στοφορίνα μπαίνουν μέσα τὰ παιδιά φεύγουν μαζί μὲ
 τὸν Ηρακλῆ, ποὺ γνωρίζει μόνος, καὶ τραβᾶ πρὸς τὴν πόρτα)
 (ὅ Βέρβατας ἔτοιμαζεται νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπ' τὸ καλάθι, ὀλλὰ βλέπον-
 τας τὸν Ηρακλῆ νὰ γυρίζει, ξανακρύβεται)

ΣΚΗΝΗ 19^η

ΗΡΑΚΛΗΣ (ἔχοντας τὸ πρόσωπο κολλημένο στὴν πόρτα δὲν βλέπει τὸ καλάθι
 ποὺ ἀρχισε νὰ κινεῖται). Γιάννε.. Γιάννε.. γιὰ μ³ ἐν³ βαρέα χτυ-
 πεμένος "Ανέστης"

ΓΙΑΝΝΕΣ (ἀπὸ μέσα).. Γιόκ νέπαι.. γιό.. "Εσὺ ἀκόμαν ἀδὰ εἰσαι.. γιὰ
 δ³ ἔβγαίνω ξάν..

ΗΡΑΚΛΗΣ Γιόκ.. γιόκ.. ἄ πώγω.. πώγω.. (γυρίζει γιὰ νὰ φύγῃ ὅταν βλέπει
 τὸ καλάθι νὰ τραβᾶ πρὸς τὸ βουνό τὰ χάνει.. τρέμει..)
 Μάνααα.. Θεία Στοφορίνα.. Γιάννε.. πρόφτασον Γιάννε.. Μάνα..

ΣΚΗΝΗ 20^η

ΓΙΑΝΝΕΣ Νέπε ντ³ ἔπιαθες ξάν;;

ΣΤΟΦΟΡ. Ναὶ ζεβζέκ ντὸ κουνίεις ἀλον μοίσομένος;;

ΗΡΑΚΛΗΣ (χρύβοντας τὸ πρόσωπο μὲ τὸ ἑνα χει, δε χνει μὲ τὸ ἄλλο πρὸς τὴν
 διεύθυνση τοῦ καλαθιοῦ) Γά Δαιμόνιον.. τὸ Δαιμόνιον..

ΣΤΟΦΟΡ. (έντρομη, σταυροκοπεῖται) Πάτερ ήμῶν.. Πάτερ ήμῶν..
 (Ο Γιάννες σκάει στὰ γέλοια, ένθ τὸ καλάθι τρέγει μὲ γοργό-
 τερο βῆμα).

ΑΥΛΑΙΑ

O B E B A I A Σ

"Ο ΚΛΗΔΩΝΑΣ

ΠΡΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Σιηνή και διάκοσμος πρώτης πρόξεως

ΣΚΗΝΗ 1η

Γιάννες—Ανέστης

(Ο Ανέστης με δεμένο τὸ πόδι κάθεται κοντά στὸ δεντρό, ἐνώ ὁ Γιάννες περιμαζεύει κάποιο σχοινί).

- ΠΙΑΝΝΕΣ Έγώ ας κατηβαίνω ούς τὴν χαμελέτεν. Ο χαμελεταός τος εμέντσε με ντ' ἐλέθαντα κοκκία μουν (έτοιμαζεται να φύγῃ)
- ΑΝΕΣΤΗΣ Λελεύω σε, γυντσον ἀγλήγωσα.. Μη μασπάλλτες καὶ τὸν καπνὸν καὶ τα τατγαροχάστια...
- ΠΙΑΝΝΕΣ Καλόν! Έγώ πολλὰ κι θ' ἀργεύω.. Εσὺ ἀτώρα με απές.. Όμπου κι ἀν ἐν θὰ ἔσται ὁ πατέρα σ'; Νὰ μὴ ἐλέπεις σε σὸ ποδάρο καὶ ἔχαθαιε! (φεύγει)

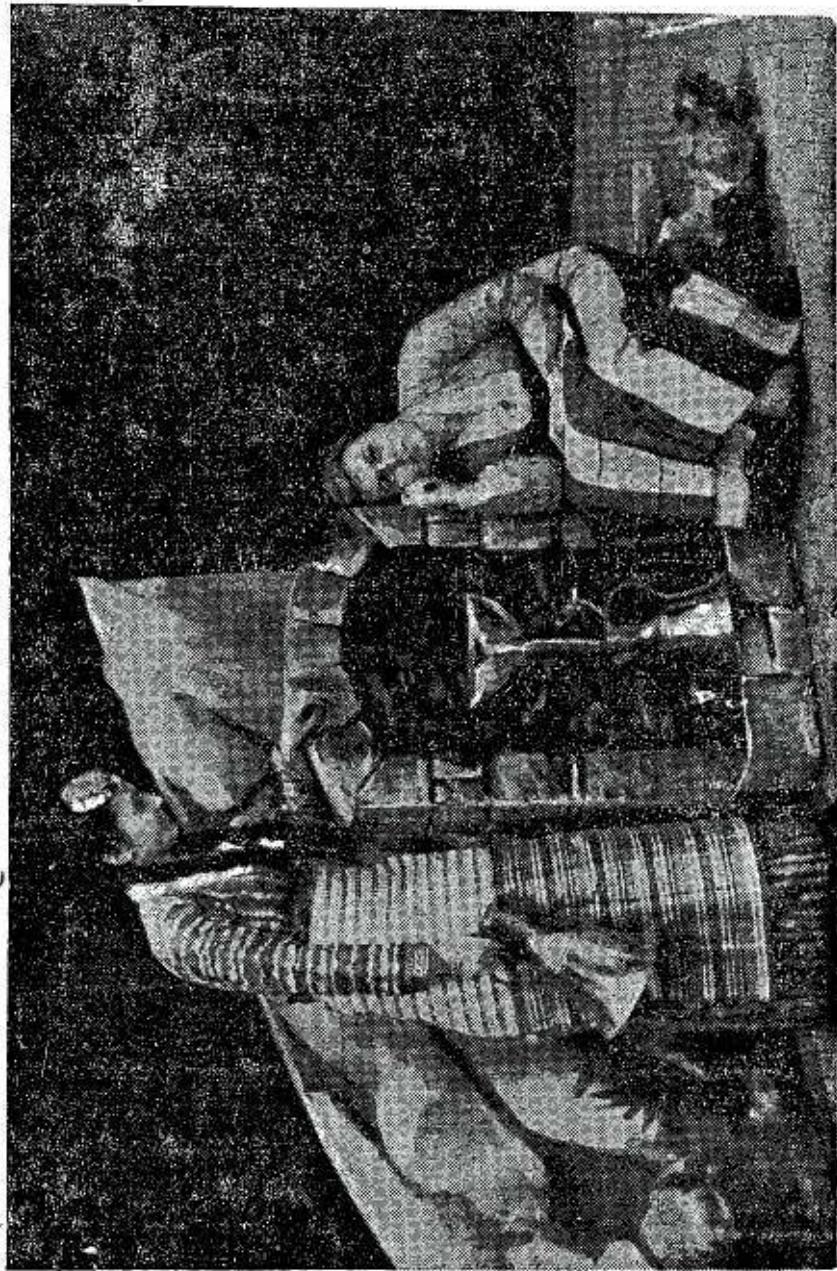
ΣΚΗΝΗ 2η

- ΑΝΕΣΤΗΣ Εις δίκαιον! (έτοιμαζεται να μπη στὸ σπίτι, δταν ακούγεται τραγούδι. Σταματᾷ και ἀκροάζεται μὲ τὸ χέοι στ' αὐτό) Τῇ Καρτερῆς ἡ λαλία ἐν... ἔκεινε ἐν... (στέκεται ἀναποφάσιστος) Γιόκ... γιόκ... κι πρέπ' ν' ἐλέπ' με.. (κάθεται πίσω στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου, μὲ προφυλάξεις νὰ μη φανῇ) "Άδακά κι φαίνουματ... τὸ τραγούδι συνεχίζεται, κι όπως ἐπλησίασε, ακούεται εὔχοινῶς)"
- "Αηγάπη μ' κεῖται ἀρρωστος κ' ἐγὼ σύφω τὰ πόνια!
- Θεέ μ' κόψων καὶ δός ἀτέν τ' ἐμά τ' ίμψα τὰ χρόνια..
- (μὲ τὰ τελευταῖα λόγια μπαίνουν ἡ Καρτερή καὶ Παρθένα)

ΣΚΗΝΗ 3η

- (τραβοῦν κατὰ τὴν βρύσην ἀφίνουν τὰ σκεύη κατὰ γῆς)
- ΠΑΡΘΕΝΑ Κάπου νὰ ἔτον ν' ἔκουεις σε! Καμμίαν ἀτόσον μεօάκλιδικα κ' ἔκσα σε νὰ τραγωδῆς! Καὶ ποῦ ἐβρόικς ἀτὰ τὰ λόγια;..

ΚΑΡΤΕΡΗ (Δις Η. Παναγιωτίδου) ΠΑΡΘΕΝΑ (δρομά Διξ Σουσ. Σιραχίδου)

ΚΑΡΤΕΡΗ : . . . Νουβέλω την δρυκία με την παραπομπή της

ΚΑΡΤΕΡΗ 'Εγώ πα' κι ξέρω!.. Σὸν πόνο μ' ἀτὰ εἶνε ἄμον γιατοικόν..
 'Ενθυμᾶσαι ντὸ ἔλεγα σε δψέ; Μὲ τὸ τραγώδ' οὐλια ἀνασπάλλω.
ΠΑΡΘΕΝΑ Ναί.. Καὶ μόνον ἔκεινον νουνίεις!
ΚΑΡΤΕΡΗ 'Ατώρα ἔκεινον κι νουνίζω Παρθένα! (κάθεται ἀπηλπισμένη)
 Νουνίζω τὴν ἀτυχία μ'.. Σὰ φανερὰ τραγωδῶ καὶ σὰ κρυφὰ
 κλαίω.. 'Κ ἔτον κουσμέτ. Καμμίαν νὰ πέρω τὰ μουράτια μ'..
 'κ είμαι... (λυγμός)

ΠΑΡΘΕΝΑ Ναὶ εἰδες ἔκει, ἔγέρασες! κι ἔχαμαν τὰ παλληκάρια ἀσὴ Κούρμι!
ΚΑΡΤΕΡΗ Γιὰ τ' ἐμὲν ἔχαμαν... (σιγή) 'Εγώ θ' ἐμποίνω 'ς σὸ μοναστήρ'
ΠΑΡΘΕΝΑ Κόψον τὴν λαλία σ' λάλα! (τὴν χαίδενει) Καρτερή, οίζα μ., μὴ
 βάλτες ἀγοῖκα μαῦρα ἰδέας σὸ νοῦ σ'! "Εν" καὶ κοίμαν.. 'Ο Θεὸν
 καλὸς ξν'.. 'Ατώρα ἐσὺ γώμοσον τὰ σκεύαι, 'κ ἔγὼ ἀς πώγω
 τερῶ ντ' ἔφταει ἀτὸς δ παιδας. (ἔτοιμαζεται νὰ φύγη)

ΚΑΡΤΕΡΗ (τὴν πιάνει ἀπ' τὸ χέρι) Παρθένα, ἀν ἀγαπᾶς με, 'κι θὰ λέσ
 ἀτὸν ντὸ είμαι μέ τ' ἐσέν, καὶ τὸ μυστικὸν ντὸ εἴπα σε.. 'Οο-
 κίζω σε..

ΠΑΡΘΕΝΑ Γιὰ τὸ μοναστήρ! Μὴ φοᾶσαι! Νὰ λέγ' ἀτό πα 'κι θὰ πι-
 στεύει με.. (Ξεκινᾷ για τὸ σπίτι ἐνῷ η Καρτερή σκύβει νὰ γεμίζῃ
 νερό. Στοίβοντας πόδις τὸ δέντρο η Παρθένα βλέπει τὸν 'Ανέστην, κε-
 ἀν καὶ ἔκεινος τῆς κάνει νόημα νὰ μὴ μιλήσῃ)

ΠΑΡΘΕΝΑ 'Ανέστη! (κατόπιν νεωτέρου νεύματος ἔκεινος κάνει πῶς κοιμάται..
 'Η Καρτερή ποὺ ἀκούσει τὴν φωνή τρέχει πρὸς τὴν Παρθένα ἔκεινη
 τῆς κάνει νεῦμα νὰ μὴ ψοφιθῆσῃ γιὰ νὰ μὴ τὸν ξυπνήσουν)

ΠΑΡΘΕΝΑ Χάετε.. χάετε.. ἀγάλια.. πᾶμε νὰ μὴ ἔγγεφίζωμ' ἀτον..πᾶμε..

ΚΑΡΤΕΡΗ Νὰ μὴ ἔπαθεν τηδὲν Παρθένα;

ΠΑΡΘΕΝΑ (πνίγει τὸ γέλοιο τῆς) Λέσ;;;

ΚΑΡΤΕΡΗ (ἀνήσυχη) Λελεύω σε Παρθένα.. γιὰ τέρεν νὰ μὴ ἔπαθεν τηδέν;
 (τρέχει στὴ πόρτα, χτυπᾷ νευρικά καὶ φωνάζει) Γιάνγε.. Γιάνγε..
 θεία Φωτεινή.. Ντὸ θ' ἔφταμε! Κανεὶς 'κ ἔν ἀδά..(γυρίζει στὴν
 Παρθένα). Παρθένα ποδεδίζω σε.. ἐσύ.. γιὰ τέρεν ἐσύ.. γιά μ'
 εἶνε κούρα τὰ χέρια τ'.. τὸ κατσίν ἀτ.. "Ελα.. ντὸ στέκες;;

ΠΑΡΘΕΝΑ 'Εγώ.. κάτ' ἔπαθα.. τρομάζνε τὰ χέρια μ.. 'κ ἔποιω..φογοῦμαι.

ΚΑΡΤΕΡΗ Τὴν πίστη σ', ποδεδίζω σε.. κάτ ποισον.. ντὸς ἀπάν' ἀτ' τὸ
 χέρισ' ἐσὺ 'κι τζίγις ἀτόν.. τέρεν.. νὰ μὴ κάτ παμάν..

ΠΑΡΘΕΝΑ Είπα σε 'κ ἔποιω.. τά;; Τέρεν ἐσύ.. Νὰ μὴ ἔπαθεν τηδέν..
 Κοίμαγ μη ἐν;; Κανεὶς 'κ ἔλέπει σε..

ΚΑΡΤΕΡΗ Ν' ἀοιδοί ἔμέν! (πλησιάζει μὲ προφυλάξεις, σᾶν νὰ πρόκειται νὰ
 ἀγγίξῃ φωτιά. 'Ακουμπά τὸ χέρι τῆς στὸ μέτωπό του στὴν Παρθένα
 μὲ ἀνακούφηση) Ζεστός ξν'

ΠΑΡΘΕΝΑ "Αφς τὸ κιφάλν ἀτ.. "Αφς ἀτό.. Τὰ χέρια τ'.. τὰ χέρια τ' τέ-
 ρεν! Τὰ χέρια κρυῶνα πρῶτα..

ΚΑΡΤΕΡΗ "Ωτι ν' άοιλοι έμεν.. Είν" και τὰ χερόπα τ' .. (τοῦ χαῖδενει τὰ χέρια)
ΑΝΕΣΤΗΣ (κάνει πώς ξυπνᾶ· ή Παρθένα πνίγει τὸ γέλοιο της) "Ωχ!
ΠΑΡΘΕΝΑ (στήν Καρτερή ποῦ τὰ χάνει και τὸν ἀφίνει) Νέψα.. ντ' ἔφτας;
Κοάτ' ἄτον.. ιράτ'.. θὰ ορύζ..

ΚΑΡΤΕΡΗ (τρέχει και τὸν ξαναπιάνει) Παναγία... (στήν Παρθένα) Εύλογη
μέντσα.. ἔλα.. ιράτ' "κ' ἐσύ... ἐγὼ ἀλλο κ' ἐπορῶ... τρομάζει τὰ
γόνατα μ.. (βοηθάει και ή Παρθένα· ἐνῶ τὸν ιρατοῦν και οἱ δυό, δ'
Ἀνέστης κάνοντας τὸν λιπόθυμο, πέφτει στήν ἀγγαλιὰ τῆς Καρτερῆς)

ΚΑΡΤΕΡΗ "Οι ν άοιλοι έμεν! Θ' ἀποθάν! Ἀνέστη μ'!"

ΑΝΕΣΤΗΣ (δλος - ζωή) Καρτερή μ'!..

ΚΑΡΤΕΡΗ (δπως τὸν ιρατεῖ στήν ἀγγαλιὰ τῆς, τὸν βλέπει ἔκπληκτη, ἀκούει τὸ
γέλοιο τῆς Παρθένας, ἐννοεῖ τὸ παιχνίδι, τὸν σπρώχνει ἀπότομα)
"Ἀνάθεμά σε τζιαπκούν!.. (ἀπομακρύνεται θυμωμένη) Κ' ἐντοξεύεσαι!"

ΑΝΕΣΤΗΣ (ποὺ ταλαντεύεται και κάνει πώς θὰ πέσῃ, μὲ τὸ τράνταγμα) "Ἄτω-
ρα ξάν θὰ λιγοθυμῦ.. μὲ τὰ σωστά.." Ολαν ξάτ' κὶ τζίζετε με;
Κρατέστε με, ίτζ ὅλμάσα, νὰ πώγω οὓς τὴν πόρταν.. Μαναχός
"κ' ἐπορῶ! (προσποιεῖται πώς θὰ θέση) Καλλίον νὰ στεῖλ' νε με
"ς σὴν χασταχανάν.. νὰ ψοφῶ και νὰ ήσυχάζω..

ΠΑΡΘΕΝΑ Καρτερή.. ἔλα.. ἔλα.. μὴ γίνεσαι κακέσα.."Ελα ἀς βοηθοῦμ
ἄτον.. ιρίμαν ἔν.. δσον και νὰ ἔν' γειτονίας παιδίν ἔν".

ΚΑΡΤΕΡΗ Βοήθα τὸν ἔσυ.. ἔξαδελφος σ' ἔν".

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ἐξαδέλφος.. κὶ πειράζ.. ἀτὲ ἐγνέφσε με.. αἰτία ἀτὲ ἔν".. ἀμαν
ἀσοῦ ἔχ" με ξένον.. ντὸ ν' ἔφταμε.. ἔλα οίζα μ' ἔλα.. βοήθα
τὸν γεραλῆν τὸν ἔξαδελφο σ'..

ΠΑΡΘΕΝΑ (πιάνει τὴν Καρτερή ἀπ' τὸ χέρι) "Ελα ἀτώρα ἄφς τ' ἴνιάτια σ'.
"Αετε ἀς φέρωμ" ἀτὸν ἀπέσ" και πᾶμε "κ' ἐμεῖς σὸ σπίτ.. "Ερ-
γεψαμε.. (Πλησιάζουν μαζύ, τὸν ὑποβιαστάζουν και τὸν πᾶνε, ἐνῶ
ἔκεινος κάνει πώς πονεῖ.. Πρὶν νὰ φθάσουν στήν πόρτα, ἀκούεται ή
φωνὴ τῆς Στοφορίνας)

ΣΤΟΦΟΡ. "Ε Βέβατα..." Ε λαλασμένε μ.. "Ε γουρούλοσπαχτε.. "Ε για-
βρόπο μ..

ΑΝΕΣΤΗΣ (πειτέσται ἀπ' τὰ χέρια τους) Μῶ τὴν πίστη σ'.. "Η Στοφορίνα..
"Αν ἔλεπ" μας θὰ δεῖ τ' δρος φωτίαν! "Αμείτεν... ἀμείτεν.. "ς σὸ
νερόν..."

ΚΑΡΤΕΡΗ (ἔκπληκτη στήν Παρθένα) Παρθένα(δείχνοντάστον πώς στέκεται δρυμος)
ΠΑΡΘΕΝΑ 'Ανέστη! Μῶ τὴν πίστη σ'!..

ΑΝΕΣΤΗΣ Μὴ ἀχταράεστεν! Καρτερή, δσον ντὸ εἶμαι ἐγὼ βαρέα χτυπέ-
μένος και θ' ἐμπαίνω "ς σὴν χασταχανάν, ἀλλ' ἀτόσον θ'
ἐμπαίντς κ' ἐσὺ σὸ μοναστήρ, ντὸ ἔλεγες.

ΚΑΡΤΕΡΗ (πιάνει τὰ μάγουλά της) Μῶ τὸ ψεύτικον!

ΙΝΕΣΤΗΣ Σους κανείς τηδὲν μ' ἔξερο. Τραγωδέστεν νὰ μὴ ἔγροικά τηδὲν ἡ Στοφορίνα. (μπαίνει τρεχάτος στὸ σπίτι. Τὰ κορίτσια προσπαθοῦν νὰ ποῦν κανένα τραγούδι δέν τὰ καταφέρουν καὶ γελάν μὲ δλη τους τὴν καρδιά. Μπαίνει ἡ Στοφορίνα πεοίλυπη. Μόλις τὴν βλέπουν σταματοῦν τὸ γέλοιο)

ΣΚΗΝΗ 4η

ΣΤΟΦΟΡ. (κλαψιάρικα) Ναι πουλόπα μ' ἔγω ντὸ θὰ γίνονμαι;
ΚΑΡΤΕΡΗ Θειίτσα μ, ντ' ἔπαθες καὶ κλαῖς; (τὴν χαϊδεύει)
ΠΑΡΘΕΝΑ Θεία Στοφορίνα ντ' ἔπαθες;
ΣΤΟΦΟΡ. Ναι οίτα μ! Ἐσεῖν ἀκόμαν ἐν ἔμαθετεν τὸ κακὸν ντὸ εὔρε με;
ΚΑΡΤΕΡΗ Περαστικόν νὰ ἔνθεια τηδὲν κι ἔρουμε..
ΣΤΟΦΟΡ. "Εἰ πουλόπο μ! Ἐχάσα τὸ γιαβοί μ' ἔχάσα τὸ τεμέλι μ..
(κλαίει μπαίνει δ Θόδωρος)

ΣΚΗΝΗ 5η

ΘΟΔΩΡΟΣ (τὰ κορίτσια μόλις τὸν βλέπουν στέκονται μὲ σεβασμὸν. Στὴν Στοφορίνα) Ντ' ἔπαθες, ναι Στοφορίνα καὶ κλαῖς;
ΣΤΟΦΟΡ. Ἐσὺ εἶσαι, Θόδωρε.. Ἄλλο ντὸ νὰ παθάνω, κουρπάνιο! Πῶς νὰ μὴ κλαίω ἡ παυράχαδος! (μοιρολογᾶ) Ποῦ εἶσαι γιαβοί μ', ποῦ εἶσαι τζεβαΐζει μ! Σὰ ποῖα στοάτας ἔχάθες;
ΘΟΔΩΡΟΣ Ντὸ ἔνθεια Στοφορίνα; Τὸ χτῆνο σ', γιώκσαμ ἔκεινον τὸν ἄγοεν τὸν κέτζιο σ';
ΣΤΟΦΟΡ. Τέσκιμ ντ' ἔχάσα χαϊβάν νὰ ἔτον! Ν' ἀσιλοὶ ἐμὲν τὴν μάρσαν..
ΘΟΔΩΡΟΣ (ένω τὰ κορίτσια δείχγουν πῶς συγκινοῦνται, αὐτὸς γελᾷ) Μῶ τὴν πίστη σ! Ἐχάθεν δ Βέβαιας! Γιὸκ τζιάνουμ, ἔκεινος νὰ χάται κι ἔν μὴ τυριαννίεσαι τὴν κάκου...
ΣΤΟΦΟΡ. Πενήντα χρόνια ἔχει ἀτόν.. πενήντα χρόνια ἀμον περιστερόπαζοῦμε, ἀγαπεμένα.. καμιάν ἔναν κούνος λόγος ἀνάμεσά μουν κι ἐλέχτεν.. ἀχ τὸν ἔχλερο μ! Ἐγέντον είκοστέσσερα δρας ἔχάθεν δσή γῆς τὸν πρόσωπον.. Ἀνθρώπιδι μιμάτ' κι εἶδεν ἀτόν..
ΘΟΔΩΡΟΣ Γιὰ στὰ Στοφορίνα! πῶς κι εἶδεν ἀτόν; Όψε τὸ βράδυ, μεσανυχτὶ μὲ τ' ἐμέν ἔτον, σῇ Σιαμανάντων!
ΣΤΟΦΟΡ. Μὲ τ' ἔσεν ἔτον; Καὶ πῶς ἔτον μὲ τ' ἔσεν;
ΘΟΔΩΡΟΣ Πῶς! Ἀμον πόστ! Κιὰ ἔκεινος ἔφερε με τὸ χαπέο, ντ' ἔχτυπέθεν 'Ανέστης ίμι..
ΣΤΟΦΟΡ. Μῶσε, λελεύω σε Θόδωρε! Κι ἀσοῦ ἔτον μὲ τ' ἔσεν, γιατὶ κι ἔχουντον καὶ τοὺς σπίτιν ἀτ' μὲ τ' ἔσεν; Ἐσὺ ντὸ γείτονας εἶσαι κι ἔφηκες ἀτὸν σὰ ξένα! καὶ κι ἔφερες ἀτὸν ἐντάμαν...
ΘΟΔΩΡΟΣ Τζιάνουμ ἀσὸ χέο θ' ἔκοάτνα κι ἔφερον ἀτόν!
(Μπαίνει δ Γιάγνες)

ΣΚΗΝΗ 6η

- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καλημέρα θείο (βλέποντας τους άλλους) Π' ἐβρέθετεν οὕλ' ἔσοντι
ΠΑΡΘΕΝΑ 'Εμεῖς 's σὸν νερὸν ἔρθαμε.. 'κ ή θεία ή Στοφορίνα ἀραιεῖ
 τὸν θεῖο μ' τὸν Βέβαιαν.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** 'Ακόμαν' 'κ ἐγύρτσεν δικοτζιαμάνο σ', θεία;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπαι, λελεύω σε, ἐσὺ ἔστειλες ἀτὸν 's σῆ Σαμανάντων, δψεῖ
ΓΙΑΝΝΕΣ 'Εγὼ πουδὲν 'κ ἔστειλά τον.. Καλὸς γειτονάς ἔν.. Καζάν ἔρθα
 's σὸν κιφάλν ἔμούν.. ἔτρεξεν κεντὶ πασινὰ νὰ δί' χαπέο τὸν
 θεῖο μ' τὸν Θόδωρον.
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Αναθεμά σας! Γιὰ τ' ἐσέτερα τ' ἀλεπέσια καὶ μόνον, ἔχασα
 ἐγὼ τὸν ἀνθρωπὸ μ'..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Μῆφε, ντὸ ἀλεπέσια; ἐπαλαλῶθες; (στὸ κοινὸ) Τὴν πίστ' ν ἀτεί
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Εγὼ ἔξέρω ντὸ λέγω! (στὸν Θόδωρο) Κι' οὕλια τὰ καπαγέτια
 εἰν' τ' ἔσα!
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Ολαν ἐσὺ μὸ ντὸ ἔχάσεις τὸν Βέβαια σ' ἔχάσεις καὶ τ' ἀχούλ' τ' σ'
- ΣΤΟΦΟΡ.** Τ' ἀχούλν ἀτούν, ἄλλ' ἔχάσανε.. "Έχομε σας καὶ μειζοτέρες;
 "Εσέναν, 'κ ἔκεινον τὸν Σιαμαναντέτεν τὸν Λάζαρον! "Ολαν σα
 είκοσπέντε χρόνια ἀπάν, ἐντῶκεν σὸν νοῦν ἔσούν ντὸ κάποια
 ἔχαραξετεν ἔναν κουνίν;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** 'Ατὸ σῆ γούλα σ' 'κ ἔροῦξεν.. Τ' ἐσὸν δουλείαν 'κ ἔν'.
- ΣΤΟΦΟΡ.** Τ' ἐμὸν δουλείαν 'κ ἔν, ἀμαντ' ἐμὸν τὸν ἐρίφ ἔφαγετεν.. Τὸ
 χάραγμαν π' ἐφτάει, μὲ τὸν καιοδὸν λέγει ἀτὸ καὶ σὰ παιδία τ.
 Γιόκ κι δνταν θέλ! Ντὸ καπαέτ ἔχνε τὰ χάταλα, ἀν σ' ἀτόσα
 χρόνια ἀγάμεσσα ἀγαποῦν ἀλτεῖς;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Εσέναν κανεὶς 'κ ἔρώτεσεν.. Καὶ τ' ἐμὸν τὸ παιδὶν κανίναν 'κ
 ἀγαπᾶ...
- ΣΤΟΦΟΡ.** Κι' ἀγαπᾶ! ἀέτες ἔθαρρεις.. Γιὰ τ' ἀτὸ ἐντῶκεν ἔκεινος—ἔκεινον
 δνταν ἔμαθεν ντὸ θὰ σουμαδέφ σ ἀτὸν ἀλλοῦ.. (τὰ κορίτσια, στὸ
 τρομα πέρονουν τὶς στάμνες καὶ φεύγουν)

ΣΚΗΝΗ 7η

- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ντὸ εἶπες;
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Ατὸ ντ' ἔξεις! 'Έχτυπέθεν γιὰ νὰ μὴ ἔρται 's σὰ σουμάδια νή'
 ἔτοιμασεις, ἀπέσ' σῆ μέσεν..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Κόψον τὴν λαλία σ'! Ντὸ λές 'κι ξέρτες! (στὸν Γιάννεν) Νέπαι
 ντὸ εἰν' ἀγοῦτα ντὸ λέγει ή Στοφορίνα; (ἔκεινος σιωπᾶ)
- ΣΤΟΦΟΡ.** 'Ατὸν μ' ἀρωτᾶς, ἐμὲν ἔρωτα Θόδωρε.. τὴ κάκου μὴ χολιά-
 όκεται. 'Ο γιέ σ' ἀγαπᾶ κορίτες ἀσήν μαχαλὰν ἀτ.. Νιαφιλέν
 χάνετεν τὰ λόγια σουν, κ' ἔσὺ κι ὁ πασα μ' δ Λάζαρον.. Τὸ
 κουσμέτ' ν ἀτ' ἀλλο ἔν', ἀλλο!..

- ΘΟΔΩΡΟΣ** Έμεις θὰ κρατοῦμε τὸν λόγον ἐμούν.. Ὁ λόγος.. λόγος.
- ΣΤΟΦΟΡ.** Καὶ τὸ κουσμέτ ; Θέλτε νὰ πᾶς ἐνάυτια σὸ κουσμέτ ; Καὶ νὰ σκοτώντες δύο πουλόπα ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Μωρεστιακὰ καλατζία !
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Ε μαῦρε Θόδωρε ! Νοῦντσον καλά.. ἵναν ἔεις τὸν 'Ανέστη σ". καὶ μόνον τ' ἔσον "κ ἔν". Τῇ μαχαλᾶς ἐμούν παλληκάρ ἔν"..
(κατεβάζει σπεττικὸς τὸ κεφάλι καὶ φέρνει βόλτα) Μαυροστοφορίνα,
ἔποικες με ἀπάν ἀφκά... (σιγή) "Έχομε καὶ σεβτάδες!.." Ελπατε
τὸ καρνάλ¹ γουμάτον ἐβρῆκ²ν ἀτό..(στὸν Γιάννεν) Νέπαι πῶς
ἔν" ἀτὸς δ παιδάς ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Καλὰ ἔν" θείο. Οσήμερον ἐξέβεν "κ ἔνα ξάι.. πορπατεῖ..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** 'Ατότε πέ ἀτόνιας ἔυται.. ντὸ κάθεται ἀπέσ ἀμον λοχούσα!..
'Επορεῖ; Ντὸ λές;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ε.. κότς.. κότς.. θὰ ἐπορῆ.. (Μπαίνει στὸ σπίτι)

ΣΚΗΝΗ Βη

- ΘΟΔΩΡΟΣ** (ἐμπιστευτικά) Στοφορίνα, καὶ τίναν ἀγαπᾶ 'Ανέστης ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** (χαμογελώντας) 'Εκεῖνος ὁ σκυλίτσον ἐξέο' ντ' ἐφτάει.. 'Ασ' ὅλον
τὸ καλὸν κι' ἀσ' ὅλεν τ' ἐμοῦφον τὸ κορίτες τῇ μαχαλᾶς ἐμούν..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Οὐλια τὰ κορίτζια μουν ἐμορφα, κι' οὐλια "καλὰ εἰν".. Τίναν ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Τὴν Καρτεοήν.. Τῇ Χατζησάββα τ' ὅφανόν..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Τῇ Χατζησάββα ποῦ ἔν" σὴν Ρουσσίαν.. ἀ.. ἀτὲ π' ἐτον ἀδὰ
μὲ τὴν ἀγεψιά μ' τὴν Παρθέναν ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Ναι ἀτὸ τὸ μαῦρον. Μάλαμαν κορτσόπον ἔν".
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Αξον.. 'Εσὺ οἰκοκυρὰ γυναίκα εἰσαι, καὶ ντὸ εἰπες ἀπόδανον
σωστά ἔσαν.. Μ' ἐναρρεῖς πῶς θέλω ἀτὸ τὴν συμπεθεοίαν !
"Αμαγ ντὸ ν' ἐφτώγω ; Τὸν λόγο μ' ν' ἐρνούμ "κ ἐπόρνα..
Εἴπα τὸ «Ναί». 'Ατώδα, π' ἔμαθα ντ' ἔμαθα.. ἀς τεροῦμε
ντ' θ' ἐφτάμε.. Σὴν ἀσχήν θὰ κραύομ³ ἀτὸ ὅλιγον ὅπισ" "κ
ἐπεκεὶ ἐλέπομε.. 'Ο Θεὸν καλὸς ἔν"..
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Οι ν' ἀγιαζ τὸ στόμα σ' Θόδωρε. Τρανὸν μυστήριον θ' ἐφτάς..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ντὸ θ' ἐφτώγω "κι ξέω.. ἄμαν ἔσὺ κανὰν τηδὲν μὴ λές.. 'Ασὸν
Βέβαια σ' πιλὲ μυστικὰ θὰ κρατεῖς ἀτὰ ντὸ εἴπαμε..
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Αχ.. ἀδελφε, θὰ ἀξιοῦμαι νὰ ἐλέπ' ἀτόν. (κλαίει)
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Στοφορίνα, μωρόν μη ἐγέντς; 'Εχάθεν κανεὶς καμίαν ἀπὲς σὴ
Κρώμ⁴ νὰ χάται κ' ἔκεῖνος; Δόξα τὸν Θεόν, νιὰ ἀρκούδια, νιὰ
λυκούδια, πεντικοὺς πιλὲ "κ ἔχομε.. νὰ τοῶγνε τ' ἀνθρώπες
ἐμούν... (Βγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι δ Γιάννες μὲ τὸν 'Ανέστην)

ΣΚΗΝΗ 9η

- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Α εξοθες ; Πῶς είσαι νέπαι ;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Πατέρα, ντὸ νὰ λέγω σε.. "Εγὼ καλὰ είμαι.. ἀμαν ἐκεῖνος δψευτογιατρόν, ἀκόμαν λέει "κὶ πρέπει" νὰ πορπατῶ..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Α δέτς λέει! το το." Ε! ἀσοῦ λέει ἀτὸ δ γιατρόν, κάτ' θ' ἔξερε, ντὸ ν' ἐφτάμε.. πρέπει νὰ περιμένωμε νὰ γίνεσαι τζίπ καλὰ κι' ἀτότε νουνίζομε καὶ γιὰ τὰ σουμάδια σ'..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Πατέρα.. σουμαδὶ καιρός μη ἔν' ἀτώρα ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Κόψων τὴν λαλία σ' ! "Εξυπνε! (ή Στοφορίνα πνίγει τὸ γέλοιο της) "Ουταν ἐποίκα σε κ' ἐρώτεσά σε, νὰ ἐρωτῶ σε καὶ πότε θὰ σουμαδεύω σε.. 'Ακοῦς ἐκεί;!!
- ΣΤΟΦΟΡ.** (κάνοντας νόημα στὸν 'Ανέστη νὰ σωπάσῃ) Καλὰ λέει σε.. Τὴν ἀδεια σ' θὰ ψαλαφοῦνε νὰ σουμαδεύνε σε;..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καλόν.. καλὸν μὴ τζιαίζετεν ἄλλο τηδὲν κὶ λέγω.. "Αφῆστε με σὸ χάλι μ !
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (στὸν Γιάννεν) "Ακ'σον Γιάννε ! "Αμε σὸν "Αδὰμ τῇ Λαραχάνετσας καὶ πὲ ἀτὸν νὰ ἔτοιμάς τ' ἄλλογον ἀτ". Αὔριον θὰ κατηβάζει τὸν 'Ανέστην σὴν Τραπεζούνταν.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Σὴν Τραπεζούνταν ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ναί ! σὴν Τραπεζούνταν ! "Εκοφῶθες ; Σ' ἐκεῖνον τὸν ψευτογιατρὸν ἐμπιστοσύνην κ' ἔχω.. Πρέπει νὰ βάλ' ἀτὸν σὲ σωστοῦ γιατροῦ χέρια..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Πολλὰ σωστά!.. 'Ατὸ παιξον-γέλασον κ' ἔν'...
(Μπαίνει τρεχάτος δ 'Ηρακλῆς)

ΣΚΗΝΗ 10η

- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ε γειτόν" ἔμαθετεν τὰ χαπέρια ; "Εμαθετε ἀτά ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπαι, ζεβζέν, ντ' ἔπαθες ; Ντὸ κουΐεις ;
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Μῶ τὴν πίκα ! "Εσύ πα ἀδὰ είσαι Θεῖο Θόδωρε..?" Κ είδα σε.. ἀν ἔλεπά σε κὶ θ' ἔκονίζα.. "Α δ Γιάννες πα ἀδά ἔν!.. Τηδὲν κὶ λέγω ! Φογοῦμαι...
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπαι πὲ ντὸ θ' ἔλεγες καὶ μὴ φογᾶσαι..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Ε ἀτότε ἀκοῦστεν (σκουπίζει τὴ μύτη του) "Έσυραν τὴν νισαλίν τ' 'Ανέστη !
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (τὸν ἀρπάζει ἀπ' τὸν λαιμό) Ντὸ λές νέπε, ἀμόπιστε...
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο, Θεῖο, ἀχὰ ἔσσεν θὰ κροῦγγε με..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Αφς τὸν παιδάν.. Τίναν είπες ἔσυραν 'Ηράκλη; πέ..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** "Εκείνεν τὴν νισαλήν τ' 'Ανέστη, είπα σας" τὴ Λάζαρε τὴν θυαγατέραν.. τὴ Σιαμαντέτε...
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Νέπε ἀληθινὸν ἔν' ἀτὸ ντὸ λές ;

- ΗΡΑΚΛΗΣ** Χὰ μὰ τὸ σταυρόν λέγω σε, ἐσυοεν ἀτὲν δὲ Σταῦρον ὁ Ναυάκετες.
- ΑΝΕΣΤΗΣ** "Ωχ νὰ λελεύω σε ἐγὼ Ζεβζέν. "Ελα δὲ φιλῶ σε (τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν φιλεῖ)
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νέπε, χαλάλι σ' τὸ ξύλον ντεῖ φαγες οὓς τ' ἀτώρα, ἔλα δὲ φιλῶ σε 'κ ἐγώ. (τὸν φιλᾶ)
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Μῶ τὴν πίστη σ! "Εφερα καὶ μίαν ἔναν χαπέδο καὶ 'κ ἔφαγα ξύλον.. καὶ ἔφίλεσαν ἐμὲ κ' ἔλαι.. (στὸ κοινόν) Χά θᾶμαν!
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπε, ἀτὸν τὸ εἶπες σωπτὸν ἔν; Γιά μ' κάτις ἐκόμπωσε σε, γιὰ νὰ γελᾶ ύστερονά μὲ τὸ ζεβζεκλούκισ: "Ε..
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Κιὰ δὲ ποπᾶς ἔμούν πα ζεβζένις μη ἔν τάη; "Εκείνος εἶπε μ' ἀτό, "Ασή Σιαμανάντων κι' ἀν ἔρθεν..
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (αὐστηρά) "Ελα δά!
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Θεῖο, λελεύω σε, θὰ κροῦς με, γιόκσαμι θὰ φιλεῖς με 'κ ἐσύ;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπε, ἐγώ πα θ' ἔφίλνα σε.. ἀμαν ἀφορισμένε νεριάσκουμαι σε.. μυξέας εἰσαι. Νὰ ἔπαρ ἀγοῦτο τὴν μετζιτιέν (ἀπλώνει νόμισμα)
- ΗΡΑΚΛΗΣ** Μετζιτιέν! ; Γιατὶ θεῖο;
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Σὴ γούλα σ' 'κ ἔροῦξεν σκύλ' υἱέ.. "Επαρο τὸ καὶ χάθ' ἀπαδακές! (δὲ Ήρακλῆς πέρνει τὸ νόμισμα καὶ ἀπομακρύνεται)
- ΣΤΟΦΟΡ.** (μὲ παράπονο) "Αχ! Βέβαια μὲν ναὶ οἵζα μ', ποῦ εἴσαι;. "Εχαθες ἐσὺ 'κ οἱ παλαλοὶ φέοντε ἀτώρα τὰ χαπέοια καὶ τοπλαεῦντε τὰ μετζιτιέδες,. (λυγμοί) Γειτόν' λελεύω σας, ἀτώρα.. ποῖος θὰ πάει καὶ σ' ἀράεμαν τὴ Βέβαια; Κουοπάν ἔσούν...
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (πετὰ τὸν ψευτοεπίδεσμον) Εγὼ θεία Στοφορίνα, ἐγώ.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Νέπε ἐπαλαλῶθες; Μὲ τὸ ἀτὸ τὸ ποδάρῳ;
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Πατέοα μὴ χολιάσκεσαι, ἀμαν, ἀτὸ τὸ ποδάρῳ ἐδεστεν γιὰ νὰ μὴ πάντας σα Σιαμανάντεκα τὰ σου μάδια.. Ἀτώρα ἀσοῦ ἐπῆγαν ἔκει ἄλλ', ἐγὼ θὰ πώγω σ' ἀράεμαν τὴ Βέβαια (γελουν δλοι)
- ΘΟΔΩΡΟΣ** (κυττάζει μὲ ψευτοθυμὸ τὸν Γιάννεν) Νέπαι, ἀφορισμενόπα τίνος δουλείαν ἔτον ἀτὸ ἡ κασκαρίκα ;..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (γελᾶ) Τίνος θέλτε νὰ ἔτον; Γη Βέβαια!
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Αγάθεμά σε ψεύτε! Καὶ π' ἔτον ὁ Βέβαιας ὅνταν ἐχτυπέθεν "Ανέστης:
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Αδὰ μὲ τὸ ἐμᾶς..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (στὸν Θόδωρον) Ψέμματα ξάν λέγνε.. Μὴ πιστεῦς ἀτς.. "Ονταν ἐχτυπέθεν ἀγοῦτος ὁ παιδάς, ἐγὼ ἐπόφωτασα.. Ἀτότε ὁ Βέβαιας ίμ χαμένος ἔτον.. χαμένος..
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ε θεία Στοφορίνα. "Απ' ἀφκά της εἶχες τὸν Βέβαιαν, ἐπεκούμπιζες ἀπάν ἀτ καὶ χαπέδο 'κ ἐπέρες;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νέπαι ντὸ εἶν' ἀτὰ ντὸ λές; "Εσὺ ἐκατζιούρεψες ἀτό;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (γελᾶ) Θεία Στοφορίνα, ἐσὺ ὅνταν ἐφτουλίγους ἀπάν 'ς σὸ καλάθ, δὲ Βέβαιας ἀπ' ἀφκακιὰν ἔτέρνε σε..

ΗΡΑΚΛΗΣ Μῶ τὴν πίστη σ' θεία ! Τὸ Δαιμόνιον !..

ΣΤΟΦΟΡ. (δρμᾶ πάνω του) Ἐσὺ ἐκόμπωσές με μὲ τὸ δαιμόνιον (τὸν χαστουκίζει) κ' ἔφυγεν ἀπὸ πέσ ασὰ χέρια μ..

ΗΡΑΚΛΗΣ (στὸ κοινὸ) Ἔ εἶδετε ἀτό ; Ξᾶν ἔφαγα ξύλον!..

(Ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Βέβαια)

ΒΕΒΑΙΑΣ (ἀπὸ μέσα) Γιάννε! Ἀνέσι! ε ε ε π! Κάου...μπούμ ε ε ε π!

ΟΛΟΙ "Ο Βέβαιας...!! (τρέχουν δλοι πρὸς τὸν λόφον) Ἡ Στοφορίνα συγκινήμένη, μένει σχεδὸν κρυμμένη. Παρουσιάζεται δὲ Βέβαιας, ἀρειμάνιος, φυσίγγια σταυρωτὰ τουφέκι περασμένο στὴν πλάτη κάμα στὴν μέση. Πασλούκ κ.τ.λ. Μόλις ἀντικρύζει τοὺς ἄλλους σταματᾷ ἀκίνητος, σὲ ήρωική στάση. ΣΗΜ. Σὲ μιὰ παράσταση δὲ Βέβαιας ηρθε διασχίζοντας τὴν πλατεῖα)

ΣΚΗΝΗ ΙΙη

ΟΛΟΙ Καλῶς τὸν Βέβαιαν..! Καλόφανος !

ΒΕΒΑΙΑΣ (χειρονομία σᾶν νὰ θέλει ν' ἀγγαλιάσῃ δλους) Ὡὶ νὰ λελεύω σας, βέβαια, οὐδὲ ἀδὲ εἰστεν; Ἐμέναν ἐπομένετεν, βέβαια.. ἀ.. ἔρθα !

ΣΤΟΦΟΡ. (προβάλλει) Βέβαια μ'! Κομενόχρονε ! (προχωρεῖ)

ΒΕΒΑΙΑΣ (τρομαγμένος) "Οὶ ναοὶ λοὶ ἐμέν! Ἄδα ἐν" .. ((έτοιμάζεται νὰ φύγῃ Ξᾶν ἀφίνομε νῖαν.. (κάνει νὰ φύγῃ τὸν πιάνουν))

ΘΟΔΩΡΟΣ "Ολαν ἐπαλαλῶθες ; ή καρὴ ἀσὸ ψέ κι ἀν κλαίει καὶ φτουλίγια γεται γιὰ τ' ἐσέναν, κ' ἐσύ..

ΒΕΒΑΙΑΣ Βέβαια, βέβαια, ἀμαν ἀτώρα θὰ φτουλίζεις ἐμέναν...

ΣΤΟΦΟΡ. (προχωρεῖ στὸν Βέβαια μὲ ἀνοιγμένες τὶς ἀγκάλιες) Γουρζουλόσπαχτε π' ἐχάθες; Ἐλα.. ἔταξα το σὴν Παναγίαν.. ἔλα ἀς φιλῶ σε..

ΒΕΒΑΙΑΣ Λελεύω σας, ἔκρατέστε ἄτεν.. Ψέμματα λέει.. θὰ δάκ' με.. θ' ἀρπάζεις με.. (οἱ ἄλλοι τὸν σπρώχνουν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Στοφορίνας)

ΣΤΟΦΟΡ. "Εστὰ πρῶτα ἀς ἐφτώγω τὸ τάξιμο μ'" (τὸν φιλεῖ) καὶ γιὰ τὸ δάξιμον πα θὰ ἔρται ή σειρὰ κάποτε. (ἀφίνοντάς τον ἐπιτιμητικά) "Αναθεμά σε σαλαχανάν !

ΑΝΕΣΤΗΣ "Ἐ ! θεία Στοφορίνα, μηαρχινᾶς ξᾶν ! Οὓς τ' ἀτώρα, ἄχ καὶ.. βάχ καὶ μοιρολογίας.. κι ἀτώρα ἐοχίνεσες ξᾶν τὰ ταξίρια.. "Οτότε ντ' ἔκλαιγες ντ' ἐχάθεν;

ΣΤΟΦΟΡ. Νέπε, σέφτελε! Πῶς νὰ μὴ ἔκλαιγα ; Μὲ τίναν θὰ ἐτάβιζα, ἀν ἐχάτον ἀτὸς ή σαλαχανά ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Κάρη, τεμὲκ ἔκλαιες δνταν 'κ ἔμ' ἀδά;

ΘΟΔΩΡΟΣ "Ολαν ἀσὰ κλάματα κι' ἀσὰ μοιρολόγιας ἀτς ἐπουαλέφτεν τὸ χωρίον.

ΒΕΒΑΙΑΣ "Ε.. ἀτότε.. πολλὰ 'κι στέκω.. ξᾶν.. βούζ.. ἔμαθα τὴν τέχνην!

ΣΤΟΦΟΡ. Βέβαια ! Ἐκανέθε σε ! Τὸ καλάθ' ἐθάρροεσα μαϊσομένον ἔτον καὶ ἔκαψα το.. ἄλλο κρυφτερίσαν 'κ ἔεις ! Ἐγροῖξες ;

- ΘΟΔΩΡΟΣ** Στοφορίνα ! Μέτα, άτωρα αφς τὸν ἔοιφ! ΉΕ ! Βέβαια, γιὰ πέμας ντ' ἔγεντς ἀσὸ ψέ κι ἄν :
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (στὸν Γιάννεν καὶ Ἀνέστην) Λελεύω σας, γιὰ ἐβγάλτεν πρῶτα ἀγοῦτο τὴν καϊπανὰν ἀσὴν οάχα μ'. Ἐγέντον ἐναν νύχταν ἔναν ἡμέραν ἀσὴν οάχια μ' ἐκεολλίεν.. τ' ἀφορισμένον..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Καὶ γιατὶ ἔβγάλνες ἀτὸ ἀπὸ πάν' ἵσ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Εγὼ τὰ σιλάχα μ' ἀέτς εὔκολα κι' ἀποχωρίουμ' ἀτά.. βέβαια.. (ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γιάννες κάνει νὰ τοῦ πάρῃ τὸ τουφέκι) ἀρματωμένος κοιμοῦμαι (στὸν Γιάννεν ποὺ στρέφει τὴν κάννην ἐπάνω του ἔντρομος) Νέπε ἐπαλαλῶμες ; Στουράκ' μη ἐθάρρυεσες ἀτό ; 'Αγάλια.. νὰ μὴ πέρι φωτίαν (ὁ Γιάννες ἔαναφέρει τὴν κάννην ποὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Βέβαια) "Α ἄ.. νέπαι.. ἀφς τὴν μασχαρίαν! ἀχά.. (δείχνει ποὸς τὴν Στοφορίναν) ἔκει μερέαν.. ἀσ' ἀέτς... (πέρονει ὁ Ἀνέστης τὸ τουφέκι τὸ ἔξετάζει, γελᾶ)
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Μῶ τὴν πίστ' ἄτ ! "Ολαν ποῖος ἐφόρτωσέ σε ἀγοῦτο τὴν κατσατούδαν ! (Γελᾶ καὶ δείχνει στοὺς ἄλλους) Γιὰ τερέστεν... πετεινόν' ἔχ... (γέλοια)
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ντό λες νέπε : Θὰ ἔψυγεν σὴν στράταν, ἀφορισμένον !
- ΓΙΑΝΝΕΣ** (ἔξετάζει τὰ φυσίγγια) Ἀνέστη ! γιὰ τέρεν ! Τὰ φουσέκια πα-εῦκαιροσ...
- ΒΕΒΑΙΑΣ** (κάνει τὸν κουτό) Γιὸκ τξιάνονμ !
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Ολαν ἀφς τ' ἀχπαράγματα καὶ πὲ ἀπὸ ποῦ ἔοχεσαι ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Ολαν ἔξεράθεν η γλώσσα μ... Δόστε με ἐναν νερόπον... κι' ἄν 'κ εὐθίεται νερόν... ἀς ἐν οακίν. (κάθεται) "Ωχ ! ἐπιάσταν τ' δστούδια μ... ὥχ ! (ὁ Γιάννες τοῦ δίνει τὸ οὖζο).
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Θεῖο Βέβαια, τὸ πεγάδ ἐτσονιῶθεν... πία ἐναν οακόπον
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Πάντα τσουρωμένον ν' ἀπομέν !.. (γελᾶ καὶ πίνει) βέβαια...
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Ε καλόν.. καλόν.. Ἀτώρα πέ μας ποὺ ἔσ' μὲ τ' ἀρματα σ'.
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Εκεὶ Σιαμανάντων, προτοῦ νὰ πώγω σὴ Λάζαρε τ' ὅσπιτ' δργάψεψα σὴ κουμπάρου μ τὴ Κοκά... "Εκεὶ ἐτξιάτεψα δύο τρεῖς παιδάντς.. σὸ οακίν ἀπάν... Σὴν πιστὴν καὶ σὴν καλλατζήν ἀνάμεσα, ἔγκεψαμε τὸ μυστικόν.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Ντὸ μυστικόν;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Πῶς τὴ Λάζαρε τὴν θυαγατέραν ἔγάπανεν ἀτεν τξιοκτάν !! ίνας Νανακέτες παιδάς.. "Ατὸ ἔτον !! "Αμάν ἐδέβα πλὰν γιὰ τὴ Νανάκ. Νύχτα, σκοτία πίσσα...
- ΣΤΟΦ.** Ντὸ εἰπες ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Εσὺ φά.. μέλ καὶ μὴ κοψ' τὸ λόγο-μ'...
- ΣΤΟΦ.** "Α νὰ μὴ καλατζεύω ἔ.. Θόδωρε, οίζα μ, μὴ πισταὺς ἀτόν... Ψέμματα λέει.. "Ατὸς νὰ πάη, νύχταν σὴ Νανάκ; "Αμῶ σε ψεύτε ! "Ολαν ἔσὺ γιὰ νὰ πᾶς τὴν νύχταν σὸ «πρὸς νερό σ'» ἔγνεψίγς με νὰ πώγω μέ τεσέν, κι' ἀτώρα ;...

- ΒΕΒΑΙΑΣ** Φτού ! Ἀνάθεμά σε δινέντροπε... Ἀτώρα θὰ λὲς 'σ σὴν χώραν
ἴντιαν ἐφτᾶμε τὴν νύχταν ; (στεὺς ἄλλους) Ἀτὲ ἐκοτόβωσεν...
λελεύω σας, ντὸ λέει μὴ ἀκοῦτε ἀτά.. Γιόκ, κ' ἐπῆγα τὴν νύχταν
σὴ Νανάκ ; ἔ ; Ἀμὲ ἔρωτα τὰ τοία τὰ Σιαμανατέτκα τὰ πατ-
δία ντ' ἐπῆγαν μὲ τ' ἐμέν... κ' ἐπεκεὶ υλαξον.
- ΘΟΔΩΡΟΣ** "Α ἔσαν κι' ἄλλ μὲ τ' ἔσεν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Γιὸκ μαναχὸς θ' ἐπέγνα !
- ΣΤΟΦ.** "Ἐκ' σετ' ἄτον; (γελᾶ)
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Νέϊσα.. ἐπήγαμε ἐταγιάντσαμε σὴ σεβταλή τὴν πόρταν.. Ἐ-
γγέφσαμ' ἄτον.. καὶ κοντολογής, εἰπ' ἄτον, «τὸ» καὶ «τὸ» 'Ο
παιδάς ἐγέντον ἀπάν-ἀφκά... Ἔοχίνεσεν νὰ κλαίῃ : Νέπε εἴπα
τον ἀφς τὰ κλάματα.. Θέλτς νὰ πέρτς τὴν σεβτά σ'. Πῶς 'κι
θέλω, λέει με.. "Ε ἀτότε λέγ' ἄτόν, ἐτοιμάστ.. Θὰ σύρομ-
ἄτεν.. "Αμον. ἔσασούρεψεν.. Πότε, ἔρωτεσεν. Αὔριον. Νέϊσα..
οὐζάτμαγιαλούμ ἐδώκαμε καριάρ δσήμερον νὰ σύρωμε τὴν
κουτζήν !
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Τὸ κορίτς ἐκαλαζεῦτεν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Τζιάνονυμ, Θόδωρε, ἐμεῖς πα κάτ ἔξερομε ἀσὰ συρσίματα. Βέ-
βαια... Σὰ ξημερώματα τὸ κορίτς. ντὸ λες' ἔξερεν καταλεπτῶς
ποῦ θὰ πάει θεοῖς, καὶ μὲ τίναν νὰ πάη σὸ θέρος, βέβαια..
"Εσέβεν τὸ νερὸν 'σ σ' αὐλάκ.. ἐμορφα, ἐμορφα.. βέβαια...
παίζομε ;
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Αφερουν νταή Βέβαια ! Ἀφερουμ... "Ἐν σόντα ἔσυρετε ἄτεν;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Γιόκ, θ' ἐφίναμ ἄτεν νὰ θεοῖς ούσ τατώρα !...
- ΘΟΔΩΡΟΣ** Καὶ ντὸ ωραν ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** 'Απάν σὸ κιντιγίν... μὲ τὸ σερίν.. βέβαια νὰ μὴ ἰδρὼν ἡ κου,
τζή (γελᾶ).
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Ταή, Βέβαια, τὸ κορίτς, ἔσù ἐπιάσες ἀσὸ χέρ ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** Ντὸ εἴπες ; "Άλλος θ' ἐπέρνεν καρήν βέβαια, κ' ἐγὼ θ' ἐτζο-
κάνιζα τεν. 'Εγὼ παλαλὸς 'κ είμαι
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Κι' ἀμ ἀτότε ντὲ πέρνανε σε μὲ τ' ἐκεινούς ; Καὶ ντὸ ἐφόρ-
τωναν ἔσε καὶ μὲ τ' ἀτὰ τὰ σιδερικά ;
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Εκεῖν' ἐποίκαν τ' ἐκεινέτερον τὴν δουλείαν κ' ἐγὼ ἐποίκα τ'
ἐμόν. "Εφῆκ' ἀτς νὰ γιαναδέβνε τὸ κορίτς, ἐκεῖν' κ' ἐγὼ ἐ-
κάτσα κ' ἐτέρνα ἀπὸ μακρά... ἐκάτσα... ἐτύλιξα ἔνα τσιγάρον,
ἄλλ' ἔναν τσιγάρον.. ὀλίγον κι' ἄλλο θ' ἐπέρναν ἐμὲ καὶ τ' ὅμι-
μάτια μ.. δνταν ἔξα κάτ' λαλίας. 'Ελάγκεψα κ' ἔσκωθα, Ντὸ
τερεῖς ! "Ο Νανακέτες καὶ τὰ δύο τὰ παιδία ἐπῆραν τὴν κου-
τζήην καὶ ἐτρέχαν σὴ Γλούβενας τ' ὅρμην μερέαν. 'Ατὸ ἐπερμένα
ἐγώ ! Χόοοπ.. ἐπῆρα τὴν στράταν ἀπ' ἀδὰ μερέαν καὶ ἐμορφα
ἐμορφα ἐκλώστα 'σ σὸ σπίτι μ...

- ΘΩΔΩΡΟΣ** "Όλαν έσù ξάι 'κ' έντρέπεσαι!.. Νέπε επήγες σò σύρσιμον τή κοριτσί κ' έφηκες τοί συντρόφως ίς κ' έφυγες..."
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Έγω επήγα σò σύρσιμον; "Ε αέτες φαίνεται... βέβαια.. Γιόκ οίζα μ'.. έγω έσκωσα άλλτς σò ποδάρι γιά τò σύρσιμον, γιά νà κουρταρεύω έσέναν άσή κουνί τò χάραγμαν, κι' άγοῦτο τò χάταλον άσό... βέβαια, έτον κ' έκεινο τ' άλλο τ' δρόμον (συγκινημένος) 'Αμωτήν πίστν έσούν... δλαν, έσειν κ' έγροικάτεν ντò ούλια τά παιδία τή μαχαλάς έμουν, παιδία μ' είν'; (χτυπά τò στήθος του) Παιδία μ... 'Επορώ ν' έλέπ ατά νà μαραίνουνταν ;"
- ΘΩΔΩΡΟΣ** (συγκινημένος τὸν άγκαλιάζει) Νà λελεύω τήν Ψή σ.. αγιε ἄνθρωπε.. (μόλις τὸν άφίνει τὸν άγκαλιάζουν δ Γιάννες καὶ Ἀνέστης).
- ΑΝΕΣΤΗΣ—ΓΙΑΝΝΕΣ** (τὸν σηκώνουν στὰ χέρια ή Στοφορίνα βούσκει εύκαιοιαν νà κυττάζη τὰ τζαρούχια του) Νà ζῆς έκατόν χρόνια.. Θελνίκν έμούν.. Κουρτάντς νà γίνουμες.. ούλ";
- ΒΕΒΑΙΑΣ** "Όλαν έπαλαλώθετεν..; 'Αφηστεν τήν τζουντζουμάναν καὶ φέοτεν τò οακίν. (Στήν Στοφ.) 'Εσύ πα άσ' άντζία μ', έσκωνες με ;
- ΣΤΟΦΟΡ.** "Έγω έτέρνα ντò έξέβαν τὰ τζιαρούχια άσα ποδάρια σ'.
- ΘΩΔΩΡΟΣ** Στοφορίνα, μή τυριαννίεσαι.. Ση ταξιδουχί τὸν τόπον κουντούρας θὰ πέρι άτόν.. κ' έσέναν πα δ' έφτώγωσε έναν καινούργον λιπατέν..
- ΣΤΟΦΟΡ.** Καὶ ντò ν' έφτώγω τò καινούργον τήν λιπατέν μὲ τò παλέν τήν φοτάν καὶ τò σολεμένον τò λετέξι !!
- ΑΝΕΣΤΗΣ** (γελά) 'Εκεῖνα θὰ πέρω σ' άτά έγω.. έεις τὸν λόγο μ..
- ΣΤΟΦΟΡ.** (γελά) 'Ο Θεόν οίζα μ νà χαρίγ' σ' άτά.'Έγω τηδεν κι θέλω νà πέρετε με.. έναν μουράτ έχω..
- ΑΝΕΣΤΗΣ** Ποιον έν τὸ μουράτι σ', θεία Στοφορίνα;
- ΣΤΟΦΟΡ.** Νà έλέπω σε στεφανωμένον μὲ τ' έκεινο τò κομενόχοον τήν Καρτερήν, κι άλλο τηδεν κι θέλω.
- ΓΙΑΝΝΕΣ** Νà ζῆς θεία Στοφορίνα, άπάν σην Ψή μ' έκαλάτζεψες .(τήν άγκαλιάζει)
- ΘΩΔΩΡΟΣ** (μὲ συγκρατημένη συγκινηση; στὸν Γιάννη) Νεπαι,έσù ξάι 'κ έντρεπεσαι; Σò σπίτι σ' εύριονμες κι άπ' έναν οακίν 'κ' έπορεις νà κεράεις μας';
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ιντιαν θέλτς θείο.. 'Εδαδούρεψα μὲ τ' άγοῦτα τὰ καλορούζικα.. άτώρα (κάνει νà μπή στὸ σπίτι)
- ΘΩΔΩΡΟΣ** 'Εστά.. άτò άγοὺρ δουλείαν 'κ έν'.. 'Η έξαδέφσα σ' ή Παρθένα, μὲ τ' έναν κι άλλο κοοτσόπον άδακά έσαν, άπράνον δηταν έθα.. 'Αμε λάλει άτες, νà έρχουνταν, νà έβγαλνε μας έκειν' τò οακίν...
- ΓΙΑΝΝΕΣ** "Ωχ νà λελεύω τò στόμα σ' θείο.. 'Ατώρα φέρ' άτες.. κι θ' άργευω.. (φεύγει).

ΘΟΔΩΡΟΣ (στὸν Ἡρακλῆ) Ὡράκλη, λάγκεψον κ' ἐσὺ σὸ χωρίον. δοξά
πὲρ οὐλτες... φέρεν καὶ τὸν ιεμεντζετζήν... Ἀπόψι θὰ ζομ' ἀτὸ κά...

ΗΡΑΚΛΗΣ Θεῖο, γιὰ τὸν Ἀνέστην ἐμούν... ἀτώρα! (ἔτοιμος νὰ φύγῃ σταύρων
τὸν Βέβαιαν) Θεῖο Βέβαια, ἔλ μὲ παρουσεύομαι. Οὐλ ἐφίλεσθαι
ἐσέ... ἀφίντες με νὰ φιλῶ σε κ' ἐγώ;

ΒΕΒΑΙΑΣ Σκὺλ υιέ, ζεβικένς πα ἀν εἶσαι, ἐσύ πα παιδί μ εἶσαι, (τὸν αγρού
λιάζει ἑγκάρδια φιλιοῦνται).

ΣΚΗΝΗ 12η

ΣΤΟΦ. (πλησιάζει μὲ τρυφερότητα τὸν Βέβαια) Βέβαια.. ἔ Βέβαια!

ΒΕΒΑΙΑΣ Θόδωρε, λελεύω σε... Κάτ πέ ἀγοῦτεν τὴν γαργήν... δσήμερον
ἴτις δλιμάσα ἀς ἀφίν με ήσιχον. νὰ χαίρουμαι κ' ἐγὼ μέ τούτο
ἐσούν ἐντάμαν...

ΣΤΟΦ. Γιὸκ κομενόχρονε... γιόκ... Χαλάλι σ' οὐλια.. καὶ τὰ τζιαρούχια
ντ' ἔγρασες, καὶ τὸ δαιμονισμένον τὸ καλάθ ντ' ἔκαψα, κινητό
τεστίν, ντ' ἔτσάκωσα 'ς σὸ κεφάλ' τ' σ', καὶ οὐλια.

ΒΕΒΑΙΑΣ (ēκπληκτος) "Ε; ντό; βέβαια... τεμέκ;

ΣΤΟΦ. Τεμέκ... Μὲ τ' ἀγοῦτο τὴν καλωσύνιαν ντ' ἔπετζέρεψες καὶ τὸ
μυστήριον ντ' ἔποικες γιὰ τὰ παιδία τὴ μαχαλᾶς ἐμούν, ἔσυγχω
ρέθαν οὐλια τ' ἀμαρτίας τσ'. Σ' δλεν τὴν ζωῆς μίαν ἐνεγκάστες
άμαν ἀτὸ τὸ μίαν, ἐκαπάτεψεν τὸ τεμπελόθυκ ἔβδομήντα χρονῶν.

ΘΟΔΩΡΟΣ "Αφερούμ Στοφορίνα.

ΣΤΟΦ. 'Απ' ἀτώρα κ' ὑστερνά, ἀν ταβίζω σε, ἀν λέγω σε ἐναν κάκω
λόγον νὰ ξεραίνεται τὸ στόμα μ'.

ΒΕΒΑΙΑΣ Σούς, ἀμῶ σὲ λάλα! "Ολαν ἐσὺ ἔπαλαλῶθες; Γιὸκ οἶτα μ
γιόκ. Τ' ἀτέτια μουν" κὶ πρέπ' ν' ἀλλάζωμε, ἀτὸ 'κὶ γίνεται
Ναὶ μοζίκα, ἔμεις βέβαια, ἀν κὶ ταβίζωμε, ἀν κὶ κουζίωμε,
ἀν κὶ κουβαλαέβις με κάθαν ἡμέραν... θά μαραίνουμες.. θά μο
φοῦμε.. κὶ ἀτὸ βέβαια τηδὲν "κ ἔν.. τὸ κακὸν ἔν ντὸ θὰ χάν
ἡ μαχαλᾶ μουν τὸ σολνίκ" ἄτις... βέβαια.

ΣΤΟΦ. Γιάμ λὲς ψέμματα; 'Ατὸ μὲ τὴν καρδία σ' εἶπες ἀτο;

ΒΕΒΑΙΑΣ (χτυπώντας τὴν στὸν δμο) "Εἰ λάλα! Ιντιαν κι' ἀν λές, ίντιαν
ἀν ἔφτᾶς, ἐγὼ τὴν καρδία σ' ἔξερο" ἀτό.. "Εναν ἡμέραν νὰ μη
ἔλεπτε με, θ' ἀποθάντις.." Εγὼ..., τὸ πολλά-πολλὰ νὰ ταγιανίζω δύο
(ἀγκαλιάζονται).

ΘΟΔΩΡΟΣ (στὸνς ἄλλους) Πῶς νὰ μὴ ἀγαποῦν ἄτις οὐλ!

ΣΚΗΝΗ 13η

(άκουεται ο κεμεντζές. Μπαίνουν άπ' τό ενα τό μέρος η Παρθένα μὲ τὴν Καρτερήν καὶ τὸν Γιάννεν καὶ ἀπ' τὸ ὄλλο ὁ κεμεντζετζῆς, 3—4 παλληκάρια καὶ ὁ Ἡρακλῆς.

"Η Παρθένα τρέχει καὶ φιλεῖ τὸ χέρι τοῦ Θόδωρος. "Η Στοφορίνα πέρνει τὴν Καρτερή ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὴν πάσι στὸν Θόδωρο. "Η Καρτερή σκύβει καὶ φιλεῖ τὸ χέρι του, ἐκεῖνος τὴν φιλεῖ στὰ μαλλιά. "Ολα αὐτά ἐνῷ παίζει ὁ κεμεντζές δίχως τραγούδι. "Ο Βέβαιας στέκεται δίπλα στὸν Θόδωρον.

ΘΟΔΩΡΟΣ (στὴν Καρτερή, μετὰ τὸ χειροφίλημα) "Αξον κορίτσι μ... ἀμυν ντ' ἔφίλεσες τέμδον τὸ χέρι φίλ' καὶ τὴ θεῖο σ' τὴ Βέβαια.. ἀτός πα πατέρα σ' ἔν.. (ἡ Καρτερή φιλεῖ τὸ χέρι του Βέβαια κλαίοντας· ή Στοφορίνα συγκινημένη τὴν ἀγκαλιάζει).

ΣΤΟΦ "Ελα οίζα μ, ἔλα καλοδίζεικε.. "Έγὼ 'κ ἔλεγά σας; Τὰ τραγωδίας τ' "Αγιαννή τῇ κουτί ἔβγαινε..."

ΣΚΗΝΗ 14η

ΒΕΒΑΙΑΣ (στοὺς νέους) "Ε τελήκανληδες, ἐμέναν περιμένετεν ναοχινῶ τὸν χορόν;
ΑΝΕΣΤΗΣ Ναι θεῖο Βέβαια.. "Ασ ὅλον ὁ τρανὸν ὁ τελήκανλης ἐσὺ εἰσαι δοσήμερον..."

ΒΕΒΑΙΑΣ Είμαι καὶ φαίνουμαι.. βέβαια... "Ε ἀετε.. ἔλατεν.. (στὸν κεμεντζετζήν)
"Ε Γιμερίτε.. ἀρχίνα ἐναν διμάλ'.. (ὁ λυράρης ἀρχίζει. ὁ Βέβαιας μὲ ἐπιφωνήματα καὶ τραβώντας δόλους στὸ χορό, μπαίνει ἐπὶ κεφαλῆς. Χορεύονται διάφοροι χοροί)

ΑΥΓΑΙΑ

Τέλος τῆς Τοιτης πράξεως

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΑΝΕΣΤΗΣ : Γιὰ τερέστεν!.. πετεινὸν 'κ ἔχ'...